[illegible]

[illegible]

[illegible]

T.DRL. 2428
121-2-72

Q7:417
M73
116573

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது:

திருமணிமாலை.

———(0)*(0)———

காயற்பட்டணம்

சுபீபு முகம்மது லெப்பையவர்கள் குமாரர்

செய்கப்துல்காதிர் நயினார்லெப்பை ஆலிம்

புலவரவர்களாற் செய்யப்பட்டது.

கீ - செய்யிதுமுகம்மது மரைக்காயரவர்கள்

பிரபு - கண்டி-மீயாப்பிள்ளை மரைக்காயரவர்கள்

விளக்கு- முகியித்தீனப்துல்காதிறவர்கள். விளக்கு-முகம்மது முகியித்தீனவர்கள். விளக்கு-சாகிபுத்தம்பியவர்கள். விளக்கு அகுமதுமுகியித்தீன் சீதக்கதுல்லா. ம - கு- நூறுமுகம்மது.

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

மு - ச- பக்கீர்முகியித்தீன் மரைக்காயரவர்கள். த - திவானிமுகியித்தீன் ராவுத்தரவர்கள். சேய்ப்பு - காசிமுகியித்தீன்ராவுத்தரவர்கள்.

தாதன் குளம்

அ-காதிறுமுகியித்தீனவர்கள். தா,தாவூதுநயினுமரைக்காயரவர்கள்

புதுமனை. த - அ - மருதுமீராபபிள்ளையவர்கள்.

ஏறுபாடி - தமீம்நயினுலெவ்வையவர்கள்.

ஆகிய இக்கனவான்கள் செய்தபொருளுதவியால்

கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப்புலவர்

அவர்களாற்பரிசோதித்து

சென்னை

தத்வபோதினியச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற் பதிப்பு.

ஹிஜ்றத்து - ௧௨௧௦ ஹு முஹற்றம் - மீ.

Registerd - Copyright.

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்

இஃது

எல்லா வுலகங்களையு முயிர்களையும் படைத்தாளும்

வல்ல நாயகன் கருணைத்தோழராகிய

நபிஇபுறாகீம்கலீலுல்லா

அவர்களுடைய இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய

திருமணிமாலை.

காயற்பட்டணம்

மகுதூங் தெருவில் இரத்தின பரீட்சை மேற்றொழில் நயத்தார்

மரக்கலராயன் வழிநிலையாகிய

சதக்குநயினார்மரைக்காயர்

அவர்களின்குமாரர் மாணாப்பிள்ளைலெப்பை

அவர்களின் குமாரர் காதிறுப்பிள்ளைலெப்பை

அவர்களின் குமாரர் மாணாப்பிள்ளைலெப்பையாலிம்

அவர்களின்குமாரர்கபீபுமுகம்மதுலெப்பை

அவர்களின்குமாரர்

புலவர்கணாயகம்

பாவகைவல்ல புராணஞ்செய்யு மகாவித்துவான்

செய்கப்துல்காதிறுநயினார்

லெப்பை ஆலிம் காயிலு காத்திபு காமில் காஜி மஷாயிஃப்

புலவரவர்கள் பாடியது

முதலாவது,

செயற்கையங்காண்டம்

காப்பு-விருத்தம்.

உலகமும் பாரும்பன்மை யுயிர்களுந் தகைய பண்பும்
அலகிலா வினையும்பேறு மவையவை பெற்று நாளுங்
கலகமே யின்றிவாழ்த்துங் கணித்திடா வல்லநாய
னலனுறுந் தொழிலின்மேன்மை நாட்டிய காப்புத்தானே.

கடவுள்வாழ்த்து.

அருணலம் பொழியுமுத்த மாறியின் சமுக த்துற்றுத், தெருணலம் பொழியுஞ்சோதி செய முறு மிபுருகீந்தம். பொருணலம் பொழியும் வா கைப் புகழணி புனைவானுகப், பெருநலம் பொழி ந்துநாளும் பெரியவா துணைசெய் வாயே. (க)

படர்ந்தபன் னிலத்துமுற்ற பரிவுறு முயிர்க ளெல்லாந், தொடர்ந்திடுங் கருத்தினுட்டத் தோ ற்றமு மிவையென்றுய்ந்து, திடந்தர வுணவுமீந் து தேடிய தளித்துக்காக்கு, மிடந்தரும் புகழின் மிக்கோ னியல்பதே காவலன்றே. (உ) எறியலை யுவரிவான மிருஞ்சுடர் மலைபாதாளங், குறியலை யாதுநாட்டு நாட்டத்திற் குறிப்பொன் றில்லா, னெறியலை யாதவல்லோர் நிட்டையின் வணங்கு மேன்மை, யறியலை யாதுகாக்கு மாண்டகை கரு த்த னன்றே. (ங) ஒருவனே யென்றுமுண்மை யுரைத்தவ னியல்பினோக்கி, மருவனே யென்று நெஞ்சே வணக்கமே பூண்டுநாளுங், கருவனே கருணையோனே கருத்தனே யென்றுநிற்றித், தரு வனே யிருமைவாழ்வுந் தகைகொளார் நகைகொ ள்வாரே. (ச) செய்வினை தனக்குஞ்செய்யுஞ் செ றிபலன் றனக்குங்கூடு, மூய்வினை தனக்குமார்க்க வொழுக்கமே யுடைமை வல்லோன், பொய்வினை தனக்குஞ்சிந்தைப் புன்மைக்கு நீப்பதற்கு,மெய்

வினை தனக்குங்கத்த னெஞ்சமே விடுவலன்பே.
(ரு) அணிதவத் துடையமேலோ ரன்பொடும்
பொறிக டுன்னிக்,கணிதவப் பண்மைநீக்குங் கார
ண முடையா ராகின், மணிதருஞ் செம்பொனட்
டு மாளிகை யிறைவனண்பாற, பணிதரு மரம்பை
மார்பாற் புலனுகர் பலவுண்டாமே. (சு) வேறு.
நீதமும்பல வரங்களுங்கொண்டநனி நேர்மையும்ப
ரவு கின்றபுந்தியினர் சொல், வேதமுந்தகைய மந்
திரங்களொடு விழுமன்புநிறை யின்பநன்சுவை
யெலாம், போதரும்பெருக வுந்தருந்தகுதி பூம
லர்ந்ததி விதங்கண்மிஞ்சி யதுவே, காதமுங்கமழ்
நரந்தவங்கமுயர் காரணந்தரு முகம்மதின் சரண
மே. (எ) வேறு. ஆதியரும்பொருளோ துநெடுந்த
கை யாரணநன் குருவாம், விதிகொடுந்தழ லேத்
மறும்புனல் விழுெடுத்தருள்கார், சோதிமனந்
திகழ் போதமுறுந்தனி தூயவிதந் தருவார், மூத
றிவின்பதி மாமதினம்மரு மூதைநிதம் புகல்வாம்
(அ) வேறு. சிருந்துமாலநபி பாலசிந்தும் வேர்வை
மது தேளமெங்குமோடி யுலவிட, பெருந்துநேர்
மைகொடு பூநின்று தூயநெறி பேசும்பலா பலனு
ளார், தாருந்தும்வாடையொடு பேர்தங்களாசை
பல தாவுந்தயா நிதியனு:ரீணாம்ப தாழுழிய வா
றைந்நிறையிரவ ரியாகேஞ்ச மீதணிகுவாம். (கூ)

வேறு.

வாரியாடையணி மாநிலம்புகழும் வள்ளறம்மொடு மருங்கினர்.
காரியாடுமலை நாகமுன்புவரக் காலணித்தடை படுத்தினர், தாரினின்ற
துளி தேனலர்ந்தொழுகு தண்ணிவர்ந்தபுய மன்னர்கோன், பேரிலங்
குமபு பக்கர்தண்சரண பேறுளங்கொடு விளக்குவாம். (௰)

வேறு.

புவியதனினெப்பேது முனையரியமிக்கான புகழுடையசொற் கா
வலர், நபியவர்தமக்காக மக்வுதவுநட்பாளர் நனிநியதிநட்டாதிபர், கவி
யதனிலெக்காலு மணிநிரை துதிப்போடு சதிவழியணித் திருவார், திவ
எருமணித்தோளி னுமறிபுனுகத்தாபின் றிருசரணமெய்ப்போதுவாம்.

வேறு.

தேனளாவிய மேலிசை பூரணச்சீரளாவிய போதமும் வேதமும்,
ஞானபாகமு நாடொறுமாசற நாவினுலுரை மேதகையாளரா, மானனு
விழி யாநனிமேனியின் மானமாநபி தாமருண்மாதர்கள், கானளாவும
னுகர நாயகர் காவலாருது மானல னேதுமே. (௰௨)

வேறு.

திசைபலவதிர்தர மலைநிலைபெயர்தர செறியலைசுவறிடவே, விசை
தருமனிலமு மெரிகதிர்தழல்புவி விரையிடியவையலற, வசையுறுமடை
யலர் பதிகுலைகுலைவுற வருநெறிதுரகதமே, விசைதரநடமிடு மலிபுவி
யலர்துணை யிருபதமது கதியே. (௰௩)

வேறு.

கானகந்தனி லழலவிதரநதி யாறெழும்படி யினிதருணையவர் கா
தலன்பொடு பெறுமக ளணிமணியார், ஞானமும்பல வழியொடுநவநித
மேன்லந்தரு புகழொடுமிகையொடு நாநிலந்தனி லுதவியதிருநிதியார்
வானகந்தனி லுறைபவர்தலைமையர் பாலிருந்தழ கொழுகிட வுயர்பதி
மாதுளங்கனி யருளிடவுணவுசெய்தார், பானலந்தரு மொழியொளிரச
னுசைன் மேனலந்திகழ் வரிசைகள்பலநிறை பாதமென்கனி லனுதின
நிலையதுவே.
(௰௪)

வேறு.

மருப்பாவிய நபினுரொடு மருவாநிலை மருவு, முருப்பாவிய தகை
யாளர்க ளருபாகிய தோழர், கருப்பாறெழு கியவாயினர். கருவாளர்க
ளல்வ, ரொருப்பாவழி யிருமூவர்க ளொருபானவர்ப் புகழ்வாம். (௰௫)

வேறு.

வரணிலைநயினார் மரபினிலுரியோர் வழிநிலை யுடையோர்கள், சர
ணிலைபதிஞன் கவரொடுமறைநேர் கதிநெறிபுனைவோர்க, ளூரணிலைநினை
வோ டுறுவினைமவுல்வா ரொழுகிய தகையாளர், சரணிலை பெறுவோர்
சுகநிலையுடனே தவநிலை பெறுவாரே. (௰௬)

வேறு.

நனிபொரு ணபிதங்நாவி னவமுறு மமிர்தந்தேக்கி, யினிபொரு
ளவர்க்குமூட்டி யெழும்பொருள் விளக்கவல்லார், நுனிபொரு ளு
ணர்த்துஞ்சிந்தை நோக்கிய மகிமையோங்கும், தனிபொருள் கவுதுல்
லகுலந் தண்பதந் தலையிற் கொள்வாம். (௰௭)

திணிவரு மாக்கையெங்குஞ் செறியரு வுயிரினுக்கங், கணிவரு
மியற்கைநோக்கிக் காரண முணர்த்துமெய்மைப், பணிவருஞ் சிந்தை
பூத்துப் பட்டறி வினங்களோங்கு, மணிவரு நிதிசுல்தானுல் லாரிபின்
பதமுட் கொள்வாம். (௰௮)

கதிதரும் வழியுமேவாக் கனறரும் வழியுஞ்சுட்டி, மதிதருமறிவிற்.
பூட்டு மனநிலை யறிவுங்காட்டுந், துதிதருஞ் சகத்தின்பான்மை துலக்
குற விளக்குநன்மை, முதிர்தரு முணர்வின்காஜா முகினுத்தீன் பதமு
ட்கொள்வாம். (௰௯)

மறப்பிலா மனத்தினுட்ட மதிப்புடன் கதிக்கும்பூட்டி, யிறப்பிலா
ன் சகலபன்மை விநோதமே யிவையென்றுய்ந்து, சிறப்பல்லால் வேறின்
றென்னச் செழிப்பருள் வள்ளல்வண்டார், நறைப்புய வாகையப்துற்
றகிமலர்ப் பதமுட் கொள்வாம். (௨௰)

நிலத்திடை கிடந்தவன்கன் னீரிடைக் காலினேட்டும்,வலத்திடை
நின்றகாட்சி மாதவர் கவிதையென்றன், கலத்திடை நிறைந்தசெவ்வி
கனமணி யென்னு நாகைத், தலத்திடை விளங்குஞ்சாகுல் கமீதுதா
ளுள்ளங் கொள்வாம். (௨௧)

விரிதரு மறையின்வாரி மனநெடு மேகம்புக்கிப், புரிதருந் தெளி
வினேடும் போதரப் பருகிச்செந்தேன், சொரிதருந் திருவாய்வள்ளற்
றுதிதரும் வகுதைமேவிப்,பெரிதருஞ் சநக்கத் துல்லா பிறங்கணி பத
முட் கொள்வாம். (௨௨)

பாநலஞ்செறிந்தநாகைப் பதியினர்மரபின்மிக்கார், மாநலஞ்செறி
ந்தசெய்யித் முகம்மது சுதாரிதோன்றற், றேனலஞ்செறிந்தவாயின் செ
ய்யிது காமிதென்று,மானநத் தற்சாகிபு ஆலிமிவ் வுரைசெய்தாரால். ()

விழுமியபொருளினின்றோர் விரித்திடுமுனையினுற்ற, மொழிமா
ணித்துமிக்க மூதுணா யளித்தார்காய, லெழில்வரு மப்துல்காதிர் லெப்
பையா லிந்தந்தோன்ற, லழகொழு கியசொல்வல்ல அபூபக்கர் லெப்
பை யாலிம். (௨௪)

இவர்களால் விளங்குஞ்சொல்வி னியல்பினுன் முன்னூல்செய்த,
வவர்களால் வழிநிறீஇய வரும்பொருணினாயினேடுங், திவடருங் கார
ணிகச் செயற்கையி னெழுக்கி னுனுஞ், செவிபுனை யிவற்றினுமந் திரு
மணி மாலையன்றே. (௨௫)

இயல்புறுந் தருமமூதி யினைப்புறும் பொருள்களுன்கும், பயனு
றுந் தகுதிநோக்கிப் பயிற்சியி லறிவுண்டாமென், றுயர்மன நினைவினுற்
பா வொழுகிய விருத்தமாலை, யயர்விலா தெவரும்பூண்பா னருங்கவி
பனுவல் செய்தான். (௨௬)

அணிவளம் பழுத்தகாய லதிபதி யிசுமாயீல்கண், மணிவள மணி
கபிபு முகம்மதென்றுயர்ந்தமன்னன்,கணிவளமனந்தங்காட்டுங் காரண
ரிபுருகிந்தங், திணிவளம் புனைதல்செய்வான் றிருக்கருத்தியற்றினுனே.

திருமுத்தந் தரித்தசெவ்வி திகழ்நபி வரிசைவேண்டித், தருமுத்த
மப்துல்காதிர் சாகிபு துணைவ னியார்க்கு, மருமுத்த மணிகபிபு முகம்
மதின் மலர்க்கைசேப்பப், பருமுத்த நிதிகளுளும் பண்பொடும் பொழி
யா நின்றுன். (௨௮)

பூட்டுங்கா ரணத்தினுனும் பொருணய முணர்ந்தமேலோர், மாட்
டுறும் புகழினுனு மன்னபிகொண்ட மார்க்கஞ், சாட்டுறுந்தகுதியானுந்
தவப்பயி னதனுலுள்ளங், கோட்டுத லின்றியிந்நூல் குணத்தொடுஞ்,
சொற்றதன்றே. (௨௯)

எண்டிசை கதிரின்முன்ன ரில்லிசை சுடரேபோன்றும், வண்டி
சை ம்னையின்முன்னர் மலர்தருங் கொட்டிபோன்று, மண்டிசை யாழி
ன்முன்னர் வன்பறை போன்றும் வல்லோர், கண்டிசை நான்முன்யா
னுங் கருத்தொடு மிசைத்தலன்றே. (௩௰)

நானலந் தருதல்கண்டும் நுவன்றிடு மென்சொல் புன்சொல், லா
னலந் தாராதேனு மதற்குறு முயற்சிநோக்கிப், பாநலந் தருதற்கேற்ற
பயிற்சியி னிற்பர்வல்லோர், வானலந் தருவார்கொண்ட வண்பெய ரத
னுலம்மா. (௩௧)

இருமையே கொண்டகாய லெழின்மணி பரீட்சைவல்லோர், பெ
ருமையே கொண்டமானுப் பிள்ளையி லெப்பையாலீ, மருமையே வளர்

சபீபு முகம்மது லெப்பைதோன்ற, லொருமையோன் கருணைமிக்கி னுரைத்தன னிந்நூலன்றே. (௧௨)

மருமணி பன்னூல்சிந்தா மணிதொகை பாரநூல்கள், பருமணி சின்னூனென்னூற் பயன்றருந் தொன்னூன்முன்னூ, லொருமணி யுணர்வுந்தோற்று வுளத்தினன் கதிபெறெண்ணித், திருமணிமாலைகோத்தான் செய்கப்துல் காதிறென்போன். (௧௩)

வழிதரு நெறிகள்பூண்பார் மனநிறை யறிவுபூண்பார், மொழிதருஞ் செல்வம்பூண்பார் முதிரணி புகழேபூண்பா, ரிழிதரு நமுனூதஞ்ச வெதிர்தரு மிபுறுகீந்தஞ், செழிதருங் கிருபைபூண்பார் திருமணி மாலை பூண்டார். (௧௪)

மறைவளம்பழுத்தவாய்மை முகம்மதுநயினார்செல்வ, நிறைவரும் கிசுறத்தோரா யிரநீலை யிருநூற்றேடுங், குறைவரா முப்பானென்னிற் குளிர்மதி சவ்வாற்றெய்தி,புறைபன்னூன் கமுதன்வாரத் துரைத்தனன் வல்லோ னன்பால். (௧௫)

இருநிதிபெருகமெய்மை யியைதரு மிபுறுகீந்தந், திருநிதிபெருக வாகைத் திறத்தொடும் புனைதல்செய்வான், வருநிதிநிறைகபீபு முகம்மதும் வணைந்துநின்றார், தருநிதிபெருகமேன்மை தழைத்திடவாழிவாழி.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௬.

நாட்டுப்படலம்.

காஎலர் மரவப் பொற்றோள் கபீபுதம் மொளிவில் வந்த, மாளல ரிபுறுகீந்தம் மனுநெறி தவிசின்செவ்வி, கோனல னணிந்தசாமின் குலந்தராச் சூழ்ந்துநாளுந், தேனலர் பொழிலினாட்டின் சிறப்பலங் காரஞ் சொல்வாம். (௧)

அனுமனித் தட்டருங்கோணத் தானனத் தமரர்வாழு, மினுமினுத் திலங்கும்வான வெண்மையி னெழுந்தமேக, மினமிருத் திருந்தமுத் தத் தெறியலை மேய்ந்துதேவர், மனுமுகத் துடையாரண்ட மானவே மீண்ட தன்றே. (௨)

வானிருந் தவனியெங்கு மன்னுயிர் தழைப்பானகக்,கானிரு மின் னிரேடுங் கனைகுரற் றெளபா வோடுங், கோனிருந் திசைநோக் காதம்

போன்றிடுங் கொண்டலன்றோ, தானிருகண்ணினூற்றுஞ் சலமெனப் பொழிந்ததன்றே. (௩)

திசைதிசை படர்ந்துவான்வில் லணிந்துவெஞ் சீற்றத்தோடு, மிசையழற் பொறியினோடும் வெற்பெனும் பகைவனோக்கிப், பசையுறுந் தெண்ணீரங்கிப் பயில்கணை வருணன்பூட்டி, விசைகொண்டதென்னத் தாரை கோப்பும் வீழ்ந்தவன்றே. (௪)

நிறைந்தபூ மாரிவெற்பி னிவர்ந்தசெம் மணிகண்மற்று, முறைந்த பற் பண்டமெல்லா மொரீஇயத னழுக்கின்குப்பை, யறைந்துதப் புரவுசெய்தே யறிவுளோர் தாமுஞ்சேர்ந்தோர், குறைந்திடா ரென்னவெள்ளங் குரால்வயி னெழுகிற்றன்றே. (௫)

செறிதருங் கனிகள்பூக்க ளுதிர்த்துறுஞ் செழும்புள் ளெல்லாங், குறிதரா துயர்த்திப்பற்றுங் கொழுந்தருப் பிடுங்கிப்பாங்கி, னெறிதரும் விலங்கினங்க ளிசையிலார் சுழியிற்சுற்றிப், புறிதரு மலகையென்னப் பாதலத் தோடுகீத்தம். (௬)

பொன்னொடும் பொருள்களோடும் புகழொடு மாயுளோடு, மின்னொடு மிடங்கடோறு மிருங்குளி குளித்தலோடுந், தென்னொடுஞ் சுவேதநாகஞ் செறிந்தபோன் மலையினுச்சி, தன்னொடு மொழுகும்வெள்ளந் தவழ்ந்ததே நிலத்தினன்றே. (௭)

சொல்லிய பொருளினோடுந் தொடர்தருங் குறவர்வாழ்வு, மில்லியற் றினையுந்தேனு மிருங்கனி குளிரியாழுங், கல்லிய மூலமற்றுங் கையரி கொண்டு பாலை, மல்லியர்க் களித்தவெள்ள மன்னவன் போலுமன்றே. (௮)

ஆறலைப் பொருளுஞ்செங்நா யரும்பருந் தார்குராவுங், கோறலை யுளத்தினரு மெயிற்றியர் குழவியாவு, மேற்றலை யெடுத்துமுல்லை யிடமெல்லாம் பாப்பிப்பாடி, வேறலை வுறவேசீறி யுழக்கியசூறைபோன்மே.

வெண்மது நுகர்ந்துசேயான் வேணிலா யனைத்துஞ் சாய்த்துத், தண்மதி நறுநெய்கொண்ட கடம்பல தலத்திற்றூக்கி, யுண்மலி வீரர் செய்யு மூரத்தொடும் விரிச்சியோடுங், கண்மலி மருதவேலி காவலின் வளைந்த வெள்ளம். (௰)

கிளைதொறுஞ் செறிந்துபண்டஞ் சேர்தர வாரிமுன்னி, னளைதொறுந் தகர்த்துப்பன்மை யரும்பொருட் சிதைந்து மொன்றாய்ப், பிணைதொறு மதரமூறும் பெருந்தொடை நிறைந்தபாவின், பணைதொறு மினியவெள்ளம் படர்ந்தன காவினூடே. (௧௧)

உண்ணிலை வகத்தும்புன்மை யுலவிய வெஃதுபோக்குந், தண்ணிலை மணியும்பொன்னுந் தவழ்தருஞ் சலதிநோக்கி, யெண்ணிலை மகிழ்ச்சியோடு மிசைதருங் கிளையினோடும்,பண்ணிலைத் தடங்கடோறும் பரந்தனர் மள்ளரன்றே. (கஉ)

கயலினங் கலங்குஞ்சேற்றிற் கண்மருண் டெழுந்ததாக்கி, னையலின வளைகண்முத்த முதிர்த்தவவ் வாவியெங்கு, மயல்களி றனையார் பள்ளம் வளம்புகுந் தணைகளிட்டா, ரியலறு மசேதனத்தா றறிவிடத் திசைந்த போலும். (கங)

வண்ணிறச் சிறாரன்ன மனையிட மலரினெங்கு, மொண்ணிற வண்டின்கூட்ட மொலியிட நரினத்தாளிற், பண்ணிடப் பணிலமுற்ற வைம்புனற் றதும்ப நோக்கி, மண்ணிட மிருப்பமள்ளர் மந்திரித் தவரி னானர். (கச)

பன்மலர் நறவஞ்சிந்தும் பழனங்க ளெவணுங் கூண்டு,மென்மலர் நைந்துசிந்த மேன்மையி னுழுதுபின்னர், மன்மலர் மணியின்சோதி வளரிடங் கடியமள்ளர், புன்மனக் கயவர்சிந்தை புரையசே தகஞ்செய் தாரால். (கரு)

மருதமு மகிழுஞ்சூடி யூடலின் மனதுகொண்டார், கருதுநல் லறத்தையோர்பாற் கணிதரப் பதித்தலென்ன, மிருதணி சேற்றிற்பொன்னெல் வித்தினர் தகையபண்பா, விருதுவின் சிறப்பானுற்று மிசைதர வெழுந்த வன்றே. (கசு)

பணைசெறி கதலிசாடும் பழக்கரு நறவுமாலை, பிணைசெறி கன்னற்சாறுங் குரக்கெறி வருக்கைமட்டு, மணைசெறிந் தெழுந்தாற்று மப்புறம் பதிக்குமானர், கணைசெறி நயனக்கெண்டை கயத்தொடு நோக்கா நிற்பார். (கஎ)

இருபுற மிரண்டுவண்டி மிடையரக் காம்பல்பூப்ப, வருபெரு நலினமென்ன மதிமுக நீரினோக்கி, யொருபுறங் கொண்டாள்காட்டும் நகையொடு முணர்ந்து நாற்றப், பெருபுற நவோர்பைம்பூண் பிறங்கிய கடைசிமாரே. (கஅ)

அணியணி யூன்றுநாற்றி னருங்கருந் திவலைவாயிற், கணிதர நீரிற்றேற்றுங் களியளி யிருந்தவாம்பற், பிணிதரா மலரிதென்னப் பேதையின் வளைவார்கையர், லணிதரு மள்ளருள்ள மலமரல் கொள்வர் கண்ணுறல். (க௯)

வலம்புரி போன்றுஞ்செவ்வி மணிக்கழுத் தஃதின்னேனைதை, நலம்புரி போன்றுமிட்டார் நாரியர் குரலைகேட்டு, கிலம்புரி சூதம்வெ

ந்தி வந்ததென் றுணர்ந்துசேவல், நலம்புரி பெடையைத் தேடுங் கண்ட
லைக் குயில்களம்மா. (௨௦)

களைபுர ளுகஞ்செய்ய க்திர்மணி விளக்கிற்றோற்றுங், கிளையி
டை யெழுந்தமொட்டின் சிறைக் காம்பனேக்கி, வினைதரு மாவென்
றுன்னி வெண்குரு கருகாநிற்ப, வளைசெறி மடையிற்கெண்டை
மாலொடுங் குதிக்குமன்றே. (௨௧)

பல்வகை யறிவினூடே படர்தரு மழுக்காறென்னும், புல்வகை
தெளிந்துநீக்கும் பான்மையே போன்றுஞ்சூழ்ந்த, நல்வகை வயலிற்
பம்பு நனிகளை களையுமின்னர், வல்வகைப் போதராத்தி னரும்பொடு
மருளா நிற்பார். (௨௨)

குதப்பிய கடைவாய்ப்பூவின் கொழுநறு வுடனு மேதி, யுதிர்ப்
படி மடியிற்சிந்தும் பாலொடு முயர்ந்துமேலோர், பதப்படுங் கருத்தி
னெத்துப் பல்பல பறவைக்கன்பி, னதிர்ப்பகங் கொடுத்துங் காய்த்த
* தணிந்திழை யனையசாலி. (௨௩)

தேன்வருங் கழையினெப்பச் செழித்தெழுஞ் சாலிவண்மை, மே
ன்வரு முதியோரொப்ப வியனில னிறைஞ்சாநிற்பக், கூன்வரும்
பிறைவாள்மள்ளர் குழீஇயிடு மரிகளெல்லா, மான்வரும் விழியார்
கொண்டு மலையெனப் போர்கள் செய்தார். (௨௪)

ஊறுகள் ளுழக்குஞ்சிந்தை யுழவர்கள் பரப்பும்போரி, னேறுக
டுவைப்பக்கூவு மோதையு மிருந்தசேரி, வீறுகொ ளவலிற்றுக்கு முல
க்கையின் விரிந்தசத்த, நாறுபூ வாகைவேந்த னனிமுர சனையவன்றே.

வேதியர்க் களித்துச்சுற்றும் விளைபயன்பெறுதற் கிந்து, காதிய
பகடினீண்ட கழுத்திடை சகடத்தேற்றிச், சோதிய வில்லங்தோறுந்
தொகுத்திடும் விருந்தினேதை, போதியென் றகற்றும்வஞ்சப் புன்குண
வினத்தை யன்றே. (௨௬)

தென்மணிப் பணிலமுத்த நிதிமணி நாகஞ்செய்ய, பொன்மணி
கன்னன்முத்தம் பொலிகின்ற செழுமைபோன்று, மன்மலி பொருள்
கபீபு முகம்மதின் மனையிலென்று, நன்மலி செல்வமேன்மை நனிபெறப்
பெருகு மன்றே. (௨௭)

தேங்கனி யுருத்தசோலை செழுங்குயின் மழலைத் தீஞ்சொல், வா
ங்குவின் னுதலாராடு மஞ்சன வாடையொங்கு, மோங்குமெல் லளிக

---

* அணியிழை.

டாவி யிடையிடை யுலவுமென்னிற், பாங்கணி மைந்தர்தம்மாற் பகர லாந் தகைய நாடோ. (உஅ)

வெண்ணிலா முகத்தின்மானார் வேரியந் தொடையல்சூட்டி, வண் ணமா ராடைசுற்றி மழலையிற் பாடும்போதிற், றண்ணுலாத் தெங்கு மொய்த்த குரும்பையாற் றலைகளுணிப், புண்ணுறச் சினந்துநிற்பார் புதுவிழா வயர்வ ரன்றே. (உகூ)

தண்டலை சதுக்கத்துற்ற தண்ணிலாமணிகள் கையி, னெண்ட ருங் களங்கின்மாத ரொளிமணி மூரற் றன்னால், விண்டது வழிந்தநீ ரும் வியர்வுமென் டிசையிற்றுன்னி,மண்டியே நெய்தலெங்கு மணந் தர வொழுகுமன்றே. (௩0)

சங்கணி முத்துமிப்பி தருமணி முத்துமுற்றி, லங்கணி நிறைய மோந்து பரதர்தம் மரிவைமார்கள், செங்கனி வெண்ணெல்வேண்டும் பற்பொருள் விருப்பின்மாற்றும், பொங்கணி செல்வமேய பெரும்பய னுட் தன்றே. (௩க)

மான்மதஞ் சந்தஞ்சாந்த மலைபடுங் குறவர்கொண்டு, கான்மதப் பளிதவெண்ணெற் கைகொளும் போதில்வாடைத், தான்மதங் கொண் டுபெண்டங் தற்குண மொழிக்குமென்னில், யான்மத நிருத்திநாட்டி னி யல்பெவ னுரைத்த லன்றே. (௩உ)

கவலையிற் சேர்க்கும்பண்டங் கானவர் குவித்துச்செந்நெல், லவ லொடு மாற்றுமோதை யைந்திணை யொன்றுமோதை, யிவளவென் று ணையாதாலு மியல்பனே கத்தினாலு, நவநகர் நாட்டின்பெரு நாட்ட லாஞ் சாமியென்றே. (௩௩)

தன்னைநே ரில்லாதாலுந் தணப்பிலா தியைதலாலு,மன்னநே ரொத்தலாலு மதிப்பிறு மாப்பினாலு, மெங்கிலே தருதலாலு மெதிரிணை யில்லாதாலு, மங்கிலேசாமியென்ற தரும்பெயர் நாட்டிற் கன்றே. (௩௪)

நாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - உ - இ திருவிருத்தம். ௭0.

நகரப்படலம்.

பூமலி நிறைபுகழ் புதிய நாயகன், றேமமுந் தோழனார்துதிக்கு நம்பி,நாமணி வழியிபு ருகிந்கோனிலே, சாமெனும் பெரும்பதித் தகை மை கூறுவாம். (க)

நமக்கணி நாயக நபிக ளுயகங், தமக்கணி நல்விழி சகத்திற் றோற்
றவே, கமைக்கணி யன்னவர் கருத்தி னூட்டிய, சமைக்கணி நகரினைச்
சாற்றற் பாலதே. (௨)

கடலெனுந் துகினெடுங் கனவெற் பேர்முலைப், புடவியென் னியற்
றிய பூவை மாமுகத், திடல்வருங் கண்ணிரண் டரிதி னென்னுதற், றிடனு
றுந் திலகமே யென்னு மூரரோ. (௩)

தண்ணெழில் வீசிய சலஞ்ச லத்தின்வாய்ப், பண்ணெழி னகரெ
லாம் படரச் செல்வமே, விண்ணெழின் மேகமே யுண்ணும் வெண்டி
ரை, யொண்ணெழி லகமெனு முவரி சூழ்ந்ததே. (௪)

நன்னிலை யுணர்ந்தவர் நவிற்றுஞ் சொல்லொடு, மன்னிய தெளி
வொடு மனத்தின் மூழ்வொடு, மின்னியற் சுவையொடு மிசைந்தவெண்
மையுந், தன்னிலை கயத்தொடுந் தகைய நீரரோ. (௫)

நாசிய வங்கத்தா னனிதி றத்தினுற்,கோசியன் முறையினுற் பொ
றியின் கூட்டத்தாற், பாலியற் படைகளாற் குடி படர்ந்ததாற், சால
ரண் காவலன் றகைய நீர்மைத்தே. (௬)

வான்படுங் கொடியுயர் மதியிற் றீண்டலாற், றூன்படு மமிர்தமே
தவழ்ந்த தெங்குமே, யின்படா தகற்றுமே யெனிலம் மாமதில், யான்
படுத் துளைத்தலெவ் வாறு முற்றுமே. (௭)

குளிர்தரும் வண்புயல் குடிகொள் மாதர்கள்,களிதரு மயிலினங்
கடுக்கும் பன்மர, மிளிர்தரு மணிமிலைவ மிகைய வெண்சுதை, தெளி
தரு மாளிகை சிகரி யேயுமே. (௮)

ஊயர்கதிர்க் கலசமு முயருந் தண்மதி,யியல்சுதை சித்திரத் திசை
ந்த முத்தின, மயனுறு முடிவினம் வான் மாநில, நயனுறு மாளிகை
நலங்கொள் கின்றதே (௯)

"திங்களின் செழுமணி செறிந்த நீரொடும், பொங்கலின் வாடை
யிற் பொருப்பின் றென்றலு, மங்கமும் பூத்திட வலர்ந்த சாளரத், தங்
கழும் விளக்கிய தவள மாடமே. (௰)

அணைத்தலிற் றாயுமா மரியதோர்பல, நினைத்தலிற் றந்தையா
யிணைந்து நிற்றலிற், பிணைத்தலின் மக்களா மினைய பேறுள, பணைத்த
லிற் சிறப்புள பரிவின் மாடமே. (௰௧)

நிரைநிரை மாளிகை நிலவு மொண்செயுந்,திரையறை சாந்தினஞ்
செழிக்குஞ் சித்திரத், தழைவிழி மாடின்றித் தழைக்கும் பேரெழில்,
வரையறுங் காட்சியின் வசந்த வீதியே. (௰௨)

புதுக்குலஞ் சாலையிற் பூவு நன்மணி, சதுக்கையி னுற்றிய மல ருஞ் சாலவே, மதுக்குடி யலர்கடை வீதி மன்னவர், கதித்துட வீருட லென்னக் காட்டுமே. (மக)

பொன்னெடு மிரசதப் பொலிவு நன்மணி, மின்னெடுங் குவைத் தவர் விளக்கு மாணியின், றன்னெடு முதிர்பொடி தாழ்ந்த பேர்கொடு, மன்னெடு நிலைதரும் வளத்தின் வீதியே. (மச)

சங்கணி முத்தமு மரிய தண்டுகிர், பொங்கணி யம்பரும் பொரு வி லோன்றையு, மங்கணிப் பூரமு மக்கு மன்னலா, லிங்கணி கங்கையி னியைந்த வீதியே. (மரு)

கடைபடு நோயினர் கவலை சிந்தவே,கடைபடுங் கடிமருந் தாற் றுங் கன்னிய, ருடைபடு மணம்பல வொதுக்கி யெண்டிசை, யுடை படு மான்மத மொளிகொள் வீதியே. (மசு)

கைபடத் தடங்கிலாக் கதியின் கந்துகக், கைபிடித் தண்ணலார் கடிய வெஞ்சின, மைபிடத் தடக்கரி மல்லி னேதையே, மைபிடத் தி டியென மலிந்த வீதியே. (மஎ)

பொன்னலக் தொடையலின் பூவை மாருருப்,பொன்னலந் தருந் தெளி வாடி பொங்கலாற், கன்னலங் கன்னியர் கனித்து நல்விலைக், கன்னலங் கண்டவர் களிக்கும் வீதியே. (மஅ)

மேவலர் திசைதிசை வெருவி யோட்வே, கூவலர் பேரியுங் கவி கைக் கொள்ளையும், பூவலர் சிவிகையிற் பொலியு மன்னவர், தாவற வுலாவருந் தகைய வீதியே. (மகூ)

மிடறிசை யாழிசை நரம்பின் மெல்லிசைக், கடறிசை முழக்கெ னக் கறங்கும் பேரியு, மடறரு முதியருக் கருளு மோசையுங், கடையி டக் துன்னிய கனக வீதியே. (உய)

அழகின ரணியின் ரனந்த மேயதால், குழகுறு மாளிகைக் கதிர் கொள் வீதியான், மழலையின் மொழியினர் வடிவின் மிக்கதா, லெழி லுயர் துறக்கமே யென்னு மூரரோ (உக)

தானமு மன்புடன் றயவு மியாவர்க்கு, மானமும் வரிசையு மல்கி நின்றதா, லீனமும் புன்குர வேகு நீதத்தால், வானமும் மாரியே வழ ங்கு மூரரோ. (உஉ)

வேதமு மதனிடை விரிந்த மெய்ப்பொருள், போதமும் பயிற்சி யிற் பொழுது போக்குவார், நீதமு மொழுக்கமு நேர்மை மிக்குறுங், காதலின் முயற்சியிற் கலைவ லாளரோ. (உங)

விருந்தின்றி யுண்கிலார் வெற்றி நல்வர, மருந்தின்றி நிற்கிலார்
மாத வத்தினர், பொருந்தின்றி வாழ்கிலார் புகழென் றேதிய, திருந்தி
ன்றி யிருந்திலார் சிறந்த வூரரோ. (௨௪)

நகரப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩ - இ - திருவிருத்தம். ௧௪.

கன் ஆனாரசுரிமைப்படலம்.

திருவளர் வரிசை நபிகளி னயினர் சிறப்புறும் பேரொளி விள
ங்கி, மருவளர் புயத்தி னபியி புருகி மாநிலத் துதிக்குமுன் னவரிற்,
பொருவளர் நமுறா தியல்பினி துரைப்பப் புனைதருமரபினி னியற்கை,
யிருவளர் செயற்கை வகைவகை விரிவி னியாவர்க்குந் தெரிதர விசை
ப்பாம். (௧)

பெருமலை யெனவும் பொருமலை யெடுத்துப் பெயரலை யொலிமரு
நீத்த, மிருமலை யனைத்துங் குலைதருங் காலை யெழின்மரக் கலத்திற்பல்
லுயிரு, மருமையின் காத்தற் கேதுவா னவர்நல் லாற்றினர் நூகுமெய்
நபியா, ரொருமையி னில்லா திறந்தவ னொருவ னெழியமும் மைந்
தர்க ளிருந்தார். (௨)

விரியலை யுடுத்த நெடும்புவி யதனை விளங்குமுப் பகுதியதாக்கிப்,
புரிகடு கிலையை யறபிக டந்தைப் புகழ்தருஞ் சாமினுக் களித்தார்க்,
கருநிறத் தபசிக் கையனு ராமுக் கதிகமேற் பகுதியை யளித்தார், வரு
வதிற் கிழக்கிற் றுருக்கிக ளத்தன் வலிதரு மியாபிதுக் களித்தார். (௩)

நடுநிலை யுடையார் நடுநிலை யுடைய நபிகளுக் கியல்பினுர் விகு
திக், கடைநிலை யுடையார் செயற்கையில் வினையிற் கடைப்பிடி யாயின
ர்வரிற், றிடனுறுங் கதிரோன் படிந்திசை காக்குந் திறத்தின ராகுறு
நிலையிற், கொடுநிலை கொண்டா ருமுவர் நின்ற கோமகன் வருமர பிசை
ப்பாம். (௪)

நன்னபி மகவா மாயினி தளித்த நரபதி மேற்றிசை யெவனும்,
புன்னவி கொடுங்கோ லியற்றிய திறத்தான் புரிதருங் கறுதெனும் பெ
யரா, னன்னவி னடாத்து மவர்தரு மொழுக்கா லகந்தையிற் புவனங்க
ணகைப்பான், மன்னலங் தகைபி னினிதொடு மளித்தான் வன்மன மக
விரண் டன்றே. (௫)

வீரமு மதமு மளவிய மனத்தின் வீறுறுங் கூசெனு மொருவன், சூரமுந் திறனு மாண்மையின் சாகூ ருவெனுந் துங்கவ னொருவன்,கா ரமும்படர்ந்த சினத்தினன் மன்னர் கனகப்பொன் முடிநிதம்பரவிச்,சே ருமங்களங்கிற் கழலணி பதத்திற் செம்மலென் றுயர்த்திடவிருந்தான்.

இன்னவன் றிறத்தின் மும்மடங் காகி யெதிர்த்திடு மொன்னல ராவி, பின்னலங் தொடைய லணிந்தவேல் வலத்தின் மேவலர் திசை யெரித் தவர்கள், கன்னியுங் கவரும் வல்வினை யாளன் கடும்புலி நகத்தி னன் பருத்துத், துன்னிய வுடலான் பருதியின் விழியான் றுன்புறுங் கூசெனு மரசன். (எ)

தன்வினையியற்று முறையினிற்சேர்ந்த சதுரங்கதளத்தொடு மொ ருநாள்,மன்வினை யியற்று மவரொவ ரென்ன மண்டிசை யடங்கலுந் தே ண்டிப்,புன்வினையழித்து நகர்பலதீய்த்துப் புனையிழை யருஞ்சிறை வா ரிக், கொன்வினை யவர்கள் சஞ்சலங் கொளவே கொடுமைய னொருதி கை போந்தான். (அ)

கொடுந்தொழில் வளைந்த விலங்கின வரைகள் கொதிதரு நிலம் பல கடந்து, நெடுந்தலம் போம்போ தவணெழிற் சிறந்த நிவர்மரச் சோலைகள் வசந்த,னெடுந்தரும் வாச மாறிலா தலர்ந்த வுயர்மலை யரு விகள் மல்கித்,தொடுங்கட லணைய நதியதன் மிகுத்த தூயதோ ரிடத்தி னி லானன். (கூ)

வேகவெம் பரியு மும்மத வரையும் வீரரு மணியணிசெறிய, மா கவெம் பருதி போன்முடி தரித்த மன்னனு மவ்விடத் திறங்கிப், பாக முற் றவரிற் பணித்தனன் கணிதப் பயன்றரு நான்முயல் பவரிங்,காக வே கொணர்மி னென்னலுங் கொணர்ந்தா ரவனடி தாழ்ந்தவர்நின்றார்.

குணக்கினுங் குடக்குந்தெ னுதினும் வடக்குங் குலவியதேயங்க ளவைக்கு, மணக்குமொண்மலரி னருவியுஞ்சோலை வளமையின் மி குத்துள விவணில், கணக்கறு மணியி னகரமுண் டாக்கிக் கருத்தொடு முயலதி னன்றோ, பிணக்குறுங் கொல்லோ விரண்டிலொன் றுயக்கு பிரித்துரைத் திடுகவென் றிசைத்தான். (கக)

பொன்னலங் தொடையன் மன்னவன் கேட்பப் பொருவறுங் கணி தவல் லவர்க, ளின்னவா றுரைப்பான் மூன்றுநா ளெல்லை யெங்களுக் களித்தியே லென்ன, வன்னவர் கேட்ப நன்றென விசைந்தா னவர்கள் போந் தரியநூற் றேர்ந்து, மன்னுமீன் பயனிற் றொகைவிரித் துணர் ந்து மறுத்துநாள் கணிதினத் தடைந்தார். (கஉ)

கொடுங்கதி ரிலைவேன் மன்னவ னோக்கிக் கொற்றவ னும்முனைப் படியே, நெடுங்கதிர் கடைபன் மீனிலைகூட்ட நின்யிடும் பயனய முணர்த்தும், விடுங்கலை யறிவிற் கண்டன பியாங்கள் வினவுமித் தலம்வள மிகையத், தொடுங்கடற் பாரி னிவணிணை யின்றித் தோற்றுமோர் பெரும்பதி யன்றே. (கங)

அப்பெரும் பதியிற் றிறத்தொடு மரணின் வகைதரு மருங்கொடி திருவி, யிப்பெரு நிழலில் வீற்றிருந் துலக மெண்டிசை யடங்கலுந் தனியே, செப்பருங் கோன்மை நடத்துவான் வலத்திற் செம்மலொன் றுண்டென நன்னூ, லொப்பற விளக்கிற் றென்றனர் கணித ரொளிர்முடி மன்னவ னுணர்ந்தான். (கச)

வாரணி முரச விரியர் பரவு மன்னவன் புன்னகை கொண்டு, நேரணி யிவணி னாரணி யெழிலி னனிகுடை தண்ணிழ லிருந்து, பேரணி நீதச் சீரணி விளக்கிப் பெருமையி னிலைத்திடுந் தலைவன், சேரணி யிலைவேல் வலத்துடை யவனியா னலதிலை தேயத்தி னென்றான். ()

வேறு.

வலத்திடை திறற்புய மறத்துடைய மன்ன, னலத்திடை மகிழ்ச்சியி னளிப்புடை யுளார்பாற், றலத்திடை காப்படு தகைப்பொறியி னிஞ்சி, பலத்தொடு மியற்றுக வெனப்பணி யளித்தான். (கசு)

கூறுமொழி நன்குணர்வு கொண்டுபுடை நின்றோ, ராறுமதி வல்லவர் செறிந்திடு மரும்பொன், வீறுகொள வன்பொடு விருப்பினி தளிப்பத், தேறுதலி னவ்வினை திறத்தொடு முடித்தார். (கஎ)

சுற்றிய வரண்டிசை துலங்குபொறி வன்பின், வெற்றியி னருந்திற மறத்தினர் விருப்பி னூற்றுறு தலங்களு முனைற்றுமக மீதே, சொற்றகு பெருங்கிரி துலக்குமணி மாடம். (கஅ)

வன்புரிசை யுள்ளக மணிக்கதி ரிலங்கும், பொன்புரிசை மாளிகை நடுப்புற மலர்ந்த, நன்புரிசை மேடைக ணவந்தரு சதுக்கை, யன்புரிசை கொண்டவ ரகம்பெற வமைத்தார். (ககூ)

மேகமது சுற்றுமதின் மீமதி யலர்ந்த, பாகமது மாளிகை பரந்தொளி விலங்கு, மாகமது வன்கதிர் மணித்தவிசு மைம்பொன், னாகமணி யொத்தநகர் நானில வகத்தே. (உ0)

இனந்தரு நெடுஞ்சுவ ரிடங்கொள விரிந்து, வனந்தரு நறுந்தளிர் வளந்தரு மரங்க, ளனந்தருயர் வன்மிருக மங்கண மிருந்த, கனந்தர நிரைந்தனர்கள் கண்கவர் திறத்தால். (உக)

ஓரிடம் வனைந்தனர்பின் னேரிட நினைந்த, சீருரு தெரிந்திடல் சிறப்பது படர்ந்த, வோரகனி சித்திர முயர்த்தினர் வரத்தின், பாரவினை யில்லவரின் பாவினை விளக்கும். (௨௨)

பொன்மணி வியன்பெறு பொருந்திய விடங்க, ணன்மணி விரிப்பின நவங்கொள விரித்தார், சொன்மதி லகத்துமதின் சுற்றினுஞ்சூழ்ச் சூந், தென்மலி நதிப்புன லெழும்படிசெய் தாரால். (௨௩)

ஓடுநதி கூலமதி னேந்துமலர் சிந்தும், வாடைதரு சோலைபல வைத்தனர் குளிர்ந்த, பிடுறு வசந்தனு மடிக்கடி பிறங்கி, யூடெலவு மெய்யது களித்துள மதர்க்கும். (௨௪)

இவ்வகை யகத்தணி யியற்றிவெளி யப்பால், செவ்வகை தரும் பழன முஞ் செறிய வைத்தா, ரவ்வவை யெழுந்திணை யணித்துற முடித்துக், கவ்வையறு பற்குடி கணிப்பில நிரைத்தார். (௨௫)

இப்பதி தனக்குக்கவு தாரிய வெனும்பேர், செப்பதிக காரண திறத்தொடு மளித்தா, ரப்பதியி னிஞ்சியி னருந்தவிசி னுற்றே, யெப்பதிக டாடொழ விருந்துமுறை செய்தான். (௨௬)

வெய்யசிலை வீரியர் விறற்படை யெடுத்த, கையணி வலத்தினர் கருத்தறிவு சொல்லு, மையரு மமைச்சரு மருந்தலைவர் மொய்ப்ப, வையமொரு கோலினில் வழங்கிமுறை செய்தான். (௨௭)

காணரிய காட்சிய கணப்பதிகருத்தன், கோணரியின் கோளுடைய கூசெனுக் குபாடன், பூணரிய புன்மையுறு புந்தியினர் பூமான், பேணரிய பிள்ளையிரு பேரவர் பிறந்தார். (௨௮)

வெங்கொடுமை செய்பவன் விளங்குபயு னென்ன, வங்கனனி முன்னவ னரும்பெய ரல்காலா, மிங்குவரு காரண மிசைந்துவரு பின்னோன், கங்கணி நெடும்படை கன்றனெனு மறத்தான். (௨௯)

செல்வநிலை கொண்டுவருசேயிவர்கள் வன்மை, நல்வயதுயர்ந்திட நவம்புரிதிறத்தின், கல்வியொடுதந்தையணி கண்டுளமுணர்ந்து, வெல்வரிசை மந்திரியின் மேலவ னிருந்தான். (௩௰)

செங்கதி ரயிற்படை திறத்தினர்மறத்தின், வெங்கதி நடம்பரி விறற்கரியினைத்து, மங்கவ னுணைப்படி நடப்பவவன் முன்னோ, னிங்கித வுணர்ப்படி யிசைந்தினி திருந்தான். (௩௧)

வெவ்வரிவி னுற்றிற மிருத்தவ னலந்தோர், செவ்வழி யழித்திடு சினத்தினன் மதத்த, வெளவிய நிறைந்தவ னறத்றவமுங் கண்ணு, னெவ்வண முறுகனை விலங்கின் மயின்முன். (௩௨)

எண்டிசைவி னின்றகிரி யின்சுமை யலைக்கு,மண்டிய வலக்கமடம் வல்லுட லதிர்க்கு, மிண்டியவல் விலங்கினை வியன்கரு கலங்கும், விண்டவன் முழங்கிடின் மிகுந்தவலி யுள்ளான். (௩௩)

கோட்டியர் பெருங்கிரி யுடன்கொடிய வொன்னார், நாட்டிய ரரண்பல நலித்திடு புயத்தான், காட்டுறு சினக்கடு விலங்குளங் கலங்க, வேட்டுறு தொழிற்றிறன் விரிந்தபடை யுள்ளான். (௩௪)

வல்லையகல் வெற்புறு வளைந்தபுடை பாந்த, னொல்லையகல் பன்மா மிகுந்தவுயிரொல்லா, மொல்லையக லுந்தனை யுளந்துடி துடிக்குங்,கல்லையக லிண்புய மடித்திடு கதத்தான். (௩௫)

இன்னவ னிதத்தின ரிசைந்தமொழி கேளான், முன்னவ னுரைத்திற முயற்சியிடை நின்று, என்னவ ரருந்திற மடர்ந்துவரு காலை, மன்னவ னிறந்தனன் மனத்தயர்வு கொண்டார். (௩௬)

தம்மக மதத்தினர் சடக்குள வியற்றி, வெம்மக மிகுத்திடு விளங்கரியின் முன்னே, னம்மக விதத்தொடு மருங்குரிசி லென்ன, செம்மக விருத்தியினை யோன்பணிதல் செய்தான். (௩௭)

மின்னிடை பெருந்தனம் விளங்குமட மாதர், பொன்னிடை யருங்கவரி பொற்புட னியற்ற,பன்னிடை தனத்திறை பகைத்தவ ரளிப்ப, மன்னிடை யருங்குழுவின் மன்னவ னிருந்தான். (௩௮)

பொற்றவிசின் முன்னவன் பொலன்முடி புனைந்து, மற்றவ வமைச்சர்மதி வல்லவர் குழூஉவ, பற்றவ முயன்றவர் பயன்றரவிருப்ப, பிற்றவன் மதத்தொடு பெருங்களியி னின்றான். (௩௯)

வாட்டட வலத்தினர் வசத்தொடணி சூழ்த,வேட்டையது வேதொழிலின் வேலைகொடு நின்ற, தாட்டகைய பின்னவன் றடப்பதி வளைந்த, காட்டிடொரு நாடணி கருத்தொடு நடந்தான். (௪0)

விலங்கின மலங்கிட வெடித்தகுர லோடும், விலங்கின வதிர்த்தலின் விறற்படை யெதிர்ந்தே, வலங்கிளர் திறத்தினன் வரும்பொழு தவண்பா, வலங்கிளை தனக்கொடி மடந்தையணி கண்டான். (௪௧)

வேறு.

வஞ்சமனத்தா னஞ்சமிகுத்து வருகண்ணன், கஞ்சமலர்த்தா ளஞ்சொல்குயிற்போல் கனிவாயாள், பிஞ்சுகணத்தாஅப் புஞ்சவனத்தே மேயாளாய், வஞ்சியினிற்பக் கண்டுமுளத்தே மயலுற்றான். (௪௨)

ஆயரினுள்ளா ளாயவனத்தே யவளேதான், சேயணியாஅவோட்டங்கனமன்பின் செயல்கொண்டே, மேயமனத்தி னுசைமிகுத்தான் வினாவாகப், போயினன்முன்னின் றஞ்ஞமயக்கப் பொலிவுற்றான். ( )

காமமெனும்பேய் வன்றலைகொண்டான் கண்டாற்று, தாமதியோ
ன்று மில்லவனாலவ் வணிகோதை, பேழுறவன்பி னட்டுணர்ந்தா
ணியலின்றித், தாமனமில்லா துற்றனனோக்கித் தான்சொல்வான். (சச)

தண்ணிழலுந்துஞ் சோலையகத்தே தருகாமப், புண்ணழலுந்தா
நிற்றியெடீஇயுன் புனைமாலை, புண்ணிழலுற்றே னுண்டுகொலின்னா
ணையாதென், கண்ணிழலுற்று யென்றனனெம்மான் கழறுற்றான். (சரு)

என்னலனுண்டி யின்பமளித்து மினிதோடுங், தன்னலனோடுந்
தொங்கலணிந்த தலைமன்னன், பின்னலனோடு மங்கனமுற்றான் பெல
னோடும், நின்னலனோடென் முன்னுணையற் செறிவில்லாய். (சசு)

நீமனமஞ்சா தென்றானுணக்கு நிலைவாய்மை, யாமலியோதை
யன்னவனன்கா தடைந்துற்று, லேழுறவுள்ளந் தெண்டியொய்த வெ
றிவேகம், வேழுறவந்தின் கடர்குவனென்றான் மிளிர்பூணோள். (சஎ)

சொன்மொழிவெந்தீ யென்னவெதும்பிச் சுடுகென்னான், வன்மொ
ழியென்கோல் வாரிபுடுக்கும் வைப்பெங்கு, மென்மொழிவீரத் தகை
யினினென்னி னியாரோனா, மன்மொழிவல்லா ருண்டுகொலென்றான்
மதியில்லான். (சஅ)

எக்காலத்து மாண்டகையுள்ளா னெனும்வாய்மை, யொக்காதிவ்
வா றுள்ளமயக்கிற் சொற்றனென், றிக்காலத்திற் புந்தியிலானென்
றெண்ணத்தி, னக்காநின்றே யன்னவனோக்கி நவில்கின்றாள். (சகூ)

துன்னியபொற்பூ வின்னவனத்துந் தொடர்வெற்பு, மன்னியமிக்
குப் பற்பல்விலங்கு மடிவாகக், கொன்னிலைகொற்றங் கொண்டானும்
வேட்டைத் தொழிலாள, னன்னவனீயோர் மல்லினன்கொல்லென்
றறைந்தாளே. (ருo)

இருவருநின்றே யிகன்மொழிகொண்டே யிசைநேரம், பெருவலி
கொண்டா னுறுநிலைமற்றப் பெண்மயமை, வருவழிகண்டே யங்கனை
டைந்தே மனையாளன், செருவயமுற்றே செவ்வழல்கண்ணிற் சினமூ
ற்றான். (ருக)

சிறியவுள்ளத் தன்னவன்முன்னிற் றிறன்மன்னன், கூழிபகன்
னால் கன்னமகத்தே சொடுவானக், தெறியவொத்தே பேரறையிட்டே
யிடைபற்றி, விரிநெடுத்தே வீழ்த்தினன்முல்லை வியன்றோன்றல். ()

காலுமயர்ந்தே யூருமயர்ந்தே கடிவீர, மேலுமயர்ந்தே கீழ்விழுகி
ன்றோன் மேனெஞ்சின், மேலுமிருந்தே யுள்ளகமிக்கும் மிடமிற்கை,
யாலுமடர்ந்தே யாயன்மிகைப்ப வழலுற்றான். (ருங)

பஞ்சிற்கொப்ப வாயுறைநீரும் படர்கண்கள், மஞ்சிற்கொப்ப வோ டியசெம்பான் மனமெல்லா, நஞ்சிற்கொப்ப மன்னவறையன் நனிபோ ற்றிக், கெஞ்சிக்கொப்ப மால்கரியென்னைக் கிளநூற்றான். (௫௪)

ஐயக்கண்டான் கெஞ்சாநிற்கு நனிகண்டே, யுய்யக்கொண் டான் மேலெழுமுன்ன மொள்ளிர்தோளான், கையைக்கொண்டே யாயனி ரண்டுங் கமலத்தாட், பையக்கொண்டே பூமிபறைந்தே பழிசெய்தான்

அன்னவனைக்கொன் றங்கமகிழ்ந்தே யடர்கன்றான், பொன்னவண் ழுற்கொண் டென்றிறமுன்றன் புருடற்கு, மன்னவருந்திண் வன்றிற மென்கொல் வழிகண்டா, யென்னமதம்பற் றன்பினுளாத்தே யிசைக் கின்றான். (௫௬)

நின்கடிகொண்டா னிங்கனிறந்தா னிலையற்று, புன்கடிகொள்வா னியாருளவொன்றே யுறுவல்லான், புன்கடிகொண்டே வன்பினிழுத்தே புணர்வுற்று, நன்கடிவிட்டே பற்றிநடந்தா னகரன்றே. (௫௭)

வண்பூமுல்லை யம்புறவுற்ற மடப்பேதை, தண்பூங்கூந்தல் சல்கா வென்னுந் தகைநாம, வொண்பூமான்கொண் டன்புறுந்தன்பா னூழி வைத்தான், கண்பூவென்னுங் காவலின்வன்கண் கனிவேந்தன். (௫௮)

கள்ளம்பற்றுஞ் சிந்தையிழுத்துங் கடிசெய்துங், கொள்ளுநங்குற றத் தப்புணர்வாலே கோளுநன்றி, புள்ளும் பற்றுந் தியின்வயிற்றே யுன் பான்மைத், துள்ளும்பற்றத் துற்றனள் பின்கா லுணைசெய்வாம். (௫௯)

வேறு.

குணதிசை யாளுங்கோமா னியாபிது குமரன்வன்மை, நிணதிசை சுவைதின்றேன்ற னெடுமுடி சவுக றென்போன், கணதிசை யிகலிவெம் போர் கடந்தருஞ் சிறைகள் வாரி, மணதிசை முன்றேனுற்று மகிழ்ச் சியி னிருக்குங் காலை. (௬௦)

முன்னவ னிருப்பக் கன்னன் முதிர்வனத் திடையிற் பற்று, மன் னவ ளோடுமின்பத் தாக்கமே கொண்டுநிற்கு, மின்னவன் றனக்குவெ ன்றி யியல்பினிற் றிறமுங் கூறி, மன்னவன் சவுக றென்போன் வனாந் தனன் முடங்க லொன்றே. (௬௧)

உன்னுடன் பிறந்துமுன்பா னுயர்பதி வளிக்கா அ நின்ற, னென் னுட னமர்செய் திங்க னிருஞ்சிறை பலவுங் கொண்டான், றன்னுடன் பொருது மியாமே தலம்பல கவர்ந்து கோடு, மின்னுடன் படுகிலென்ன விளையவன் வாசித் தோர்ந்தான். (௬௨)

யாபிது பேரன்பானின் றெய்திய வோலை யோர்ந்து, தாபிது நன் றுநின்றன் றவத்தொடு மரிதிற் பெற்ற, மாபிகிர் மகனையென்பான்

மணிமுடித் தரித்தி யேலென்,றுபிதி ராளைக்கொண்டோ னனுப்பினன்
முடங்க லொன்றே. (௬௩)

வரைந்தவில் வாய்மையன்றேன் மனதுற வுணர்ந்து மற்றோர், நி
ரைந்தவா சகத்தினேடும் திரவிய விடையி னேடும், விரைந்திடும் விர
த்தோடும் விளக்குவான் முடங்க லொன்றே, கரைந்திலா தனுப்பக்கன்
றன் கருத்தொடும் வாசித்தானால். (௬௪)

படர்தரும் திசைகணன்றும் பரவிய சீர்த்தி யோடு, மடர்பவ ருட
னும்போர்செய் தமைதரும் பதிகள் வவ்வித், தொடர்தரும் திறைகள்
கொண்டுந் தொகுத்திடு முறுப்பி னேடு, மீ[illegible]றதி யாதுமெய்தா திருத்
தலே யரசின் மாட்சி. (௬௫)

வழுவின்றி நியதிசொல்லு மாதவ ராசு கூறும், விழுமிய செல்வத்
தோடும் வேந்தனே யென்னி னன்று, கொழுவிய கருத்தொன்றில்லாக்
கோட்டகம் வேட்டை, வேட்ட, லெழுதொழி லானென்னி னியாவரோ
பொருந்து வாரே. (௬௬)

நின்னிடை வினைகளேக்கி னிருபர்கண் ணைந்தனன்று, பொன்
னிடை புகழ்ந்துநின்று ரல்லவர் பொருந்து வாரே, லென்னிடை யிரு
ந்தசெல்வி யிணங்குமோ வேடற் கென்ன, வன்னிடை யினையகண்டா
னழற்பொறி யுள்ளங் கண்டான். (௬௭)

கண்டன னுள்ளங்காந்துங் கதத்தினன் கன்றுனென்போன், வண்
டணி மலர்த்தாரல்கால் மன்னவன் முன்ன ரெய்தி, யிண்டணியுளத்தி
னேக்கி மிசைப்பொறி ஞாலமெங்குங், கொண்டனை நெறியோயென்
னப் பற்பல கூறுகின்றான். (௬௮)

ஒருவனே யரிதிற்பெற்று மொருமையி னிருவ ராகிப், பெருகிய
சிறப்பினின்றே வளர்த்தனம் பிரிவிலாது, கருதுநந் தந்தைகொண்ட
கடனில மனைத்து நீவிர், வருமுறை தாங்குந்தன்னுல் வளங்கெட விரு
ந்தே னியானே. (௬௯)

சொல்லிறைக் கொண்டபேறுந் தொழிலிறைக் கொண்டபேறு, மல்
லிறைக் கொண்டபேறும் வயிரத்தாற் கொண்ட பேறுங், கல்லிறைக் கொ
ண்டபேறென் னிருந்தனன் கலங்குந் தெண்ணீர், புல்லிறைக் கொண்ட
பேறாய்ப் போயிற்ற தின்று மன்னே. (௭0)

மன்னவர் முதல்யாரும் வழிபடுந் திறமுங் கேட்கும், பொன்னவ
மணிகளேதும் புகழ்நிலை கொண்டு நிற்ப, நின்னலன் கொண்டுமெய்பி
யென்பதும் நிலைத்த தன்மை, தன்னல மியாவுமென்பாற் றகையின்றி
விர்ந்த தன்றே. (௭௧)

திறஞ்செயுஞ் செங்கோல்கொண்டு தேயமு மரபு மார்க்கத், தறஞ்செயும் பண்புமெல்லா மருங்கழ றுங்கு கொண்டாய், மறஞ்செயும் வீரம்நின்று மானிடர் வாயாற்சுட்டு, நிறஞ்செயுந் தந்தைவேறாய் நெடுநகை தாங்கி னேறல். (௭௨)

அரசனினல்லன்வீரத் தாண்மைய னல்லன் வெம்போர், வினைகின னல்லனென்றும் விளைப்பதற் கல்லனென்னப், புரசைமா களிற்று வேந்தன் சவுகறேபுகன்று னென்றுற், றிறைசெய்வா ருதிபிப்பாரி லியாவரோ செப்பா ரல்லார். (௭௩)

எங்கனி னொருமைதன்னுற் காரிய மொன்றுண் டாக்கற், கங்கவ னிட்டவாய்மை யதற்கவன் மகவை யென்பாற், பொங்கலின் மணஞ்செய்திகென் றிசைத்தனன் புகன்ற மாற்றத், துங்கனி னுள்ளானல்ல னென்னவு முரைத்தா னன்றே. (௭௪)

புவியொரு கோலினேச்சும் புரவலன் மைந்த னல்லன், கவிவனத் திரியும்வேட்டை வினையுறுங் கருத்த னென்று, மவிமொழி யுரைத்தா னன்னே னழித்தரும்புதல்வி கொள்வான், குவிதருஞ் சேனையென்பாற் கூட்டுதி சிலவென் றுனல். (௭௫)

நன்றுநின் னுள்ளத்தூடு நாடிய வெய்து மன்னேன், வென்றியி னியாபி தென்போன் கிளையினில் விறலின் மிக்கான், றுன்றிய சூழ்ச்சி யாளன் றெருகுபடை யுள்ளா னுனு, வின்றமர் பொருவல்யாமே யினை யன்றென் றரசன் சொற்றான். (௭௬)

கேட்டனன் கோபச்செந்தீ கெழுமிய வகத்தி னுள்ளே, பூட்டனன் வயிரத்தோடுங் கண்களும் பொறிக டுன்ன, மீட்டன னுயிர்ப்பி னன்னேன் வேந்தன்சே யல்ல னென்றல், காட்டினை நீயுமென்ன நறுக்கினா னதரத் தந்தம். (௭௭)

சோரியிற் கண்களோடுந் துணைப்புயங் குலுங்க நீர்சூழ், பாரினி லுற்றயாவும் பதைபதைத் துள்ள மஞ்ச, மாரியி னேதையென்ன மணித்தவி சுதைத்தான் காலாற், றுரிருந் தடந்தோள் வேந்தன் றனையிடம் விழ்ந்தா னன்றே. (௭௮)

நிலத்திடை விழுந்தமன்ன னிவர்கழ லிரண்டும்பற்றி, வலத்திடத் தறைந்தானாவி மாண்டன னுடனேகொண்டு, சலத்திடை கழுவினாட்டு மெனவுரை சாற்றிக் கன்னா, னிலத்திடை தவிசினுற்றா னஞ்சினு மிருண்ட நெஞ்சான். (௭௯)

அணியணி பதிகள்வாழ்த்த வறிவுளர் மருங்கின் வாழ்த்த, மணியணி யமைச்சர்சூழ மந்திரித் தவர்க ளேத்தக், கனியணி வல்லோர்

போற்றக் கதிரினுஞ் செழித்த மோலித், தினியணி கொண்டுகன்னன்
செவ்வனே பொருந்தி னானல். (௮௧)

பற்படை காத்தின்வீரர் பாய்பரி மதத்தயானை, பொற்பணி மணி
த்தேராளர் பொலிந்தணி நிரையிற் சூழ, வற்புறு மடவார்செவ்வி யரு
மனை சிவிறியேந்த, மற்புயவாகையோடும் வளம்பெறுந்தவிசினுற்றான்.

பதியுறுங் குடிகூழ்நட்புப் புற்றினர் வாய்மை கொள்ள, வதிபதி
யாய கன்ன னரும்படைத் தலைவ ரோடுங், கதிபுரி வேகப்பாய்மா கரி
யணி வயவ ரோடு, மதிர்கடன் முரச மார்ப்ப வமர்பொர வெழுந்தா
னன்றே. (௮௨)

வெள்ளமொத் தனீகம்வேந்தர் வெவ்வரியொத்துஞ் சிந்தை, கள்
ளமொத் திருந்தவேந்தல் கதிரொத்துமழ்லிற் போந்து, கொள்ளவைத்
திருந்தசெம்மான் குணநிசை சவுக றென்போ, னள்ளகத் தரிதிற்கற்பி
நலிதரப் பொருதா னன்றே. (௮௩)

அவன்றகை சேனையாவு மழித்தணி நகரிற்புக்கி, யிவன்றகை வீ
ரங்க ளிருநிதி சிறைகள் வாரிப், பவன்றகை யழித்துக்கையிற் பற்றிப்
பெற் றிருந்த பெண்மா, னவடனை யெடுத்துமீண்டா னரசிய லெடுத்த
கோமான். (௮௪)

தன்னர சிருந்துவந்த தவநிதி யொருபால் சேர்த்தி, மன்னவன்
சவுகர்சென்னி களைந்துவன் கழுவி னிட்டுப், பின்னவன் பெற்றவண்
பூஞ் செழுந்தொடைப் பெண்ணிற் சூட்டி, யென்னர சுலகமென்ன
வியல்புற்றான் கன்ன னன்றே. (௮௫)

அருமையி னின்றதந்தை யழிசமூ வேற்றி யன்பி, னொருமையிற்
பிறந்தநங்கை யொண்டொடை யணிந்தாளென்னக், கருணமயிற் படை
கள்சேர்த்துக் கடுஞ்சின முன்னித் தாவட், பெருமையி னெழுந்தான்
சவுகர் பெறுமகன் பல்கென் போனே. (௮௬)

வாளணி வலத்தார்வஞ்ச மனத்தினர் வன்மை வேகக், கோள
ணி யுளத்தார்சாபக் கோலினர் வெற்றிமாலைத், தோளணி திறத்தார்சீ
ற்றந் துன்னிய கண்ணர்வீரத், தாளணி புடையார்மொய்ப்பத் தலைவர்
சோன் வந்தா னன்றே. (௮௭)

வெய்யவே லரசன்கன்னன் வியனகர் கடலிற் சூழ்ந்து, மொய்ய
வன் சேனையெல்லா முழிபடப் போரிற் றாக்கி, யையரி கண்ணார்வாரி
யழிவுகள் பலவுஞ் செய்தான், கையணி வலத்தின் சவுகர் கான்முளை
பல்கென் போனே. (௮௮)

கடுவிசைப் பரியின்வீரர் கடிதருமனந்தஞ் சேனை, விடுவிசை விரிந்துவேகம் வீழ்த்திட மாய்த்தவாற்று, லடுவிசை யணிந்துகன்று னயர்வொடுங் கவுதா ரிய்யா, நெடுவிசை நகரம்விட்டு நீங்கினன் புறத்து மாதோ. (௮௯)

படர்தரும் படைகள்மிக்குப் பனிகொடு வாளிற்கீந்து, தொடர்தருங் குழுவினோடுந் சுடரொழுந் திசையிற் புக்கா, னடர்தரு மனைகவீரரழிதருங் கன்று னெனப்போ, னிடர்தர நகரினுற்று னென்புட லனைய நீரான். (௯0)

பன்மணி யாசனத்தின் பரிவுற்று நெஞ்சின்மீதே, வன்மணி பூண்டொலின் மரக்கலக் கருத்தி னோடு, நன்மணி யொளியில்லென்ன நனியின்றி முகமுங் கொண்டு, முன்மணி யலங்கலார்பான் மொழிகுவன் கன்று னன்றே. (௯௧)

காரமு மதமும்வன்மைக் கருத்துமொய்த் திருந்தசேனை, வீரமுந் தனதிற்கொண்ட மிகுபொருட் பெருமை வெல்லுஞ், சூரமு மினைய வெல்லாந் தொலைத்தணி பல்கென்போன்றன், பாரமுங்கையிற்கோடற் பரிவன்றி வேறுமுண்டோ. (௯௨)

என்றிவை யிசைத்துத்தன்பா லிணங்கிய வனிகமற்றுந், துன்றிய புறத்துமுற்ற பெரும்படைத் தொகுதி வேற்றார், வன்றிறற் சேனையாவும் வலைவித்து மிறைகின்மைந்த, னன்றவன் பாலுமோலை யனுப்பித்தான் மன்ன னன்றே. (௯௩)

குரவரி லொருவற்கொன்றும் பிறர்குடி கொண்டபெண்ணு, முரவரிற் பற்றுங்கன்று னுவன்விடு முடங்க னோக்கி, வரவரு மாதமீன்ற மகள்மக னுசென்றேதுங், காவலி யுடையானின்ன காரியந் துணிதலானன். (௯௪)

வேறு.

வானமுந்திசை யடங்கலுங்களாய மண்டலத்தெழு பெருந்திரை, போனமுஞ்சிதறி வந்தவெள்ளமது பின்கரண்டையுறு தாளினன், மானமுந்தகை யுறுந்தவத்துடைய மன்னவர்க்கொரு பெரும்பிணி, யானவஞ்சமுறை சிந்தையான்வன மடங்கலுந்திரி மடங்கலான். (௯௫)

ஓடுகின்றநதி யங்கெதிர்ந்தபுன லொக்கவள்ளிடு சிறங்கையான், காடுநின்றபல வண்டவன்மிருக முங்கலங்கநொடியிட்டுளான், பீடுகொண்டநெடு விண்டினங்களை பிடுங்கிவிட்டெறி திறத்துளா, னடுகொண்டபடலங்கனஞ்சிதற வப்பெழப்பிழியு மங்கையான். (௯௬)

விண்டினங்களி னுலம்பொருந்தினமு மிண்டடந்தருபுயத்தினன், கண்டிடுந்திசைக ணைந்திடும்படி துவைத்திடுங்கடிய காலினன், மண்டிடும்பல படர்ந்தவல்லுயிர்கள் வௌவிமெல்லுமகழ் வாயின, னண்டமும்புவன கண்டமுங்கிடுகி டென்றதிர்ந்திட நடந்துளான். (௯௭)

நின்றநின்றதிசைசென்றுறும்பவன நேழொதுதடைமேனியான், றுன்றுசெந்தழ லெரிந்து வண்பொறி துதைந்தகண்ணெனு நெருப்பின, னன், கொன்றுவெம்பழியனந்தமன்னிய கொடுங்கயஞ்செறியுளத்தின, னின்றுமன்றுமன மஞ்சவன்றொழி லியற்றுகின்றமத வீரனே. (௯௮)

குயினிருந்திசை யடங்கலுங்குலைய குளறுமவ்விடி பறிப்பவன், வயினகன்றதிரையதுசலங்கவிடை பருகிமிங்கிலமும்வாருவான், வெயி லிடுந்தழல் வெதும்பவன்பொடு விரும்பியுண்டிடு வதற்பவான், பயிலு மெண்கிரிக ளடியிடுந்தகைய பாதமெட்டிய விதத்தினன். (௯௯)

இனையவன்றிற னிவன்றொடர்ந்தபடை யெண்ணமோவொழுசதா யிர, மனையவீரரினி னின்றமன்னியர்க ளறுபதோடொருப தெழுப தாங், கனையுலாவுகடலதிர்தலென்னவுயர் ககனுலாவுமழையென்னவே, வனையினன்பொடு மருங்குமொய்ப்பவிசை மன்னயன்கடிதெழுந்தனன்

பேரியுந்தவிலு மூதுகொம்பொடு பெருஞ்சிகண்டிபறை சின்ன மூங், தாரையுங்குளல்க டண்ணுமுமுழவு தக்கையோடுறு தடாரியும், பாரினின்றெழு முழங்குமோசைதிசை பம்பவூரிமத யானையும், வாரி யுங்ககன லோகமுங்கொளும் வதிந்ததந்நிலை யதிர்ந்தரோ. (௧௦௧)

வானரத்தினுமுயர்ந்துவெய்யசுழி வாயுவின்கதிகொளும்பரி, யூன ரத்தமொளி ரும்பெரும்பிறைய தொத்தகோடுய ரிபம்பல, கானலர்த்த மலர் தொங்கலங்கொடி கணங்கொணல்விரத மும்பிற, மானலத்தசிவி கைத்தலத்தினும் வதிந்தமன்னர்புடை போதவே. (௧௦௨)

அயிலுமம்புமொளிர் வாளும்வேலுமெழி லத்தமுற்றபடை பல்லவும், வெயிலெனும்படி யிலங்கவெண்கசை விரிந்தவெள்ள மெனனீக மேல், வியனுறும்படி நடுப்புறத்தொரு விளங்குவெற்பென மதத்தவ, னயனிலங்குடிக ளஞ்சியஞ்சிட வடர்ந்தவேகமொடு வந்தனன். (௧௦௩)

எழுதிவிட்டவ னரும்பதிக்கிடையி னுற்றுமங்கக ரிரும்படை, முழுதுமொய்த்திட வெழுந்துவஞ்சமுறை மூதருந்தலைவரிருவரு, மெழு பதின்மருமருங்கினுற்றவ ரிரண்டுமைந்தினதிலக்கமும், பழுதறுஞ்சின மிகுந்தசேனைகள் படர்ந்தடர்ந்ததிரை யொத்தவே. (௧௦௪)

பூதலங்களுநடுங்கவெண்டிசை பொருப்பெழுந்துகளின்விம்மவே, பாதலங்களி னுறுஞ்சலங்கசிவ பான்மைமேவர்வையது பரவவே, மீத லங்கன மெரிந்திடும்படி விரிந்தகண்பொறிகள் சிந்தவே, தீதலர்ந்தவுளி வஞ்சமும்புனை செறிந்தவஞ்சிபுய மாருமால். (௧௦௫)

வேகவெம்பரி தருங்குளம்பினடி மேதிதிடை குதிப்பவே, நாக வெங்கரி படர்ந்தவெற்பிடை நடந்தளாவிதிசை துன்னவே, பாகமண் டிரதமாகவாயுவொடு பாழியாழிமு[illegible]முன்னவே, யாகவெங்கனு நிறை ந்துதண்கவிகை யரசர்சேதன நெருங்கவே. (௧௦௬)

வெய்யமன்னவர் தரித்தமோலிகள் விளங்குமொண் கதிரினெங் குமே, செய்யகன்னிய ரெடுத்தவெண்கவரி கற்றையிந்தன சிறக்குமே, மெய்யணிந்தமணி யாரமின்ன மலிந்தமீதெழு பெருந்துகண், மொய் யலர்ந்தகக னென்னநன்னில மூட[illegible]கிடும்படி நடந்ததே. (௧௦௭)

திண்கொளும்புய திறத்தினரரிகள் சிறல்கொண்டுவரு மேறனர், கண்கொளும்பொறிதழற்றுளாரிதழ் கடித்திரத்தமுணும்வாயினர், மண் கொளுந்திடர் பதத்தினர்பெரிய மனுடனேடிவர்கள் யாவரும், வண் கொளும்பலு கிருந்தமாநகர் வளைந்தடர்ந்துபொர லுற்றனர். (௧௦௮)

கதிகொடுத்தநடை பரியினத்தொகுதி கதமுருத்தகரி யினமுமே, விதிகொடுத்தவணி ரதவினத்தொடடர் விறன்மிகுத்தபடை வயவரும், பதிகொடுத்தமுறை யதிபதித்திரள்கள் பலவர்சுற்றவள வுளாயிடாக், கொதிகொதித்தபடை பலுகனுப்பிவிட குளாகடற்கிணையி னெதிரவே.

சூறையென்றுவரு வாயுவுங்கனலி சூழவொன்றிய வெனும்படி, யேறெனுங்குரல் குலாவுவன்பறைக ளிபெரும்படை முழங்கவே, கூறு கொண்டபல வாயுதங்களொரு கூடெனுந்திசை மறைந்திட, நாறுதும் பையினர் சாரிவந்துசமர் நாளொடும்பொருதல் கொண்டனர். (௧௧௦)

கூடுவாரிடையி னைவீரனெழில் கூசுமாயுதமிலாததோர், பாடுமே ரீனைய மானியோடுகொடு பர[illegible]போரினடு வாகியே, யாடுவானிசைகள் பாடுவான்வெகுளி யாறுவானதி[illegible]னிலம், ஓடுவானணிகள் சாடுவான் மணல்க ளேதுவானெதிரின் மோதுவான். (௧௧௧)

தோளடித்திடுவன் மார்பிடித்திடுவன் சூறையொத்திடுவ னார்கழற் றுணைதைத்திடுவன் மீதணைத்திடுவன் முவினெக்குவ னருமதக், தா ளெடுத்திடுவன் வானகத்திடுவ னுகையக்குவன்மதாசலக், கோளழித்திடு வன் மேலுயர்த்திடுவன் கூசெனப்பெயர் மறத்தினன். (௧௧௨)

காலழிந்துபலர் சீரழிந்துபலர் காவல்சிந்தியழிவாகவே, வேலணி
ந்தகர வீரரும்பட விரோதமைந்தனகர் மேவியே, நூலணிந்துமணி
யாதும்வஞ்சியர்க ணூறியுஞ்சிறைகள்வாரினார்,மேலணிந்திடுகனூனுமா
கொடிய வீரரும்படையி னேருமே. (கக௩)

பொழுதெழுந்திசையி னகரமும்பதன மும்புனைந்தபலு கென்பவ,
னழுதெழும்படி யருங்கொடுந்தொழிலி னணிகைகொண்டுடல் பிளந்த
னர், குழுவுடன்செறியணங்கினங்கள்பொருள் கொண்டரும்பதியினன்
புடன்,வழுவறுந்தலைவனொருவனன்றுவர வந்திடும்பொழுதினன்றரோ.

அன்னவன்றகைய தொங்கலந்தொடை யணிந்தபெண்டினையருந்
திறன், மன்னவன்பெரிய கூசெலும்பதி மணங்கொளும்படிமுடித்தன,
ஷின்னவண்டர்பல வென்றுவானகயணி யின்புடன்றிகழ் புயத்திறன்,
கன்னலங்கழனிதன்னகர்த்தவிசின் வந்தனன்கணமிகுத்துளான். (கக௫)

வஞ்சமன்னர்பல ருந்திறைக்குறுதி வாங்கிநின்றடி விளக்கவே,
விஞ்சைநன்னிலைய ராசினேடுகவி விந்தைபாடலிசை யின்புறும்,வஞ்சி
யன்னவர்நடம்புரிந்திடவளங்கிடந்தநிலம்யாவுமோர், துஞ்சுதண்குடை
யிருந்தனன்வலிய கூசுதந்தசுத னமரோ. (கக௬)

கோடிநின்றமலை மீதிருந்தகொடி கொற்றமுற்றமலர் மாலையான்,
பாடிநின்றபல சேனைமந்திரர் பணிந்திடுங்கழ லூரத்தின, னடிநின்ற
விறலாழியானதிகன் னனெனும்பெயரின்மன்னர்கோன், பீடினின்றன
னிரைந்தபின்வழி பிரித்திதத்தொடு விளக்குவாம். (கக௭)

கன்னூனரசுரிமைப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௪ - இ திருவிருத்தம், உகக.

நமூறாதரசுரிமைப்படலம்.

இனைய தன்மையன் பருகிய [illegible]ண்ணினனியல்பி,னனையதன்மை
யர் தேர்ச்சியிற் றுணைவர்நல்லரசர், [illegible]னைய வொண்மணி யரியணைவள
முடி யிலங்க, மனைய வாழ்க்கையி னிருந்தனன் வருமதி யறியான். (க)

செழீஇய மண்டபத்தாசனத் திருந்திடுஞ்செம்மல்,குழீஇய மைந்
தரிற் கணிதவல் லவர்தமைக்கூவி, வழீஇய சிந்தையி னயர்வொடு மதி
முகங் கூம்பத்,தழீஇய வன்பொடுஞ் சிலமொழி சாற்றுவ னன்றே. (உ)

பொன்னின் மண்டப வறையிடம் பூவணையதன்மே,லென்னி னல்விழி யியல்பொடுந் துயிலெழும் போதின், மன்னி நின்றணி வலத்தொடு மற்புயத் தொருவன், றன்னி னுக்கிரத் தடர்ந்தனன் றடக்கரத் தன்றே. (௩)

வண்டுறுக்கின னிருகரங் கடுப்பொடு வலத்திற், கொண்டுறுக்கி மண் ணிலத்திடை யறைந்தவன் கொடிய,மிண்டுறுக்கியான் மார்பிட மேம்பொழு தரப்பிப்,பண்டுறுக்கொடு மெனைநிலம் படுத்தினன் பனகயன்.

பூண்டவன் மணிக் கழுத்தினை மடக்கினன் பொருப்புக், கீண்டவுந்திய விடியெனக் குத்தினன் கிளராத், தாண்டவன் பொடு மழுத்தியென் னுடலுளந் தயங்க,நீண்ட குந்தம்வெம் புண்ணிடை நீட்டல்போ னிகழ்த்தும். (௫)

பரவைமாநிலத் தெண்டிசை யன்பதை பழிப்ப, விரவைபோன்றுளத் திப்புவிக் கிழிதருஞ் சுமைநீக், கிரவைபோற்றளத் தரசரின் மதிப்பறுங் கொடியோ, னுரவை மன்னன்கொ லெனநகைத் துறுக்கின னன்றே. (௬)

இன்னவன்கொடுங் கனவுகண் டயர்வொடு மெழுந்து, பன்னலென்னெனத் தயங்கின னிதற்குறும் பயனே, நன்னயத்தொடு முணர்த்திமொன் மிசைத்தன னன்னான்,மன்னர் தங்களி னவதியின் வாங்கினர் சிலநாள். (௭)

கவன வாம்பரி யன்னவ னுரைபல கணித்துப்,பவனமேழுந் வியதரும் பரிவினா லாய்ந்து, தவணையாயபி னதற்குறுந் தகுதியி னடைந்தே, யவனியாளுடை மன்னன்முன் னனைத்தையு மறைவார். (௮)

துயிலிடத்தினிற் றோற்றமத் திறத்துடை தோன்றல், பயிலிடத்தினும் வலியுடை பாலக னொருவ, னயலிடத்தினி லின்றியே யகத்தினிற் பிறப்பன், மயிலிடத்தினன் மன்னவ நின்னர சழிப்பான். (௯)

திறத்தநின்னலத் தரசினைச் சிதைத்திடற் குரிய, மறத்தவன்மையன் குழவியே வயினிடங் கருவா, யுறத்தருந்திருத் தாயரு முளவென வுரைத்தா, ரறத்தைநீக்கிய மன்னவன் கேட்டுள மயர்ந்தான். (௧௦)

தரிகொளாக்கருத் தொடுமுழற் றலைவர்கோன் பிணையற், புரிகொளாதெடு மாட்சியின் பொறிவழி யிடத்தே, நெரிகொளாதெழுங் கருவருங் குறிப்புகெக் கிடிபோ லுரிகொளா முழக் கடிக்கடி யுரப்புதல் கேட்டான். (௧௧)

சிந்தைதேர்ந்தவ ருரைத்ததுஞ் சிலபகல் கழிய, விந்தையாயிவண் மதித்திடுங் கருவுமிக் கதிரப், பந்தமாய்முழக் கிடுவதும் பார்த்துளத் தெண்ணி, யந்தவல்வினை யிந்தநேர் குறியென வயர்ந்தான். (௧௨)

நிலத்திடத்தினி னின்றிய நெடுமுழக் கதனல், வலத்திடத்தினள் மதிமுக நோக்கிநின் வயிற்றிற், பலத்திடத்தொடு முறுகரு பரிவுறு மனுவின், குலத்திடத்தல வென்கொலோ வென்னவுங் கூறி. (கரு)

நின்னயத்தொடும் வயிற்றையுங் கிழித்துநின் றதிரு, மன்னவற்புதக் கருவையு மழலெழ வழிப்ப, னென்னமுற்றிய சினத்தொடு மெழுந்தன னப்போ, துன்னதத்துய ரிருந்தொரு பேரொலி கேட்டான். ()

வன்கணுற்றனை யிவ்வினை மறுப்பியிவ் வயிற்றின், றன்கணுற்றதை யழிப்பது தகுதிகொ லன்றே நின்கண்மற்றதன் பழிகொளற் குரனின்று நிலவைப், புன்கணுற்றவள் மாற்றுங்கொ லெனப்புகன் றிடவே.

கேட்டமன்னவன் கலங்கினன் கிளைத்திடும் புதுமை, பூட்டதிதென் வயர்ந்தனன் பொருமிநெட் டுயிர்த்தான், வாட்டமுற்றவ னிருந்தனன் வயிற்றிடக் கருவுங், கோட்டமுற்றிடுங் குறிப்பொடுங் கூடிய திங்கள். (கசு)

மண்ணருந்தியும் புளிதுவ ரருந்திபு மணிவாய்க், கண்ணருந்தலம் வெளிர்த்துமுட் கருவளர் வயிற்றிற், றிண்ணருந்திபு மயிரினம் பொடித்துத்தன் செயல்கள், வண்ணருந்திலா ளயர்ந்தனள் மன்னவன்போலும்.

குன்றமொன்றிய முலைமுகங் கறுத்தும்விற் கூன, லென்றுமொன்றிய நுதலது பசிந்துமெய்ப் பிளைப்பாய், நின்றநின்றநல் லிடந்தொறு மயர்கொளு நெடிதுங், துன்றுதிங்களு நிறைந்துபூண் டுயல்வரத் திகைத்தாள். (கஅ)

தொடர்ந்தநோதலிற் கண்டுளி படிக்கடி துளித்துப் படர்ந்தமாதர்க ளருமையிற் பரிவினிற் பதறு, கிடந்தகருங்கொடி யில்லில கிருண்டவன் பாவ, முடன்றதோருரு வெனமக வுடம்பொடு மீன்றாள். (ககூ)

எழுந்தவல்லிருட் படலங்க ளிருமனக் கயவ, ரழுந்துசிந்தையி லழுக்குமொத் தமைத்திடு முடலு, மொழிந்தநோக்கொடு மாறுகண்ணிரண்டொடு முதித்த, விழிந்தமைந்தனை மடிமிசை யேந்தின ளனையே.

திருந்த வுற்றவண் மடிமிசை சிறுகருநாக, மருந்துவன்மையின் வெளிப்புறத் தெழுந்துளமஞ்சப், பொருந்துலாயுறுங் குழவியின் மூக்கிடம் போத, வருந்திநின்றுட றுணுக்குற மதிப்பொடுங் கண்டாள். ()

கண்டபோதினிற் பதறிலள் குழவினைக் கடிதிற், கொண்டபோதெறிந் திளைப்பொடு மோடினள் குதித்து; மீண்டபோதன மன்னவன் முன்னணிமேவி, விண்டபோதினி லதற்குறு வினைபல சொல்வான். ()

வெஞ்சகீக்கிய வுலகினை நம்பெயர் விளங்கத், தஞ்சமாக்குற வருமக வன்றுமின் றழலி, னஞ்சமாக்கிய கொடியையவ் வுடலுயிர் நையத், துஞ்சமாய்த்திடென் றுரைத்தனன் றுணைப்புய வலியான். (௨௩)

பரந்தநீள்வயின் சுமந்ததாற் பல்வகை யின்பஞ், சுரந்தகாதல னெனும்பெயர் தோற்றிய வதனாற், புரந்தமன்னவ மனமது வினைசெயற் பொருந்தா, துரந்தராவிடி னியற்றுக லென்னென வுரைத்தாள். ()

சொல்லவுங்கொடி யவனவ டேமுக நோக்கி, வெல்லவுந்தவி சழிக்கவும் வீரமுற் றவனாற், கொல்லவுங்கருத் துதவுத லில்லெனக் குறித்தா, யல்லவும்புறத் தொருதிசை யெறிகவென் றறைந்தான். (௨௫)

பதியிடத்தல வப்புறங் கடத்திடை படர்ந்த, மதியிடத்தல விலங்கின மனதுற மணக்கு, மிதுவலத்துடை காரிய மென்றன னிவளு, மதுவலத்தொடு மீணையொடுங் காட்டகத் தெய்தாள். (௨௬)

தழலுமப்புறம் படர்தருங் கரியெனத் தாங்குங், குழவியின்றவ ளவணிட மொருகுட மேய்ப்பா, னழலினுன்றனைக் கண்டன ளடுத்து நின் றனக்கு, மழலைவேண்டுதி யென்றன ளணிமணி மடமான். (௨௭)

எடுத்திடும்பய னென்னென வினவலு மவன்சொற், றெடுத்திடும்படி நின்பணி தொண்டனு யிருப்பன், றடுத்திடாதுகொண் மின்னென மடமயில் சாற்ற, வடுத்துநண்பொடும வாங்கின னருங்கருங் குழவி. ()

பாரவெம்பவத் துருவினை யளித்திடும் பாவை, சேரவன்பொடுந் தன்னகத் தடைந்தனள்செறிந்த, காரமொன்றியகுழவியைக் கரத்தினி லேந்திக், கோரவானிரை புக்கினன் குறும்பொறை நாடன். (௨௯)

படர்ந்தகன்னிரை யிடையினிற் பரிவொடும் வைத்தா, னடர்ந்த வானின மதனுறு வாடையா லஞ்சித், தொடர்ந்தவல்லுரத் தொனியொடுந் திசைகின்ச சிதறிக், கடந்துபோயின குறும்பொறை நாடனுங் கண்டான். (௩௰)

சிதறிநின்றிடுஞ் சுரபிக ளொருதிசை சேர்க்கு, மதரினிற்பவற் கத்தொடு முடலமு மயரப், பதறிநிற்கவு மிவையெலாம் பற்பலவிடத்தே, விதறிநிற்பவும் வருவனே வினைசெயுந் தொண்டன். (௩௧)

முயலுநாயனுக் குறுவினை முறையினின் மாறு, மியலுமித்திறத் தடிமையாம் படைத்தலென் னென்ன, வயர்தலோடுமுண் ணினைத்தவ னளித்திடு மவள்பால், பெயர்தலோடருள் வதுநய னென்னவும் பிரித்தான். (௩௨)

எண்ணமுற்றவ னிருக்குமக் காலையி னீன்றாள், வண்ணமுற்றிடுங்
குழவியைக் காண்குற மகித்து, நண்ணலுற்றன ளணிபெற நடந்தவை
நவின்றும், அண்ணலற்றதீ தென்றருங் கரத்திடை யளித்தான். (௩௩)

தரித்தவென்னிடந் தன்னையுந் தந்தையு மழிக்கு, முரித்தவஞ்சக
னஞ்சக னெனவொதுக் கிடமும், பிரித்திடற்குறும் பாவியென் றுளமி
கப் பேதித், தெரித்திடும்படி யடித்தன னின்றிடுஞ் சலகா. (௩௪)

சினந்தடிப்பது குறும்பொறை நாட்டலுந் தெரிந்து, மனந்தடித்
திட லென்னென வழியொடு மறுத்துப், புனந்தலத்தினிற் காட்டினிற்
பொருப்பினி லிழியும், வனந்தடத்தினி லெங்ஙனு மெறிகென வளைத்
தான். (௩௫)

சொல்லும்வாசகத் தொடுமெவ டோன்றலைக் கொடுபோய்க், கொல்
லும்வல்விலங் குலவிய குழியிட நீக்கா, தல்லலுற்றிடச் சுழித்தெழு
மாற்றிடத்தெறிந்து, மல்லலுற்றநன் மண்டப மடைந்தனள் மடவாள்.

வேறு.

நுரையிடஞ் சுழித்தெழு நொடியி னங்கித், திரையிட மெனுங்
கரத் தினிதிற் சேருற, வரையிடத் தலைத்திடு முனையின் பான்மையிற்,
கரையிடஞ் சேர்த்தது கரிய வண்ணனே. (௩௭)

அலையிடத் தலைவிலா தருகி னுற்றபின், மலையிட மலைவிலா வெ
ய்ய வன்புலிக்,கலையிடங் கலைவிலாக் கத்தன் வாய்மையான், முலையிடங்
கொடுத்திட முன்ன ரெய்திற்றே. (௩௮)

வேலையங் கரையிடை மேவு மைந்தற்குக், காலையு மாலையுங் களி
ப்பி னெய்திநற், பாலையுங் கொடுத்துடற் ப[illegible]ந்துதன், சாலயி
னடைந்திடுந் தரக்குத் தாயரோ. (௩௯)

வாயிரு கடையினும் வாடை வீக்கறு, மேயிரு வரிபொடும் வெரு
ண்ட சிந்தையி,னுயிரு புலியென வாக்க மூட்டலிற்,சேயிரு தலத்தினே
செம்மை கொண்டதே. (௪0)

வெம்புலி யிவ்வணம் வளர்க்கு மெய்ம்மையு,நம்பில னலிவிலா திரு
க்கு நாளினிற், பம்பிய நிரைபல பரிவின் மேய்த்திடும், வம்பிய லொரு
வன்சொன் மடந்தை கண்டனள். (௪௧)

நோக்கினள் புதுமையி னூத னத்தெனத், தேக்கின ளுளத்திடைச்
சிந்தை முன்னுறப், போக்கினள் முல்லையம் புறவு பாடியி, னுக்கின
ளனைவர்க்குங் கண்ட காட்சியே. (௪௨)

ஆயர்களிவ்வுரை யரிதிற் கேட்டனர், கூயினர் புதுமையிற் கூர்ந்தி
யாவரும், போயினர் புனற்கரை பொருந்துங் கார்நிறச், சேயினை யெடு
த்தனர் கொண்டு சேர்ந்தனர். (௪௩)

முடைகமழ் பாடியின் முல்லையாயர்க, ளுடைமையின் வளத்தொடு
மூரத்த வெம்புலி, மடியமு துண்டிடு மதிப்பினுற்பெயர், கொடிநுழை நா
தெனக் குறித்திட் டாரரோ. (௪௪)

இயல்பொடு மவரவ ரிட்ட வுண்டியா, லயலவர்க் கடிமையா லட
ரும் வெம்புலி, மயனுறுந் திறத்தினான் மறமும் வன்மையும்,வயனுமிக்
குயர்ந்திட வளர்ந் தெழுந்தனன். (௪௫)

ஆட்டிறப் பண்புட னூக்க மூட்டிய,தோட்டிற மனவலி துங்க மல்
லலம்,வாட்டிற வினையொடு மலிய வாலிபந்,தாட்டிறப் பருவமுந்தகைய
வெய்தினான். (௪௬)

காரியங் கொளும்வகை காக்கும் புன்மையின், பூரியங் கொண்ட
வர் போன்று மின்னவன், வீரியங் கொண்டபின் பாடி விட்டடர், மாரி
யங் கோவனம் வழியின் மேயினான். (௪௭)

ஈன்றவ ரிருவர்க்கு மெடுத்த பேர்கட்குந்,தோன்றுபு பயனிலான்
சோரம் பற்றியே, கான்மரு வழியிடங் கரந்தி யாரையுங், கின்றுகொன்
றுறுபொருட் கிடைப்ப வவ்வுவான். (௪௮)

வழியிடை யெய்துவர் வதைத்து நற்பொரு, ளிழிவொடுங் குப்
பையி னியற்றி மிக்குறும், பழியிடை நின்றவன் பல்லர் தன்பணி,
மொழியிடை நிற்பவே முயற்சி கொண்டனன். (௪௯)

காட்டினும் வரையினுங் கவலை மேம்பொரு, ளீட்டிய மெறுழ்வலி
யெடுத்த வீரர்கள், [illegible]டினுந் தன்னுரை மதித்தி யாவர்க்கும், பூட்
டின னானையே புன்க ணாளனே. (௫௰)

பற்பல வலத்துடை படையர் சூழ்தர, மற்பல புயத்துடை மன்
ன னாயபின், சிற்பல நாட்டினிற் சென்று சூறைகொண், டற்பல நெறி
கொண்டா னகந்தை கொண்டவன். (௫௧)

மூரியன் வலத்துடை முனையன் பற்பகை, வீரிய னொருவனென்
றுரைக்கும் வெம்மொழி, வேரியந் தொடைப்புய வேந்த னற்கவு, தா
ரியம் பதிகன்றான் சாற்றக் கேட்டனன். (௫௨)

அடுத்துரை யுணர்ந்தணி யரசன் றன்னிடம், படுத்தவர் சிலர்த
மைப் பரிவின் போந்தவ, ணிடத்துற மேந்தலை யழைத்து வம்மென,
விடுத்தன னன்னவர் விரைய லுற்றனர். (௫௩)

வந்தவ ரழைத்தலும் வழியிற் கள்ளகப், புந்தியன் றிரட்படைப்
பெருக்குப் பொங்கவே, மைந்துடன் போதலே மதிப்பென் றுன்னியே
சுந்தொடுஞ் சென்றிலன் றலைவன் முன்னரோ. (௫௪)

வருமவ ரவரெல்லா மறுத்தும் வவ்விய, பொருளொடும் பற்படை
பொருநர் தம்மொடுங், தெருளொடுஞ் சதுரங்கச் சேனை சூழ்ந்தபின்,
மருணமு றாதிறு மாப்புக் கொண்டனன். (௫௫)

வேறு.

கலியாவிறற் கதிமாவொடு கருமாமணி யோடை, யொலியானைபு
மெழிறேரொடு முயர்கேதன வரசர், மலிவாகிய வலியார்பல வகையா
யுத வயவர், கலியாமென நமுறாதொரு கனல்வாகன முற்றான், (௫௬)

புடைசூழ்தரு படையோடெழி லணிமாபுர வலனும், படைசூழ்
தரு கவுதாரியா பதிமீதிடை புக்கித், தடைசூழ்தரு மணிமாளிகை யுயர்
தாவறு மரனுங், கடைசூழ்தர வழியாதுயர் கன்றுனிட முற்றான் ()

வீரத்திறமுடையார்கடு விரிமாமணி மகுடம், பாரத்திற முடையா
னுயிர் பலிகொண்டனன் வாளிற், கோரத்திற ரயர்கொண்டிடும் வினை
யிற்கொடி யோனுஞ், சூரத்திற மணியாசன மிசைதோன்றின னன்றே.

அன்போடரு ஞஞ்சிருறு மந்தாதையை வன்மைத், துன்போ
டழி புன்காவல னணிதுன்றிய மகுட, மின்போடுயர் கொண்டேபல
ரின்சொல்லொடு நிற்பப், பொன்போரரி யணைமேவின னின்றும்புனை
நெஞ்சான். (௫௯)

அரிதிற்பெறு முரியோனென வறியானறி வுடைய, பெரிதிற்றெ
ளி வல்லோர்புடை பெயராதணி நகரா, மருவித்திட வெழின்மன்னவர்
திறைமன்னிட வணைமே, லுருமொத்திடுநமுறாதர சுற்றான்பரிசுற்றான்.

வேல்கொண்டவர் வாள்கொண்டவர் விற்கொண்டவர் வெய்ய,
கோல்கொண்டவர் சூல்கொண்டவர் கோற்கொண்டவர் சிற்றக், கால
கொண்டவர் பால்கொண்டவர் கற்கொண்டவர் சுற்று, மால்கொண்ட
ணி வாழ்கொண்டிட மணிகொண்டன னன்றே. (௬௧)

முன்னத்தல மீதுற்றிடு மூதந்தையர் கையின், மன்னித்திட வரி
தாகிய மருவார்தமை வென்று, துன்னத்திறை கொண்டேயடி தொழு
துற்றிட வாகை, தன்னிற்பொலி நமுறாதரி தவிசுற்றன னன்றே. (௬௨)

அளவின்றிய படையானுரை யதுகொண்டபின் மருவார், களவன்
றிற வுறுசேனைகள் கடலென்றணி வரவே, தளமொன்றிய வசுறாசுயர்
தலைவன்றிசை படுவான், களமொன்றிட வருகாயமர் கடிகொண்டனன்
மாதே. (௬௩)

படுவான்றிசை தலைவன்றனைப் பழிகொண்டவ னகரத், தெடுவான் பொருள் பலவுங்கொடு வழியெண்டிசை நிறுவி, விடுவாம்பரி படை பின்செல விறன்மைந்தனு மெழுவா, னடுவான்பதி யயிசாசவ னகர்புக் கின னன்றே. (௬௪)

பொழுதுந்திய பதியின்பதி புனைதந்திர படையும், அழுதுந்துய ரொடுநைந்திட வடர்கொண்டவ ணெங்கு, முழுதுந்தன துணைநின்றுற முறைபந்தனை விண்டே, தொழுதுய்ந்திட விறல்கொண்டன னழறுன் றிய விழியான். (௬௫)

கதிர்துன்றிய விடமும்படு கனன்மிஞ்சிய விட்டும், பதியென்று யர் நெறிகொண்டடல் படைவன்றிற லுடனே, முதிரும்பல வறிவின் பெயர் மொழியும்பல வளமுங், குதிகொண்டுறு மெமனென்றிசை குறி வன்றிசை வந்தான். (௬௬)

பொழிலார்வள மெமனுபுர மணிமாமுடி புனையு, மெழிலாருட லதினுசெனு மியன்மீறிய வரசன், குழுவாகிய படைவீரர்கள் குறை வாயழி படவே, யுழுதாரம ரொடுமேவின னொளிர்பூணமி றாதே. ()

வன்கொண்டுள மும்பங்கொளிர் மஞ்சம்புனை நெஞ்சங், கொன் கொண்டிடு மன்கொண்டவர் கொன்றெண்டிசை யெங்குந், தன்கொண் டணி நின்றண்டர்க டண்டம்பதம் வந்தே, நன்கொன்றிடு தெண்டஞ் செயு நண்பின்றிய நஞ்சான். (௬௮)

சிந்துந்தழ லின்செம்பொறி செம்பொன்றிய கண்கள், கந்துந்தி ரும் வன்றாடின்றொடை கங்கஞ்சுழல் குந்தம், பந்தும்புய வஞ்சன்றொ டர் பங்கஞ்செறி தண்டஞ், சிந்தென்றுட னுந்தும்படி யிந்தின்றிசை வந்தான். (௬௯)

அதிகாரண நகர்வாழுடை யதிவீரியர் சூழும், பதியாகிய புருமா லெனும் பகைபானவ னுடனே, விதியோடமர் பொருதேவிறல் வினை யேகொடு பதியின், மதியாதழி தருகுறையி னிதிவாரின னன்றே. (௭௰)

பொன்னும்பயின் மின்னுங்கொடு புரமெங்ஙனுந் தன்சொன், மன் னும்பெற நண்ணுந்திசை வழிகொண்டணி படையான், பன்னும்பவ மன்னும்படி பண்பின்றிய கயவன், றென்னுஞ்செறி வண்ணம்பதி செய மண்டுற வந்தான். (௭௧)

கடல்சுற்றிய புவிமுற்றினு முயர்கத்தர்க ளெல்லா, மடலற்றிட விறலற்றிட வமர்கட்டிய திறமும், படலைப்புய வலியெத்திசை பரிவுற் றிட வணியாய், விடலைத்திறவணிமொய்த்திட வனைமிக்கினி னுற்றுன்.

ஓராழியின் வாளுளியி னொளிராழியொன் றதனை, வீராழியி னுலகாளுடை நீராழியவஞ்சன், சீராளியி னுளையாளியி னனிசீறுறு வெய்யோன், காராளுடை குடிசூழ்தரு கவுதாரிய வுற்றான். (எ௩)

மலையொன்றிய திறையும்பல வடிவொன்றிய சிறையுஞ், சிலையொன்றியி ரதமும்பரி செறியுங்கிரிகரியு, நிலையொன்றிய வினமும்பயி னிகரின்றிய தவிசி, னலையொன்றியமனவஞ்சக னகிலங்கொளநின்றான்.

மணமூந்தியமலரும்புனை கருமஞ்சணிகுழலின், வணமூந்தியமயி லின்றிற மடவஞ்சியர் கையின், கணமூந்திய மணியின்கவ ரியும்வெண்சிவி றியுமே,குணமூந்திட வணியின்றவி சதுகொண்டனன்வயவன்.

முடிமன்னவர் தொடைமன்னவர் முனைமன்னவர்மார்பிற், கடிமன்னவர் புலியன்னவர் கனல்கண்ணின ருடனே, படைமன்னவர் முறைபன்னவர் பதிமன்னர்கள் பணிய, விடைமன்னிய புவியின்னெறி விசைதுன்ன விருந்தான். (எசு)

வெய்யார்படைசெய்யாரரி வெய்யோனெனமிளிருங், கையானதி பொய்யான்மருள் கையான்வள நரனைத்,தொய்யாதிரை கையாதனுஞ் செய்யார்சுக கவுதா,ரிய்யாகர்மையார்பல ரையாவென நின்றான்.(எஎ)

நமூறாதாசுரிமைப்படல முற்றிற்று.

ஆ. படலம் - ௫ - இ-திருவிருத்தம். ௨௮௮.

அரசிருக்கையியற்றியபடலம்.

துன்னிநின்றபன் னரம்பினுந் துழனியி னிசைகள், மன்னிநின் றிடுஞ் செவியொடுங் கைமணிக் கியையுங், கன்னிநின்றியற் பரதமுங் கண்டுளங் களித்துப்,பொன்னினன்மணி யாசனத்திருந்தனன்பூமன்.()

தாதுசிந்திய தண்ணளி யூதணிதயங்கும், போதுபைந்தொடைப் புயனமூ றாதெனும் புல்லன், காதுகொண்டிடுங் கத்தர்களமைச்சர்கள் கலைதா, லோதுமைந்தர்கள் விளித்துளத் திருந்தவை புரைப்பான்.(௨)

திசையடங்கலு மன்னர்க ளனைவருந் திருத்தி, நசையடங்கலுங் கொடுத்திட் விருந்தனம் நவிவி, விசையடங்கலுஞ் சூழச்சிமற் றவையெலா மிசைய,விசையடங்கிலா தொருவினை புண்டென விரிப்பான்.()

பதியினம்பதி போலில வரும்பொருள் பயினுல், விதியினும்விதி போலில பல்வினை யியற்றும், நிதியினந்நிதி போலில வெழுங்குடை நிழற்றுங், திதியினந்திதி போலில வுலகெலாஞ் செழிக்க. (௪)

ஆதலானம தரும்பதி யிடத்தினி லழகிற், றீதிலாதணி நவமணி யொளிவினிற் சிறந்த, கோதிலாதர சிருக்கையிற் குறித்தமா ளிகை யொன், றேதிலாதுள நன்குற வியற்றிடல் வேண்டும். (௫)

காட்டுமண்ணிலே யளவினு னலம்புரி சிற்பர், தீட்டுமெய்ப்பயன் புரியுநூற் சிறந்திடுங் கணிதம், பூட்டுமெய்ம்முறை நூலினிற் றிறம் புரிகின்றோர், காட்டுமுண்டெனின் விளிமின்க ளென்றனன் கருத்தன்.

மன்னன்கூறலு மந்திரர் வாள்வலி யரசர், பன்னன்னூலின ரியாவரும் பண்புளம் பூத்து, மின்னலார்கழ லணிபெற வியன்கொடு தொழுது, சொன்னவிங்கிதத் துளங்கொளத் துதித்தறை குவரால். (௭)

மாரிசிந்திய தண்டுளி வான்றருங் கங்கை, வாரிசிந்தினை மண்ணிலப் பரப்பினை மதித்துப், பாரிற்சிந்தனை யின்றியே பலன்றரு முன்னூ, லோருஞ் சிந்தைய ராபதின் சதுகலை யுணர்ந்தார். (௮)

பொன்னினல்வினை நூலொடு மரவினைபுனை நூற், பன்னினல்வினை நூலொடும் பார்த்திபர்க் கிருக்கை, தன்னினல்வினை நூலொடும் பழகிய வகையர், முன்னினல்வினை நூகருங் கான்முனை மரபார். (௯)

அரியதோர்பணி யிதற்குறுந் தொழிலனமைத்தற், சூரியநாயக ராசறென் றுயர்தரும் பெயரார், தெரியவேண்டுவ ரவரெனத் தேர்ச்சியிற் றுணைவ, ரரியமன்னவ ரனைவரு மியல்பொடு முரைத்தார். (௧௦)

அறிந்திவ்வாய்மைய ரவர்தமை யழைமின்க ளென்னத், திறந்து கூறலுஞ் சிலபெருந் தூதுவர் சென்று, துறந்துகூறலு மாசர்பன் னூலொடுந் தோன்றி, யிறந்தபோவை மன்னவன் கழலிறைஞ் சினனே. ()

பதத்தின்வீழ்ந்தரும் பணிவொடும் வாழ்த்தியும் பதுமத், திதத்த மன்கரங் கூப்பிமுன் னெழிலொடு நிற்கு, மதத்தவன்மர வினையனை மணித்தவி சிருந்த, கதத்தவீரிய ரேக்கிரன் கருத்தொடு மறைவான். ()

செய்யநல்லொளிமணிமுதற் செழும்பொன்க ளெவையுந், துய்ய முத்தினம் பிறவொடுஞ் சிகமெலாந் துதிக்குங், கையினல்வினை திறத் தொடுங் காவல ரிருக்கை, மெய்யின்மாளிகை யொன்றிவ ணியற்றிடல் வேண்டும். (௧௩)

பணியினானுப மொழுகிய சித்திரம் படர்ந்த, வணியினாலுமவ் வள
வினிற் றிறத்தினா லியாருங், கணியிலாதுளம் புதுமையி னிதயமுங்
கண்ணுங், தணியிலாதுற நிலைகொளத் தயங்கவும் வேண்டும். (௧௪)

முன்னுமின்றுமா தவம்பல முயன்றுர மேவுந், தன்னுமின்றமற்
றருந்தல மியாண்டினு மின்று, பின்னுமின்றுநன் மணிபிறங் கிலை
தரு மிதுபோ, லின்னுமின்றென பாவரு மிசைத்திட வேண்டும். (௧௫)

என்னிடத்தினி லுறுமணி பற்பொருளவையு, நின்னிடத்தினி
லளித்தன னினைத்திடுந் தவிசின், றன்னிடத்தினி லழித்தியுட் டருமு
றைபோல, வென்னிடத்தொடு மிசைத்தனன் புவியிடத் திசைந்தான்.

வென்றிமன்னவன் விளக்கிய பணியினை கேட்டு, நன்றுநன்றெ
ன நனிசிரந் துளக்கியுண் ணயந்து, துன்றுமெய்ப்பொரு ளுறைகரு
கூலந்தன் சுயத்தி, னன்றுகொண்டனன் மீண்டன னசனென் பவனே.()

மன்னன்றன்னுயர் பெயரொடும் வரன்முறை நோக்கி, நன்னிலத்
திடை யளவினி லாயிர முழத்துச், சொன்னநீளமு மகலமுஞ் சதுர்த்
ரத் துலங்கு, மின்னவெண்ணிறப் பளிங்கியின் மதிலியற் றினரே. ()

திருத்துநூலொடு மெடுத்திடு மாளுவஞ் சிறப்பிற், பொருத்து
சித்திர கூடங்கள் பொன்னொடு மின்னு, மருக்கனைத்தசெம் மணிகளா
லணிபெற வியற்றிப், பெருக்கநன்னிலம் வயிரமே பரப்பினர் பிறங்க.

ஒழுகுதண்கதிர் நிலத்திடையணியணி யொழுங்காய்ச், செழுநிலா
வெனப் பளிக்கியின் சுவரிடை சிறப்பின், முழுதுநன்மணச் சந்தனத்
துணிமுறை பரப்பிக், கொழுவுபொற்றக டிலங்குறக் கோத்தன ரன்றே.

கோடிநோக்கினு நாற்றிசை நோக்கினுங் கொடிக, ளாடிநோக்கினு
மருங்கத வணிநிலை நோக்கிற், பீடுநோக்கினும் வீதிக ணோக்கினும் பிற
ங்கு, மோடுநோக்கினு மொழுங்குறு மெய்த்தமன் றவையே. (௨௧)

எடுத்திடுந்திசை நிரையொடு மிடையிடை வீதி, தொடுத்திடுந்தி
சை சபைகளிற் றுலங்கிய நிலைகள், படுத்தவல்லிருண் மரத்திடைச்சித்
திரம் பரப்பி, விடுத்தவெண்ணிறத் தந்தங்க ணிலவொடும் விளங்கும்.

சந்தனத்தினற் பலகையிற் றமனிய நாப்பண், கந்தலர்த்திய பது
மமா மணிகளுங் கதிர்செய், விந்தையிற்சுக வலைகளி னுற்புறம் விள
ங்கு, மெந்தநீளத்து நாலினு நேரொதிர்த் திருக்கும். (௨௩)

தகட்டின்மேலுறச் செழுமதி தண்மணி யதனுன், முகட்டின்மே
லுற நவமணி முழுதினு மிழைத்த,வகட்டின் மேல்வரும்பொழுதெனவ
ழகிய கலசப், பகட்டின்மேலுறுமொழுக்கினை யென்னெனப்பகர்கேன்

அரியவெள்ளரண் சித்திர கூடமு மாயத், துரியகோபுர வளைகளு மதனிடை வீதி, சரியபாகறல் வெளியது பானமுந் தண்டேன், விரியுமாறொரு நால்வகை விளங்குறச் செய்தார். (௨௫)

நுணர்கண்முத்திறற் கனிகள்செம் மணியது துலங்கப், பணர்கள்பொன்னிறற் பச்சிலை மரகதந் தாலு, மிணர்கொள்பட்டாா கத்தலி றிருகிழற் றருக்க, ளுணர்தலிலவணி நதிக்கரை யொழுங்கியற் றினரே.

நீலமாமணிக் கண்களு நிவர்முத்தச் சிறங்குங், காலதேபிர வாளமு மரகதச் சூட்டுங், கோலமாரிசை சூத்திரப் பக்ஷியின் குலங்கள், கூலமேதருக் கோடணி நிறுவினர் குயிற்றே. (௨௭)

சங்கவெண்மணி வேய்மணி கழைமணி தழங்கும், பொங்குநன்மணித் திரட்டிய புதுகடைக்காலே, னிங்கிதத்திளிற் கட்டிலி னிசைதருங் கூட, மங்கிதத்துள மன்றங்கள் சித்திரத் தமைத்தார். (௨௮)

மன்னன்றன்னர சிருக்கையு மப்பணின் வகுத்துப், பொன்னினி ரொடுஞ் செம்மணி முதற்பொருள் செறிக்க, வன்னவன்பெரு வுருவமு மணியணி பலவு, நன்னயத்தொடு மெழுதினர் சிறப்பது நகைப்ப()

வன்னமிக்குயர் பட்டினுற் சதுரங்க வளைவிற், பன்னும் பந்தரும் பரிவொடும் புதவுமுன் னிட்டே, யின்னபேரலங் காரங்க ளியற்றிய பின்னர், மன்னன்றன்னிட முரைத்தனர் வணங்கினின் றவரே. (௩௦)

வேறு.

உரைத்திடு மொழிகேட்டுள்ளத் துவப்பொடு முகமலர்ந்தும், வரைத்தடப் புயத்தின்வாகை மனத்தொடு மமைச்சரோடுந், தரைத்தலத் தரசரோடுந் தையலார் கவரியோடும், விரைத்திடுஞ் சிவிறியோடும் வேந்தனவ் வகத்திற் புக்கான். (௩௧)

வழிகதி ரனையசெம்பொன் மணிநிரை கலசத்தோடும், பொழிகதிர்த் திங்கள் போன்றுங் கொடிகளும் பொலிந்தவெண்மை, மொழிகதிர் வானமென்ன மொய்த்திடு மதிகவண்ணனுஞ், செழிகதிர்நவமேபூத்த சித்திரக் கூடம்புக்கார். (௩௨)

சிறப்பினிற் செல்வங்கொண்டுஞ் சிறப்பிலாப் பாவியாகி, யிறப்பினி னின்றுமென்ன மிரங்கியே யழுவபோன்று, முறப்பெரு முத்தின் சோதி தாக்கலி னுயர்ந்தகாந்த, நிறப்பெரு மன்றமேற்றே நீரது கசியக் கண்டான். (௩௩)

பலகலை யறிவுநோக்காப் பரிவிலார் மானம்விற்குங், கலகமேயயந் துன்ற கணிகைய ருவந்தாலென்ன, விலகிய மகிலிற்பண்ணி னெழுதிய தருவின்பூவிற், குலவிய பயனில்வண்டின் குழுவிய சிறப்புங் கண்டான்.

அருமையின் மேன்மைகொண்ட வசப்பொரு ளுரைத்துமீதோர், பொருளென மதியாவீணர் புரைதருஞ் சிந்தையென்ன, வொருபுறத் திருந்தகோல முவப்பொடு நோக்குமுன்ன, ரிருபுறங் காட்டாநின்ற பளிக்கியி னியல்புங் கண்டான். (௩௫)

வரிபடும் புலியின்கோல வடிவினை நோக்கி ஞாங்கர், தரிபடு மட வாரஞ்சிச் சாமரையொழிந்து நிற்பப், புரிபடுஞ் சுவரிற்றோற்றும் புது வுரு நோக்கியொன்றும், பிரிபட லென்னவெண்ணிப் பேதுறுந் தன் னைக் கண்டான். (௩௬)

பெருமையிற் சேர்க்கச்சேர்க்கப் பிரித்துளம்பற்றிநின்ற, கருமையி னெருமைபோன்றுங் கயவரி னவணிறெங்கு; மருமையி னியைந்த வண்ண மணித்தையும் விடுத்தோர் பக்கத், தருமையி னேக்காநிற்கு முருவினம் பலவுங் கண்டான். (௩௭)

அணிதருஞ் செல்வப் பேற்றி னறிவினை ருளைக்கும் வாய்கண், டணிதரு மேக்குற்றாரின் சேதனத் தாளையொப்ப, மணிதரும் வலங் கொடிண்டோ ணகையொடும் வடிவின்மாறுங், கனிதருங் கண்ணிற் றுனே களிப்பொடு முருவங் கண்டான். (௩௮)

பற்பல வுருவத்தோடும் பரிவுறுங் கூடமற்றுஞ், சொற்பல சபை யினுற்ற வண்முதற் றெக்கவெல்லா, மற்புட நோக்கிவீசு மணிதருஞ் செவ்வித்தென்ற, லெற்புடல் பூப்பவீதி யிடத்தினி லுற்றானன்றே. ( )

கனையிடஞ் சங்குமுத்துங் கதிரமு தொழுகநோக்கி, வினையிடன் குவளைத்தண்பூ விரிதர மேயவண்டு, நிலையிட வாற்றின்ஞாங்கர் மல ரிடை நிவர்தன் முன்னர், தலையிடந் தங்கைநீதிக் கேடெனத் தலைய கண்டான். (௪0)

கூலமே செறிந்தபைம்பூங் குளிர்தருங் கோட்டின் வாய்ந்த, நீல மேகண்களேக்கி நிறக்குயி லிசைகள்கேட்டுப், பாலமே சொண்டமன் னன் பைந்தொடி யவளிரெனக்கக், காலமேமுற்றமும்பொம் வாயினைக் கவிப பக் கண்டான். (௪௧)

பளிக்குநன் மதிலிற்றீட்டுஞ் சேவலும் பதுமக்கெண்ணீர், தெளி க்குமத் தோற்றநோக்கிச் செறியடை கிடந்தபேடை, களிக்குமக் களி ப்பினேடே சகியொடு புணருங் கிட்டா, தளிக்குலஞ் சினக்கும்பூவி னுற்றின வியல்புங் கண்டான். (௪௨)

பற்பல வலங்காரங்கள் பரிவுடன் கண்டபின்னர், கற்பல விளை த்துச்செய்த கனமணித் தவிசின் மீதே, பொற்புள வமைச்சர்மற்றும் புரவலர் சூழநிற்ப, வற்புறும்புதுமையோடுமரசர்கோனிருந்தானன்றே.

பொன்னொடு மணியினோடும் பொருளொடு கலன்களோடு, மின்னொடுந் தூசினோடும் வெகுமதி பலவு மீந்து, மன்னொடு மமைச்சர்க் கெல்லா மன்னவ னுக்கிப்பின்னர், தன்னொடு மிருப்பச்செய்தா னச னைத் தலைவ னன்றே. (௪௩)

[illegible]சிருக்கையியற்றிபபடல முற்றிற்று.

ஆ. [illegible]லம் - ௬ - இ - திருவிருத்தம் - ௩௩௨.

மந்திரப்படலம்.

வண்ணவொளி மணியினா மதியின் மாளிகை, நண்ணவத் திருக்கையி னமை வேலொளி, விண்ண[illegible] மின்னொடு மிலங்கும் வெய்யவன், கண்ணென விருந்தனன் கடியுஞ் [illegible]ந்தையான். (௧)

ஆசனத் தணியணி யறிஞர் வாழ்த்தவுந், தேசனா யூகியர் செறிந்து நிற்பவுங், காசறை சிந்தையின் கடலின் பூதலத், தேசறை கொடுமையே யினைந்து நின்றனன். (௨)

கண்ணது சிறந்திடுங் காட்சி நல்லிசைப், பண்ணது சிறந்திடுஞ் செவியும் பாவையர், வண்ணது சிறந்திடு மணத்தி லின்பத்தி, லெண்ணது சிறந்திட மதங்க ளேய்ந்தனன். (௩)

பொறியினுங் கருவியாற் போக்குஞ் சிந்தையிற், குறியினுங் குறியிலாக் கருமங் கூடுத, னெறியென வினைந்தநா னினைவு மாறியே, வெறிமருண் டிறையினை விலக்கி நின்றனன். (௪)

தன்னினை வின்றியே சகல மேம்பொரு, ளென்னினை வுடையன வெவையு மாக்குவ, னன்னினை வுடனளித் திடுவ னுனவைக், கொன்னினை வுளனென வாக்கங் கூறுவான். (௫)

இடத்தினி லிருத்தலு மிணங்க வுண்டியுங், கிடைத்தலு மாக்கையிற் கிளர்ந்த கூற்றினங், கொடுத்தலு மியானெனக் குவலை யத்தினு, நடித்தலு மியானென்ன வாக்கங் கூறுவான். (௬)

தங்கமும் பொருள்பல தவத்தி னிற்றலாற், பங்கமு மன்னவன் பகைவர்க் கீந்ததா, லங்கமுந் துன்பிலா தழகு கொண்டதா, லெங்கணும் வேறிலா திறையென் றுற்றனன். (௭)

கொங்கருங் குலிங்கருங் குடகர் தெக்கணர், வங்கரு மாளிக்கரும் வடுக ரீழத்தார், சிங்கருங் கலிங்கருஞ் சீனர் யாவருஞ், செங்கழற் றொழும்படி திறங்கொண் டானரோ. (௮)

சொல்லினம் பொருளினஞ் சோதி நூலினம், புல்லின மருத்தினம் புனையும் பற்றொழில், வெல்லினம் போரினங் கணிதமேலின, மொல்லின வறிவெல்லா முவப்பிற் றேர்ந்தனன், (௯)

வேறு.

வானமாநிலம் வாழ்தரு நன்மயி, லீனநோக்கி விரித்துணை யாக்கிய, நானலங்கொடு பன்னெறி நோக்கியே, கோனயம்பெறக் கூர்ந்துநுங் காலையே. (௰)

கிளையு மேனியுங் கூனியுந் தேயெயிற், றுளையுங் கோலினி லூன்றலு நின்றதூ, நளையுந் தாடியு நாடியு மாடியும், புளையும் புல்லிபு லீசவன் புக்கினன். (௧௧)

பொன்னிலங்கிய பூமுடி மன்னவர், தன்னிலங்கிய தாமரை யின்கழ, லன்னிலங்கொள வீழ்ந்தணி யங்கையு, முன்னிலன்பின் முகிழ்த்து நின் றோதுவான். (௧௨)

இஃது மாலைமாற்று.

வாதவாகன வாலவ காதவா, மாதராவல மானத போதவா, வாத போதன மாலவ ராதமா, வாதகாவல வானக வாதவா. (௧௩)

என்றுநண்புட னேத்தி யியைபுடன், றுன்றுபற்பல சூழ்ச்சியி னல்லறி, வென்றுகற்றனை யாவினு மேலறி, வொன்றுநன்றுள வென்னிடத் தென்றனன். (௧௪)

கற்றவென்னிட மேய கலைக்கெலாம், வெற்றிகொண்டன வென்ற விளங்கறி, வுற்றவுன்னி னுவப்பொ டுரையெனச், சொற்றனன்மனப் புன்மை துளங்குவான். (௧௫)

வண்ணமுற்றவன் கேட்க மனத்திடை, யெண்ணமுற்ற விருந்த வுயிர்க்கெலாம். புண்ணமுற்றிடு வஞ்சனைப் பொய்மையிற், பண்ணமுற்றப் படிப்பித்தன் னுமனே. (௧௬)

சேர்ந்தமேன்மை யுறப்பின் சிறப்பழி,. காந்துவன்பிணி காட்டிய கீழ்மையின், வாய்ந்த மந்திரங் கற்று மனத்திடை, யேந்துமோட்டிறு மாப்பி னிருந்தனன். (௧௭)

இருந்தமன்னவ னின்மதி யானனம், பொருந்தநோக்கி யரும்புகழ் வாழ்த்தியே, திருந்த வுள்ளஞ்செய் பாவஞ் செனித்திட, வருந்து வஞ்சனோர் வன்மொழி கூறுவான். (௧௮)

திக்கனைத்து நடத்திய சீர்த்தியின், மிக்கமன்னவர் முன்னவர் மேன்மையி, லொக்கலின்புற வுள்ள நிலைத்திடத், தக்கதெய்வ வரிச்சனை செய்தனர். (௧௯)

வேண்டுகோரிய நண்பின் வினவிடி, லாண்டுகோரண மாமல தென்ற லும், பூண்டுநின்றவர் புன்மை யழித்திடற், கிண்டும்வாய்மை யிருந்த வை யென்கொலோ. (உ0)

சொல்லினாலுயர் சொற்பொருள் பற்பல, மல்லினாலணி மற்புய வீரத்தா, லல்லினாற்பக லாலரி தானவை, வெல்லினால்வரு வேந்தர்கள் வேந்தனே. (உக)

சிலதிறத்தினர் சீர்மையிவ் வாய்மையே, பலதிறத்தினர் பான்மை யெப் பாங்கரோ, நலதிறத்துமர் நாம நிலைத்திட, வலதிறத்துள மாற்று வர் யாவரோ. (உஉ)

போர்நிலைத்திட வென்றி பிறங்கிய, சீர்நிலைத்திட வண்மை செழித் திடு, மூர்நிலைத்திட வொக்க னிலைத்திட, நேர்நிலைத்திடன் மன்னவர் நீதியே. (உங)

ஆதலானம் மமைச்ச ரனையரு, மீதுலாநக ரோர்கள் விருப்புறப், போதெலாம்பணி யும்புதுத் தெய்வமொன், றேதிலாதி னியற்றிடல் வேண்டுமே. (உச)

கூடிநின்றநின் கொற்றமு மற்றவும், பீடினின்று பிறங்கிட வண்பு கழ், பாடிநின்று பணிந்து வினவிடிற், றேடிநிற்ப திறத்தது கூறுமே ()

நீருநிற்றிநின் சொற்றகை பெற்றவ, ரியாருநிற்பினத் தெய்வமெடு த்திடும், பேருநிற்கி லுலகிடம் பின்னெரு, சீருநிற்ப வருஞ்செயல் வேண்டுமோ. (உசு)

இருந்தபோதினு மிவ்வுடல் வன்பிணி, புரிந்தபோதினும் பொன் றிய போதினு, மிரிந்தபோதினு மியாளும் வினவிடிற், றெரிந்தபோல நடப்பது செய்கையே. (உஎ)

இனையபுன்மை யினயந்த கருத்தினி,ல்லினவருக்கு மனாயனை மாட் டியே, வினையன் வஞ்சகன் வெம்பவ நோய்க்கொரு, தனையனெற்றி மறைந்தனன் சார்பினே. (உஅ)

வேறு.

அறத்துறை யனையுந்தந்தை யவரிடம் பிரிவுசெய்த, மறத்துறை பாவகாரி வழங்கிய அணர்ந்துமன்னன், றிறத்துறை ஞாங்கருற்ற தேர் ச்சியிற் றுணைவர்க் கோமா, னிறத்துடை யாசர்நோக்கி யிம்முறை நிக ழ்த்த லுற்றான். (உகூ)

வடிவினிற் கோலந்தன்னில் வண்ணத்தி லழகிலென்போ, லட்வு டன் றெய்வமொன்று மணியணி மற்றோர்க்கெல்லாந், தடமுறுஞ் சிலை

கள் பன்மை தகையினி னியற்றி னன்கிற், றிடனுடை னளித்திடுயென்று னன்னதே சிரத்திற் கொண்டான். (௩௰)

பொன்னினு லிரசத்தாற் பொலிநவ மணியால் வெண்கற், றன்னினு லுலோகத்தாலுந் தாம்பிரங் கஞ்சங் கல்லா,லென்னினுன் மாத்தாற் கோல மியல்பொடு மெழுபான்றெய்வ, மன்னினுற் செய்தார்சிற்பர் வணங்கிய பெருமா னன்றே. (௩௧)

கையணி பூட்டிச்செம்பொற் காலணி பூட்டிப்பட்டிற், செய்பணி பூட்டிக்காதிற் சிரத்தினி லணிகள் பூட்டி, மெய்யணி பூட்டிவாசம் விரைபல கமழ்த்தி மன்னர், மொய்யணி தகையநோக்கி முறைமுறை வழங்கி னால். (௩௨)

பெருநக ராளர்மற்றோர் பிரிவிலா திறைஞ்சாசிற்ப,வருசிலை யமைத்துத்தேர்ந்து வண்ஷ்மயி னிருந்தகையா, விருமுழ மகலநீள மெழுமுழம் அரியதுங்கத், தொருவடி விலங்குந்தெய்வ முவப்பொடு மியற்றி னால். (௩௩)

இருவிழி மாணிக்கத்தி னிருகுழை மாகதம்பல், லிருநிரை முத்த முத்த மிருதுகிர்புட்பராக, மிருதுளை நாசிநீல மிருகைகால் வாலவாய, மிருநகம் வயிரமற்று மிருநிதி மூலக்க ணன்றே. (௩௪)

மணிபல விழைத்துச்செய்து பருதியின் வண்ணங்கொண்டு,திணி கதிர் மகுடஞ்சூட்டிச் செய்யபட் டுடுத்திமேன்மை,யணிபல வணிந்து பாவத் தாக்கமே கொண்டமன்னன், றணிவிலா திறைஞ்ச சைவ னெனும்பெயர் சாற்றி னால். (௩௫)

நீலமா மணியிற்சட்ட நிறுவிய காலின்மூத்த, மேலமா வண்ணங் கொண்ட மேன்மையிற் பொன்னூல் வெண்ணூற், கோலமார் பின்ன லோடுங் குளிர்மல ரணையினோடு, மேலமார் பரியங்கத்தி னியல்பொடு மிருப்பச் செய்தார். (௩௬)

இவ்வணி கொண்டதெய்வத் தெழுஞ்சிலை மன்னன்பாலி, னவ் வணி யோடுமன்பி னளித்தலு முள்ளம்பற்றிச், செவ்வணி யென்னத் தூப தீபமுஞ்செறீஇய வைத்துக், கவ்வணி பூசைநேமங் குடியொடுங் களிப்பச் செய்தான். (௩௭)

கருத்தற மறிவும்போக்கிக் கதிவழி மறந்தபேர்கள், திருத்தமுற் றிருந்துவண்கற் சிலையிட மெவையுங்கேட்கி, லுருத்தெரி யாதுவஞ்ச னுள்ளுறப் புகுந்துவேண்டு, மருத்தங்க ளின்னவென்ன வவரவர்க் குரையா நின்றான். (௩௮)

..

வன்பிணி யாளர்நாட்ட மலிவினர்சிறந்தபேரின், றன்பெயர் கூறி க்கூறித் தடச்சிலையிடத்திற்கேட்டுத், தின்பன நடப்பமற்றுஞ் சேரிட முனர்ந்தவ் வாறே, மன்பல குடிகேடோடு மாறுபட் டிருந்தா ரன்றே.

இரவொடு பகலுஞ்செம்பொன் னெழுதின்மணித் தெய்வத்தோடும், பரவுத லன்றிவேறு பதித்தில ருளத்தின்மன்னன், கரவுடன் சூதுவஞ் சங் களங்கொடு நடத்துங் கோன்மை, விரவொடு மவனேயென்ன விரு ந்தனர் விரிந்த வூரார். (௯0)

கைப்பொருள் கொடுத்துவேண்டுங் கள்ளுண்டு வெறிமீக் கொ ண்டு, மெய்ப்பொரு ளுணர்வுமாறி மீறியே மூரண்டா நிற்பார், செய்ப் பொருள் கொலையிற்கொண்டு நகைப்பதே சிறப்பிதென்னப், பொய்ப் பொருட் பணிதல்செய்வார் புன்மையி னகரா ரன்றே. (௯௧)

தத்தமே கொண்ட்கோபந் தந்தைதா யவர்கள்பேணு, தத்தமே கொண்டதல்லா லப்பொருள் வருதல்பேணு, துத்தம மென்னும்வாய் மை யுலவுவர் கண்ணிற்சாணு, தெத்தலந் தனினுங்கீழ்மை யியற்றலே துணிந்து நின்றார். (௯௨)

நன்னெறி மாறிநிற்கு நரபதி நமுறுறதென்னு, மன்னெறி கயவ னன்றி மற்றொரு பதியில் லென்பார், புன்னெறி சையலூனென்னும் புத்தன்றி வேறுதெய்வ, மென்னெறி தனினுமின்றென் றியல்பழிந் த வர்க ளன்றே. (௯௩)

கொலையது கொள்வார்தத்தங் குடிமகள் கவர்ந்துகொள்வார், கலை யது கொள்வார் நஞ்சங் கலந்துபொன் னிதிகள் கொள்வார், புலையது கொள்வார்மற்றோர் பொருதொழிற் செய்து கொள்வார், சிலையது கொ ண்டகையான் செலுத்திய கொடுங்கோ லன்றே. (௯௪)

மனத்திடை நினைத்தவண்ணங் கையிடை வருத லானுந், தனத் திடை முடியாவண்ணந் தகையொடு செய்தலானு, மினத்திடை யிருந்த வன்கல் லியற்றிய துளைத்த லானுங், கனத்திடை யிழிந்தநீருங் கைப் பென நகைப்ப ரன்றே. (௯௫)

தமர்களு மரபும்வீரத் தகுதியு மகங்காரத்தின்.சமர்களே வேலின் வென்றித் தாக்கினி லுக்கத்தானு, மமர்களே யமைத்தோனின்ன நரபதி யுணர்வு ளானென், றமர்களைத் தொல்குவாரு மவன்பெயர் துதிக்கின் றாரே. (௯௬)

பிறபொருள் வெஃகுவாரின் பேருறுங் கடியமன்னன், மறனுறு மியற்கையென்கோ வாயினிற் பேசற்பாலோ,திறனுறுங் தோற்றமேழுங்

திருப்பொரு ளிடத்திற் கெஞ்சி, விறலொடு மழிப்பானாக வீறொடு மிரந்த வன்றே. (௪௭)

பன்னிலத் திடையிற்செய்யும் பாவியர் கொடுமை தன்னான், மன்னில மலைநீர்வான மதிகதிர் தோற்றமெல்லா,நன்னிலை யொருவன்பாவி னவத்தொடுங் கெஞ்சிநின்றே, பன்னிலை யுணர்வின்மிக்கிற் பரிவொடும் பகரு மன்றே. (௪௮)

உன்னிடத் திருந்துன்பாவி னுணவொடுங் காவல்கொண்டுங்,கொன்னிடத் திருந்தவேறு குறிகொண்டு வணங்காநிற்கு, மன்னிடத் திவரின்கோட்டி மற்றவை யழித்தியென்றே, பன்னிடத் திறையோன் வாய்மை பரிவொடும் பிறந்த தன்றே. (௪௯)

செய்கொடுந் தொழிலும்வாழ்வுந் திறங்களு மிவர்கள் கொண்ட, பொய்கொடுந் தெய்வமெல்லாம் போக்குவன் பின்னர்நுங்க, ளுப்கடி வாய்கண்ணுடு மெனவுரை யிறையோன்கூற, மெய்கொடு தத்தங்கேண்மை வீறொடு மிருந்த வன்றே. (௫0)

மந்திரப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௭ - இ - திருவிருத்தம் ௱௮௨.

காட்சிப்படலம்.

ஆரணந்தரு நந்நபி யணிமணி யிலங்கும், பூரணந்தரும் புகழிபுருகிமிப் புவியிற், காரணந்தர வுதித்திடு முன்னரிற் காட்சி, வாரணந்தரும் வையகம் விளங்குற வகுப்பாம். (௧)

மன்னமன்னியர் மந்திரர் மந்திரி மற்றோர், துன்னவன்னவொண் முடியணி துலங்கிட வயவன், பொன்ன மின்னொளி யாசனத் திருந்தொரு போதிற், றன்னையுன்னிய தகையொடுந் தன்னறை புக்கான். (௨)

ஆதவன்கதி ரெனவொளிர் செம்மணி யதன்றற், சோதிசெய்யணை மஞ்சத்திற் றுயில்குவா னாக, மீதினேறின் னேறலு நிலமிசை விழவே, கோதுறுங்கொடி யவன்றனை யுதறிய தன்றே. (௩)

சித்திரத்தணி பாரியே யுதறலுந் திடுக்குற்,றெத்திறத்தன காரணமென்னென வெண்ணம், பத்திபுற்றிடுங் காலையிற் பகைநமி றூத, னத்தலத்தினி லேரொலி யதிர்தரக் கேட்டான். (௪)

துலங்குங் கீர்த்தியிற் றுதிதரு நபியிபு றுகீம், வலங்கொள் வல்லவ
னியாவர்க்கு மரசவன் றனக்கு,நிலங்கடன்னினு மாறுகொண் டவனிலை
குலைந்து, கலங்கியுள்ளமு மழிகுவ னெனக்கடி யுடனே. (௫)

திடுக்குளத்திடை கொண்டவன் றிரிந்துநோக் குற்று, னடுக்கவத்
தலத் தழுகுட ஞசறைக் கண்டா, னிடுக்கணுற்றிவண் படரொலி நின்
செவி யிசையைப், படுக்கவெத்திற னுணர்ந்தனை யென்றனன் பகைவன்.()

வினவும்வாசகங் கேட்டவன் வேந்தனை நோக்கி, நினைவி னீவிர்
முன் னிலைதரத் தெரிந்தவை யென்ன, வினையவப்பொரு ளுணர்ந்தன
னியானுமென் றறைய, வினையமின்றிய வமைச்சர்கோன் றன்னிடம்
விளங்கும். (௭)

பிறந்தவித்தொனி விளக்கிய பெயருடை யவனே, திறந்தருந்தல
மியாண்டுள னெவன்றிரு மகவோ,நிறந்தருங்குண மெக்குண நிலைதொ
ழில் யாதோ, வறிந்துண்டுகொல் கேள்வியி னென்றன னரசன். (௮)

அன்னபேரின னிருப்பிட மளித்தவன் றொழிலு, மின்னவாறென
யாதொன்று மவனிட நாயன், சொன்னகாரணன் றொகையொடு மறிந்
தவ னல்ல, னென்னவோதின னமைச்சர்க ளிணங்கிய பெருமான். (௯)

பின்னர் துன்னவை யிடத்துறும் பெற்றிநூற் கணிதந், தன்னைமிக்
குணர் வல்லவர் விளித்துயர் தகையான், மன்னும் வன்றிற லின்னிபு
றுகிமுக் குரிய,மன்னன்யாரென விளங்கினன் களங்கணி மனத்தான்.()

குருந்துன்னிய காவல வுரைத்திடுந் தோன்றற், பெருமன்னவன்
குணங்குறி பெற்றுறுங் கருத்த, னாருமற்றவு மியாங்களு முணர்ந்தவ
ரலரென், றொருஞ்சிந்தைய ருரைத்தன ரவனுளங் கலங்க. (௧௧)

தெரிந்திடாதிவை யென்னென வுளத்திடைத் திகைத்துக், கரிந்த
சிந்தையி னையமுங் கருத்தொடு மன்னன், புரிந்ததன்னுய ரெண்ணமும்
பொலிவுறச் சிலநாள், பிரிந்தபின்னொரு காரணம் பிறந்தன வன்றே.()

அணியினல்வணக் சேனையு மரசருங் கருத்தர், பணியுமற்றுள
திறத்தினர் பரிவொடுஞ் சூழக், கணியும் பொற்குவைத் திறைகளுங்
கண்டுளம் பூத்து,மணியுஞ்சீர்தருந் தவிசிடத் திருந்தனன் மன்னன்.()

விரியும்வானருங் கதிரென விளக்கிய சோதி, புரியுமாசனம் பே
ரவை புதுமையங் கூடங், தெரியுஞ்சிந்தையுங் கண்களு மலர்தரச் செ
ம்மாந், தரியவாக்கமுற் றிருந்தன னிருக்குமப் போதில். (௧௪)

தன்னைமீறிய களிப்பினாற் றன்மதங் கொண்டு, மன்னைமீறியபுரை யெடா நல்வழி மறந்து, சொன்னைமீறினை யிவைகொடு மகிழன்மின் கொடிய, வுன்னையிவ்வுல கழித்திடற் கொருவருண் டென்றும். (கரு)

வானமாதவர் பூதல மன்னவர் முனிவர், தான்மாதவர் யாவருந் தகையொடும் பணியு, மானமாதவர் நபியிபு ருகிமிவ் வைய, மீனமா தற வியல்பொடு மெய்துவ னென்றும். (கசு)

இவர்தமிக்குழு மாண்டகை நெடியவ னவையுங், கவனமின் றியே காத்தருள் கருத்தனல் லன்பி, னுவரிசூழ்நில மெங்கனு முனக் கிட மிலையென், றவனினேரொலி யதிர்தரக் கேட்டன னரையன். (கஎ)

எழுந்தபேரொலி யரியொலி யெதிர்வரு கரியின், விழுந்துகால்கர மயர்வொடு மனமிக வேங்கி, யழுந்துசிந்தையிற் றிடுக்கொடு மடிக்கடி பதறிக், கொழுந்துலாமணி முடிபுனை கொற்றவ னிருந்தான். (கஅ)

நெஞ்சினெக்குறுங் கவலையி னிருபனப் போதிற், பஞ்சலக்கணக் கணிதநூல் பயில்பவர் விளித்து, வெஞ்சினத்திபு ருகிமென் பவனெ வன் விளங்கு, மஞ்சலித்தவ னுயக னியாவனெங் குளனே. (ககூ)

அவனிக்கோலத்தி னுள்ளவ னயனிப் பாங்கி, னிவர்களென்றும ரரியநூ லிடத்தினி னீவிர், நவமதொன்றுறக் கண்டது முண்டுகொ னவில்கென், றவனியாளுடை மன்னவ னயர்வொடுங் கேட்டான். (உ0)

சொன்னபேர்வழி தற்கொரு தாரகை தோற்றி, லின்னகாரண மிஃதென வுணர்தலுக்கிட னு,மன்னகாரிய மொன்றுமின் றுகையி னவனே, மன்னன்றன்னையு மதித்தவ ரல்லரியா மென்றார். (உக)

உணர்த்துநூலினு முலகினுங் காண்கிலாப் புதுமை, யினைத்த லென்னென வேங்கியு மயர்வொடு மெழிலிற், றுணர்த்தமாளிகை சூழ்தரப் புவியுடன் றும்பி,பனைத்தவல்விலங் கரசவன் காவலிற் பதிந்தான்.

மலைதிரண்டன மற்புய மல்லர்கள் சூழக், கொலை திரண்டவேல் வலத்தொடுங் கொற்றவ னெருநா, ளிலைதிரண்டவன் காட்டகம் வேட் டையி னியைந்தே, யலைதிரண்டன தளத்தொடுஞ் சார்ந்தனனன்றே. ()

நறியபூந்துணர்க் காட்டக நாப்பணிற் புக்கி, யெறியும் வாம்பரி யிடத்தின னெழிலறுநோக்கிற், செறியும்வல்விலங் சடர்ந்துறுங் காலை யிற் சிறந்த, நெறியினுதியி னுத்தரத் தவையுறா நிகழ்த்தும். (உச)

மாறுகொண்டுளங் திடுக்குறும்வஞ்சகக் கயவர், வேறுகொண்டடர் மல்லர்கள் சேனைகள் வீரத்,தேறுகொண்டும்வெம் புலிகடுங் கரிகொண் டு மிதையக்,கூறுகொண்டுமியா மொருஉநிலை கோடுமென்றுணர்ந்தாய்.

நின்னையுநிக ரான்மையு நிவர்மணி மாடந், தன்னையும்பிற பொருளையுந் தடக்கிரி யனைய, தன்னையுங்கொடும் புலியையு மடாங்கச் சேனைக், கொன்னையுமழிக் கிடற்குறுங் கொற்றவ ருளரோ. (உரு)

திறங்கொளொம்பிற குலொளி துலங்கிய சிறப்பி,னறங்கொணன்னபி யணியிபு ருகிமென் றொருவர், பிறங்கிநிற்பார்நின் னாசியல் பிறழ்தரு மென்ன.மறங்கொள்வல்விலங் குரைத்திட மன்னவன் கேட்டான்.

செவியெரிந்திடு மழன்மொழி யீதெனத் திகைத்துக், கவியெரிந்திடும் வலிமுகக் கயவனு மறுகித், தவியெரிந்திடுஞ் சிந்தையி னயர்வொடுந் திரும்பிப், புவியெரிந்திடுங் கோன்மணி யாசனம் புக்கான். (உஅ)

அருகுநின்றதன் னமைச்சர்கோ னணிமுகநோக்கிச், செருகுபூந்தொடை சாற்றிய செய்யவா லியத்தின், பொருகுநற்கத விடுகெனப் பணித்தலும்பூட்ட, மொருகுசெய்தனன் புகுந்தனரிருவரு முவப்பின்.

கடிகொள்பூந்தொடைக் கட்டுடன் புனைந்துதற் கொண்ட, நெடியவன்சிலை முகத்தெதிர் நிதிமணித் தட்டில், வெடிகொடீபமுந் தூபமும் விளக்கியக் கொடியோ,னடிகளென்றிரு கரங்குவித் திறைஞ்சிநின் றறைவான். (௩0)

இருந்தலத்தினு மிருப்பினு மேகிய விடத்தும், பொருந்துமோர் மொழி விளங்கிய புதியவக் கோலன், வருந்தகைத்திற னென்னென மன்னவன் கேட்பத், திருந்தவச்சை லுளெனுஞ் சிலையது விளம்பும்.()

நிந்தைமிஞ்சிய கொடியவ நிலைதரும் புகழின், விந்தைமிஞ்சிய விறலிபு ருகிமென் றுரைக்கு, மந்தநன்னபி யாண்டகை யகங்கொளாதிருக்கிற், பந்தமுற்றிய கெடுதிக ணின்னிடம் பலிக்கும். (௩உ)

தகைய மேன்மையுந் தன்னையு மறந்தனை சகத்திற், பகையுங் கொண்டனை யிழிதரும் பழிக்கிடங் கொண்டாய், நகையினுயனை விடுத்தலி லினிகெட விருந்த, லுகையமென்றது நடுக்கொடு முழுபதி யுணர்ந்தான். (௩௩)

கண்டகாட்சியு மொளிர்மணிக்கனகவன்சிலையும், விண்டகாரணக் குறிப்பையு முணர்ந்தவன் விசைய, மண்டுமந்திரர்க் கதிபதி மதிமுக நோக்கித், தொண்டமுன்னரிற் பயன்பெறச் செப்புவ னன்றே.(௩௪)

நம்மினத்தவர்க் கரசென நயத்தொடும் வந்த, செம்மனத்துறுந் தெய்வமென் புறத்துறுஞ் சினத்தி, னிம்மறத்துளா விண்டது களிப்பொடு மெழுது,நம்மனத்திரு லொடுங்கொழி யளித்திடு கென்றான்.()

வலத்துமன்னவன் சொற்படி வருமெழு நூறு, நலத்தசேவொடு மத்தொகை நனிகொறி யினமுந், தனத்தினிற்பலி கொடுத்தவ னுலையத் தலைவன், பெலத்தநாமத்தின் மகிழ்ச்சியிற் பெருமையிற் போந்தான்.

கருத்துள்ளார்வரு மதிப்பொடுஞ் சதிரிலை நெடுவேல், திருத்து மன்னவன் பற்பல காரணஞ் சிறப்பப், பொருத்து நோக்கொடுந் திகைப்பொடு மிருந்தனன் பொங்கி, யுருத்துகின்றபின் குறிபல விடைதா வுரைப்பாம். (௧௭)

காட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - அ - இ - திருவிருத்தம். ௪௧௧.

நமூறாது கனவுகண்டபடலம்.

எதிரலை யுலருள மிரிதரு முரச, மதிர்தரு மறுகணி யணிவரு நகரிற், கதிர்மணி வொளிவிடு கனதன தவிசின், முதிர்கொடு நெறியொடு முறைசெயு மரசன். (௧)

வயமிகு திறமன மதிகெடு மறிவின், கயவனு மொருபொழு தவையது கலையத், துயில்செய வெனமலர் துயலறை யதனி,லயர்வில தணைமிசை யவனுறு மளவில். (௨)

சொரிகதிர் மதியென முகமது துன்றும், பரிவுறு மெழிலொடு மொருவழி பண்பி,னுரியவ ரமரரி லொருவரவ் வில்லி, னெரிதரு கபடணி திருபன்முன் னுணர். (௩)

இனிதொடு பகலினு மிரவினு நினைவி,னனவினும் விழிமூடிழ் கனவினு நனிதின், மனதொடு புதுமைகள் வனைவில வுணர்வுந், தனதில வெவவினனத் தனியுரை செய்தான். (௪)

உணர்தலி னுரையொடு முரைமது தெரியுங், குணமொடு மதுமொழி குரிசிலு மறையா, னிணர்தரு முடலொடு மவிரினி துறையுந், தினிநகர் புகவிணை திருவிழி துயில்வான். (௫)

மயனறு கொடுமையின் வயவனு மணையிற், றுயில்செயு மளவினி லுளமது துயரத், தியலொடு மொருகன வெதிர்தரு முடலத், தயர்வொடு மதிரொடு பதறி யெழுந்தான். (௬)

மணிபுனை மகுடமு மலர்புனை குலையத், திணிபுனை புயமது திரளணி மெலியப், பணிபுனை மதியென வயர்வொடு பகையன், றணிபுனை தவிசிடை வெளியினின் வந்தான். (௭)

காவலி னிலைதரு கதிரிலை நெடுவேல், சேவக ரொடுமுயர் திகழ் கனி தவர்கண், மேவுற வினாவினி லிவணிடை யழைமி, னுவலி னெ னவிறை யயர்வொடு விண்டான். (௮)

ஓடினர் சிலரவ ணுரைபல நவிலப், பாடினர் கனிதவர் பரிவொடு மகிழ்வின், மோட்டணி யரசவன் முனமரி தெய்தி, நீடிய கழலிடை பணிவொடு நின்றார். (௯)

நின்றவர் முகமனி னிவர்முடி யரைய,னின்றெருந் குலைதரு மிசைகன விரவிற், றுன்றிய வதனுறு தொகுபய னுணர்வி, னன்றுற மொழிதிர்க ணவைபுற வென்றே. (௧௦)

கொடுமைய தெனவது பயனெடு குன்றலின், மடிமையின் மறைபட வுரைசெய லற்க, கெடுவினை தருதுயர் நிலைவரும் நுமரி, லட்வுட னறிவொடு மறைதிர்க ளென்றான். (௧௧)

அகிலமு மொருகுடை யதனெடு புரப்பு,மிகுதிற [illegible]மதுரை மிசையுறு பயனே, வனகமொடும் அருள்குவம் வ[illegible] வெமரோ, டிகலற மகிபதி யிசைதரு மென்றார். (௧௨)

அரிதரி தழகினி னழகுயர் மதியின், விரிகதி ரொளியினின் மிகுமொளி வொன்று, தெரிதரு திசைதிசை செறிதரு தெளிவி, னுரிதரு ககன்வழி யுலகிடை யுறவும். (௧௩)

வடிவின ரவயவ வரிசையர் வதனத், தடவினர் பலரதை யணிபுடை தரவே, யிடனுறு நிலனிடை யினிதொடு முலவி, யுடனெடு வழிகக னுயரவு மன்றே. (௧௪)

உயர்தரு குழுவிடை யொளிர்தரு மதியின், வியனுரு திருமுக மதிவித வுடலி, னயனுறு கடிதரு கனிவித னொருவன், பயனெடு முறவணி பலர்பல சொல்வார். (௧௫)

அணியணி யொளிவினி லமைசெயு மமரர், தணிதலி லுறைகக னதுதலை யரசன், கனிதவி னவமித விதவிகள் பலவு, மணிபெற வினிதொடு மருள்குவ னெனவும். (௧௬)

எழுவகை வெளிவரு மிவைபல வுறையு, மெழுவகை புவிகளு மினிதொடு முயிரி; னெழுவகை யுமைகொடு நிலையியல் புரிவ, னெழுவகை குணமுறு மிறையவ னெனவும். (௧௭)

மானமு மறிவொடு மகிமையு மியல்புந், தானமு மகிபல தருகுவ னெனவு, மானவ ருவகையி னருமொழி யுடனே, வானக முயர்தர வருகன வென்றான். (௧௮)

விளைதரு தொடைபுனை விறலர சறைய, கிளைதரு கணிதவர் கிரு பனி னழகின், மளைமுகம் விழிகொடு கனவழி மவுல்வான், வளைவிடு பொழுதென மலரடி தொழுதார். (௧௯)

அரசனு மணிசிர மசைதர வவர்போய்,வரனுறு மூடுநிலை வழிபல நூறையி, னிளையொடு முணர்வொடு நெறியி னறிந்தே, யுளைதர நவி வொடு மொருநிலை கொண்டார். (௨௦)

தேசுறு மிகுறமுனர் தெரிதரி னெஞ்ச, மாசுறு மெனவவர் மதி யொடு மவனின், வாசலி னழகிய வருமணி தவிசி, லாசறு முறவவ ணதபொடு சென்றார். (௨௧)

தந்திரர் மதியினர் தலைசயின ருணர்வின், மந்திரர் தளபதி வடி வின ரருகே, சுந்தர நிலையொடு முறவெழி றலகு, சந்திர னெனுமவ னடிதனை வணங்கார். (௨௨)

வேறு.

வீரமன்னிய [illegible] விறல்புரி யூக்ச், சூரமன்னிய தலைவநம் மா சவர் துயில்செய், நேரமன்னிய கனவினி னிகழ்தரும் பயன்கள், வார மன்னிய கருத்தொடுங் கேண்மென மவுல்வார். (௨௩)

நமக்குமேன்மைக ளிணக்கிய நரபதி யவர்தங், தமக்குமேன்மையி னுவந்தவ் ரடுத்தவர் தம்பால், கமைக்குமேன்மையி னொருவடி வுறுங் கதிர் குலவி, யிமைக்குமேன்மையின் மகவிவ னுதித்திடல வேண்டும்.

இலங்கும்வெண்மணி யெனவரு மியன்மக வதனாற், குலங்கொள் வீரர்கள் கடகரி குரகத மற்றித், தலங்களோடுநம் மன்னவன் சமைய மண் டபமு, நிலங்கள்யாவையு நிலையற வழித்திடல் வேண்டும். (௨௫)

செறிந்தவன்கிரி யொடுபெருங் கடந்திரைக் கடல்சூழ், நிறைந்த பாருல கடங்கலு மொருகுடை நிழற்றி, யுறைந்தவாண்டகை மன்னவ ரொருவழி கொண்டு, குறைந்திடா திறைஞ் சிடுமிகை கொள்ளவும் வேண்டும். (௨௬)

இனையதோர்பய னுளவருங் கனவினி விதனு,னனைகொள்பூந்தொ டை மற்புய நரபதி பரிவி, னினைவினுலடுஞ் சினமென நிகழ்த்துவா னஞ்சிப், புனைதலசெய்தனம் நம்மிடத் தென்றனர் புலவர். (௨௭)

புலன்கொளரசறு மணிமுடிப் புரவல னிடம்போந், திலங்குபொ ற்கழ லிறைஞ்சிநுங் கனவினிற் பயனே, துலங்குமுன்னரிற் சொல்லு வான் றுயரொடுங் கனிதர், விலங்கின்றன ரவ்விடத் தென்றனன் வேண்டி. (௨௮)

என்றுகூறலு மியாதொன்று மெய்துவ தின்றென், நின்றுகூறியித் தலங்கொணர் கென்றன னமைச்சன், சென்றுகூறியக் கணிதவல் லவர்த்திரிப் பித்தார், நன்றுகூறிவந் தரசர்கோ னடிபதந் தொழுதார். (௨௯)

கூம்பிநின்றகை யினர்முக நோக்கியக் குறிப்பிற், றேம்பிடாதுரை மின்னென வேந்தனுஞ்செப்பச், சாம்பியாசர்முன் சாற்றிய வரன்முறை தவறு, தேம்பிநின்றனர் சோதிட நூலுணர்ந் திருந்தார். (௩0)

புதியகோலத்தி னுதித்திவை புவனங்க ளெல்லா, மதிகவீறுடை யொருவனே புரப்பனென் றறைந்தீர், மதியுளீரவ னெத்திறத் தெப்படை வசத்தி, னதனிற் காரண மென்னென வினவின னரசன். (௩௧)

வேகவெம்பரி விகடவே தண்டவெங் கரியும், வாகுவல்லவர் பற்படை யாயுத மற்றும், பாகமில்லவன் றனியவன் பரிவுறு மிவன், சோகமில்லவ னென்றனர் தொகுத்தருள் கணிதர். (௩௨)

வெள்ளமற்றணி யாயுத மிலனென விளக்கக், கள்ளமுற்றிடுங் காவலன் புன்னகை செய்து, தெள்ளுமுற்றவ ரெண்ணநோக்கியச் சேயா, ருள்ளகத்திடை யுதித்திடல் வினவுக வென்றான். (௩௩)

மன்னன்சொற்படி மந்திரர்க் கதிபதி மருங்கிற், றுன்னுகின்றவ ரிடத்திவில் வினவலுந் துதித்து, நன்னயத்தர சிவர்தனி யுவந்தவ ரிடத்தி, லின்னவன்றிறன் வருவனென் றிசைத்தனர் கணிதர். (௩௪)

பாங்கினுற்றிடு நட்பினர் முறையினர் பரிவு, மோங்குமன்னவர்க் கருகரி னிவனென வுணர்நா, லாங்குசொற்றில வென்னவு மறைந்தன ரரச, னீங்குசொற்றவ ரெவனென வுளத்திடை வியந்தான். (௩௫)

தொடர்ந்தநட்பின ருவப்பினர் துங்கவ ரருகர், படர்ந்தவீரியர் கூசவன் பண்புறும் பிதிர்க, ளடர்ந்தவேல்வல மந்திரர்க் கதிபதி யன்றி, யிடந்தருந்திறர் வேறிலை யெனவிறை யிசைத்தான். (௩௬)

தன்னகத்திடை யிதற்குறுந் தகமையேதென்னப், பன்னகத்தொடு பிவையிவை முடித்திடல் பரிவா, மென்னகத்திடை சூழ்ச்சியி னுணர்ந்திறை யவனு, மன்னகத்தவை யினிற்பிற மறவருக் குரைப்பான். (௩௭)

ஆசுதந்திடு மரவென வழலென வடுக்கின், மாசுதந்திடு மன்னவ ரெனும் வழக்கதுபோ, லேசுதந்திடுங் கொடியவ னென்னரு குயர்ந்த, கூசுதந்திடும் பிதிர்களைக் கொலைபுரி கென்றும். (௩௮)

நகரிடத்தினுஞ் சுற்றினு நாற்குலந் தனினும், பகரமைந்தர்க ளரிவையர் படுபுணர் மறுத்து, ளகடுதங்கிய கருக்களை யெடுத்தெடுத் தறுத்து, விகடவெம்பகை நீக்குதி ரெனவிடை யளித்தான். (௩௯)

கொடியமன்னவன் சொற்படி மறவர்கள் குழுமி, நெடியகூசவன் பிதிர்களு நிலையற வதைத்தார், படியும்வானமு மிரங்கிட வுள்ளமும் பதறக், கடியகூந்தலார் கருவெடுத் தழித்தனர் கதத்தார். (௪௰)

நான்குமைந்துமா றேழென நவிவுறு மடவார், மான்குலாவிழிய புனலுக வசைதரு மடவார்,நான்கிரண்டுமோர் றுடையவர் நடையிலா மடவார், ஊன்கலந்துள வொண்கரு வயினெடுத் தழிப்பார். (௪௧)

பொருள்கள்போக்கிய கருவையுந் தாயையும் போற்று, தருள்கள் போக்கிய மறவர்க ளிங்கொலை புரியுந், தெருள்கள்போக்கிய விலக்க மேற் செனித்திடுங் குழவி, மருள்களாக்கிய மன்னவ னுணர்ந்துள மகிழ்ந்தான். (௪௨)

இலங்குபொன்முடி மன்னவ னியலிசை நூலிற், றுலங்குமீன்கண முணர்தருந் துங்கவர் விளித்துத், தலங்களெங்ஙனுந் தாயிடந் தரித்தி டுங் குழவிக், குலங்களொன்றல நூறுநூ றுயிரங் குவிந்த. (௪௩)

அனந்தவ கொலை யாலக வன்மைய னரியோன்,வனந்ததாயிடந் தன்னொடு மடிந்திறந் தனனே,வினந்தடத்தொடு மிருந்தன னேவிவை நோக்கி, மனந்தகைப்பற வுளாத்திரொன் றிசைத்தனன் வன்பின். (௪௪)

அற்பறுத்தெறி கணிதவ ரவ்வதி புதுமை,வற்புறுத்திட வருமெவ னினமெவர் வயிற்று; முற்பவித்தில னென்றடி யிறைஞ்சின ருருத்து, முற்படுத்திய வழல்விழி முரணர சுணர்ந்தான். (௪௫)

பாதகத்துறை செயுமுறை பற்பல படைப்பு, மீதினுற்றிடு மன்பி னல் விழிபுன லுகுத்துப்,பூதலத்திலும் விண்ணினுங் காவலிற் புரக்கு, மாதிகத்தனை யிறைஞ்சினின் றுரைத்தன வன்றே. (௪௬)

இன்னலன்கொலைக் கயவனு மிழிதரத் தோற்று, மன்னவண்மைய ரிவனென வருங்குறிப் புடனே, சொன்னதோற்றமே மகிழ்வுறச் சோப னத் தோடு, நன்னயத்திறை யுணர்த்தின னனிகொண்மா ராயம்.(௪௭)

தோற்றுமென்னபி காரணந் துலக்குற வுலகம், போற்றுமென்மை கயீபுமு கம்மதும் புந்தி, யேற்றநற்களிப் பென்னவே யிறைவன்மா ராயந், தேற்றயாவுமின் னருளொடுஞ் செழித்திருந் தனவே. (௪௮)

கணிதநோக்கலுங் கருபல வழித்தலுங் கவலைப், பிணிதனேக்கலு மிடையிடைப் பெருமையின் மகிழ்வு, மணிதனேக்கிய வரிவையர் சுக த்தினு மவர்பாற், கணிதனேக்கொடு மிருந்தனன் கயவரிற் கயவன். ()

நமூறாது கனவுகண்டபடல முற்றிற்று

ஆ படலம்-௬-இ. திருவிருத்தம் ௪௱௬௰௮

. .

நபி இபுறாகீம் அவதாரப்படலம்.

காரண நபியொளி கதிர்செய் மேன்மையிற், சீரணி புகழிபு றாகீந் செம்மலார், வாரண மஞ்ஞியென வரிசை மிக்கொடுந், தாரணி யிடத் தவ தரித்த தோதுவாம். (௧)

தண்ணளி யிசைமருத் தடத்துத் தண்டலை, நண்ணணி நகர்கவு தாரி யாவினின், மண்ணளி மன்னவ னமைச்சர் கோனெனும், பண்ணளி புயத்தினான் பரிவி னுற்றனன். (௨)

தேசணி கலைபல தெரிந்த சிந்தைய, னாசறென் றியற்றிய வண்ணல் வன்சிலைக், காசுறு மாலையக் காவ லோடுநற், பூசுரர் தொழிலொடும் பொங்கி நின்றனன். (௩)

திசைபடுந் திரவியந் திறையி னிற்குவை, மிசைபடு மன்னவ னவையின் மேவிய, நசைபடு யூகியர் நடக்கை வேண்டிய, விசைபடு மந்திரன் வியன்கொள் காலையே. (௪)

நறவணி பூந்துணர் மாலை நன்சுடர், பிறவணி பொருளொடும் பெரிய கோயிலிற், றுறவணி துறந்தவர் தோற்றும் போதினி, லுறவணி சிலையெலா மொருங்கி னோக்கின. (௫)

பட்டுடை சரிதரப் பணிகள் பைந்துணர், மட்டுடைப் பூழ்தியின் மறைய வண்பொனின், கட்டுடைச் சிலையிவர் கழலி னோக்கியே, முட்டுற முகமது கவிழ்த்தி வீழ்ந்தனன். (௬)

நிலன்படுந் தெய்வங்க ணிலைக ளாய்ந்திடா, துலம்படு புயத்துடை யாச றுள்ளகம், பெலன்பட விருகரம் பெட்பிற் கூப்பியே, தலம்படி வரிச்சனை தகையிற் செய்தனன். (௭)

அன்பறுங் கொடியிபு லீச னப்பொழு, தின்பறு முருவகத் திரு[illegible]த்தியின், முன்புறு மாசர்தன் முகத்தை நோக்கியே, துன்பறு மொழிபல சொல்கின் றனரோ. (௮)

தோற்றிய பொருள்களிற் றுலங்கு நல்வினை, யாற்றலி னுண்மையே வெளியி னாயின, மாற்றுறுந் தீவினை வன்பொய் மாறவே, தேற்றுமிப் போதெனத் தெரிந்து கூறினான். (௯)

முன்னிலை சிலையது மொழியக் கோட்டியர், நன்னிலை தெய்வமிந் நவிற லேதெனத், தன்னிலை யயர்வொடுந் தயங்கி யாசறும், மின்னிலை தன்னகத் திடத்தி னெய்தினான். (௧௦)

வரைத்தட மாளிகை மனைவி நோக்கியே, விரைத்தடக் கோயிலின் வீழ்ந்த வன்சிலை, நிரைத்திடும் வாய்மையி னிகழ்ந்த பெற்றியு, முரைத்தனன் பயன்றெரு முற்றமன்னனே. (கக)

என்னுயிர்க் குயிரென விழைந்த நாயக, மன்னிய பூப்பது மாறி நாள்பல, வின்னன மாயின வின்றிப் போதினி, லன்னவை குறிப்பொடு மடைந்த வென்கொலோ. (கஉ)

தாதுளத் தமைபுள விளமைத் தம்மிட, மீதினில் வருவன மேலு மின்றெனக், கிதகத் தெய்திய தென்கொ லென்றனள், மாதுரைத் திடு மொழி மகிழ்விற் கேட்டனன். (கங)

இசைதருங் காரணத் தினைய செய்திகள், மிசைதரு மனனன்பான் மேவி டாதுளம், பசைதர வுன்னிடம் பதனத் தாக்குதி, நசைதரு மென்றன ளும வேலனே. (கச)

முறைமுறை முன்னன முற்ற நாளுமே, குறைவறக் குளித்தவர் குளிர்ந்த மாமண், நிறைவா நெடுங்குழற் கூட்டி நீர்மையி, லோரைதா வாசறு முற்ற காலையே. (கரு)

வெய்யவெஞ் சிலைவிறல் வீர மன்னவன், செய்யமா மணிமுடி சிதைத்த வென்னவே, மையணி யுளத்துடை யாசர் வன்மனத், தையுறப் பேரொலி முழங்கிற் றன்றரோ. (கசா)

மதியொடுங் கருணையு மான மேன்மையும், பதிதரு மோரொளி பரிவி னின்முது, கதினிடை யிருந்ததை யகில நன்னெறித், திதிகொள விறையவன் சிந்தித் தானரோ. (கஎ)

பெருமையி னமைதரும் பெற்றி யாளென, வருமையி னின்றிரு மனைவிக் கன்பொடு, மிருமையி னின்மையே யெழிலி னீந்தன, ளொருமையி னளவிலா தொருவ னென்றரோ. (கஅ)

இயல்பொடுங் குறிப்பிலா தெழுந்த விண்ணொலி, யயர்தவி ரோசறு மஞ்சி யஞ்சியே, பெயர்தவி ருளத்தொடும் பெரிது துள்ளியில், லயலொடு முகங்கொண்ட வதரி னோடினன். (க௯)

தன்முகம் போக்கிய தக்கை யாசறுவன், மன்முகம் போக்கலின் வழியி னங்ஙனை, நன்முக வமரரி லொருவர் நண்ணியே, மின்முகங் கொடுத்தணி விளம்பு வாரரோ. (உ0)

அணிசிரந் தாறுவியர் வாகந் துன்னவுந், திணிபுயங் குலைதரத் திரித்த மூச்சொடுந், தணிதவி ருளத்தொடு மியாண்டு சார்குதிர், கனிதரும் புந்தியிற் களிக்கு மேன்மையீர். (உக

நின்னெழின் முதுகிட நிவந்த பேரொளி, மன்னிய தகையிடம் வதிந்த மாமணி, தன்னிட மில்லகஞ் சார்ந்து சேர்த்தியென், றன்னவ ருணர்த்தனர் யாவு நீங்கினன். (௨௨)

சொல்லொடு முன்னுறுஞ் சோபத் தோடுடற், புல்லிய திகைப் பொடுந் திரிந்து போந்தவ, ரில்லவ ளொடுமிசை யாது தன்னினே, யல்லினிற் றுயிறலே யன்றின் மேயினர். (௨௩)

வண்மையிற் றுயிலெழுந் தரிய வானிலம், வெண்மையி னோக்கலு மவர்தன் மேன்முக, நன்மையி னுதவிடை நலங்கொண் மாமணி, யுண்மையந் திருவொளி வொளிரக் கண்டனன். (௨௪)

தன்னிடத் திலகிய தண்கொ ணல்லொளி, முன்னிடத் தழகொடு மொய்ப்ப மேன்மையிற், றன்னிடப் புறுமையிற் றுளங்கி யுள்ளகத், தன்னவ ரன்பொடு மகிழ்தி னுற்றனர். (௨௫)

எழிலியன் மாளிகை யிருந்த மேன்மையிற், செழிதருந் திருவவு சாதன் பாரியார், பொழிகதிர் மதியினும் பொலிய நல்லழ, கொழுகிய வியப்பினைக் கண்ணுற் றுவரோ. (௨௬)

செறிதரும் புயலெனச் சிதற லின்றிநீர், மறிதரு மறலென மறுக லின்றிப்பின், பறிதரு மிருளெனப் பகலின் றின்றியே, நெறிதருங் கருங் குழ லிவர வாசமே. (௨௭)

சிலையது வளைவெனத் தெறித லின்றிவான், கலையது பிறையெனக் களங்க மின்றிவன், கொலையது மழுவெனக் கொடுமை யின்றியே, திலகநன் னுதலணி சிறந் திலங்கவே. (௨௮)

பொருகொடி யலகெனப் பொருத்து விட்டிடாத், திருகொடிப் புருவமுஞ் சிறந்த கெண்டையின், வருகொடி கணையினு மதித்த லுன் னலுந், தருகொடி படர்விழி தளங்கு கின்றரோ. (௨௯)

வள்ளொளி னல்லிலை வள்ளி யூசலிற், றுள்ளிய குழையொடுந் துலக்குஞ் சாணையிற், றெள்ளணி யுலகுயிர் சீர்மை காட்டிய, வெள்ளை மெல் லாடிபோன் மிளிர் கபோலமே. (௩௦)

செந்நறை கமழ்தருஞ் செண்பகத்தெழி, லந்நறை மலரென வல ரிற் றுண்டமு, மன்னறை கவிரவ மலரிற் றப்பினின், பின்னறை யத ரமே விளங்கு கின்றரோ. (௩௧)

முத்தென மதித்திடா மூரல் வண்ணமும், புத்தெழி லொழுகிய புதிய சோமனு, மத்தல முயலின்றி யலர்ந்த தாமென, வத்திரந் தெளி வொடும் வண்மை தோற்றவே. (௩௨)

நீரிடத் தின்றிய பணில நீர்மையிற், சீரிடக் கந்தரஞ் சிறப்பு லாவவே, பாரிடத் தெழிலொடும் படர்ந்து நீயிலா, தோளிற் றோளிணை விளங்கு கின்றரோ. (௩௩)

இசைத்திடா யாழெனை விசைத்த முன்கையு, நசைத்தட நடுவலர் நளின வங்கையும், விசைத்தலர் காந்தளின் மெலித வின்றிய, பிசைத் தகை விரனகம் வயிர மேன்மையே. (௩௪)

திரைபடு முடலெலாஞ் செய்ய பொன்னென, விரைபடு மலரி னம் விளங்கு மென்கொடி, புரைபடு மருங்கொடு புதிய சாயலின், மரை படு பதத்தணி மருவி நிற்பவே. (௩௫)

இவ்வகை யெழிலணி யிலங்குந் தேவியார், செவ்வகை விளித்தெ னின் சிறந்த மாமுகத், தொவ்வறு மொளிவிருந் தொளிரக் கண்டனை, மெய்வகை சொல்லென வினவி னனரோ. (௩௬)

நும்மிடத் தனிமணி நுதலிற் சோதியே, நம்மிடத் தலர்தர நனி திற் கண்டனம், வெம்மிடத் திளமைவந் திருந்த மேன்மையே, யும்மி டத் துணர்ந்தநீ சொன்ன வோதினள். (௩௭)

தன்னிடத் தடிக்கடி யறிவின் சத்தமுந், துன்னிடு வதற்குமத் தோகை பாங்கினின், மன்னிடு புதுமைக்கு மனது ளாட்டவே, தென் னுழுஞ் சிந்தனை சிந்தித் தானரோ, (௩௮)

வேறு.

எறியலைத் துரும்பாய்ப்பாவி ளிடுகுழ லேய்ந்த நெஞ்சின், மறி தலை யுடையானுற்ற மனைவிடுத் தெழுந்து தத்தங், குறிதரும் கருங்கற் செம்பொற் குழுமணி யிழைத்துச் செய்து, செறிதருந் தேவர்கோயிற் சிந்தனையோடும் புக்கான். (௩௯)

இரவினிற் படைக்கும்பாகு மிருங்கனி யுண்டியெல்லாம், விரை வொடு நாளுந்துய்க்கும் வெங்கணம் வந்தகாலை, வரனுறு மமரர்நீக் கும் வன்மையாற் காரணத்தாற், பரமொடு நென்னல்வைத்த பரிசவை யிருப்பக் கண்டான். (௪0)

தேனகு கனியும்பாகுஞ் செவ்வுண வமரர் தம்மா, லினவன் கணங் களுண்ணு திருப்பவை யாசர்கண்டு, மானநந் தெய்வகம்பான் மனக் குறை யென்னே வென்ன, வானமுற் கவலைதன்னி னதிசமுற் றயர்ந்தா னன்றே. (௪௧)

இல்லகத் திருந்தபோது மியைந்ததுங் கோயில் வைகும், கல்ல கத் துணவுங்கண்டு வேறொன்றுங் கருத்துட் கொள்ளா, தல்லகத் தவ

ணிற் றாய்நீ ராக்கையிற் புதுமை யாக்கி,நல்லகத் தோடுங்கொண்ட கனி பெறச் செய்யா நின்றான். (சஉ)

தெய்வத்துள் மனத்தின்மேய சினமெனப் பயந்து நன்பி, னுய் பத்தி யோடுமுன்ன ருணவொடுந் தீபதூபங், கைபற்றி வைத்துக் கூம் புங் கரத்தொடு மிரவு தன்னின், மைபற்று மூளத்தினின்றுன் மாவி னைக் கதிபனன்றே. (சங)

திருமனை யிடத்திற்கண்ட செய்தியு மிருவர்க்குற்ற, வருமையுஞ் சிந்தைசிந்தித் தவரான்றோ விரவி னின்னம், வருமுறை யொழிந்துநி ன்ற மாற்றமென் னென்றே வென்னத், தெருமரல் கொண்டுமாதுங் தேவரில் லகத்தில் வந்தாள். (சச)

விரிகதிர் பருதிகோடி விளங்கிய தென்னமேனி, சொரிகதிர் பணி கண்மின்னத் தூசணி துளங்கக் கூட்டும், பரிமளங் கமழச்செவ்விப் பருவத்தின் மடமான் றோற்ற, வுருகிய வுளத்தினின்ற யூகிமங் கிரியுங் கண்டான். (சரு)

நேமமு மொழிய வுள்ள நிட்டையு மொழிய வாசத், தூமமு மொ ழியத் தீபத் தோற்றமு மொழிய வாயி, னுமமு மொழியக் கூம்பு கனி கர மொழியக் கொண்ட, காமமே விகாரங்கொண்டு தெய்வமே யொழி யக் கண்டான். (சசு)

பொங்கியுள் ளெழுந்தமோகப் புணரியி லமிழ்ந்தியேதுந், தங்கி டா தயர்ந்து நாணற் றனையெயிந் தாக்கக் கொண்டு, முங்கிய சோபங் தேம்பி மூச்சொடுங் கணையிற் செல்லும், வங்கமென் றற்றதேவி மலர்க் கரம் பற்றினுனல். (சஎ)

தொட்டுறு மன்னனேந்தித் தங்கவ வண்ணமாலே, மட்டுறு மழ கின்கோயின் மனையிட மன்றுதெய்வங், கிட்டுறு நகைக்குமீதே கீழ்மை யின் பெய்த லாமால், விட்டுநீ ரொழியுமென்றாள் விளங்கிழை யிலங் கு மானே. (சஅ)

கண்ணவ டோற்றமன்றிக் காதலு ளுளையேயன்றி, வண்ணவாய்ப் பானமன்றி மூக்கவண் மணமேயன்றி,யுண்ணல னவனேயன்றி யொன் றுமே நுகரி லாதா, லண்ணலும் விகாரவேகத் தணைந்தனன் வியந்து மாதே. (சகூ)

வானகத் தரம்பைமார்கள் வாழ்ந்துசோ பனத்தினோடுந், தானகத் தமரர்வாழ்த்த தரணியே வாழ்த்தவண்மை, மானகத் தணிகபு ருக

மயின் வாழ்த்தலோடுங், கோனசத் திபுறாகீமுந் தாயகங் குடிகொண் டாரால். (௫௦)

பாதவத் துளமுழுமுறும் பல்லுயி ருளமு மிக்கோர், மாதவத் துள மும்வான லகெட லவனி யெங்குஞ், சீதரற் கிரணம் வீசத் தீயிரு ளுமுறா துள்ளம், போதவுற் றெழுந்துசோமன் முயகம் பொலிந்த வன்றே. (௫௧)

மேனனி கதிரின்சோதி விளங்கியகருபத் துல்லா,கோனனி யிறை வன் சொல்லாற் குறிகொள விறைஞ்சி மேலும், பானனி யமுதமுறும் பண்புறுங் கலிமாச் சொல்லித், தூநனி கொண்டதென்கோன் முயகந் துலங்கும போதே. (௫௨)

புடையினிற் றிகைப்பினிற்கும் பொன்மணிச் சிலைகட்த்த,முடை யது ருலையவாய்கை கண்ணெடு முறுமண் பற்றிக், கடையது கொண் டுளஞ்சிக் கவிழ்தரு முகத்திற்கீழே, படபடென் றுருண்ட வங்ஙன் பார்த்திப ரவதாரத்தே. (௫௩)

வென்றிறற் புலிக்குமேவு மன்னிய வுயிர்க்கு மன்பிற், கன்றிய மனங்கொடுற்றீர் களித்தருள் பெறுவீர் நிந்தை, பொன்றின வெனமா ராயம் புகன்றவெவ் விலங்கினங்க, டென்றுதங் தந்தக்கூர்வாய்த் தாய் நிலந் தடவிமாதோ. (௫௪)

கதிர்மதி புகழவானோர் களிப்பொடும் புகழ்ந்துகூடி, யதிர்தரு சோபனத்தி னணியணி யிறங்கி வாழ்த்தப்,பிதிர்தா நிலங்களெங்கும் பிறிதிட மின்றிவ்வள்ளற், றிதிதரு நாமவெள்ளி சிறப்பொடு முதித்த தன்றே. (௫௫)

அன்னையார் வாழுமேன்மை யகத்திடம் புக்கவப்போ, துன்னதத் துதித்தவெள்ளி யொளிவிரு கதிர்க்கால் காய, மன்னவே யெழுவான் மேல்வான் மலிதரும் விளக்கந் தன்னுற், புன்னரும் புவியின் மாக்கள் பல்லரும் புதுமை யுற்றார். (௫௬)

எண்டிசை யுயிர்களெல்லா மின்னரு டுங்க வானின், மண்டிசை யொளிவிற் றேற்றுங் தாரகை வடிவநோக்கிப், பண்டிசை யச்சத்தோ டும் புதுமையிற் பாவிநெஞ்ச, மிண்டிசை யயர்தல் கொண்டான் வெம் புலி யயர்தல் கொண்டான். (௫௭)

கண்களு மூள்ளந்தானு மழுங்கிய கதிரிற் கொண்ட, புண்களுட் புதுப்புண்ணாக்கிப் பொங்கழல் வேல்புக் கென்னத், தண்கெழுஞ் சோ

தித்தாக்கிற் றயங்கிநித் திரையிலாது, வண்கரு மொழியவல்லும் வருந்
தலி னெழிந்த தன்றே. (௫௮)

தெளிதருங் காலைநன்னூற் சிந்தனை யழிக்கும் புன்மை, களிதருங்
கணிதர்தம்மைக் கருத்தொடு மழைக்கவிட்டா, னளிதருந் தூதர்சொற்
கொண் டன்னவர் விரைந்து மன்னன், ஒளிதருங் கழலிற் றாழ்ந்து பங்
கனை யோடு நின்றார். (௫௯)

அலையெறி கடற்பாரெல்லா மறிந்துணர் வெய்தவெங்குங், கலை
யெறி மதியமென்னக் ககனிடை யின்றிரவி, னிலையொடுந் தோற்று
மீனி னிவர்தருங் காரணங்கள், மலைவெறி தருவானுய்ந்து வகைவிரித்
துரைத்தி ரென்றான். (௬௰)

வரியளி முரலுந்தண்டார் மன்னவன் வதனநோக்கித், தெரிதரு
நூலிற்றேர்ந்து தெண்டனை மீண்டுஞ் செய்து, விரிதரு மும்பர் ஞால
மடங்கலும் விளக்கச்செவ்வி, சொரிதரு மேன்மைபூத்துத் தோற்று
மோர் குழவி மன்னே. (௬௧)

மன்பதை முதலயாவும் வாழ்த்திட வருமம் மன்னன், றன்பர நின்
றன் வாழ்வுந் தருதியு மழியுமேலு, மன்புட னெவரும்போற்று மாட்
டிற னென்ன விந்நூல், வன்பற விளக்கிற்றென்றார் கணிதவல் லவர்க
ளன்றே. (௬௨)

சொற்பொரு ளுணர்ந்துநெஞ்சிற் றயாமே வயிரங்கொண்டு, பற்
பொரு ளாய்தலோடும் பரவிய சூழ்ச்சம் பன்னு, மப்பொரு ளணியும
ன்ன னவிருட னடுங்க வார்ப்பி, னெப்பறு மொலியொன்றங்கு னுன்ன
தத் தெழுந்த தன்றே. (௬௩)

நிலத்தும்வா னகத்துஞ்செங்கோ னீதியி னுணர்ந்து காக்கு, நல
த்துடை யொருவனுப நாயகன் றனக்குமாராய்ச், சலத்துடைப் பகைவ
வின்றே[illegible]கைபெற[illegible]தோன்றல், வலத்துடை யெவரும்வாழ்த்த
வயினிடந் தரித்தவன்றே. (௬௪)

வென்றியின் வல்லநாயன் மேன்மையிற் புவன மெல்லாந், தன்
றுணைப் பாதந்தாழ்த்துந் தகையொடு மதிக்குந் தோன்றல், வன்றிறக்
கரத்தானின்னை மன்னுநின் வாழ்வை யாவும், பொன்றிட வழிப்பானெ
ன்னப் புகன்றவை யுணர்ந்தான் வெய்யோன். (௬௫)

உளத்தொடுஞ் சினத்தாற்கண்க ளுருபொறி மிளிர மேவுந், தள
த்தெழும் வீரநோக்கித் தன்னையே மதித்த மன்னன், களத்தொழி லவ

ளாக்கூவித், தையலார் கருக்களெல்லாம், பிளத்தழித் திடுதிரென்று னிக்கையே பிறந்தவன்பன். (சுசு)

மறமுதிர்ந் தவர்கள்போந்து மானனர் தேடித்தேடி, திறமுதிர் தர வேகொண்ட கெடுவயிற் றெழுந்தபிளந், திறமுதிர் கொலையேசெய்தார் செந்துயி ரியாவுமேங்க, வறமுதி ருலகமெல்லாம் வாய்திறந் திரங்கு மன்றே. (சுஎ)

பாதக னென்றுந்தீமைப் பழியின னென்றும்வெய்ய, காதக னென்றுங் கண்ணீர் கனாத்திடுங் கருப்ப மாதர், வாதகத் தழிந்தா ரெண்ணில் வளாவின்று நஞ்சபுருசன், சூதகத் தழுந்தும்பாவி யுடலெலாஞ் சூழ்ந்த தன்றே. (சுஅ)

அசைத்தலு முட்டுமியாரு மணுகிலர் தாலு மாக்கைப், பசத்தலு முள்ளும் பதறலுங் குறிநீங் காலு, மிசைத்தலுங் கற்பினர்க்கே யெனிலவ ளினிய தன்னை, மிசைத்திடு பழியேசூழ்ந்து விதலே சரதமம்ம. (சுகூ)

---

* நபிஇபுருகீம் அவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - கo - இ - திருவிருத்தம் ருகஎ.

புவனம்விளங்கியபடலம்.

சிறந்த மேம்புகழ் நளினமா மணியெனத் திகழு, நிறைந்தகாரண நபியிபு ருகிமிந் நிலத்தி, லறிந்தவல்லவன் கருணையா லமுக்கறு நெறியிற், பிறந்தசீர்மைக ளினிதொடும் பிரித்தெடுத் திசைப்பாம். (க)

வஞ்சநெஞ்சினன் மனத்துறு வெம்மையின் மறத்திற், புஞ்சநெஞ்சொடுங் கருக்குலம் போக்கிடுங் காலே, தஞ்சநெஞ்சினிற் பேரொளி தரித்திடுந் தாயார்க், கஞ்சலஞ்சலென் றணியணி சோபன மருங்கும்.

வேதநாயகன் காவலிற் குறிப்பொன்றையும் வெளியிட வாறின்றியே யழகொடு முயர்ரும் பொருளோ, சீதகன்கொடும் வளந்தரச் செனித்திடு மனையார், மாதநான்கினி லொருகண மதிப்பொடுங் கண்டார். (ங)

மூரண்டகுங்களிற் றடையலர் மூனேக்கடந் தொளிரு, மிரண்டகும்படை யாசர்தன் னெழின்முக நோக்கிப், புரண்டகுங்குமப் பூந்தொடைப் புனைந்தணி பொலனு, ணரண்டகுங்கிளி யினையன வன்பொடு மொழியும். (ச)

---

* இப்படலம் - நபிஇபுருகீம் அவதரித்தபடல மெனவினுமாம்.

உடுத்திடுந்தலைத் தானையி னிடையொரு தழலிற், றொடுத்திடுங் கதி ரொளியெழுந் தழகொடு தோற்றி, யடுத்திருந்துவா ழகத்தரும் புவியெலா மளவி, விடுத்தசோதியின் கால்கொள விளங்கிய தென்றார்.

சொல்லுமாமயிற் றாய்முக நோக்கியித் தோற்ற, மல்லுமற்றுள ரறிந்திடிற் றீவினை யருகும், புல்லுங்காரணத் துடையவிப் பொருண் மறைத் திடுமி, னில்லுங்கொண்டவ ரில்லென விசைத்திடும் பண்பால்.

கண்டகாரண முரிதியேற் கதிர்படு நிலங்கள், கொண்டகாவல னின்வயின் றங்கிய குழந்தை, மீண்டுமன்னவ னயர்தருங் குறிப்பினின் வியப்பும், பண்டுளானென வுரைத்தன னமைச்சர்கோன் பதுக்க. (௭)

காரணம்பல நாடொறுங் காண்குவ மன்னை, யாரணம்பல வளர் தர வருமக வளருஞ், சீரணம்புனை சிந்தையின் மன்னவன் செனித் தோர், பேரணங்குறக் கருவழி பெருமையி னிருந்தான். (௮)

அணங்கினன்னவர் சிலருங் கண[illegible]ண்டார்வார், வணங்கிவன் சிலை யிடத்தினிற் கருவராதிரப்பார், தணந்திலாதவர் தணத்தலு மறிகுவர் தகைகே, ணுணர்ந்தமன்னவன் கொடுமையா லூரிலுள் ளவரோ. (௯)

செழித்தமெல்லுடற் றோற்றில வருந்தில சிறப்பின், பழித்தவன் குறி காண்டில வணிமணிப் பாவை, விழித்தகும்பயி னேர்மையின் காரண விளக்கே, பழுத்தநற்கரு மாதமே ழதுபடர்ந் ததுவே. (௧௦)

அந்தகாலையி னறனழி மறநிலை யரச, னந்தகாரவுள் ளகத்திடை யயர்தரும் படியே, சந்தகாரணக் குறிப்பொன்று தற்றுயில்காலை, சந்த காரணன் கண்டிதத் தெழுந்தனன் றயங்கி. (௧௧)

காலயர்ந்திட மனநிலை யயர்ந்திடக் களன்ற, மேலயர்ந்திட வுட்குற விபனிலை யதிரப், பாலயர்ந்திடச் சோதிநூல் பயில்பவர் விளித்து, மாலயர்ந்தவன் சொல்லுவன் மதியயர் தரவே. (௧௨)

தொக்கவெண்டிசை யடங்கலுஞ் சுடர்விரிந் திலங்கி, யொக்கவே நல னெஞ்சிற்[illegible]ளிவு, மிக்கபல்லுயிர் செவியிசை பெற விளங் கொலியித, தக்கவானகத் திடைமுகட் டழகொடுந் தயங்க. (௧௩)

கொண்டசந்திர மேனியர் குளிரணி யுடையார், மிண்டுவீரிய ரள வின்றி மிகுமனக் களிப்பின், மண்டிநண்பொடும் புடையினி லுவகை யின் மகிழ்ந்து, தொண்டினின்றுநற் கருத்தொடுஞ் சோபனத் துரைப்பார்.

தடத்துநீரலை யுடுத்தவிம் மாநிலந் தன்னிற், றுடத்த பேரொளி வெழிலொடுந் துலக்கமே விளக்கி, யிடத்திலொன்றணி யிறங்கிடற் குறற்தென றுவப்பா, ரடுத்தவத்தழ லென்னுயர் மாளிகை யதன்மேல். ()

வானகத்தழ லெனமணி யகமுக டிலவிக், கோனகத்துடை யென்னரு நாயகன் குறித்த, மானகத்தெழில் வழியொடு மனநிலை பிசகா தினகற்றின் றிடுதியென் றிசைத்திடா நிற்கும். (௧௬)

உனாத்துப் பின்னுமெங் நாயக னொருவழி யதனி, லூாத்துநின்றிடா தொழிந்தியே லுயர்பொரு ளுடனின், றரத்தையும்மெரித் திடுவனென் றதிரொடுக் தழறறுப்,பரததிச்சுட்டிடற் கென்னிடம் படர்ந்தது மன்னே. (௧௭)

சுடுந்தரத்தொடும் வருந்தழல் கண்டுளங் துணுக்கி, நெடுந்துயிற் கிடை யெழுந்தன னெட்டுபிர்ப் பின்னும், விடுந்திறத்துட னிதன்பயன் விரைவொடுந் தேர்ந்து, படுந்தரத்துரை மின்களென் றறைந்தனன் பகைவன். (௧௮)

வெஞ்சினத்தவெங் கோட்டுடை வெற்பெனு மதமா, மஞ்சினத்துயிர் வாய்வரும் வெவ்வல மன்னன்,கஞ்சமொத்தவுட் காண்டகைமதி யெனக் கலங்கப்,பஞ்சசோறகல் யாளர்கள் பார்த்தெடுத் துரைப்பார்.

மன்னர் மன்னவ வின்றிர வளர்கன விவ்வா, றன்னதேயெனி னின்னர சலைவுறக் குலேப்ப, னென்னவேதருங் குறியென வியல்பினால் சொற்ற, தின்னதேயல தில்லெனத் துயரொடு மறைந்தார். (௨௦)

கேட்டமன்னவ னிசையகங் கலங்கினன் கிளர்வான், மோட்டுவெவ்விடி படுமர வெனமுகஞ் சாம்பிச், சாட்டு மாண்டகை மறந்தனன் றற்பொருண் மறந்தான், வாட்டமுற்றுடல் குலேவொடுமறுகுற விருந்தான். (௨௧)

கலங்குமன்னவ னிருப்பவப் பாங்கினிற் கவலே, விலங்குநன்னபி பேரொளி விளங்கிய வயிற்றிற், றுலங்குதற்குயி துலங்கிடாதழகொடுந் தோற்று, நலங்கொண்மாதமு நவம்பெற நவங்கடந் ததுவே. (௨௨)

வேறு.

எம்பெரு மானுறு மேந்திழை யோர்நாட், டம்பெரு மான்சிலை தன்னிடம் பேறின், வம்பெழ லாது வரம்பெற வென்றே, யம்பெரு மானிட மன்பொடு கேட்டாள். (௨௩)

கற்ப வருத்த மகற்றிட நண்பி, னற்புடன் புக்கி யரும்பணி செய்கென், றிற்பதி செப்ப விளங்குயி லென்னுஞ், சொற்பயி னற்கொடி துன்ப மெறிந்தாள். (௨௪)

தெள்ளு நறும்புனல் சீரொடு மாடி, வெள்ளை நறுந்துகின் மேன்மையிற் சூடிக், கள்ளலர் தொத்துக் கருங்குழல் பெய்து, வள்ளை யருங்குழை வண்பணி யிட்டாள். (௨௫)

சோதி தருங்கதிர் தொக்குறு மென்னப், பாதி மதிக்கிடை யிற்பதி யுற்ற, ஆகி லகத்தி னலங்கொள வந்தார், போதி னணிந்து பொலன்றொடை யிட்டாள். (௨௬)

பொற்கதி ரின்பல் பூண்வளை யிட்டே, நற்கதி ராழி விலங்குலி யிட்டே, சிற்கதிர் நூபுரஞ் சீறடி பெய்தே, விற்கதி ரொன்ன விளங்கி யெழுந்தாள். (௨௭)

பத்தியி னுள்ளமும் பண்பு கருத்துஞ், சித்தியி னெய்தல் சிறந்த நினைப்புஞ், சத்தியுங் கொண்டிர விற்றனி திங்க, ளொத்திழை சென்றுயர் கோயிலி னுற்றாள். (௨௮)

புகுந்திரு வண்டொடி பொற்பதந் தன்னி, லகந்தரு வன்சிலை யாசனம்விட்டே, முகந்தரை கொண்டிட்டல் முட்டி விழுந்தே, யகந்தரு வள்ள லகங்கொள நின்றா. (௨௯)

உள்ளுறை வள்ள லுறுந்தகை தன்னால், கள்ளுறை வன்சிலை யங்கழல் வீழத், தெள்ளிழை யென்னென வுட்டிகை வுற்றே, நள்ளிடம் விட்டன டன்னி நடந்தாள். (௩௦)

செல்லு நெடுந்தெரு செங்கதிர் தன்னி, லல்லுமகன்றன வங்கை விளங்கும், புல்லிய சந்திர னும்பொரு பந்தம், பல்லரி னண்படு பாவி யெழுந்தான். (௩௧)

பொன்னொடு செம்மணி பொங்கழலென்ன, மின்னொடு நன்முடி விண்கதி ரோயும், கன்னய வண்மை கதிர்த்தெழு காதிற், றுன்னிரு வெண்மதி யென்ன துலங்கும். (௩௨)

நீரினை யுண்ட நிறப்புய லென்னக், காரினை மேனி கதிர்த்தெழு மின்னி, னாரமணிந் தழ குந்திய வெண்டு, சேரணி மன்னுவை யென்ன விலங்க. (௩௩)

ஆனனம் வெண்கதி ரன்ன விளங்க, வானவிர் சாமரை மானிழை வீசத், தூநறைத் தண்கடி சுற்று ணணைக்கப், பானலங் கண்ணியர் பண்டா வன்றே. (௩௪)

சுட்டி தரித்தவர் செங்கைக ளேந்தத், தட்டி யெடுத்தடி தத்திசை கொள்ளக், கிட்டிய கைம்மணி யுங்கிள ரத்த,னிட்ட மனத்திடை யின்பமு மல்க. (௩௫)

துன்னிய பல்லவர் சூழ்ந்து விளங்கு, மின்னிடை மேகம் வியந்தென நும்றா, தன்ன நெடுந்தெரு வங்ஙனம் போம்போ, தின்ன விலங்கிழை தன்னை யெதிர்ந்தான். (௩௬)

மன்னிய கங்குல் வனத்திடை தானே, தன்னிய வீதி தனித்து நடக்கு, மின்னெடி யேயெவ ளென்ன விளங்க, மன்னவ னேடும் வணங்கி யுளாப்பாள். (ருஎ

உன்னடி யாரி னுறுஞ்சிறி யாளியான், மன்னவ னன்குறு மந்திரர் கோமா, னன்னவ ராச றவற்குழு பாரி, யென்ன விளக்கினள் பின்னிறை சொல்வான். (ருஅ)

அன்னவ டன்னைநம் மங்கையிற் கொள்ளு, மென்ன வுரைத்தனனிவ்வுரை யோடுந், தன்னவன் றன்னரு ளாலவன் மீண்டு, மென்ன விடுத்தி றெனத்தடை செய்தான். (ருகூ)

அன்னவ னவ்வழி யப்புற முற்றான், பின்னிய மாலை விடுத்த பிணைப்போ, லின்னவ ளுள்ள மிருந்துடி கொண்டு, தன்னனி யில்வரு தன்றெரு [illegible]தாள். (சு0)

வேறு.

அணியழ கொழுகு மாளிகைவீதி யரிவையர் திலத நாயகியுந், தணிவிலா துளத்தி னேகுமப்போதிற் றனியவன் வண்மையங் கருணைக், கணிவிலா திறங்கும் பேரொளி யிருக்குங் கருப்பாசல் வயிற்றிடை நோதற், றுணிவது தொடார்ந்த வசைந்தசைந் தொல்கிற் றுணையின்றி மெல மெல நடந்தாள். (சுக)

அரியவன் பருமான் கொண்டவர்தம்மி லழகுறுஞ் சித்திர வடிவின், பெரியவர்க் கியன்ற காரியத் திருந்து பிரியமுற் றிடுமம ரவரி, லுரியவ ரொருவ ரவ்வழி யிறங்கி யொண்டொடி மதிமுக நோக்கி, யிரிதர மனத்துட் பயப்பட லென்னே டின்புடன் வருகவென் றிசைத்தார். ()

ஆகியி னருளால் வருமவ னியானின் னணிவயி னுறுமதி சயத்துக், காதலின் குழவி யணிதலத் தடைந்து களிப்பொடுந் தெளிவொடு மீன்று, பாதலத் தெவருங் காண்கிலா திவணிற் பரிவொடு மீட்பிப்ப வேண்டி, யாதலுக் கடைந்தே னென்னலும் பொருந்தி யன்பொடும் பின்றொடர்ந் தனளே. (சுரு)

திருநுதல் பசப்பு முகமது வெளிர்ப்புஞ் செறிதரும் பசுரம்பெழுப்பு, மருமயிர் பொடிப்பு மணிவயின் புடைப்பு மடிக்கடி யிளைப்பொடும்யாவுந், திருநடை பெயர்ப்பு மனநிலை யதிர்ப்புந் திகழ்தரு மணிவிளக் கென்ன, ஒருமயில் மலக்கோ டிருமணம் பொதிந்த வுயர்வரைப் பொதும்பர்புக் கினரால். (சுசு)

காரணத் துணருங் கனிதரு வுரைத்த கருத்தனன் னயுமற் றடர்ந்த, வாரணப் பெருக்கி னுயிர்களைத் தாங்கு மரக்கலத் துடையவர்

தாமும், பூரணப் புகழிற் பிறந்திடு மேன்மைப் புண்ணிய நனியுறு மொ ளிவே, சிரணித் தலரு மழிகொளுப் புதுமை சிறந்துறும் பெருமலைப் பொதும்பே. (௬௫)

செம்மணி யதனிற் பரிவொடு மிழைத்துச் செய்தணி தூக்கிய விளக்கால், கம்மணி யென்னுங் கதிரவர் கோடி காரணத் தடைந்தவோ வென்னும், பம்மணி வயிர முத்தொடு மிலங்கும் படங்கிட முடுவொடு மதிய, மம்மணிந் தவையு மகத்துவர்பேறுக் கமைந்தவோ வெனுமலைப் பொதும்பே. (௬௬)

ஒன்றினி னைந்து மைந்தினி லைந்து முயர்நிறப் பட்டினங் கொய் து, துன்றிய வடைப்பி னிடையிடை சுவனத் தூய்மலர் மாலைக ளூற் றிப், பொன்றிகழ் சரங்க ணவமணி யினங்கள் பொருந்திடத் திருந்தி ட்த் தூக்கி, மன்றலங் களபஞ் சுவரெலாம் பூசி மாநில மணங்கொளும் பொதும்பே. (௬௭)

நோக்கிய கண்கள் மழுக்குறும்பசிய நுண்முழு மணியொடு முத் த, மாக்குயில் விழியின் செம்மணிபலவும் வரிபட நூலெடுத் தமுதங், தூக்கிய விகற்பச் சித்திரப்பாவிற் நகையொடும் பாவினி னெய்த, பாக் கிய நகரப் பரமதா ளிகளும் பாரெலாம் விளக்கிய பொதும்பே. (௬௮)

காண்டகா மருந்தி னமுதமு முள்ளங் கனிதரும்பானல மதுவும், பூண்டகாத் துகிலும் பற்பலபண்டம் பொலிவுறுங் தட்டங்க ளிலங்கு, மாண்டநா யகன்றன் கிருபையின்ஞெளிவே யணியணி யிறங்கிமுன்பின் னுய், வேண்டருங் காட்சி கொண்டவ ணிருந்த வியப்பென மதிக்கொ ளுப் பொதும்பே. (௬௯)

பூமண மருது தெளிதரு நதியிற் புகழொடு மஞ்சன மாடித், தே மலர் புனைந்து வெண்டுகின்முதலச் சித்திர நறுந்துகி லுடுத்தி, வேமறு நபனத் தஞ்சன மெழுதி விளங்கிழை யளவிலா தணிந்து, காமர்மென் கொடியி னரம்பையர்களித்துக் கனிவொடு மிறங்கிய பொதும்பே. (௭0)

வண்ணமும் பலவாய் வடிவமும்பலவாய் வாய்மையும் பல்பல புக ழும், திண்ணமுஞ் சிறந்த வரைர்கள் கணக்கிற் றெளிகொளு ரணிபெ றச் சூழ்ந்து, விண்ணள வியனீர் மண்ணள வனைத்து மேலவன் றனைப் புகழ்ந் திருப்ப, நண்ணிய மடவா ருள்ளகஞ்செல்லா நனிதரும் பயத் தொடு மின்றுள். (௭௧)

வண்மையின் கருவுற் றிருந்தநன் மடவாய் மனத்திடை யஞ்சனி யஞ்ச, லுண்மையி லுனையாண் டளிக்கும்வல் லவன்சொ லும்பர்க ளுறு

மக வதற்குத், திண்மையிற் பேணிச் சங்கைசெய் வதற்குந் திங்குரு அ
நின்னைக்காப் பதற்கு, மணமையி னடைந்தோ முள்ளகம் புகுதி யென
வொலி யதிர்தரக் கேட்டாள். (ருஉ)

சொல்லொடு மகத்துட் புகுந்தன ளனைத்துந் துதிதர வழகொடுங்
கண்டு, நல்லொடு மிருப்ப நாயக னருளால் நனிதரும் வயிற்றினோ
யகன்ற, மெல்லொடு மரம்பை மார்பணி விடையி ளுயுடன் மிகுந்து
ளங் களிப்ப, வெல்லொடு மொளிவு மிறங்கிட இபுறு கீநபி யிசையொ
டும் பிறந்தார். (ருங)

நீரலை யுடுத்த வெண்டிசை யிடத்து நிலைதரு முயர்திணை யோடும்,
பேரலை வெடுத்த வஃறிணை யெவைக்கும் பிரியமே கொளவொலி யெ
ழுப்பிச், சீரணி கலிமா விளங்குற மொழிந்து திருக்கறுஞ் சமையிருப்
புடனே, யேரணி குறியு மறைத்தெழி லிபுறு கீநபி யினிதொடும் பிற
ந்தார். (ருச)

பூவினி னட்கும் வருடங்கள் பிறக்கும் புகழ்நிறை முகற்றமாந்
திங்கள், மேவிய தெய்தி பத்தினிற் பெருமை மிக்குறுந் தகுதியின்
வெள்ளிப், பாவிய வாரத் திரவினிற் சிறந்த பருப்பதப் பொதும்பினிற்
றிகழ்ந்து, நாவல ரணிந்த புகழிபு றுகி நபியவர் புவியினிற் பிறந்தார்.()

வண்ணபி யழகுந் திசைதிசை யொளிர வானவர் சோபன முழ
ங்கிக், கண்ணக மணியென் றவரவர் களிப்பக் கமகமென் றுயர்மணங்
கமழ, விண்ணகத் திரவி பலவொருங் குருவின் விளக்கமே யெனத்தி
கழ்ந் தீரந், தண்ணனி துடக்கொன் றிலதிபு றுகிந் தவமிகு நபிபிறந்
தனரே. (ருரு)

மானமுந் தகையுஞ் செல்வமுந் தயவுமார்க்கமு மாக்கமுங் கதிரா,
யீனமுங் கசடுங் கொடுமைவஞ் சகமுமிரிதர வறுத்தறுத் தொதுக்கித்,
தானமுந் தவமுந் தண்ணளி யுடனே தடக்கிரி யறையிடஞ் சுவனத்,
தானநன் மணியின் விளக்கிபு றுகீ மாண்டகை மாண்புடன் பிறந்தார்()

சீர்த்தியின் வகுதைப் பதியிசு மாயீற் றிருவிழிக் கொருமணி யெ
ன்னக், கார்த்தடக் கருணைப் பெருங்கொடை கபீபு முகம்மதின் கருத்
திடை யலர்ந்த, வார்த்தளி வளர்பூந் திருப்பதக் குரிசி லகிலமு மற்
றுல கெல்லாங், கீர்த்தியிற் பூத்த மலரென இபுறு கீநபிபிறந்தனரன்றே.

அணிதிக ழறையிற் பெருஞ்சிறை யொடுக்கி யழகொடுஞ் சிபு
றயீ லிறங்கி,மணிதிகழ் குழவிக் கொப்புளுங் கொய்து மலரென மேன்
மையங் காதிற், பிணிதரு மொலியின் வாங்குமங் குனைத்துந் திரு

முகங் கரங்கொடு நீவிக், கணிதரா மகிழ்விற் றிருப்பெயர் சாற்றிக் கணி
யொடு மெடுத்தன ரன்றே. (௫௯)

எண்டிசை யிடத்தும் விளங்கிய வொளியவை யினிதொடு மனைத்
தவர் கொடுபோய்த், தண்டரு மலர்க்கா வணிதரும் றிலுவா னென்னு
மத் தடச்சுவ னத்தி, லொண்டொடி யவர்மா ராயமே யுரைப்ப வுயர்
நதி யிடத்துநீ ராட்டிக்,கண்டவர் கிண்கள் வழுக்கும்வெண் டுசிற் கனி
தருங் குழவியை யுடுத்தார். (௬0)

அகிலமுங் ககன முறுபொருட் பலவு மழகொடு நோக்கிய விழி
யிற்,றிகழ்தருஞ் சுறுமாக் கருணமயிற்றீட்டி. மயிரிடஞ்சிக்கெடுத் துச்சி,
மிகுமணத் தெண்ணெய் குளிர்தரத் தடவி மீண்டவர் கொணர்ந்தகங்
களிப்புற், றிகலறு மனத்தின் மென்கொடி யவுசா மடியிடம் வளர்த்தி
யே கினரே. (௬௧)

திருவனை மடியிற் றிகழ்தருங் குழவிச் செழுங்கர மலர்விர லைந்து,
மருமலி வாயிற் சுவைத்திடத் தேனும் பெருவிரல் வழிதர வடுத்து,
வருவிரற் பானம் நடுவிரற் பாகு மயல்விரல் வண்ணவெண் ணெய்யு,
மொருவிர னீருஞ் சுவனநா டுடைய வொழுகியூ றியவளத் துடனே. ()

மலரெனச் சிவந்த கரவிர லிடங்கள் வருமவை பருகிவுட் களித்து,
நலனெனக் கிடந்த குழவிகண் டகத்தி னனிதரு மானந்தக் கடலிற்,பல
தரங் குளிக்கு மன்னையை நோக்கிப் பண்பொடுங் கொணர்ந்தவம் மல
க்கும், நிலைகொஞ் நின்றன் மகவினைவைத்து நின்மனைக் கெழுகவென்
றனரால். (௬௩)

பேரொளி விலங்குங் குழவியை வைத்துப் பெற்றிலா ருடலென
வேதோ.ரீரமும் வருந்துந் துன்புமி லாதா யின்புட னெழுந்தனர் நோ
க்கி,வாரமு மிவணி னடந்தவை யார்க்கும் வழங்கிட லெனத்திட னுரை
த்துச், சீரொடு மவரு முன்னிவர் பின்னுஞ் சிறப்பொடும் போந்தன
ரன்றே. (௬௪)

அன்பொடுங் கொடுபோய் விடுத்தருங் கருணை யமரரு மகன்றன
ரவரில், லின்பொடுங் கண்ட புதுமையிற் களிப்பு மியறர நன்கொடு
புகுந்து, வன்பொடுத் திரண்ட விரவினிற் பெற்ற மகனிடம் பற்றிட
னாட்ட, முன்பொடு மிருந்தார் தெரிசனைக்கென்ன முதிர்கதி ருதையஞ்
செய் தனனால். (௬௫)

காலையிற் சிறந்த காந்தனு மடைந்து காரிகை யழகொடுங் களித்து,
வேலையி னமுத முகமதி யிலங்க விருப்பொடு நோக்கின னெக்கிச்,

சூலென விருந்த தருமக வன்று தோற்றிய வாயுவும் பறிந்து, மாலறப் போந்த பெருமித மென்றூர் மலரினு மலர்ப்பதத் தணங்கே. (௬௬)

புரைதருஞ் சிந்தை யரசனிற் பயந்த புந்திய னிவ்வுரை கேட்டுக், கரைதரா மகிழ்ச்சி கொண்டன னுலகிற் காரணக் குரிசிலென் றுரைக்கு, மரைதரும் பதத்தி னபியிபு ருகி மகத்துவ முளத்திடை யுன்னி, வரைவிலா னந்தத் திருந்தனள்வெய்ய வன்றிற லயில்விழி மடமான்.()

புவனம்விளங்கியபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம்-ம்க-இ-திருவிருத்தம் ௬௦௪.

புறப்பாட்டுப்படலம்.

வரிசையிற் சிறந்த நபியிபு ருகீம் வண்மையே யெண்டிசை விளங்க,வரசியல் விளக்கு மொரு பெரு நாய னன்பினுற் பிறந்திடு மிரவே, பிரசமொய்த் தலரும் வாகையந் தோளிற் பெலத்துடைப் புன்மைய னுமுறா, துரிசையிற் றுயில்செய் காலையிற் கனவொன் றுழறரக் கண்டெழுந் தனனே. (க)

காலமுந் திறனுஞ் செய்கையு நிலனுங் கருவியுஞ்சீர்மையுஞ் சூழ்ச்சி,யேலவுந் தேர்ந்து நல்லறி வுறுத்து மிசைதரு மமைச்சர்க ளோக்கி, மாலெழுங் குடுமிக் கிரியொரு பொதும்பின் மணிவிளக் கலங்கரித் ததனுட், காலெழுங் கதிரின் குழவியொன் றிருப்பக் கணம்பலவணியணி சூழ. (உ)

போற்றுவ ரினிதின் வாழ்த்துவர்பேணிப் புகழ்குவர் சிலருலகடங்க, வாற்றலி னிழற்றுங் கொடியொடு முரச மடிபடுந் திரைக்கட லென்னத், தேற்றிய மேன்மை யழகொடு மிருப்பத் தெரிந்தனன் கனவினை போல, நாற்றிசை யிடத்தி லியாண்டினு[illegible]னுற்ற துண்டுகொ லென்றான். (௩)

மந்திர ரொழுந்து பொன்முடி தாழ்ந்து மலர்க்கரங் கூப்பியின் றிவைபோ,லெந்தவெண் டிசையி னெவ்விணு மியாங்க ளியலுறக் காண்கில மென்றார், தந்திரத் துடையோன் முற்படுங் குறியிற் றயக்கமுந் தேற்றமுங் கொண்டு, சிந்தனை செய்வான் கருத்திடை மறத்தற் செனித்திட விரைவிடுத் தனனால். (ச)

பவமெனும் வித்திற் கொருநிலனென்னும் பாதகனிவ்வினை யிருப்பத்,தவிரொடு மிருந்தான் வானவ ரணியாய்த் தவத்தொடும் புகழொடு

மிறங்கி, நவநிதம் பிறக்கத் தெரிசனஞ் செய்யு நலனொடு மழகொடும் வாசங், குவிதரும் குழவிக் கரவிரலமுதங் குடித்தரும் பொதும்பிடத் திருந்தார். (௬)

அணிபெறு மமரர் திருமணி வாய்விண் டரும்புக ழோதிய முழக் கான், மணிபல நிறைத்துச் சிறப்பிய வதனன் மலர்பல கடிவரு மத னற், பிணிதருந் தேவ ரம்பைய ரவராற் செழுநில மிலங்கிய வதனற், கணிதருஞ்சுவன வறையெனநபியுங் கதிர்மணி விளக்கென விருந்தார்.

அருமையி னகத்திற் களிப்பொடும்பெற்ற வழகுறு நம்பியைக் கா ண்பான், மருமலர் மிலைந்த கருங்குழன் மடமான் வாரமூன் றுயபி னெ ழுந்து, தெருவணி மாக்கட் கண்ணுறு தேகித் திருமலைப் பொதும் பரி னடுப்ப, வெருவுறுஞ் சினத்த வெம்புலி மதமாக் காவலின் விருப்பு றக் கண்டாள். (எ)

இருகடை யிணையு மேதொடு மிரைப்பு மேப்பமும் வாலது புடை ப்பு, மொருபுறம் புலியு மிடியென முழங்கு மூரத்துவெண் கோடுறு மதமா, வருபுறஞ் சுற்றும் வாயலி னிருப்ப மலிதரு விலங்கினத் தயர் ந்து, பெருதுய ரெய்திப் புன்மனங் கலங்கிப் பெறுமனை யுள்ளுறப் புகு ந்தாள். (அ)

காக்குநற் கருணை யிருவிழிசுறுமா மாமணி யொளிவெனக்காலட், பூக்குமென் சிரசி னெண்ணெயுந் தடவிப் பூந்துகில் சுந்துசின் வளர்த் தித், தேக்கிய வரிசை நிறைவிதி சபிபு முகம்மதின் றிருமனத் தவிசி, னூக்கிய வணையி னபியிபுறுகீ மணிபெறக் கிடப்பக்கண் டனளால். ()

குறைதலு மின்றி நாண்முறை யின்றிக் கூட்டலுங் களங்கமுமின்றி நிறைதலுங் கொண்டு தன்னிலைகொண்டு நீணிலாவொழுகிய மதியின், மறைதரா வொளிவி னன்முக நோக்கி மனத்திடைப் புதுமையுற் றுக, மறைதராக் களிப்புற் றருமடி யியற்றி யகத்திடை வியப்பினெண் ணி னளால். (௧௦)

மானடர் குலவா வனையிட்த் திருந்தும் வல்விலங் கணித்துறத் தி ரிந்தும், கான்கந் தனிறும் பாகளித் துடலங் களிப்புற வாட்டமி லாது, தேனனி மதுர வாய்மலங் குழவி சிறப்பொடும் வளர்த்திடுந் தகையா, லானநந் தெய்வ மன்பினைத் துடைய வாண்டகை வேறென மதித்தாள். ()

அளவிலா மகிழ்ச்சி யுளத்தொடு மகவை யணியெழி லிடத்தினிற் கிடத்தி, யுளவிலா தெழுந்து தன்னிடத் தடைந்து வண்டொடி யுணர் வொடு முயிரிற், றெளிவருங் காந்தன் முன்னடுத் தரிதிற் சென்றது

மகவளித் ததுவுங், களிவருங் காட்சிக் கண்டது மீண்டுங் கர்ந்தது
முறைமுறை யுரைத்தாள். (கஉ)

காரணக் குரிசி லென்றுரை கேட்டுக் காந்தனு மடமயி னேக்கிப்,
பூரணப் புதுமை பற்பல வுடைய புகழினன் போறலா தலினுற், கார
ணிகுடுமி வரையிடம் போதற் கண்டிவ ணெய்தலும் வழியே,யாரணித்
தழியாக் கரவொடுங் கோடி யென்றனெ னென்றிய கருத்தே. (கஙு)

அகங்களித்தன்ப னுரைத்தசொற் கேட்டு மடந்தையு மருமையின்
முறையே, நிகழ்தருங் கிழமை மூன்றினுக் கொருக்கா லியாவரு நேர்ந்
திடா தேகி,யகிலமுஞ் சுவனம் விளக்கிய நயினு ரழகுறக் கண்டதி சயி
த்துச், சிகரமுஞ் சிறந்த கிரிப்பொதும் பகன்று திருமனை மறைவொடு
ம் புகுவார். (கச)

முறைமுறை யாயு மன்பொடும் போந்து முத்தமிட் டுவப்பொடு
மிருப்ப, நிறைநறை முதலப் பன்மது பருகி நியதியிற் றிருவுடல் செ
ழிப்பக், குறையறு மருமை வானவ ரிறங்கிக் கூடியே சீர்மைசெய் து
வரப், பொறையறை யதனிற் றிகழ்தர வருடம் பூபதிக் கிரண்டுமூற்
றியதே. (கரு)

வேறு.

சொரிகதிர் மணியின்செவ்வி துலங்கிய சுவன நாட்டிற், பரிமள
வாசமாரும் பன்மரக் கனிக ளோடும், விரிமண வுண்டிபாகும் விலங்
கொளித்தட்டினேடு, மரிதுணர்சிபுரியீலவ் வாண்டகையிடத்தினுற்ருர்.

தெளிவென விலங்காநின்ற திருநபி யிறசூலென்னு, மொளிவெழி
றுலங்குநம்பி யுவப்பொடு மேன்மை கொள்வா, னளிவளர் கருணைக்
கண்ணு ரறிவொடு மூலக மின்பக், களிவரு மொழுக்கத் தோடுங் கனி
வுண வருந்தச் செய்தார். (கஎ)

புதுநறு வொழுகும் தீம்பாற் புனிதவர்ன் பருகச் செய்து, மதுர
முப் பொழியுமேல்வான் வழியொடும் போர்தார்கண்டு. றதுவருக் கொ
டியபாவி கன்மசண் டாளனென்னுஞ்,சதியரு இபுலீசங்கன் சார்ந்தன
னப்போ தன்றே. (கஅ)

வானகத் தமரர்வாழ்த்து முழக்கமும் வன்மையில்லா, மீனகத்
துரினும்வென்றி வெண்கொடி நிறுவு மியார்க்கு, மானகத் தலர்ந்தநீத
முரசமும் வாயனேக்கித், தானகத் தடைதற் கெலாத் தவக்கமே கொ
ண்டு நின்ருன். (ககூ)

நன்னபி யிபுருகீமு நவத்தொடும் பிறந்த வென்றி,யன்னவ னநிங்
தானல்ல னதனிடை யுற்றமேன்மை, யென்னிதென் றறிகுமென்ன

வெண்ணமூற் றருகிற் சுற்றித், தன்னகம் பேதலித்துஞ் சார்தலே விய ந்து நின்றான். (௨0)

நினைவுட னிற்குமன்ன நிலையிலன் றன்னைக் கூவி, யினையகா ரண த்தினோடு மிதனடி விருக்கும் வள்ளல், வனைதரு மிபுருகிமம் மாதவ ரிடத்திற் செல்லு, நனவில னகனியென்ன நவிற்றுமோ ரோதை கேட் டான். (௨க)

செலத்தாகான் சென்றுற்றீய்வ னெனுமொழி செவியிற் கேட்டு, மலைத்துளம் பயந்துதுள்ளி மாழ்கியே மறந்து வன்கன், னிலத்திடை விழுந்து பின்னர் தன்னினை வதனெனஞ்சங்,கலைத்தலி னயர்ந்துபோ ந்தான் கலைத்தலை யயர்தல் கொள்வான். (௨௨)

வஞ்சக நிறைந்தமன்னன் மறத்தலை மனதினிற்ப, நஞ்சக னிபுலி சானே னனிநிலை பெயர்ந்துநிற்ப, மஞ்சகக் கருணைவானோர் மருவுண வருளாநிற்ப, வஞ்சக மின்றிவல்லோ னளியொடும் விளங்கா நின்றார்.

சீரணி நிறையவென்றித் தினணி நிறைய வெங்கு, நேரணி நிறை ய யார்க்கு நீதிக ணிறைய வானோர்,பாரணி நிறையவெற்பிற் பல்லணி நிறைய வைகு, மாரணர் தமக்குநான்கி யாண்டுமே நிறைந்ததன்றே.()

மனத்தலை யறிவுபோன்று மன்னிய தெளிவி னோடுங், கனத்த நல் வினைகள்போன்றுங் கைப்பிடி கொடையி னோடுந், தனத்தினிற் செல்வம் போன்றுந் தற்குறு முயற்சி யோடும், வனத்தினிற் சிறந்த கோமான் மணியுடல் வளர்ந்த வன்றே. (௨௫)

தொக்குறும் பொறியிற் றோற்றும் புலன்படாத் தொகைக ளெல் லா, மிக்குண மென்னத்தோற்று முணர்வொடு மெழுந்த கோமான், மிக்குறு மலங்காரத்தின் வெற்பிடைப் பொதும்பர் தன்னிற், றக்குறு மமரர் தம்மிற் றகையின ரொருவர் வந்தார். (௨௬)

சித்திரத் தழகுவாங்கிச் செம்மணி முதல மற்றும், பத்தியிற் பதி த்துச்செய்த பாருல கெவையுந் தோற்று, மித்திர னென்னச்சோதி விளங்கிய துகிற்பொன் னூரு மத்தலத் துடைய வள்ளற் கன்னவர் புனைந்தா ரன்றே. (௨எ)

காண்டலை முதலமற்றுங் கைப்பொரு ளைந்து மூன்றாய், வேண் டளி னென்றுசெய்து விரிபொருள் தெளகி தென்னும்,பூண்டவத் தகு தியூறும் பூமண மருத தேனு, மாண்டகை பருகச்செய்தா ரழகொளி ரமரா ரன்றே. (௨அ)

ஊர்வன முதலாரவு மொருவழி கொண்டு நிற்ப, சேர்வன பிச கின்றார் நியதியிற் றண்டம்பூட்டப்,பார்வவர் பொருள்கள் வண்சொற்

பரிவொடுஞ் சேட்பவள்ளற், கேர்வளர் பசும்பொற் செங்கோ லெழி றருங் கரத்தி னிந்தார். (௨௯)

அணிதிகழ் வானோர்பின்னை ரருமையென் னரசை நோக்கித்,திணி திகழ் பொதும்பர் மேவுந் தருநியுஞ் சிறப்பக் கண்டீர், கனிதிக மூல கான் டங்கள் கண்டுள முறுதி பூண்பான், மணிதிகழ் நபியே ஞாங்கர் வெளிப்புறம் வருக வென்றார். (௩௦)

அன்பணி யமரர்வல்லோ னருளிய தருளினாலே, முன்பணி தரு திபூண்டு முயற்சியி னின்றகோமான்.வன்பணி புன்மையாளர் வழிவரா திருக்கிற் றெண்டத்,தின்பணி செங்கோலோடு மெழுந்தடி பெயர்த்தா ரன்றே. (௩௧)

பல்லுயிர் மகிழநன்கிற் பண்புள மகிழ வானோர், நல்லுயிர் மகிழ மார்க்க நானில மகிழப் பூமான், புல்லுயிர் மகிழ வெற்றிப் புனிதமே மகிழ வுற்றக், கல்லுயிர் மகிழவள்ளல் கடிமலர் நடத்தல் செய்தார். ()

சிறந்தபொன் மணிகண்மிக்குச் சித்திரம் படர்ந்துநின்ற, பிறந்த வப் பொதும்பர்வாயற் பிறங்குகோன் வெளியி னுற்றுத், திறந்தரும் பூமியெங்குந் தெரிந்துபோ னகநோக் குற்றார்,நிறைந்திடு மாலைப்போதி னிவருடுக் கணங்கள் கண்டார். (௩௩)

பஞ்சரம் பறவைபுக்கப் பல்லுயி ரிளைப்பு மாற்றித், தஞ்சடத் தொதுங்கவந்த மாலையைத் தாவித் தாவிப், பஞ்சருங் கதிரிற் சியத்துப் பண்பினே ருடுவான்மின்ன, வஞ்சலித் திறைவ ரீதே யாண்டகை யென்ன விண்டார். (௩௪)

வெளித்திறத் திருந்தயாதும் விழித்தவ ரல்லார்மற்றுங், களித்தி டுஞ் சிறுவொன்னுங் காரணத் தானுங்கண்டு, ளுளத்திடை தேற்றும் பான்மை யுடையவன் பாலவானுந், தெளித்திடு முடிவைநோக்கிச் சீர் மையாண் டகையென் றாரால். (௩௫)

தோற்றிய மீனும்வான மறைதலுந் தூய வள்ள,லேற்றிடு நாயனெ ன்னி லெழிலொடும் விளங்கிக் காணு, தாற்றலற் றொழித்தலுண்டோ வன்றென விகந்து நெஞ்சந், தேற்றினர் பின்னர்கண்டார் செழுங்கதி ரமுத னன்றே. (௩௬)

திசையுயிர் பூப்பமுல்லை செழுங்குமு தங்கள்பூப்ப, விசைதரு மன்றில் பூப்பப் புவியெலாம் விளக்கஞ்செய்து, மிசைதரு முடுக்கள் சூழ மீவருந் திங்கடன்னை, நசைவரு மென்னையாளு நாயக னிஃதே யென்றார். (௩௭)

அடிக்கடி பெயர்ந்துவண்ணத் தழுதழுஞ் சுருங்க மேனி, யொடு
க்கியும் பறவைக்கூட்ட முரப்பவும் பயந்துதன்பாற், றடித்திடு முயலிற்
செல்லும் சந்திர காந்தம் நீரும்,வடித்திவர் சொல்லிற்கேங்கி மறைந்த
னன் குபேர னன்றே. (௩௮)

வாட்டமுங் கசடுந்தாங்கா வதிதலும் வடிவிற்சற்றே, கோட்டமும்
புயலிற் சிக்கிக் கொள்ளலு மறவுங் கொண்டோர், நாட்டமு நினைவு
மான நாயக னுறுவ னென்னென், றீட்டிய தேற்றங்கொண்டே யிகழ்ந்
னர் வரிசை வள்ளல். (௩௯)

தகைபெறுந் தக்கநாயன் றகையொடு மென்மைமேன்மை, வகை
பெறு நேர்மையுற்ற வழியிதென் றுணர்த்தி லானேல், நகைதரும் ப
கையர்பற்றுங் கேட்டிடை நடப்பதாகு, மிகையொடுங் காக்கும் வல்
லோ னென்னவே வியந்தா ரன்றே. (௪0)

நன்கொடு புகழ்ந்துவண்மை நாட்டிய நபியு நிற்கப்,புன்கடு விரு
ளும்போதப் பூந்தட நளினம்விள்ளப், பொன்கதிர் கொழித்துக்கண்கள்
பொலிவொளி மழுக்கியெங்குந், தன்கரந் தடவிவெய்யோன் சார்ந்த
னன் ககனத் தன்றே. (௪௧)

முன்வரும் வெள்ளிதன்னின் முதிரமு திங்கின் மிக்குப், பொன்
வருகதிர்குலாவிப் பொழுதவ னுதித்தகாலை, மன்வரு நிலைகளெல்லாம்
வழிபடு மெந்தங்கோமா,னென்வரும் பெரிதேநாய னிஃதென வியந்து
சொன்னார். (௪௨)

பரந்தவா னகத்துலாவிப் பாரொலாம் விளக்கித்தன்னின், விரிந்த
செங் கதிர்கடொக்கி மென்மலர் குவித்துப்பின்னர்,சொரிந்தவர் தபங்க
ளின்றி மேற்றிசை தொலைய வெய்யோன், வரந்தனி கொண்டவள்
ளன் மறுத்தன ரதனை யன்றே. (௪௩)

பற்பல குறிப்புநாட்டிப் பத்தியி னின்று வீணிற், சிற்பயில் காபி
ரானோர் செம்முக நோக்கிநீவி, ரற்புடன் வணங்குகின்ற வரிமதி யன
ன்மற் றெல்லாம், பிற்புறநீக்குந்தன்மைப் பெற்றவனென்றார் வள்ளல்.

செங்கதி ரவனுந்தண்மை திங்களு மிவைநா டோறுந், தங்கணி
யிட்டமுந் தாராத் தகைகொளுங் ககனுமற்று, மெங்குள வனைத்துமாக்கி
யின்னருள் புரியாநிற்கு, மங்கவ னென்னையாண்டு மளிக்கும்வல் லபத்
தா னன்றே. (௪௫)

இத்தகை யுடையோன்பாலி னியானுமென் னிதயத் தோடும்,பத்
தியின் முகநோக்குற்றேன் பன்மன மட்டாதென்றே,தத்துவ மெவர்க்கு

மின்று தகுதியு மெவர்க்குமின்று, கத்தனுக் கன்றியென்ன நறுங்கவி
மாவுஞ் சொற்றார். (௪௬)

தோற்றிய பொருள்கணோக்கித் தொழிற்குண மிடமற் றெல்லா,
மாற்றலின் விரிவிற்றேர்ந்து கீழ்மையி னவைகண் மாற்றி, வேற்றொரு
வங்கந்தாக்கி னொளிர்தரும் வெண்பொன் னென்னத், தேற்றிய வுள்ளங்
கொண்டார் திருநபி யிபுறா கீமே. (௪௭)

உறுதியே நிலைத்துநிற்குங் காலையி லுடையோனன்பாற், செறி
தருஞ் சிறகுலாவுஞ் சிபுரியீ லினிதிற் றோற்றிப், பெறுந்தலின் பிரியத்
தோடும் பிறங்கெழி லமுதஞ்சிந்து, மறுவறு மகியமென்ன மலர்முகத்
தெதிர்ந்து சொல்வார். (௪௮)

என்றிறத் தோம்பல்பூண்டுந் தகையொடு மிருக்கா நின்றீர், நன்றி
யினும்மோடெங்கு நாடொறு மிருக்கா நின்றேன், வன்றிறத் துடன்பா
டன்றோ வாதலான் மனநீ ரஞ்ச, லின்றுவந் தின்றாரில்ல மினிதொடும்
போதி ரென்றார். (௪௯

சொற்றவை யுணர்ந்துசிந்தை துலங்குமா னந்தமூழ்கி, வெற்றி
யும் பேறுங்கொண்ட விமலநா யகனுஞ்செங்கை, யற்றது பொருத்துங்
கோமா னவிரொளி யதனைவின்ன, பெற்றியில் சிபுரியீலும் பெருமிதத்
தேகா நின்றார். (௫௦)

வேறு.

இருபேரதரே யினிதேமகிழ்வி, னொருபேரொனவே யுறுவாமுன
மே,பெருபேர்நயினார் பிரீமாமணமே, மருபேரவுசா மனையெய்தினவே

முழுவாசனைதன் முனைநாசியினே, யுழுவாறதனா லுளமார் தவி
னே,யெழுவாணிலையா ளிருப்பானுலவாள், வழுவாள்குனிவாள்மறுகா
னுயிர்ப்பாள். (௫௨)

நிலையுற்றிலனாற் றிடுநீர்மையினைத், தலையுற்றிடுதன் பதிகண் டெ
டியே, மலைவுற்றனையென் மறுகுற்றனையென், கலையுற்றனையேதகமென்
கவறி. (௫௩)

வருபேதகமென்னில் வளங்கெழுநம், பெருபேறெனுமம் பெரு
மானிடமே, மருபோதுவணங்கு வணங்கிடிவிவ், வுருபோதுமெனத்
திறனோதினனே. (௫௪)

தேவாலையமுற் றிடுதெய் வமதே, நாவா லுணாசெய் திடினன்
றெனலு, மாவா லவனும் மதுமாலையனும், போவா நிலைகொண் டனர்
போ திருளே. (௫௫)

உலவுங்கருநன் னிருளுள்ளமதி, னிலவும்படிநே ரிழையோட்டவனு, மலேவின்றியடைந் திடவண்சிலேக, ணிலேயின்றிவிழுந்த நிலந்தனினே.

சாலேபமுற் றிடுதெய்வமெலா, நேராகவணங்கி நிலத்துருள, விராளருமுள்ள மியைந்துபயத், தோராதுதிரும்பினர் தம்முறையே.

மனமுற்றிடுவாட் டமுமாதவரு, துனிவுற்றிடுகா ரணமுட்டுயரி, னினேவுற்றன னன்னவனின்னவரு, மனேயுற்றிடுவல் லிருள்காலேயினே.

இருளார்ந்துசியத் தமுதத்திரவி, லொருமாமதியொள் ளொளிவீ சிட்டவே, மருவண்சுடரோ டெழின்மாக பியும், வருவண்மையின்வந் தனர்வா னவரும். (௫க)

அணிவீதிகடந்தபி னம்பர்கோ, னுணிநூல்வல நங்கையுமாயுமு றை, மணிவீடிஃ தென்னவழங்கினர்பின், றணிமேனிலே யேறினர்தா பதரோ. (௬0)

படிமீதிடை வாயல்பதித்தநிலே, யடிமீதினருங்கத வங்கையுற, வடிமீதின் வினுவிடுமப்பொழுதே, நெடுமீயினேவான்பதி நேர்ந்தனரோ

வினவும்பொழு தங்ஙனம்வெந்துயரி, னனவுண்டவ னண்ணின னங் கதவந், தனேயுந்திய தாளது வாங்கிடலு, மனேவந்திடு மாதவர் சொல் லுவரால். (௬உ)

இம்மாளிகை மேயிவ னுள்ளெனவே, யம்மாதவ நாயக ரானன நோக், கம்மாவல வாசறும் வாருமெனச், செம்மாநெடு புக்கினர் சீர் மையினே. (௬௩)

இருடுன்னிய வீர னிலங்கியநல், வருடுன்னிய வாண்டகை தம் வடிவிற், றெருடுன்னிய சோதி தெரிந்துமிகப், பொருடுன்னிய தோர் புதுமைப்பெறலும். (௬௪)

தண்டாத நலத்துடை தாபதராக், கண்டாளுறு காரிகை கண் பெறுதல், கொண்டா ளினிதிற் குளிர்மா மதியென், றண்டாமு னனே த்து முகந் தனளே. (௬௫)

வேறு.

அரிதுணர்ஞானநல் வரத்தினின்றவர்-அழகொடுமோரிட மணித் திருந் தனர்பின், பெரிதொடுமாவலி னணேத்தவன்பினள் - பெறுதவ காதலன் முகத்தெதிர்ந் துடனே, வருதுனியானினி தளித்தசுந்தர - மலிதருமேனியி னடுத்தமைந் தனனம், உரிதுமுறாதுயர் சிறப்பினன்பு - உயர்பொருளாணேயி னெனப்பகர்ந் தனளே. (௬௬)

இனையனவோதிய வலத்தமென்கொடி - எழிலனைமாமுக மெதிர்
த்துநஞ் சணியான், வனைபெயர்சிறின தாசத்தியஞ்செப - வழிபிறை
சேடெவை பிடித்ததுன்றனையே, மனநிலைமாறிய பவத்தினின்றிடு-மதி
யிலெடைஇயுயர் சிறப்பினம் பலவுங்,கனிநிலையாகிய வொருத்தனன்பொ
டு தகைதருநாயக னவற்குவந் துளவே. (௬௭)

இபலுடனேய்ணி வாயிற்றிட்ந்தனி - லெனையரிதேகொள விருந்
மைந் தவர்கள், அபலறியாதுனை யொதுக்கியென்றனை-யழகொடுபூமி
சை புறத்தில்வந் திடவு, மபலறியாதுறு பசிக்குவந்திடும் - மதுபலபா
கும தளித்துநண் பொடுமே, நபநெடுகாவலின் வளர்த்திடுந்தனி- நவ
நிதநாயக னவற்குறும் பொருளே. (௬௮)

பலபலமாதவ முயற்சி குரு - பரிவொடுமீதுனை வளர்த்தி
டும் பொழுதே, வலனுறுமாசறு முளத்தில்வெந்தழல் - வழிவிழியே
கொடு மறத்தினண் பறவே, ந றதேவியை சினத்துவஞ்சக-னனி
ருகோபமு முருத்தியன் பிலதாய்க், கலனடுவாரியி லடித்துசிந்தினர்-
கவலையிறைகுல மிகுத்தியம் புவனல். (௬௯)

இவனுறுதேசிக மிருத்தசந்ததி - யிதனிடையாசையி னகத்
வந் துளநீ, நவமறுபேதக பயித்தியங்கொடு - நசியொடுசிரழி வெடு
துநின் றனையே, அவனிலையாலென துயர்த்துமந்திரி - யணிபெறுபே
னிலை புறத்தகன் றிடுமோ, எவனெனவாகுல மடர்த்தவெம்புலி-யெதி
கொளுநீர்மையி னிடத்திருந் தனனே. (௭௦

எனவிளையாசறு மிசைத்துளன்பொடு - மிளமையினுகிய வர
தலர்ந் திடும்வான், நனிமதுவீசிய முயற்களங்கறு- நவமுறுசோமனி
முகத்தையுந் தளவடி, பனிநனிமூரலு மணத்தசெஞ்சுடர் - படரித
தேமொழி சடத்தின கதிருங், கனமெனநீள்கர மெடுத்தசுந்தர-மனை
யவைகால்தர மிகத்தெரிந் தனனே. (௭௧

திதியுறுபோழ் கெடுத்திடும்படி-செயலுறுபாலவை வருத்தலெ
னெனவே, புதுமையினிர்வரு திடத்தசுந்தர-மதுநிறைபோதவெ னச
திடந் தனிலே, மதுகொளமேவிய பொருட்டுளன்பது - மலிதருமாத
னெதிர்த்துநின்றிடவும், அதிமொழிபேசவு மெனக்கிருந்தில-வகமெ
மீளவு மறுத்தியம் புவனல். (௭௨

அருமையினியானக மிருத்தவன்பதை-யணிபெறுகேனெனி
ற்குறுந் திறனென், பெருமையினுகிய வலத்தருன்றென - பிரிவிலதே
ளுடை கருத்தன்முன் பினிதாய்த்,கருநினதாகுலமெடுத்தவன்சொலு

வகைவரைதாவுற வருத்துவர் தனையே, புரிகுவனேயென வுரைத்து
மங்கவன்-புலைசெயும்வேதனை நினைத்திரங் கினனே. (௭௩)

அளவிலிசோதியி னிறைத்தசெங்கதி-ரதனினுமாவழ கொழுக்கு
மங் கழுமே, களமரினேவிடில் வதைக்குமுன்பினில் - கதிபொருளான
தை யெடுத்தெறிந் தவனுய், வளவியபேறில னெனச்சொலும்படி-வழி
கொளலோவென நினைத்திரங் கிடவே, களவறுநாயக ரளித்ததந்தை
யை-கனிதர வேவிழ் தெரித்தியம் புவரே. (௭௪)

அலைகடல்சூழ்புவி யனைத்துமன்புக-மூரியவனுதிய னலத்தினென்
னையே, நிலைபெறதாழ்தர மிகப்புரந்திடு-நிசமுளனுதலில் வலத்துளங்
கொடுநீ, ரலைவருமாகுல மடர்த்தெறிந்திடு-மணியெழிலோடணை யளி
த்தவெங் தையபொன், றலைவறுநாயக ருரைத்திடும்பொழு-தவனெருதி
மொழி யிசைக்கநின் றனனே. (௭௫)

அணியணிகோயிலி னிறைத்திலங்கிய - வதிகமுனூறுள வரத்த
பொன்சிலையால், கணிதருகாரிய மனைத்துணர்ந்திடு-கருவினனீரலை யுடு
த்தவம் புவியோர், பணிதரவாழியர் வழுத்தவொன்றுயர்-பருதியினுழி
யை நடத்திநின் றெழிலே, மணிதருமேல்குடை நிழற்றிவெம்படை -
மலிதரவீரரி னவத்திருந் திடுவான். (௭௬)

தடமுறுநீணிதி படைத்துவன்பறு - தகைநுமுறுதென விசைத்
திடும் பெயரிற், றிடனுறுநாயக திறத்தனன்பியு-தினதணிசீர்பெற வொ
ருத்தனுண் டுகொலோ, வடிவழகேபொழி நிறைத்தவெண்டுளிர்-மணி
யென மூரலி னிடத்துசிந் தியதேன், கடிதருபாலக னெனப்பகர்ந்திட-
வளமுறுகாதலர் மறுத்தியம் புவரால். (௭௭)

திசைதிசைமேவிய வுயிர்க்குமன்புள- செயல்பலவேயுணர் கருத்
தனென் றுமுளான், மிசைமிசைவானக மகத்திருந்தவர்-வியனகர்பூமி
கள் படைத்துநின் றவனு, யிசையிசையேதில வினைக்குமொன்றில
யெனுவமானம துரைப்பதின் றினனுய், நசைநசையேவள ரொருத்த
னன்குணர்-நனிபொருளேயுள வெனக்குமென் றனனோ. (௭௮)

உணர்தருநேர்வழி யெடுத்தெறிந்திடு - முளனவனுய்பல வடர்த்த
வன் சொலினுல், வணர்தரவோதலு மவற்குநன்குற - மனநிலைசேதன
மிசைத்தசெஞ் சொலினுர், பணர்தரமேனிலை யுவப்பொடிந்தகை-பரி
வொடுமேன்மதி படுத்தலுந் தொழிலா, யிணர்தருமாதவ னெனச்சிறந்
திட-வியலுறுநாயக ரகத்திருந் தனரோ. (௭௯)

புறப்பாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம்-௧௨-இ-திருவிருத்தம் ௬௮௩.

*நுமுறாதைக்கண் ணுற்றபடலம்.

இயலணி வாய்மையொன்றி னேமூல காரணுங்கீர்த்தி, முயலறு மிபுறாகீமு முன்னிய கருத்தி னோடே, வியனணி தாய்வீடுற்று விறப்படை நுமுறாதென்னும், வயனணி நோக்கிவார்த்தை வழங்கிய முறைமை சொல்வாம். (க)

தன்னிடத் திருந்தபோதுந் தகாவிடத் திருந்தபோது, மன்னிடத் திருந்தபோது மறுகிடத் துற்றபோதும், பன்னிடத் திருந்தபோதும் பயிலிடத் திருந்தபோது, மென்னிடத் திருந்தவள்ள லிறைவனை விளக்கா நின்றார் (உ)

ஆண்டகை கொண்டவல்லோ னாதியே யனாதி யேயென், மீண்டகைத் திறத்தின்கோமா னிசைத்தவவ் வஞ்சநெஞ்சிற், பூண்டகை நுமுறாதாக்கம் பொருந்தினர் தம்மிற் புன்மை, காண்டகை சிலவர்கேட்டுக் கடிதினா சறின்முன் னானார். (ங)

மன்னவ னமைச்சர்கோவே மகிவலீ ரழகுபூத்து, மின்னலர் வடிவத்தோடும் வெண்மதி முகத்தினோடுந், தன்னிக ரில்லாவண்ணத் தகுதியிச் சிறுவ னியாவன், பன்னுதி யென்றார்பார்த்துப் பண்பொடு பகரலுற்றான். (ச)

உள்ளுறை யறிவுந்தத்தி யுறுபொறி குறைவுங் கொண்டு, தள்ளுறை பெலனுங்குன்றித் தளர்தரும் விருத்தனாகி, யெள்ளுறுங் காலந் தேடு மிரும்பலன் பாலவாய, பிள்ளையீ தென்றுசொன்னான் பிரிவிலாக் கருத்தி னன்றே. (ரு)

நானிலத் ததிபர்போற்று நம்மா சவனை யெள்ளா, தீனமுற் றிருந்தவார்த்தை யிசைப்பனின் னவனென் றெங்க, ளூனிடங் கொதிக்கும் வண்ண முணர்ந்தன மதனை யென்னென், றுனதின் வலத்திற்கேட்டி யவனிடத் தென்றா ரன்னோர். (சு)

சொற்றவர் வதனநோக்கித் துதித்தியான் பயிற்றும் வண்ண, முற்றவ னல்லனன்றேற் குறுமொழி செவிகொள்ளான, மற்றுநம்மார்க்கந் தன்னை மனங்கொள்வா னாக நீவிர், பற்றுத லுனாத்தெவ்வாறும் படுத்துதி ரென்றான் றந்தை. (எ)

---

* நமுறாதை, ஆமுறாதொன்றுஞ் சொல்லுமாம்.

சீரது பரவுமென்கோன் றிருமுக நோக்கி யன்பின், காரது பரவுந்தண்கண் கருதருங் குழந்தாய் வாழும், பேரது பரவிநின்ற பெற்றியே பரவத்தேடு, நேரது பரவவன்றோ நிலைமைகப் பேறு மன்னே. (௮)

கருமையிற் பயின்றோர்வைத்த காதலுக் கிசைந்து நிற்ற, லருமையிற் கருத்தராகி யவர்செயல் செயற்கை யாக்கல், வருமனை நிலைத்தல் கீர்த்தி வரைவின்றி வளர்த்தலுண்மை, யிருமையிற் கொள்ளல்பெற்ற மேலற னிஃது மன்னே. (௯)

மக்களே மக்களாகு மதியிலான் மக்களாமோ, தக்கவன் றோன்ற லன்றோ தவறிலா வழிபாடுற்று, மிக்கநந் தெய்வந்தன்னை வியந்திடி லியாவுமெய்து, மிக்கணத் தென்றுரான்றே றினையன நபியுஞ் சொல்வார்.

நீதியே யுரையாநின்றீர் நிலைதரப்பெற்றோர்க் கொத்துப், போதலே நன்றென்றன்றோ பொருந்தெய்வந் தொழுவ லென்றீ, ராதியி னொருவன்மற்று மவனன்றி யொருவ ரின்றென், றோதலே மறந்தீர்சிந்தை யுழலொடு மொழியா நின்றீர். (௧௧)

பருவமும் பயிற்சிதானும் பான்மையும் பண்புமெல்லாந், தருவன மதியேயன்றித் தருவன வேறுமுண்டோ, மருவுதல் பருவத்தன்றி மாழ்கிய மூப்பி னுண்டோ, வெருவுற மயக்கங்கொண்ட விருத்தருந் திறத்தா ரன்றே. (௧௨)

வாலநற் பருவமீதும் வழிகெட விருந்தான் மூப்பிற், காலம்வந் துற்றுனேர்மை காட்டுத லுணர்வான் யாவன், சீலமுற் றறியான்பாலிற் றெருளுறு மகவுண் டாகிற், கோலதன் வாய்மைகேட்கி னல்லறன் கூடு மன்றே. (௧௩)

முதலது சினையினானுஞ் சினையது முதலினானு, மதுபெயர் பெறுதலுண்டே யாதலி னென்சொற் கேளான், முதுவய தாகுந்தந்தை முன்னிலை கொண்ட நீவி, ரிதுவழி நன்கிற்கேண்மி னிருள்வழி யகன்று போகும். (௧௪)

உரவுநீ ருலகமெல்லா மொருகுடை நிழற்று மன்னர், பரவுமேற் றகைமைதன்னாற் பன்மதங் கொண்ட நீவி, ரரசனு மடிமையான வாண்டகை யொருவ னென்று, தரணுட னுறுதிபூண்மி னெனநபி சாற்றி னாரால். (௧௫)

நன்மொழி விரித்துக்கூறு நாயக ருடனே தற்கப், புன்மொழி கொண்டவன்பார் புந்தியில் வேகம் பற்றித், தன்மதி யழியும்வெஞ்சங்

தாங்கியும் வபிரத் தோடும், பன்மனே யவர்கள்போந்தார் படுநர கிடத்திற் போவார். (௧௬)

பாரகத் திசையிற்றுன்னும் படரிருட் பிழம்போர் வீட்டிற், சேரகத் திருப்பநாப்பண் செழுங்கதி ரமுதஞ்சிந்துஞ், சீரகத் திருந்ததிங்கள் சிவணவெம் பெருமான் றன்னேத், தாரகென் றுவைக்குந்தந்தை நோக்கியே சாற்ற லுற்முன். (௧௭)

செய்தருந் தவத்தினுனுஞ் செறிதருங் கார ணத்தான், மெய்தருந் தண்டத்தானும் வேண்டிய நேர்ச்சை யானுங், கைதரும் பயனிற்ருேன்றுங் கண்ணிணை மணியே யென்றன், வைதரா வாய்மைகேட்டி வழிபல வியையு மன்னே. (௧௮)

நாண்டகும் வல்லிதந்தை நவிறலே வாய்மையென்ன, மாண்டரும் பயனிற்கோடன் மக்கடன் வியப்பல் லாது, காண்டகு மவர்களோடுங் கதிரயி லவர்க ளோடும், பூண்டகா வார்த்தைத் தேறுப் புந்தியினுளாயன் மன்னே. (௧௯)

எனக்குறு மேன்மைப் பான்மைக் கியல்புற வந்த மைந்த, சினக்குறு மொழிசெப்பாது செய்தொழிற் பாங்கின்மேவி, யினக்கணி யாய மன்ன னிருமனப் பொருத்தங் கொண்டு, மனக்கணிற் றெய்வப்பண்மை வணக்கமே கோடி சின்னே. (௨0)

என்னுளாக் கியன்றுவந்து சுருத்தொடும் பொருத்தம்பற்றி, நின்னுளா மறுத்தியாயி னிலமுழு திறைஞ்சும் வண்ணப், பொன்னிழைத் தமைத்த தெய்வப் பூசா ஞக்கிமேலுங், தன்னிடத் துறவுகோலுங் தருகுவன் றவங்கள் மலக. (௨௧)

கால்கரந் தளர்ந்துமெய்யுங் கருத்துமே குலேவு தோன்ற, மேல்கன மூப்புமுற்ற விருத்தஞ தலினு லென்றன், மால்கரு மன்னன்பாலியான்பெறும் வரிசை யெல்லாம், வால்கொண்டு நிறையநின்பால் வைத்துமவ் வினையின் மன்னே. (௨௨)

நகுகதிர் மணியும்பொன்னு நானிலத் தெவரும் போற்றும், பகுதியு மூயர்ந்தமேன்மைப் பாட்டினும் வேறுமுண்டோ, மிகுதிற னெய்துஞ்சொற்கள் யாவரும் வேண்டிநிற்பார், தகுதியைச் சிதைத்தனன்ருே தவத்தினிற் சிறந்தமைந்த. (௨௩)

மன்னவ னுவப்பவைரு மந்திர ருவப்பத்தெய்வந், தன்னவ னுவப்பவூரார் தத்தமே யுவப்ப விச்சொற், சொன்னவ னுவப்பவாயுர் துதி

யுளத் துவப்ப நின்று, லென்னமக் கியன்றமேன்மை யிஃதன்றி வே றும் நல்லாய். (உச)

இவ்வகை வழியினேடு மீன்றவ னிசைப்ப நோக்கிச், செவ்வகை யுவந்துபெற்ற சீர்மைகோ ளெந்தாய் கேட்டிப், பொய்வகை யின்றியா வும் புகழ்ந்தடி வணங்கு மிக்க, மெய்வகை யொருவ னன்றி வேறில வெவனு மன்னே. (உரு)

நனிபெற விருப்பச்செய்து நல்லுண வளித்துத் துன்பத், துனி பெற விளங்கத் தக்கத் துணைப்பொரு ளாகியாரு, மனதுற வணங்காக் காலைத் தண்டனை வல்லபத்தாற், கனதுறப் பூட்டுங்கோன்மைக் கருத்த னே பயந்தவெந்தாய். (உசு)

நுமரொடு நின்றதெய்வ் நொறுங்குபொற் கற்க டத்தந், தமரொ டும் வணங்கிறலந் தாழ்தலின் றுனுமேதோர்; சமரொடு துன்பமன்றித் தகையொடு மின்பநல்குங், கமரிடை நாளும்வாழ்வீர் காரண முளது கொல்லோ. (உஎ)

பன்னிலைப் பயனுமின்று படுந்துயர் நீக்கலின்று, லங்கிலைக் கரு ங்கற்றெய்வ மென்றலே யறிவின் மேன்மைப், புன்னிலை விருத்தியான் சொற் புகழ்நிலை கோடியென்றூர், என்னிலை நிறுத்தும்வாய்மை யிசை தரு மிபுறு கீமே. (உஅ)

நன்னயத் துனைக்குமாற்ற நனிகொளான் புன்மைநெஞ்சா, னின் னன விகலினேடு மில்லகந் தன்னின்மேவு, மன்னமேம் புகழினேடு மாண்டகை யிருப்பச் சின்னுள், பின்னது கழிந்தவஞ்சன் பின்னிய செ ல்வம் போன்றும். (உகூ)

இல்லகத் திருக்குநாளி லெழினபி யொருநாள்வண்மைச், சொல் லகத் திருந்தவாக்கப் பொருளெனத் துலங்குந் தூய, நல்லகத் தாடித ன்னி னவந்த வதனநோக்கி, மெல்லகத் தின்றவன்னை விளித்துநன் கிய ம்பு வாரால். (௩0)

திருநுத றன்னினேக்கச் செம்முகந் தன்னின்மிக்கு, மருமண மேனிதன்னில் வடிவினி லழகினியானே, வொருமனம் பற்றுநீவி ரரச னே வுடையனேர்ந்து, தெருள்ற வுணர்த்தியென்றூர் சிறப்பணி யுண ர்த்துங் கோமான். (௩க)

கோடிய புருவத்தோடு மாறிய குழிந்த கண்ணுஞ், சாடிய திரு க்கைத்தாழ்நீ ரோடிய மூக்குந் துன்னி, மோடிய வதரநீண்டு முனைதரு மெயிறுங் கோட்டஞ், சூடிய மூகமுமல்லிற் றுலங்கிய மேனியானே. ()

மருமலர் வதனமிக்கு மைந்தனின் னவயவங்க, ளுருமலர் சோதி காலு மொளிவினி னழகளீய, பெருமையன் மற்றுமன்னன் பெலத்தி னிற் றெருளும்யூக, மருமைபொன் னிதியின்மேன்மை யாண்டகை யென்று சொற்றாள். (௩௩)

முன்னனி யன்னைநோக்கி மூதுரை புணருங்கோமா, னன்னவ ளுட்சிமாட்சி யனைத்துள ளாகிலியர்ரும், பன்னிய நகையிற்கேற்ற படைப்பொடும் பிறந்தலென்றே, வுன்னகத் துணர்கவென்றா ரொருஉ வகத் திருந்தா ரன்றே. (௩௪)

இம்மொழி யறிந்துள்ளாகத் திருத்திமெய் யன்பதாகிச், செம் மொழி கொண்கண்பாலில் வகையொடுந் தெரித்தாள்கோப, வெம் மொழியாதுநின்ற விறலின னபிமுன்னெய்தி, யம்மொழி யுரைத்தலென் னென் றடர்ந்துளங் கனன்று சொல்வான். (௫௫)

அன்பொடு நாளுஞ்செந்தே னருங்கனி பாகுமுள்ளத், தின்பொ டுமுபசாரத்தி னியல்பொடு மளித்துநன்கின், முன்பொடு பணியுந்தே யமுதிரா சிவனை நிந்தை, வன்பொடு நகைத்தலென்கொல் மதியின்றி மறுத்த லென்னே. (௩௬)

வீரமுந் தகையுங்கொண்ட வேந்தனே யுள்ளத்தன்பாற், சீரணித் தெம்மைநின்னைச் சிறப்பொடும் படைத்து மாறா, தீரமுற் றுணைவும் நல்கு மித்திர முணர்கி லாயென், றாரமற் றுரைத்தான்வள்ளற் கருஞ் சினங் கொண்டதன்றே. (௩௭)

பன்னினா யலைந்துங்கண்ணிற் பார்வைகேள் வியுமலைந்துந், தன் னிலை யலைந்துஞ்சென்னிக் கடவுட லலைந்தும்வாயிற், புன்னுரை கிழடு கொண்டும் புந்தியிற் கேடுகொண்டு, மென்னிலை புலம்பாநின்றா யென நபி கனன்று சொன்னார். (௩௮)

சொற்றசொல் லுணர்ந்துதாதைத் துணைவிழி கனல்க வே, முற் றவெஞ் சினத்திற்றாம மூரிநெட் டுயிர்த்துக் காந்தின், மற்றொன்று மு ரைத்தானல்லன் மனவயி ரத்தினோடிக், குற்றொன்று மன்னன்பாதத் திறைஞ்சிக்கை கூப்பிநின்றான். (௩௯)

எனைப்படைத் தினிதிற்காக்கு மிறைவனே பெருத்தசெல்வந், தனைப்படைத் திருந்தகோவே தம்பிடத் தொருசொல்லன்பான், மனப் படுத் திடுகுமென்ன வந்தனை னடியேன்நிந்தை, யினப்படுத் திடுகோபி னின்பொருள் விளக்குகென்றான். (௪0)

குவிதருங் கரத்தினின்ற வமைச்சர்கோ மானைநோக்கிப், புவிதருந்
தேர்ச்சியிக்கு நிறைந்தநின் புந்திமீதிற், சவிதரும் பொருள்களெல்
லாந் தாங்கிடா துளாத்தியென்று, னவிதரு நரகம்புக்கி யரவின்வாய்ப்
படுவ னன்றே. (௪௧)

கண்டிடுங் காட்சியாலுங் கணிதவர் விளக்கத்தாலும், பண்டொரு
புதியோன்றோற்று மெனவுரைப்பான்மையென்ன, மிண்டுறு மென்றன்
பாங்கின் மேவுறு மிவணில்வண்மை, கொண்டொரு சிறுவன்பின்னுள்
குலங்கெட வந்ததென்றான். (௪௨)

என்மக வென்னுமாற்ற லிருந்தழற் பொங்கும்வங்க, நன்முகங்
கொண்டுகொதி னஞ்சொடுஞ் சாய்த்த லென்னப், பன்முகங் கொண்டு
வெந்திப் படர்ந்தது சீற்றந்தன்னாற், கொன்முகக் கண்கள்சேந்து கொ
தித்தழற் பொழியு மன்றே. (௪௩)

வஞ்சக மனத்திற்கோடி வளைந்திரு புருவநெற்றிக், குஞ்சிடந் தட
வவெய்யோன் குணமென முகமுஞ்சேந்துப், புஞ்சவெங் கவசங்கீறிப்
புறந்தரு முரோம மெண்கின், வெஞ்சினம் போன்றுமாக்கை யிருந்தி
டும் விடுக்குமன்றே. (௪௪)

பேருடற் றுடிக்கமீசை வெடுவெடப் பெரிதுசெங்கை, யீரடி பு
டைக்கவாயி னெயிற்றொடு மதரமெல்லாஞ், சோரியிற் பறக்கமுச்சுந்
தொடர்ந்துநெட் டுயிர்க்கத்தொட்ட, வோரணி விரலுந்திய வுள்ளிருண்
டெழுந்த சீற்றம். (௪௫)

கருமுகி லென்னுங்கண்ணுங் கடிமயிர் வேர்வைத்தாரை, யுருமெ
னக் கனைத்துவெய்ய வொள்ளறு கென்னத்தாவிப், பொருவரா மவுனம்
பற்றிப் புன்மையில் வளர்ந்தமெய்யான், வருமெதி ரொரியினோக்கி யா
சர்பால் வழுத்துவானே. (௪௬)

அணித்துறுந் தகுதியற்றற் கடுத்ததென் றன்பநின்பாற், பிணித்
தது கொடியாயங்ஙன் பிறந்தவவ் வாய்மைமேலுங், கணித்திடு முறை
யிற்றோர்ந்து கருத்துறமீட்டுநன்கிற், பணித்திடு விரிவினென்றான் பணி
க்கனே பணிந்து சொல்வான். (௪௭)

வேறு.

நுமக்கரும்பணித் தொழும்பியாய் நூலென நுசுப்பி, னெமக்குறு
நதிருத் தேவியே யிருமையி னகத்திற், றமக்கணித்துற வின்றவ ளெல்
லளத் தகுதி, நமக்கியன்றில வவட்குமே நன்குற வுணரால். (௪௮)

வான்றலத்துடு வினங்கொலோ வழிகதி ரமுது, மீன்றலப்பதி விது
கொலோ வெய்யவன் றனே, யான்றெருகுத்திடற் கரியவண் சுடரொன
விளங்கிக், கான்றபேரழ கொழுக்கினிற் குடியகத் தடைந்தான். (சகூ)

இனியதேனினு மதுரமே யிசையொடு பொழியுங், கனியுமாமொ
ழி வேம்பெனக் கருத்தொடு மறைவன் றனியனாயக னொருவனுண் டவ
னுமர் தலைவன், மனிதரியாவையு மமைத்தவ னெனவழங் கிடுவன். ()

கண்டபோர்கடஞ் செவிச்சுடுங் கனலெனக் கதித்து, மிண்டுகுடி
நீர் பற்றிய வழிவெறி துடைய, வண்டிடாதென தருங்கதி யளிக்குநன்
மார்க்கந், தெண்டுகொண்டுளங் கொண்மினென் றறைகுவன்சினத்தும்.

இலங்குநன்மணி யலங்கலம் புனைந்தெழி லனைத்துந், துலங்குந்
தெய்வங்கண்மரமெனத் தூடணித் தருங்கல், விலங்குசெம்பென நகை
த்ததை விலக்கினோர் நரகத், தலங்கடோர்த்திடற் குரியவ னென்னவுஞ் சா
ற்றும். (ருஉ)

இன்னபான்மைய னென்றலு மிறைநமூ றாதன், முன்னநாட்கண
வியற்கையுங் கணிதவர் மொழியு, மன்னபான்மைய னவனன்றி வேறி
ன்று பகையி, னென்னலானென வுணர்த்துமீண் டுவனெதி ருணர்ப்
பான். (ருங)

அழிகொள்வானழ கொழுகிய வரியவச் சிறுவன், மொழிகொள்
வாய்கின திடத்தினின் முன்னமொத் துணைநாட், கழிகொள்வான்வர வ
ரையறுத் துரைகெனக்கணித்தான், பழிகொள்வானடி தொழுதனனயர்
வொடும் பணிக்கன். (ருச)

சித்திரத்துருப் பெற்றன னச்சிறு மகவென், சுத்தநற்றலத் தடை
ந்துமுத் திங்களுந் தொலைந்த, தித்திறத்திகல் கொண்டியா னிருந்தன
னென்று, னெய்த்தலத்தெரி நீர்விழுந் தெனவிறை சினத்தான். (ருரு)

சொல்லும்பேரழ காளனுந் தொடர்தரவன்மைப், புல்லுநோக்கியு
மித்துணை நாள்பல போத, மல்லுமாதபத் தானுமன் றேனைநைந் திடு
தற், கொல்லும்வண்ணமீங் குரைத்திடா தென்னென வுருத்தான். ()

அலரும்பூந்தொடை யரசர்க ளடிதொழுந் திறத்துப், பெலவகின்
னணி பெருமைபு மடிமையுள் ளறிய, நிலவுஞ் சொற்படி வணங்கிட்
டினைவினைத் திருத்தற், குலவிநின்றனன் யானவ னொருஉநிலை கொண்
டான். (ருஎ)

என்சொற்கேட்டிடி னன்றஃ தில்லெனி னிறுவுந், தன்சொற்கே
ட்பரும் முறைமையினிற் சாற்றுரு மென்ன, நன்சொற்காக்கில னுயில ரு
தலினவின்றே, னென்சொற்காக்குக வேண்டியகருத்தொடு மென்றான்.

என்னகத்துள ளுக்கிய தண்டனை யினைய, நின்னகத்துள வெனு
மொழி கிருபர்கோ னறிந்துத், துன்னகத்துறும் வீரர்கள் சிலர்முகத்
தாம, மன்னகத்தொடும் விலித்துவின் வவ்வுதி ரென்றான். (௫௯)

வெய்யவெங்கதிர் வாளினர் வேலினர் விரைந்து, பொய்யன்சொற்
படி யாசர்தன் புன்மனம் போல. மையின்மாளிகை யனையணி மருங்கி
னி லுற்ற, வையன்றன்காம் பற்றினர் கொணர்ந்தன ருதின். (௬0)

அழலுங்கண்ணினர் பொருநர்க ளதிபர்மற் றமைச்சர், விழலின்
புந்தியவ் வாசறும் வீறொடு நிற்பத், தழலும்பொன்மணி மோலியுந் த
ழங்குறத் தவிசிற், கழலுங்கண்ணினன் முன்னுற விடுத்தனர் கயவர். ()

வெம்மைநீக்கிய கருணையின் விழிகளும் வெண்சீ, ரம்மையாக்கிய
விதுமுகத் தழகுமாண் டாவிற், செம்மையாக்கிய மேனியின் சிறப்பு
மேற் சிறந்து, மெய்ம்மையாக்கிய வாண்டகை மேவலன் றெரிந்தான். ()

சவையின்மாக்கடந் தடமுகத் தாமரை நாப்பண், அவயவத்திறை
மதியென வழகுள முணர்ந்து, கவைகொணெஞ்சினன் கனவினிற் கண்
டதுந் தேர்ந்து, நவையுறும்படி யிருத்தின னஞ்சிரு ளகத்தே. (௬௩)

துன்றுமன்னவர் நோக்கியிச் சிறுவனைத் தொடர்ந்து, சென்றுநந்
சிறை சாலையிற் சினத்தொடுங் கொடுபோ, யின்று காவலிற் படுத்திடு
கென்றன னிதய, நின்றுகும்பிய செந்தழல் விழிநிவந் திடுவான். (௬௪)

வன்மனத்தின ரழலெரி கண்ணினர் வடிவேற், புன்மனத்தினர்
மருங்கினிற் சூழ்ந்தனர் பொறையே, மன்மனத்திற ருலொளி தயங்கிய
வள்ளற், றன்மனத்தயர் கொள்ளவுந் தாங்கொடு போந்தார். (௬௫)

படர்ந்தவீரியர் புன்மையும் பழியுமே வேண்டிக், கடந்தநாயகர்க்
கொடுஞ்சிறை சாலையுட் காப்பிற், றொடர்ந்துநின்றனர் பாதகர் நோக்கி
டாத் தோற்றத், தடர்ந்தவெய்யவன் கண்முகிழ்த் தேகின னன்னே. ()

திங்கின்மன்னவன் முகமலர் கூம்பவுஞ் செறிந்த, பாங்கினெங்கு
னும் வல்லிருள் சேரவும் பங்கவ, னுங்குநையவு மாண்டகை யறைபி
டத் தடைந்த. தோங்கும்வெய்யவன் மேற்றிசை புகுந்தன னுடனே. ()

என்னையாண்டருணபியொளி விலங்கிய நயினார், தன்னைவெஞ்சி
றை சாலையுட் படுத்திய தாத்தால், நின்னையும்புடை சூழ்பவர் நினது
ணாக் கிணங்கு, மன்னையுஞ்சுடு நரகெனச் செக்கர்வான் பிறங்கும். ()

மௌவல்புன்னகை நகைத்திடப் பறவைவன்பறையின், கவ்வைமீ
க்கெழ வுடுவினத் தெயிறதுகறித்து, வெவ்வமுற்றவ னின்னிட மென்னி
ட னென்னத், தெவ்வரொத்தது மாலையுஞ் சினக்குறிப் புடனே. (சுகூ)

வன்னமன்னபி திருமுன நிற்பைநின் மனமு, மன்னநின்னல ரா
னனங் குவிதரா மலரி, னென்னின்முன்னரி னிருக்கிலே னத்துணை
யன்றிற், சொன்னவாசக முணர்த்தவுந் தோற்றினன் சோமன். (எ0)

செறிந்தவல்லிருட் படலங்க டிசைதிசை போத, வெறிந்தவெண்
கதிர் பரப்பிமன் னவன்செயு மீனம், பறிந்து சென்றற நன்னபி புகழ்
படர் வனபோ, லறிந்தபேருள மெனவிது வானகத் தமர்ந்தான். (எக)

வரிசைநாயக முசம்மது திருவொளி வளரு, முரிசைநன்னபிக் கி
டர்செயு மொன்னலன் வாழ்வு, மரசுகெக்குறக் காலம்வந் தடுத்ததென்
றறிய, முரசடித்தன வாரண மொத்தன முழக்கம். (எஉ)

வளர்ந்தபூந்தருப் புள்ளினஞ் சிலம்பவும் வனசக், குளிர்ந்தவெண்
முகை யவிழ்தரக் குணக்கட லொலிப்பக், தளர்ந்திடாதுபல் விலங்கின
மாக்களுட் டளிப்பத், துளிந்தசெங்கரத் தாதவன் றேத்தினனன்றே.()

தென்னுலாங்கதி ருதித்தபின் செழுநவ மணியின், மின்னுலாவிய
வரியணை மீதில்வந் திருந்தா, னென்னலார்பல ரணித்துறு முவர்முக
நோக்கிப், பொன்னுலாமுடி மன்னவ னினையன புகல்வான். (எச)

அழகுலாவிய மண்டப மியாவையு மணியிற், செழுமையாக்கு
மின் சித்திரத் தலங்கரித் திடுமின், குழுவுலாநம தணிபெரும் படையெ
லாங் குழுமி, யொழுகி யூபங்கள் வகைவகை யுளுற்றிடு மொருங்கின்.

சமரிற்சோட்டினம் பல்பல வணிதரித் திடுமி, னமரினுகிய படை
க்கலத் தகங்கடுப் புடனே, கமரிவெஞ்சினத் திறத்தொடுங் கரிபரி யிரத,
முமரி னாருமி னென்றன னொளிர்முடி யனையன். (எசு)

வீரமன்னவ னறைதலு மாளிகை மேன்மே, லாரமன்னவ ரலங்
கரித் திடுவதற் கியன்றார், சூரமன்னவர்க் கறிமுர சடித்தனர் சுயத்திற்,
றீரமன்னவ ரெழுந்தனர் திரட்படை யுடனே. (எஎ)

வானமண்டலத் தளவிலெம் மனமென வேகத், தானமண்டலத்
தைங்கதி யுடனதன் சாரி, யானமண்டலத் தரிமிசை யாயுதத் தோடுங்,
கானமண்டலத் தோளினர் கணக்கின்றி யெழுந்தார். (எஅ)

சங்குபோனற வுகிருரம் றடத்தவன் கால்கள், திங்கள் வண்பிறை
யெயிற்றினிற் சோரியே சிவப்பப், பொங்குசெந்துகிர் போன்றது சிறு
விழி பொழியு, மங்குருணையின் கவட்டுவே வெற்பினர் மகிழ்ந்தார். (எகூ)

சிவந்தபொன்மணிக் கலசமு முத்தினஞ் செறிந்து, நிவந்தவெண்ணிலா யெண்ணிலாக் கொடிகளு நெடிய, வுவந்தவெஞ்சின மன்னவ ரொளிர்பரு தியினே, குவிந்தபொன்னெடும் வெளிப்புறங் குரவையி னார்ந்தார். (௮௰)

அகத்துமப்புறந் தன்னினுந் தியதரு மழலிற், றெருகுத்தவெஞ்சின மள்ளர்கள் சுலவுநீ ரொன்ன, விருத்திடாதுபல் லணியொடு மலிபடைக் கலத்தின் மிகுத்தடர்ந்தன முரசினந் தாக்கொடு மேவ. (௮௧)

கதிர்வொள் வெண்மதிக் குடையினர் கற்றையங் கவரிப், பிதிர்கொள்கேதனத் துடையவர் பீலியு முடையார், முதிர்கொள்வெஞ்சின நெஞ்சினர் மூரிவன் பிறத்தா, ரதிர்கொள்மாமுர சுடையவ ரணிபல வுடையார். (௮௨)

வில்லும்வெங்கணைக் கரத்தினர் வேலுடை வாளார், கல்லுமங்கவ னுடையவர் கத்திகத் தரியார், சொல்லும்பந்தமு முடையவர் சொட்டைபட் டயத்தார், மல்லுமற்புய வயவர்கள் மலிந்தன ரன்றே. (௮௩)

வெள்ளம்வெள்ளமா யணியொடு மெண்டிசை மேவிக், கள்ளங் கள்ளமாய்க் கடிபறை முரசொடுங் கதித்துக், தள்ளுந்தள்ளுமென் றரி கரி தடத்தொனி யெழுப்பி, யுள்ளுமுள்ளும்வெஞ் சினத்தொடு மூர்ந்துநின் றனரே. (௮௪)

தெறுதுவெள்ளத்தி னார்பவர் வடக்கின்கீழ் செல்ல, வறுதுகிழ்த்திசை மேற்குற வக்கினித்திசையின், முறுதுமேவுற மேற்கினர் மூன்னுறுங் கிழக்கா, ரிறுதுநாப்பணிற் பேரியோடெதிரொதி ருறவே. (௮௫)

வடக்கினின்றவர் தென்கிழக் காகவும்வடக்கீழ்த், தடத்தினின்றவ ராங்குற வக்கினித் தலத்தார், வடக்கின்மேவுற மேலுறு நடுவினர் மருங்கார், தொடுத்துநின்றெதிர் பொருந்தொழில் சூத்திரத் தமர்வார். ()

நின்றதோர்திசை நான்கணி தன்னிலே மேவத், துன்றுவெம்பரியைத்திரி தொடுத்துமா றுகச், சென்றுசென்றுமட் டிகிரியிற் றிரிக்குநற் சாரி, யன்றுவன்றிறத் தமரின ரவ்வழி யமைந்தார். (௮௭)

சிறந்தமாளிகை சித்திரத் தலங்கரித் ததுவு, மிறந்தமன்னவர் சமரினத் தியல்பொடு நிற்கும், பிறந்தவண்ணமக் கயவரின் வஞ்சினப் பெருமா, னறிந்துநன்னபிக் கொணர்கென மறவரி னறைந்தான். (௮௮)

வேறு.

கொடுவரிக்குலங்கள் போன்றவெவ்வீரர் குழுவொடும் பற்படையேந்தி, யிடிதரு முழக்கி னடர்ந்துவன் சாலை யிடத்தினி னேகிவண்

ணிலவின், வடிவுறும் வதன முகம்மதி னெளிவு மலர்தரு நபியினைக் கூட்டி, யிடனற நெருங்குங் களத்திடைநாப்ப ணியல்பெறக்கொணர்ந் தன ரன்றே. (அகூ)

வெள்ளெயிற் றதரங் கவ்விநிற் பவருஞ் செவ்விழி யழலுக நிற் பார், தள்ளிநிற் பவரும் பரிகரி யிரதஞ் சார்ந்துநிற் பவருமாய்த் தடர்ந் தே, யொள்ளொளி விரிக்கும் படைசுழற் றுவரு மிருட்டரும் பரிசைதட் டுவருங், கள்ளம்பற் றினரு முறுக்கிநிற் பவருங் கடந்திறை முன்னரின் விடுத்தார். (கூ0)

மந்திரி புரோதர் நட்பினர் தலைவர் மருத்துவர் கணிதர்கா வலவர், தந்திரர் சுற்றந் தமியின ரெவருந் தணப்பிலா தருகினிற் சூழ, வந்த ரத் திடியின் முரசதிர் வெள்ள மலைவிடா தணியணி நெருங்கச், சந்திரர் கோடி விளக்கிய தவிசின் மன்னவன் றன்முன நின்றார். (கூக)

மயிர்செறி மறியிற் கொருபுலி யெனவு மதகரிக் குழுவினுக் கிடை யே, யயிர்செறி யெயிற்று வெவ்வரி யேற்றி னடர்தருங் குருளையைப் போன்றுஞ், செயிரறு மென்கோன் கதிரவர்கோடிச் சிறந்தன னின்றிரு மருங்கு, மயர்தரச் சூழ்ந்தோர் தம்முகநோக்கி யழகொழு கமுதவாய் திறந்தார். (கூஉ)

பற்படைக் கலத்தின் முன்னணித் தற்றீர் பயன்பெற வனுதின நீவி, ரற்பறை மனத்தின் வணங்குவ யாவை யறிகுமியா மியம்புதி ரெனலுஞ், சொற்பயி னவிரெ ரணிமுக நோக்கித் தூமலர் புனைதருஞ் சிலைகண், முற்பயி னவங்கோ டெய்வமேயன்றி முயற் சிலே யின்றென விசைத்தார். (கூங)

சாற்றுமம் மன்னர் தம்முக நோக்கித் தண்மலர் மாலைகள் புனைந் தாற், றேற்றநோக் குறுமோ மணநுகர்ந் துறுமோ சுவைபல சுவைத்தி டுங் கொல்லோ, மேற்றுயி லேற்று மேற்பிடர் நிகழ்ச்சி வேண்டுமோ வினிதொடு முணர்க்கும், போற்றலுஞ் செவியிற் கேட்குமோ வறிவும் புகாற விளக்குவ வுளவோ. (கூச)

பன்மலர் குவித்து வணங்குவர் தமக்குப் பயன்பல தருவன வுள வோ, நன்மனங் கொள்ளார்க் குடல்விழப் பிழையி னலிவுற வருத்துவ வுளவோ, இன்மையு மின்று மற்றவு மின்று மிதனையுள் ளிருத்துவ தென்னென், றன்மையி னென்கோன் வினவிய சொல்லே யவர்முக மல ர்க்கலர் சசியே. (கூரு)

அரியநற் றவத்தி னின்றவர் முன்னோ ரழகொடு மெடுத்திடு முறை மை, பெரியதென் றுணர்ந்தோம் பயிற்றிய வழக்கப் பேரினை மறந்த

லென் னென்னத், தெரிதர வுணர்த்தார் முன்னிலையானோர் தேறிலார் நோக்கிநீ வீர்கள், வசன்முறை கொணர்ந்த சிலையெலா மெற்கு மருவி லாப் பகைமைய வன்றே. (௯௬)

சென்னிறத் தழலிற் செலுத்துநீ வீர்கள் சேர்வதும் பிற்றையிற் றேற்று, மன்னவக் கொடிய வன்சிலை வணங்கற் காயினோர் தமக்கு மொன் றுரோற், புன்னிலை கொண்ட பகைநிலைத் துளவாற் பொருந்து வா ரெனகுறு மருவார், தங்நிலை கொண்டார் முன்னிலைகொண்டி ரென நபி சாற்றுவ ரன்றே. (௯௭)

மனக்கச டுடைய நீவிரும் வன்கன் மரத்துரு யாவுமே பகையா, லெனக்கொரு கருத்த னுள்ளவ னியல்பே யியைதர வென்றனைப் படைத்துத், தனக்குற நேர்மை வழியினி னும்போற் றரியலர்க் குளத் தயர் வில்லாக், சனக்குறும் படியே நடைகொளத் திருத்துங் காப்பு டைக் காவல னன்றே. (௯௮)

காட்டகத் திடத்தும் வெற்பிடந் தனினுங் கடலிடந் தன்னினும் யாண்டும், விட்டகத் திடத்தும் பசியறிந் ததற்காம் விரிசுவை யமுத மூட்டுண்டி, யூட்டுதற் கியற்றுங் காரணனன்றி யுறுபிணி நீக்குதற் குரி யோன், மாட்டிறந் திடுநி லெழுப்புதற் குரியோன் மனத்தவி சகன்றி டா தகன்றோன். (௯௯)

பூவினின் யானோர் புன்சிறுபாவம் புந்தியற் றியற்றிடி னுளே, யா வியின் கணக்க னிறுவித்தன் டனையே யாக்குமத் தகுதியிற் பொறுக் குங், காவல னென்ன வாவல்லைத் திருக்குங் கருத்தனென் றவருளங் தியங்க, மேவிய முறையின் விளக்கித்தன் சிந்தை வியப்புறவிரங்கிநின் றிரப்பார். (௧00)

ஆதியே துவக்க மிலிகிலாப் பொருளே யருமையே பெருமை யே விளங்குஞ், சோதியே பொறியிற் றோற்றமே தோற்றுத் தூயனே நேயனே வணங்கு, நீதியே யறிவே மருவிய நலனே நித்தனே கத்த னே கருணை, நிதியே சிறந்த வழிவொழிக் தெளிவு மிடைவிடாப் பேரி ன்ப மன்னே. (௧0௧)

அணிபல சிறந்து நெறிவழா தொழுகு மருமக வொன்றென நிய ன்ற, கணிமர பதனிற் றிசைதிசை படர்ந்த மன்பதைக் கணங்கள்பிற் காலங், தினிபவத் தடையா நேர்மையிற் சேர்க்குந் திருமறை யுறையு ளாய்த் தோன்றப், பணிதரும் பொருளே யுரியநா யகனே பண்புறுங் கிருபைசெய் வாயே. (௧0௨)

தேனளி மலர்க்காத் தண்டுளித் திவலை செறிதரும் செழும்பதி சுவனத், தானந் கிமென் றியன்றநற் கதியி னழகுடன் வரிசையின் மருவு, மானநன் குடைய மாதவ ருடனே மருவிநின் பேரின்ப மடையத், தானவா உலக விநோதனே தகைய தண்ணளி புரிகுவா யரசே.()

வரிசைமெய்ப் பொருளே யென்னகத் துயிரே வல்லமை யறி கொளு தவனே, பிரிசமா யென்னை யீன்றிடுந் தந்தை பெருமையி னலவழி யிவைதற், குரியவ ராயி னோர்வழி யிமான் பிறங்கவு மூவர்பவம் பொறுப்பா, யரியநா யகனே யென்றினி திரந்தா ரதன்பயன் விரித்திடிற் பெருகும். (௧௦௪)

இவ்வகை யியல்பி னிற்குமெந் நபியை யிருந்தவி சிறையவ னோக்கிக், குவ்விட மின்னை யன்யொடும் படைத்துக் கொண்டிணை வுணவுமே யளித்துச், செவ்விதிற் காக்கு நாயகன் யானே செப்புறை தனக்குளம் பற்றி, யிவ்வழி யொழுகற் கென்னமா ருத லேற்குமோ வெனவின வினனே. (௧௦௫)

வன்மனக் கொடியோன் வீளாழுக நோக்கி மன்னவ நின்னுளா பொய்மை, யின்னன மென்னை நிருமித்து முலகி னியல்புண வளித்தருள் கின்றோன், மன்னிலம் வான மற்றுள வெல்லாம் வகுத்தருங் காவலி னிற்கு, மன்னவ னென்றார் மதுரமே யொழுகு மழுதவாய்த் திருநபி யன்றே. (௧௦௬)

சித்திரத் தமைந்த வவயவத்தழகின் றெவரி ரறிவொடும்வெய்யக் குத்திரத் தவர்கள் மறநிலை யுணராக் குணத்தொடு மியல்பொடு மூறைப்ப, வித்திறந் தெரிந்தோ ரவரவர் கருத்தி னின்பமு மகிழ்வுமே மலிய, மெய்த்திறத் துடலம் பூத்தன ரிருந்த வேந்தனே மருங்குநோக்கினனால். (௧௦௭)

நெறியொடு வணங்கி முன்னிலை யிருந்த கேசில் றுசறை நோக்கி, யறிவுளார் மற்றோ ராண்டகை மற்றோ ரவரென வுளத்திடை மதித்துக், குறிகொளு மிஃது குறிகொளா திஃதென் றுணர்ந்திலன் கொணர்ந்தநின் புதல்வன், சிறுவய தணிந்த புந்தியிற் றிறமுந் தேற்றமு மிஃதென வுரைத்தான். (௧௦௮)

இம்மொழி புரைத்தா னிவனென வெண்ணி யிசைந்திடுந் தண்டனை கொண்டு, வெம்மொழி மாய்க்கு மவ்வினை புரியின் மேதினி யிடத்துறு மரசர், செம்மலென் றுயர்த்து மன்னவ னறியாச் சிறுவனிற் றிறம்பயிற் றினனென், றிம்மொழி நகையோ டிம்மொழி வியப்பி னுலவுதற் பயன்கெடு மன்றே. (௧௦௯)

வீரமுக் திறனு மாட்சியு முயர்ந்த வேல்வல வேந்தர்க ளியற்கைச், சூரமும் படையுந் தகையினர் தம்பாற் றொடர்மர பொருதணி வாகை, சேரமுங் குறித்துப் பூண்பதேயன்றி நேர்ந்தவர் புறத்தினில் வியத்தற், காரம தன்று நின்மகன் கரத்திற் பற்றுதி களிப்பொடுங் கொண்மின். ()

இல்லகத் தன்பி னணிபெற வைத்திவ் விளையவன் றன்மனங்கொ ள்ள, வில்லகத் தங்கை விறற்படை யவர்கள் வீரமு மாக்கமு மியாஞ் செய், சொல்லகத் தன்மை வகைபல வுரைத்துக் கொடுங்கருத் துணர் ந்திட மார்க்கம், புல்லகத் தியையப் பயிற்றுக வென்றான் பொங்கிய வழற்றிரட் கண்ணான். (௧௧௧)

இசைந்தமன் னவன்சொற் கிணங்கிய வாச றெம்மிறை திருக்கரம் பற்றி, யசைந்தசைந் தாடி யாடியிற் றுரும்பா யலைவுறு முளத்தொடுந் தனது, மிசைந்திடுங் குடுமி வெண்மலை யென்னு மேனிலை மாளிகை புகுந்து, நிசந்தரு நபியைத் தன்னுணாக் காக்கு நியதியி னிருந்தன னன்றே. (௧௧௨)

நுமூறாதைக்கண்ணுற்றபடல முற்றிற்று.

ஆ. படலம்- ௫ - இ - திருவிருத்தம் ௭௧௫.

உளந்தேற்றுப்படலம்.

பன்மைகொண்டுள படைப்புகள் பரிவொடு புகழு, நன்மைகொ ண்டெழு நபியொளி நவந்திகழ் நபினார், வன்மைகொண்டுறுந் தந்தை தன் வாய்மொழி கொள்ளாத், தன்மைகொண்டுறுங் காலையிற் றவம்ப டர்ந் ததுவே. (௧)

வஞ்சமீக்கொளுங் கயவர்கள் மனனிலை மறுக, வெஞ்சமீக்கொளு மறிவுட னேர்மையின் விளக்க, நெஞ்சமீக்கொளவுறைத்திடு நிலையினிற் றகையோன், றஞ்சமீக்கொள விருந்தனர் தவநிலை யிருந்தார். (௨)

பயந்தபேர்மனை யிருக்குமெந் நாயகன் பலன்க, ணயந்தசிந்தை யிற் பதிபுற நன்கொடு முலவி, வயந்தரும்படி வரும்பொழு தோரிடம் வழீஇய, மயந்தரும்விடச் சனிபெறக் கண்டனர் வழியே. (௩)

வரிகொள்வெம்புலி யினங்களும் வாய்கொளப் பொருந்தி, யரிதி னுண்பவு மவையன்றிக் கழுகொடு பருந்தும், பெரிதினுண்பவுஞ் சயிம் னம் பிறங்கவும் பிரிந்துந், தெரிகிலாதற வழிந்தது நோக்கினர் செம்மல்

விலங்கின்மேதைகள் விலங்கின திடத்தினிற் செனிப்பத், துலங் குநாயக னியல்பினுற் றேற்றிய வுளத்திற, பெலங்கொள்வல்லவன் பெ ருமையைப் பிசகறக் கண்டு, னலங்கொள்கின்றதோர் காரண நவிநந் துடனே. (௫)

புந்திமிஞ்சிய வுளத்தொடு மிறைவனைப் புகழ்ந்து, சந்தமிஞ்சிய வாண்டகை தன்னுளத் தன்பா,லந்தமின்றிய வல்லவ வறிந்திறந் தவை க, ளெந்தவண்ணமீண் டுயிர்பெறச் செய்குவை யென்றுர். (௬)

வரைவிலாதெழு மானந்த வுளத்தொடு வள்ளற், புரையிலாமொழி யுரைத்தவை மேலவன் பொருந்திக், கரைவிலாவுயி ரடங்கலுங் களிப் பொடுசெழிப்பக், கரைவிலாமதிப் பொடுவிளை யிட்டனன் கனிப்பின்

நிறைந்தபல்லுயி ரனைத்தையு நிருமிக்குந் திறத்தா, லிறந்தயாவை யு மாவிபெற் றெழுந்திடும் படியே, திறந்தரும்பதி யெனவுளத் துறுதி யே சேர்த்துப், புறந்தரும்படி நிற்கிலீ ரோவெனப் புரிந்தே. (௮)

இத்திறத்துள னியெனவெனதுளம் பற்றி, முத்திபெற்றுற யாவ ர்க்கு முறைமுறை விரித்தே, னத்திறத்தினே யென்னிரு விழிகொளற் காவிப், பத்தியுற்றன னென்றனர் மேனிலை பயின்றுர். (௯)

நன்றுநன்றென துயர்வினை காண்கநீ நயந்து, நின்றநின்றநற் பக் கிகள் நான்கினை நேடிச், சென்றுகொண்டறுத் தருந்துணி யாக்கிப்பின் சேர்த்துத், துன்றுமொன்றுபோற் றெருக்கிடுந் துன்புறு தன்றே. (௧௦)

கலந்தயாவையுங் கொடுநெடுங் கிரிக்கணந் தோறு, நிலந்தயங்குற வைத்திடு நினதுளம் பொருந்தப், புலர்ந்தபட்சியின் சிரங்களுங் கண் ணெதிர் பொலிக, நலந்தரும்படி நோக்கியே நவிற்றுகி மற்றே. (௧௧)

படைத்தளிக்குமெந் நாயகன் பதிவுறுந் திறத்தி, னெடுத்தவுத்தர த் திவணடைந் திடுகவென் றெதிர்நின், றடுத்துரைத்திடி லாண்டுவந் தடைகுவ தறிக, திடத்தினின்னுளத் தென்றன னுளக்கொளுஞ் சிறந் தோன். (௧௨)

வல்லநாயகன் மெய்மொழி யானந்த மல்கப், புல்லுமேனிலை வள் ளலுந் திருமனப் புகழ்வின், மெல்லவண்சிறைப் புறவொடு கொடிமயி ல் வேக, மல்லுங்குக்கிட நான்கினை யெடுத்தனர் வசத்தில். (௧௩)

பக்கிநான்குமொன் றுவரப் பயில்சிரம் வேறுய்த், தொக்குவெண் சிறைத் தசைமுத லியாவையுந் துணிசெய், தக்கனத்தினிற் றிசைபட ரருங்கிரி சிகரப், பக்கல்வைத்தனர் விரவிய பொருள்பல வன்றே. (௧௪)

தலைகளுன்குமுன் னனித்துறத் தவநிலை நயினர், கலைகளாலுணர் வரியவன் கருணையம் பொருட்டால், மலைகண்மேலுறும் பறவைகளாரு யிருடன் வருகென், றலைவிலாமொழி யுரைத்தனர் நபியிபு றாகீம். ()

நன்னயத்துறும் வள்ளறன் றேமொழி நவமே, மென்னயத்தொடு மாண்டகை வலுமையு மேவிப், பன்னயத்தொடு வெற்பிடம் படர்ந்துறும் பலவுந், றன்னயத்தொடு வகைவகை தொடர்ந்தமுற் றனவே. (கசு)

என்புமன்னியும் பின்னியு நரம்பின மெவையும், பின்புமேதையுஞ் சோரியும் பெய்தரப் பிறங்கித், தன்புறத்தினிற் றூவிகள் தைவரப் பொலிந்தே, முன்புமுன்னிய சிரத்திடை முறையொடு மடைந்த. (கஎ)

பட்டுநின்றவச் சிரங்களி னுடல்படப் பொருந்தி, விட்டுநின்றதஞ் சிறைகளை விழிகொள விரித்து, முட்டுகின்றபல் விணையொடு முறைமுறை யெழுந்துக், கிட்டினின்றுயர் பறந்தன பறவைகள் கெழுமி. (கஅ)

வண்ணவொண்சிறைக் கண்களால் வள்ளலை நோக்கிப், பண்ணியன்றரும் வாய்கொடு பற்பல புகழ்ந்து,ளெண்ணமுற்றிய வல்லவன் றனைத்துதித் தேகந், துண்ணெனன்றேதையிற்போயின பக்கிகளொருங்கே

பிரிந்திருந்ததுண் டொன்றதாய்ப் பின்னுநல் லுயிர்கொண், டிரிந்தெழுந்துயர் காரணப் புதுமையி னிதயம், புரிந்தமுழ்கிய வானந்தப் புணரியின் மூழ்கித், தெரிந்திலாதுட லவசமுற் றனரணிச் செம்மல்.

கண்ணிடத்தினும் புறத்தினு முறுங்கனிப் பில்லா, வெண்ணிடத்துயிர் கண்டுளங் களிப்புற வின்பந், தண்ணிடத்தொடுந் தருந்திரு வல்லமை தாங்கு, மண்ணனின்னய மளவிட லரிதென வியந்தார். ()

போற்றிப்போற்றியுள் ளடங்கிடா மகிழ்வொடுபுகழ்ந்துச், சாற்றிச் சாற்றிவின் றடிபெயர்த் தாக்கமுந் தகையுந், தேற்றித்தேற்றிய சிந்தையி னபியிபு றாகீ, மாற்றியாற்றித்தன் றூயக மடைந்தன ரன்றே. (உஉ)

உளந்தேற்றுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - கச - இ - திருவிருத்தம் - ஆகஎ.

விழைவர்டியபடலம்.

திருக்கருஞ் சிந்தைவள்ளற் றிருநபியொளிவுபூத்துப், பெருக்கிய காரணத்திற் பிறந்தனி யிபுறா கீமு, முருக்கன்கொண்டேகியாகு முழறா வியற்கை தோன்றத், தெருக்களின் விழைவா நிற்ற சிறப்பினிதியம்பு வாமே. (க)

கொழுந்தெரி யழற்கண்மன்னன் கூறிய வாய்மை மாறா, தொழுந்திடு மாசறென்னா மீன்றவன் பலசால் வஞ்ச, மழுந்திய மொழியிற் றேற்றி யருமையிற் றிறமுங் கூறித், தொழுந்தகை பயிற்றா நின்றா னன்னதே தொலைத்து நின்றார். (௨)

இந்நிலை நிகழுங்காலத் தெழின்மாத் துணியிற்சிவி, மின்னவமணி கடாக்ஷி மென்மையின் வண்ணம் •பூசிப், புன்னிலை யாளர்போற்றும் பொருவராச் சிலைகள் செய்து, மன்னிலை யாசறெங்கண் மணிநபி நோக்கிச் சொல்வான். (௩)

நின்னுடன் பிறந்துநின்ற நினக்குறுந் துணையி னின்ற, வன்னவருடனேபோந்தி யானதன் மேன்மை பூண்பான், மன்னகரார்தவத்தின் மனத்தொடு மவர்செய் யாக்கந், தன்னையுந் திறத்தின்செய்தற் றகையவென் மைந்தர்க் கென்றான். (௪)

மரத்துறுஞ் சிலையிரண்டு மதிப்பொடும் விற்றியென்ற, தாத்துறு மவனைநோக்கிச் சகத்தினி லியாண்டுங் கொள்ளாப், புரத்துள வென்னநிந்தைப் புகன்றவை நகைக்கும் யானே, கரத்தினிற் பற்றலென்னே யென்றனர் கலைவல் லாளர். (௫)

என்னிடத் துதித்ததானு மென்பெயர் விளக்க லானு, மன்னிடத் தீன்றான்வாய்மை மறுத்தில னென்ப தானு, நின்னிடத் திருந்தநிந்தை வேறிட நிலையா தானு, மன்னதே புரிகவென்றா னதற்கிவ ரிசைந்து நின்றார். (௬)

சிற்றுரு விலையுங்கூறிச் செறிவிலை பெரிதிற் கோதி, மற்றிரு சிறார்கைக் கிந்து மருங்கொடும் போகியென் றான், குற்றமுற் றிருந்த சிந்தை கொண்டிடுந் தாதை நோக்கி, நற்றவ நயினார் பூத்து நறுவழி மொழிகள் சொல்வார். (௭)

அருமையிற் படைத்ததென்று மருணல முடைய தென்றும், பெருமையிற் காப்பதென்றும் பேருண வளிப்ப தென்று, முரிமையின் வணங்குநீவி ருவந்தவை யிதுகொ லென்றா, நிருமையுந் தருகிபூண்டா ரெதிரவ னஃதென் றானே. (௮)

வலத்தினி னுவந்தநுங்கள் மன்னவன் வணங்குந் தந்தந், தலத்தினி னிவைபோற் றெய்வ மெத்துணை தரித்த வென்று, நலத்துடை நபியுங்கேட்ப நஞ்சகம் புழுங்கி யொண்க, ணிலத்துடை மலரினுக்கை விடுப்பொடு மிசைக்க லுற்றான். (௯)

நன்குட னிறைஞ்சமெங்க ளவந்தருந் தெய்வந் தம்மை, வன்கொள வெகிளினின்று வழிகொளா திகழா நின்றாய்பீ, புன்கொலிவ் வாறுசெயயிற் புந்தியி னின்னே யாலு, மன்கொளக் கனியே னென்றான் சிற்பநூல் வல்லனன்றே. (௧௰)

சில்வினை மாக்கள்பற் றுஞ் சிலையஃ திரண்டுஞ்சீறார், சொல்வினைக் கியைந்துநின்றார் துணைகரத் தளித்துப் பின்னே, யொல்வினை கொண் டுசிற்ப வுடையவன் கருணை வள்ள, னல்வினை கொண்டசிந்தை நபியு மே யெழுந்தா ரன்றே. (௧௧)

ஈன்றவ ரறைந்தவாய்மைக் கிணங்கலெ யிணைக்கமென் னுஞ்சான் றவர் முறைமையோடுந் துபதியன் முறைமைகொண்டு,மான்றவர் முறை மையோடு மருகினி ரிருவர் சூழத், தேன்றரு மலங்கற் றிண்டோட் டிருநபி வீதி புக்கார். (௧௨)

சுடுஞ்சிகி யனைய நாளுந் தொழுபவர் நாட்டத் தேற்றி, விடுஞ்சில பயனுமின்று வேண்டிலார் தயங்க வேதோ, ரடுஞ்சில துன்ப மெய்த லதற்கின்று மாத்தி ரைக்குங், கொடுஞ்சிலைப் பொருளின் மாற்றிக் கொள்ளுவா ருளரோ வென்றார். (௧௩)

கண்ணுண்டு துண்டமுண்டு காதுண்டு வாயு முண்டு, பண்ணின் று முகத்த லின்று படலின்று தோற்ற மின்று, வண்ணுண்டு கைகா லுண்டு வழியெறும் பேறுந் தட்டா, மண்ணுண்டு போகும்பாவை வாங்குவா ருளரோ வென்றார். (௧௪)

தெருவிடத்திரித்துவள்ளல் சிறுரொடுமவனிற் புக்கு, மருவிடுங் குளத்திற் றுழ்ந்து வன்சிலை நோக்கி மண்ணுறும், பெருவயி றாவுண்டு மிடக்கிடம் பிடியா திங்கீர், பருகிடு பருகுகென்னப் பதங்கொடு தாக்கி நின்றார். (௧௫)

சினைத்தடத் தழிந்தமேனி நுவைத்தரும் பூழ்தியாக்கி,யினத்தடக் காலிற்றும்பா விறுகுறப் பிணித்துப் பாலின், வனத்துடை யவர்கைக் கிந்து வழியிடை யறிவி லார்சொல், லனைத்துமே யிழுப்புண்டென்ன வவச்சிலை யீர்த்துப் போந்தார். (௧௬)

கிளாமணி மாடமோங்கு நெடுந்தெரு விடங்கள் பூழ்தித், தன்னாயி டம் வண்ணமாறத் தடச்சிலை யிழுத்துப் போத, விரைசெறி குழலினுரு மேவுமா டவரு நோக்கிச், சிரசிடை கரங்கள்வைத்துத் தெருமந்து புலம்பு வாரால். (௧௭)

நன்னெறி தெய்வமென்பார் நவைவுற லென்கொ லென்பார், இந்
நெறி பயனேதென்பா ரெய்தலை திவனி னென்பார், மன்னெறி யழி
யுமென்பார் மாயமோ வேறோ வென்பார், தந்நெறி தெரியா நிற்பார்
தாணைநீ ருகுத்து நிற்பார். (௧௮)

தந்திர மிதுகொலென்பார் சாமியின் கோல மென்பார், நந்தர மெ
ஃதோ வென்பார் நலவிழி முகிழ்த்துப் போவார், அந்தரக் கருமமென்
பா ரடர்தருங் கோட்டியென்பார், மந்திரி மகனேயென்பார் மற்றொரு
மகனன் றென்பார். (௧௯)

பவமது சூழுமென்பார் பண்ணிய வாசர்க் கென்பார், நவமது
போங்காலென்பார் நமரழிந் திடுநா ளென்பா, ரவரவ ருழலாநிற்ப வா
வணத் திடத்திற் சேர்ந்திக், குவிதர முன்னர்நின்றார் கொற்றமே நின்ற
வள்ளல், (௨0)

கோலிய குரைப்புங் கோலுங் கொண்டதோர் கரமு மோர்கை,
காலியற் றிணைவுமேனி நடுக்கலும் விடுப்புங் கண்கள், மாலொடு மயக்
கஞ் சற்றே வாயினீ ரொழுக்குங் கூனு, மேலொடு முன்னருற்றான் வி
ருத்தனே யருத்த மில்லான். (௨௧)

நிரைத்தபல் லழிந்தவாயி னீரொடுங் குழறா நின்று, விரைத்தடப் புய
த்துவள்ளல் விரிமதி முகத்தை நோக்கித், தளைத்தலத் திருந்தவண்
ணத் தடந்தருந் தெய்வ மொன்றென், பாத்தினி லளித்தல்வேண்டும்
பசிவிலை யளிக்குமென்றான். (௨௨)

வினவிய கிழவனோக்கி விலைப்படும் பொருளிற் கின்ன, வனம
லிச் சிலைகள்மாற்ற வந்தவ னல்லனிந்தை, மனதுறச் செய்யா நின்
றேன் வணங்குவா னல்லனென்றான், கனவினு மோர்மை மாறாக் கருத்
துடை நயினா ரன்றே. (௨௩)

இன்னவா சகத்தின் கோமா னியன்முகம் விடுத்து மற்றும், பின்
னணி சிறுவர்தம்பாற் பிரியமுற் றடைந்து நன்றிற், சொன்னதோர்
பொருளுநீந்து துகித்துங்கை விடுத்துவண்ணண். துன்னுமோர் சிலை
யை வாங்கித் தோளின்மேற் கிழவன் கொண்டான் (௨௪)

ஊன்றிய தடியிற்பற்றுங் கையினு ழன்று வண்ணங், தான்ற
வச் சிலையுங்கொண்ட தாக்கினு லாக்கை யசடி, யென்விடா தடித்துவீழ்
ந்தே யிதின்சமுத் திற்றபோதே, சான்றவ னெடுத்துமீண்டான் றன்
முகச் சிறுவர் பாலே. (௨௫)

முதிர்ந்தவன் விருத்தனென்றே முயற்சியற் றிருந்தா னென்றே,
வெதிர்ந்திடிற் றகர்ப்போ மென்றே வேகிடிற் போது மென்றே, யொ
திர்ந்திடு முறுபட்டுப் பொருந்திலாத் தெய்வ மென்பால், வதிந்திட விற்
பின்னை வழக்கொடு மிகவே நின்றான். (உசு)

இளைத்திடு மெய்யன்வன்பிற் சிறுரோடு மிகலா நிற்பத், தரத்
தொடு மிவர்களந்தத் தலம்விடுத் தூசர் பாலிற், காத்தொடும் பற்றலோ
டுங் காரிய மறையக் கேட்டுப், பரத்தொடு மொருஉவச் செய்தான் பா
வமே மருவா நின்றான். (உஎ)

விடுவிடுத் துடலமேனி மீக்கிளை வாட்டிற் காலனாக, கடுகடுப்
புடனெஞ்சக் கனைப்பொடு நடந்த காலைப், படபடப் புடனேயூன்
றுங் தடியினிற் பதுங்கிநொய்ய, மடிமடிப் புடைய பையின் விருத்தை
யென் றொருத்தி வந்தாள். (உஅ)

காரியத் துறையினிற்குங் கருத்தணி யிபுறு கிமே, சீரியத் துறை
யினின்ற செறியலங் காரங் கொண்டு, பேரியற் றெய்வமேன்மைப் பெ
லனுள தொன்று தேர்ந்து,நேரியல் விலையின்மாற்று மெனவவ ளிக
ழ்த்தி னளே. (உகூ)

சுருங்கிய வலிப்பிற்பின்னுங் கன்னமுக் துணைவா யாடு, மருங்கு
றும் விருத்தைநோக்கி வண்ணவிச் சிறிய தன்று,பெருங்கனச் சிலையிற்
கொண்டு பிளந்திடிற் குறைவி லாது, நெருங்குபு விறகுமன்னு மென
நபி நிகழ்த்தி னால். (௩0)

நன்னுவி முகத்தைநோக்கி நாயக வரிசை யுள்ளீ, ரின்னவித் தெய்
வம் யானே வியல்பொடும் வாங்கு மேது, துன்னிய சுவையினுண்டி
சுல்லியிட் டெரித்தற் கன்று, மன்னிய கருத்திதேடும் வணக்கமே
புரிதற் கென்றாள். (௩க)

பூமலர் மிலைந்தமாலைப் பொன்னெடும் வயிரத் தோடு, மாமணி
பதுமராக மற்றொடு மணிந்த செல்விக், காமர்பட் டாடையெல்லாங்
களக்குறத் தெய்வமொன்றெ,னுமமே மருந்துவைத்து நாட்டமே யிணை
க்கி நின்றேன். (௩உ)

அருமையி னிருந்ததெய்வ மதனையே வழிபார்த் தற்றுக்,கருமை
யினெவரோ புன்மைக் களவது கொண்டு போந்தா,னிருமையுந் தகையு
மென்ற னியல்புமே குறைந்த வாற்றே, லொருமையிற் றெய்வமொன்று
வேண்டியே யுவப்பின் வந்தேன். (௩௩)

கருத்தொடு விலையிற்கொண்டு கண்ணகங் களிப்பு கண்கிற், பொருத்தமுற் றிறைஞ்சிமேன்மைப் போற்றலே கொண்டேனாகி, லருத்தமுற் றப்பாற்போந்த வருந்துயிற் பலவு மீளத், திருத்தமுற் றருளுமென்னச் சிந்தையின் மகிழ்ந்து வந்தேன். (௩௪)

என்றவன் முகத்தைநோக்கி யிசைதரு மவ்வாய் நாளுந், துன்றரும் வணக்கம்பற்றுந் துதிதருந் தெய்வம்பூண்ட, தன்றுயிற் பலவும் பேணத் தகையெவ னவருஞ் சோரஞ், சென்றழி வுறுமோவென்னத் திருவபி மறுத்துஞ் சொல்வார். (௩௫)

அணிதருங் கருத்துட் கொண்டு வணக்கமே யரிதிற் செய்யுங் கணிதருங் காலம்போந்த கணக்குண்டோ வேறும் பற்றும், பிணிதருந் தெய்வமுண்டோ விருத்தியே பிரித்தி யென்றார், மணிதரு நயினார்பூத்த மதிமுக வள்ளலன்றே. (௩௬)

எங்களின் குலத்துக் கேய்ந்த விருந்தெய்வ மிஃது மற்றுந், துங்கமுற் றுயர்ந்த மன்னர் துணைப்பதம் விளக்கா நிற்பச், சங்கையி னுமுறாதென்னுந் தலைவனு மளவில்காலமங்கிடா திறைஞ்சாநின்றேன் மனத்தொடு மென்று சொற்றாள். (௩௭)

வரைவின்றி நின்றகாலம் வணக்கமே முயற்சியாகி, யொருவனன் றிருவர்கொண்டு முளத்தினி னினைத்த வண்ணந், தருபய னுளவோ வென்றார் தவப்பய னுடையீ ரொன்று, மருபய னறியேன்கேட்ட வாயுமே சலித்த தென்றாள். (௩௮)

மெய்யுறு முறுப்பின் கூற்றால் வீறுடும் வணக்கங் கொண்டுங், கையுறும் பலனில் லாதாற் கடும்பவக் கேடு சுற்றும், பொய்யுறுந் தொழில்க ணீக்கும் புந்தியிற் றெளிக்கு மேன்மைச, செய்யுறு மொருவன் வல்லத் தெய்வம்யாம் விளக்குங் கொல்லோ. (௩௯)

அன்னநா யகனை நெஞ்சி னன்பொடும் வணங்கா நின்று, னின்னிடந் தொடருந் துன்பம் நேர்ந்திடா தகலும் வண்ணப், பொன்னவ மணியின்சோதி பொற்பதி நன்கினெய்து, மின்னருள் பெறுவா யென்று ரிசைவளர் நயினு ரன்றே, (௪0)

வள்ளனன் னபிளைய நோக்கி வரிசையீர் நுமது செஞ்சொ, லுள்ளதே லெடுத்ததெய்வ மியாவினு முயர்ந்த மேன்மை, நள்ளுறை நாதனன்ன நயன்பெறத் தோற்று நும்மிற், றள்ளுறுப் பெரியோ னொன்றுள் சார்பினிற் பெருமை பூண்டாள். (௪௧)

வளம்பெறு நுந்தம்வாய்மை வண்மையி னுண்மை யென்னக், குளம்பெறும் வாயி னவ்வைக் கூறினள் கூற லோடு, முளம்பெறு மொருவ னியாரு மெய்ப்பெடுத் துரைக்கக் கூடா, தளர்ந்திடாச் சூழ்ச்சன் மிகோ னவனென விளக்கி னாரால். (௪௨)

இருமனத் துடையா ளின்ன வாசகத் திசைந்து நின்றே, யொருமனத் துடையா ளாகி யுவப்பொடும் போத லுற்றாள். பெருமனத் துடைய வள்ள லன்பொடும் பெரிது முற்றார், திருமனத் தெழுந்த வாய்மை செறிநகர் படர்ந்த தன்றே. (௪௩)

விழைவாடியபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம்- ௧௫ - இ - திருவிருத்தம் ௪௯௰.

சிறையிடுபடலம்.

பொன்னநன்மணி துலங்கிய பொற்புயத் திரத்தின், மன்னர்மன்னவன் புன்மையங் கருத்தினன் வளங்கொண், பின்னுமாசனத் தியாவரும் விருப்பொடும் சூழத், தன்னினேக்கொடுந் தகையொடு மதத்தொடு மிருந்தான். (௧)

தெரிந்தநூன்முறை மந்திரர் திறத்தயில் வீரர், பரிந்துபாங்கொடு பந்தனை புரியவும் பாரிற், றிரிந்துகாட்டொறு மியன்முறை செப்புவர் செப்பப், புரிந்தநாயகன் கருணையார் தகுதியும் பொலிந்த. (௨)

வன்றிறத்தருஞ் சிலையது மாற்றிய முறையும், புன்றிறத்துள விருத்தையும் புகழ்நிலைத் ததுவு, முன்றிறத்தநன் னபியவர் முயற்சியும் விரித்தார், தன்றிறத்துடை மன்னவன் கேட்டுளந் தழன்முன். (௩)

கனன்றுகாவலன் முன்னுறுங் கதிரயில் வலத்தார், சினந்தபேரொடும் போந்தவன் செயலறப் பிடித்து, மனந்தயங்குறக் கொணர்கென வறைந்தனன் வாய்மை, நனந்தபேரகன் றண்டலைநபியினைக் கண்டார்.

வஞ்சநெஞ்சினர் மருங்கினில் வளைந்துநன் னபியைப், "புஞ்சநஞ்சுறை மன்னவன் பொலிமுகத் தெதிரே, மஞ்சினஞ்சிறு முடியென வார்த்துவந் தடரா, வெஞ்சினஞ்செறி புலியென விடுத்தனர் சூழ்ந்தே.

முன்னணித்துறு நன்னபி திருமுக நோக்கி, யென்னிலத்தினு மியாவர்தம் மிடத்தினு மெழில்சேர், மன்னலத்துடைத் தெய்வங்க ணைகத்தலு மதியா, வின்னிடத்தொரு நாயனுண் டெனநவிற்றினைய தால்

ஒருவனுண்டென வேறெனவுரைக்குநின் னுரித்தாய்,மருவிநின்ற வன் வல்லமை மாட்சியிற் றிறத்த, லருமையாம்வினை யெவ்வினை யிய ற்றுவ னவன்பால், கருமையாகிய தெவமெனனக் காவலன் கேட்டான்.

திருத்துவேதமும் பற்பொரு ளறிவினுந் தெளியா, தருத்தநாயக னருமைய னடர்படுந் தோற்றம்,பொருத்துஞ்சீவனி னிறந்திடாதிறந் திடப் புகழின்,குருத்துப் போன்றவை மிழைத்திடச்செய்பவன் குண த்தான். (௮)

என்றுநன்னபி யிசைத்தலு மிசைதராக் கயவ, னன்றுநன்றவை நானிலத் துடையவர் நனியே, துன்றிடும்படி யிருவினைச் சுயத்தினி லியானே, யன்றிவேறிலை யியற்றுவ லெனவறைந் தனனே. (௯)

மன்னும்வஞ்சக னோக்கியிம் மாநிலந் தன்னி, னென்னவாறிறந் திடுந்திற னிறந்தவை மீண்டு, மன்னவாறெழுந் திடும்படி யியற்றுவை யதனை, யின்னவாறென விளக்குதி யென்றன னீறகூல். (௧௦)

எனக்குளாஞ்சிறை சாலையி னிடுக்கணுற் றவரிற், கனக்கும்பாதகக் கொலையது கண்டவ ருயி, ரினக்குழாங்கண்முன் னிறப்பவ னிவ னென வினசத்து, மனக்குநேரொடு மாயுளும் வகுக்குயான் கொன்னே. (௧௧)

நீரணிந்தவிப் புவியினி னிலைவினையெவையும், பாரணிந்தில ருயி னப் பழியிலான் றன்னைச், சூரணிந்துண வுயிர்விடத் துணித்திடுந் தொழிலுந், தாரணிந்தவ னியானல தில்லெனச் சாற்றான். (௧௨)

செறியும்பற்பல வுறுப்பினிற் பழுதுறச் செய்து, பறியுமாவியத் தொழிலினை நீமறை பயிலா, நெறியினென்னிறை நிருமித்த போதி னும் வடிவுக், குறியுமின்றியே சாம்படி முடித்திடுங் குணத்தான். ()

இறந்தவாக்கைமண் ணிலத்திடையழிந்ததே யெனினும், மிறந்த வாக்கையின் றிறத்தொடும் பெரிதுற வாவி, நிறைந்திடும்படி பிழைத்தி டச் செய்பவ னெடுவா, னுறைந்தசெங்கதி ருதித்துமே லோட்டுவ னவனே. (௧௪)

குலவுங்காரண மஃதெனக் குடதிசை போந்த, வில்குசெங்க திர் கீட்டிசை மீட்டியுன் றிறமும், வலமுங்காண்குவ மன்னவர் மன் னனீ யென்றார், நிலவும்வெட்கிய மதிமுக நேரலர்க் கரியே. (௧௫)

வரிசைமிக்குறுங் காரண வள்ளலை நோக்கி,யரசின்மிக்குறுந் திற த்தின னடையல ருயிரா, யுரசும்வேல்வல னியாதெனவ னுணர்ந்தனை நீயென், றிரசமற்றபுன் சொல்லொடும் வினவின னேந்தல். (௧௬)

கேட்டமன்னவன் கிளர்முகங் கனலெறி வதுபோற், காட்டினுச்
சியைக் கைமையிற் சடிதினிற் பிடித்து, வேட்டையுற்றவன் புணர்த
லின் மேவினன் புன்மைக், கூட்டமுற்றகன் ஞன்றருங் கோளக னீயே.

முன்னர்பொற்பதி தந்தைதாய் முயனிலை கலைத்துப், பின்னர்பா
வியென் அழுமிபு லீசுபே தகத்தின், மன்னுநின்குழு மற்றுளர் மரு
டர மயக்கக், துன்னநின்றுளங் கலங்கினை நயந்தொலைத் தனையே. ()

வாரியாடையி லுலகுறை மாணிடர் தம்மிற், பேரியானளிப் பவ
னுமியான் பிறப்படுத் திடுகுஞ், சீரியானிறை யவனுமியா னெனச்
செய லழிந்து, பூரியானென நின்றனை நீயெனப் புகன்றார். (ககூ)

எங்கணுயக ருரைத்தலு மெரியழ லுருகும், வங்கமேயிரு செவி
வழி புகுந்தனமனத்துட், பொங்குவெஞ்சினங் கொதிதர விழிபுனா வ
ழிந்து, தங்குவெம்புகை யெழுந்தது சோரியின் றுணை. (உ0)

உரம்பிறங்கிய புயமயி ருடலெலாம் பிறங்கத், தரம்பிறங்கிய வெ
யிற்பின முகந்தழற் பிறங்கக், கரம்பிசைந்தகங் கடுகடுத் தகிகபெட் டு
யிர்த்துப், பரம்பிறங்கயின் மறவனைப் பார்த்தனன் வயவன். (உக)

வீரர்சுற்றுற மற்றவர் சுற்றுற வெறுக்குங், கோரமுற்றுறு மாண்
டகை யென்பதுங் குறியா, தாரமுற்றிவ ணறைந்திடு மஞ்சுத லற்றோ
ன், சூரமற்றிடப் பற்றுதிர் சுடுஞ்சின முற்ற. (உஉ)

நீட்டிநின்றவன் கரங்களை நெடுங்கழுத் திறுகப், பூட்டிவனகயி
றொன்றுறப் பொருத்திறக் கட்டித், தாட்டிறத்தையுங் கொடுந்தளை
வருந்துறத் தளைந்துக், கூட்டிவெஞ்சிறை யிடுமினென் றிசைத்தனன்
கொடியோன். (உங)

மஞ்சிடித்திடு மிடியென வன்மனத் தாப்பி, வெஞ்சினத்தவர்
புடைபரந் தரியமே லவர்தங், கஞ்சமொத்தசெங் கரங்கழுத் திறுக்கி
யுங் கால்க, ளஞ்சலுற்றிடத் தளைதளைந் தடர்த்துப்போ யினரால். (உச)

மனக்கடுந்திற மறவர்கள்சூழ்பவர் மகிக்கு, மினக்குழூஉபல வாய்
திறந் திரங்கிட வுலக, மெனக்கும்நாயகர் தமைக்கொடுஞ் சிறையிடு
மறைமுஞ், சினக்குடன்பட்ற் றுயவு சாதெரிந் தனளே. (உரு)

உள்ளமீதினி னிளைவின்றி மெழுகென வுருகிப், பள்ளநீரெனத்
ததும்பிய விழிவழி பனித்துக், கள்ளருமனக் கயவரிற் கொடுமையுங்
கணித்து, வள்ளலாகிய நபியொடு மன்பொடும் வழங்கும். (உசா)

நீதவான்மதி வலியின னிருபர்க ளிருபன், போதவானியற் றண்டமே புரிதடத் திறத்தின், காதவானென நாடொறு மின்கருத் தறியத், தீதலா துணை யன்பொடுந் தெரித்திலென் கொல்லே. (உஎ)

நவிலுமின் னுணா நோக்கிடினிவ்வுற மெனவு, மவிரும்பொன்முடி மன்னவற் கஞ்சிடு மெனவுந், தவிருமித்தொழி லென்னவுஞ் சாற்றி லென் கொல்லே, குவியுமென்வயின் குடிவருங் கோமழ வென்றாள்.

என்னையன்பினிற் காப்புடை யிறையவன் மகிமைப், பின்னையன்பினிற் காண்டைபகின் பீடது மல்க, வின்னையென்னை நீ யுரைத்திடா தின்றைபிவ் வாய்மை, யன்னைஇவாய்முகிழ்த் திடுகவென் றறைந்தனர் நபியே. (உகூ)

பின்னர்வஞ்சக ரார்ப்பினிற் பிடையிற் கொடிய, முன்னர்நின்ற வெஞ் சாலையின் முரநெடும் புகுத்தி, யன்னவாயிலிற் காப்புடை யதிபன்பா லளித்தார், துன்னுங்காரறை புகுந்தனர் சடலொடு நபியே. (௩0)

நிறையுந்தண்ணளி விழிகளு நெடுங்கரத்தியல்புங், குறையும்பாவ கற் றெரிசன மதிமுகக் குறிப்பு, மறையுமாமொழி மதுரமு மாதவர் நோக்கிச், சிறையின்சாலையிற் சேவகர்க் கதிபதி மகிழ்ந்தான். (௩க)

மதிக்குநாயகர் வடிவமே வளர்தரும் போதாய்ப், பதிக்குநின்றவன் முகமகம் பதுமமா யலரக், கதிக்குநன்குடன் கருணையே கனித்திட்ற் கனித்தான், றுதிக்கும் வல்லவ னபியவண் சுகம்பெற விருந்தார்.

வேறு.

புவிமுத லெவையும் போற்றும் பொருவருக் கருணை வல்லோ, னவனரு ளுத்தராத்தி னழகுலாச் சிறையின் மிக்க, வவிரொளி பெரியீ லவ் வடுஞ்சிறை சாலை புக்கி, நபியிடந் தனதுமேன்மை நயம்பெறுஞ் சலாஞ்சொன் னூரால். (௩௩)

அரியமெய்ப் பொருளிற் கெட்டா தாண்டகை நுமக்கு வெற்றி, விரிதருஞ் சலாமுஞ் சொல்லி வேண்டிய தகுதி யாவும், பரிவுற வருள்க வென்னப் பண்புடன் விடுத்தா னென்று, கருமையிற் செங்கண்வானோர் கருத்தனுர் கழறு கின்றார். (௩ச)

கொடியவர் செய்கையிக்கக் கோளுடை யேனு முள்ளம், படிதரும் பொறுமை நன்கே பதித்திடி லதற்கா மேன்மை, கெடிதுறு மாதலானே நீருமெய் யுள்ளந் துன்பா, இடிபடுஞ் சொல்லிற்பேணு மிருதய நிலைமை மன்னே. (௩ரு)

உள்ளகந் தயக்கங் கொள்ளா துணர்வொடு நிலைத்து நிற்ச, வள்ள
லே கொடிய னேவின் மருஞ்சிறை சாலைத் துன்பந், தள்ளியே வெளியி
ன்வஞ்சன் றன்னையும் வெல்லு மாட்சி, நள்ளுநறை தகுதியாவு நலம்பெ
ற வருள்வே னென்றான். (௩௬)

இறையவ னுரைத்த வாய்மை யினையன விளக்கி வண்ண, நிறைத
ருந் துறக்க நாட்டி னிவர்தருஞ் சுந்து சென்னு, மறைதரும் பட்டினு
டை யணிபெற விரித்துப் பின்னர்க், குறைவிலாப் பசும்பட் டாடைக்
குணங்கொள வுடுத்தினரே. (௩௭)

பனுவலை செய்வோன்றுன்பம் பற்றறுஞ் சிந்தை போன்று, ம
னுநெறி புரிகபீபு முகம்மதின் கருத்துப் போன்று, மினியதா யாடை
மீதி லெழின்மணிச் சுடரிற் பூத்த, னனிபுக ழுலவுங் கோமா னபியவ ரி
ருப்பச் செய்தார். (௩௮)

புதுமண மருது தூயப் புகழவர் மேன்மை போன்று, மதிவிதச் சு
வனநாட்டி னுண்டியு மரிய வின்ப, மதுரமே யொழுகுந் தீம்பா கமுத
மு மணிப்பொற் றட்டி, னிதமுற நபிமுன் வைத்தே சிபுரியீலினைய
சொல்வார். (௩௯)

தன்னுடற் படுத்தும் புன்மை தனிலகந் தொடர்ந் திடாது, நன்
னிலை கொண்டுமிக்க ஞானமே மோனம் பற்றி, யெந்நிலைகொண்டபே
ர்க்கு மிருமையும் பயத்தவாதன், முன்னிலை பொறையின்மாட்சி முய
ற்சியே வேண்டு மன்னே. (௪0)

வன்மமே மனத்திற்கொண்ட வஞ்சகர் மாறு பாட்டிற், புன்மதி
யாளுகின்றோர் புடைத்திடுங் கொடுமைக் கெல்லாந், தன்மமே கோ
லிநின்றோர் தவம்பெறு நபியாம் நூகு,முள்ளமகி தலத்தின் வல்லோன் மு
றைமையே சிறந்த மன்னே. (௪௧)

சோரியே மாரியென்னச் சொரிதர வடித்த போதுஞ், சீரியல் கூ
தென்றேறுதுங் கிறனபி தானும் வன்பர், போரினுஞ் சாலிகென்னும் பு
னிதரும் பொறையின் மாட்சி, நேரினை வியக்குநின்றோர் நியதியே விய
ந்த கோவே. (௪௨)

முன்னூறு நபிமார்கொண்ட முரணுறுந் துன்புக் கெல்லாந், தன்
னுறும் பொறையே மேன்மைத் தவத்தொடு நின்றோர் நீரு, மன்னுறுந்
தகுதியெய்தல் வரிசையிற் சிறந்த தாமா, னன்னயத் துள்ளங்காத்த னே
வகிதன் காக்கு மன்னே. (௪௩)

அறிவினிற் குணத்தின் மேன்மை யாற்றினி னன்மைதன்னி, னெறிப்படு முன்னோர்க் கிந்த நேர்மையி னிரட்டியாகக், குறிப்பட வொருவனுயக் கொற்றவ னன்பின் மிக்கால், செறிதர வருளிச்செய்தான் செழுமனது கொண்ட சேரவே. (சச)

இனையன மேன்மைகூறி யெழிறருஞ் சிபுரி யினுந், தனதுறுந் தானம் போந்தார் தவத்தினிற் சிறந்த கோமான், மனைநிலை மகிழ்ச்சி யோடு மவன்றனை யின்றி நன்றிழ், றனிநிலை வணக்கங் கொண்டார் தருமிராக் கால மன்றே. (சரு)

வானுறு முடிவுந் தூய வண்ணிலா வொளியுஞ் செய்ய, பானுவின் கதிரு மொவ்வாப் பருமணிச் சுடரின் மிக்கத், தானவன் கருணைபூக்கத் தண்ணொளி யொன்றும் வள்ளல், கானலீர் சிரமாட் டுற்றுக் கசனை விலங்கா திற்கும். (சசு)

சொல்லருந் துறக்கநாட்டிற் றாயமு தினிதி னுண்டு, நல்லிய ஞானத்தினன்பா னருமொளி விரவி னெல்லாம், புல்லிய வணக்கத்தோடும் புகழொடு நிலைத்துப் போதி, னில்லுறை யவர்கட் கேற்ப வின்றநல முனையா கிற்பார். (சஎ)

காரணப் பொருளையாருங் கணித்திடா வல்ல மேன்மை, யாரணப் பொருளிற்கெட்டா தரும்பொரு ளாகியெங்கும், பூரணப் பொருளாய்நின்ற வொருவனைப்புந்தி கொண்டார், வாரணப் புவியிலியாவும் வழிகொண்டு நிலைக்கு மன்றே. (சஅ)

கருத்தினிற் படர்க்கடன்மை கலைப்பினி லெழுந்த நாட்டப், பொருத்தமே யொதுக்கி மாறுப் புகழினல் வணக்கங் கொள்ளா, ரருத்தமேயின்றியாரு மடர்கர நகைப்ப வெந்தீ, புருத்தவன் னரகமேய்ந்த வுறுவிற குட்டன்பட் டாரே. (சகூ)

தனைப்புறு மிறைவனென்னத் தங்கத்தின் முதலை மற்றுந், தொகையுறு முருவம்பற்றித் துதித்துநின் றதனை யொன்று; மிகையின்றி மிடியுமின்றி வீண்டொழிற் செய்த பேர்கள், பகையொன்றி நரகச் செந்தீ நாவொடும் பயில்வ ரன்றே. (ருo)

வேறின்றி பொருவனென்று விளங்கிய வினையே செய்து, கூறின்றி நடக்கையாவுங் கொற்றமே பெற்றிடாக், காறின்றி யடர்ந்தகானக் கரும்விலங் கிடத்திற பட்ட, பேரிறைவிக் கும்பியம்பிப் பிதிர்ந்துடைக் தாழ்வ ரன்றே. (ருக)

வஞ்சமே செய்தகோல வழியினை யொருவி நேர்மை, நெஞ்சமே கொண்டவன்பர் நிறைபுகழ் புகழ்ந்த தாலோ, நஞ்சமே போக்குந்தூய நல்லருளுனும் பெற்றுக், கஞ்சமே முகத்தின்மின்னார் கலந்தணி கதி கொள் வாரோ. (௫௨)

வறிதினார் வழியில்லார்மெய் வாட்டினார் குருட்டினாரும், பிறிதிலார் நோக்கே நோக்கே பெறும்படி தானமேன்மை, யுறுதியார் முதலிற் கோடி யுதவுமூ திபதத்தின் செய்கை, பெறுதிரோ லழகுபூத்தப் பேருல கிருந்திர் மன்னே. (௫௩)

மனத்துறு மதிப்பினின்ன வுண்மையி னின்றூர்சொர்க்கம், தனைத்தனை துறுதிகொள்வா ரெனவிரு வினையின் றன்மை, யினைத்தெனச் சிறையினார்க்கே யெடுத்தெழுத் தியம்பா வின்று, ரனைத்துல குயர்த்தும் வல்லோ னருணபி யிபுறு கீமே. (௫௪)

சிறையிடுபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௧௬ - இ - திருவிருத்தம் ௧௧௬.

இறந்தவரெழுந்துயர்படலம்.

வன்மனக் கயவ னிடுஞ்சிறை சாலை வளம்பெறு நந்நபி யொளி வின், முன்மதிவிரிக்கு மெழில்முனி வள்ளல் முயற்சியின் வணக்க மே யிணங்கி, நன்மதி பிறக்கும் படியவ னறிவே நவிற்றிடுங் காலையி னொருவன், புன்மனக் கடியோன் விறலொடு மெழுந்து புந்தியிற் களிப்பொடும் புகல்வான். (௧)

தகைதரும்பெருமை வளர்புறுகின் றீனவ னொருவனைப் பொருவின், வகைதருமென்ற னயலெனன்றவனின் வளமையே யளவிடா தி வனின், மிகைதர வெவர்க்கு நகைதரவுரைத்து விளக்கலே தொழிலென னின்றீர், பகைதருமின்ன சிறைவிடுத்தும்மைப் பதித்துவ னல்லனோ வென்றான். (௨)

சொற்றவனைநோக்கிக் கேட்டியிச் சிறையைத் தொலைத்திட லவற்கரி தன்று, வெற்றியுந்தேற்ற மேன்மையுந் தகைய வேண்டியே யெனக்கு முன் னிருந்த, நற்றவரபிமார் கொண்டிடும் பொறையே நயனுற யாரு முன் னுவந்து, பற்றுதலெனிந்தேன் பற்பலதவங்கள் பத்தியின்பாரனை யன்றோ. (௩)

அரியவல்லவன்பா லிளையவிச் சிறையை யகற்றுதல் வேண்டி னேனென்னி, னரியவ ரெவர்க்குந் தோற்றிடா துடனே யொருநிலைப் படுத்துவ னென்னத், தெரியநன்னபியே யிசைத்திட மகிழ்ந்தான் செறிதருங் குழுவின்மற் றொருவன், பெரியவர்க்குவந்த கருணையென்னப் பிரியமுற் றெழுந்துநின் றறைவான். (௪)

வளநனியுடைய மாதவஇவணின் வந்தநாட் டொடுத்தொரு போதும், தளர் நனியுறியே மகிழ்ச்சியே கண்டேந் தாவறுஞ் சுவைமணத் துண்டிக், குளநனிமதுர பாகமுமுன்னர் குறைவிலா திருப்பவுந் தெரிந்தே, மிளநனி முதியோ ரொருவருமிங்ங னெய்தவு மறிகிலேன் மன்னே. (௫)

இன்னமுநிவணி னுவந்தளிப் பவர்கள் யாவரியாங் குளரென வினவி, மன்னவர்மன்னர் வரிசையிற்சிறந்த மகத்துவ நன்னபி நோக்கி, யின்னையுமென்னை யாரையும் படைத்து நிலைதரு மென்றனு யகனே, மன்னியகருணை தன்னொடு மேன்மை வகுத்திடற் கிந்தன னென்றார். ()

மீண்டுமக் கொடிய சிறையுறை பவரில் வேறுமோ ராண்டகை யெழுந்து, தேண்டருந் தவத்தின் மேற்றுறை யுலவுஞ் செம்மலே யம்புய நறுந்தேன், பூண்டமண்டேகஞ் சிதறியவனஞ்சூழ் பொலிகின்ற செல்வமே மலிந்த, காண்டகு மறபி தேயத்தி னுள்ளார் காரெழுங் காவலன் றோன்றல், (எ)

என்னுடன்பிறந்தார் மூவருண்டவ[illegible]ருந்திற வீரமே யுடையா, ரன்னவருடனே யானுநற்செல்வத் தாக்கமே கொண்டுறுங் காலம், புன்னிலையிருந்து நன்னிலைமறந்த பூபதி யெனு[illegible]மூதூது, மன்னியசினங் கொண் டெமரையும்பிடித்து வளநக ரதனை யு[illegible]மெடுத்தான். (அ)

நரபதிகுமரர் நால்வரினொருவா நன்பொழு தெழுந்திசை மற்றோர், எரிகதிரிறங்குந் திசையினமொருவ ரெமனெனும் பெருந்திசை யென்னை, விரிகதிருதைய நாயகவரசே விளையினிச் சிறையிடை யிருப்பப், பரிவருந்தலையிற் காவலிற்பிறத்திற் பதித்தினன் யாரையுமன்னே,

திசைதிசைசிதறு மூவருமென்பாற் செறிதர வன்னவ ருடனே, பசைதரக்கண்டு நன்மொழியுரைக்கும் படியிவ னழைத்திடுந் தகைய, மிசைதருந்திறமை நும்மிடத்திருந்தமேலவ னுளன்கொலோ வென்ன, விசையவிற் படையான் வினவலுநபியு மினி[illegible]யொடுங் கூறுவரன்றே. ()

மூவருந்தெரிவா றுட்டமேயுளதேல் முயற்சியா லுறுதியுண் டாகி, னீவழங்கிடுமத் திறமையுமேலு நிலைதருந் தகுதியி னிறைவன், பா

வியபுகழிற் பண்பொடமிரந்து பரிவொடுங் கேட்டிவ ணழைக்கும், பூ
வளொவரு மரிதரிதென்னப் புந்தியிற் பூப்பயா மென்றார். (௧௧)

பூந்தடத்தறபி யருந்திணை யதிபன் புந்தியன் மகிழ்ந்தீடல் களி
ப்ப, வேந்தலேயியற்றுங் காரணங்காண்டு மென்னலு நன்னபி யுவந்து,
தேந்தருமதுர நீரினிலுலுவுஞ் சிறப்பொடுஞ் செய்தணி யுடனே, மா
ந்தரிஞுப்ப னிரண்டிறக்காத்தும் வணங்கிவண் கரமுயர்த் தினரோ. ()

காரணப்பொருளே யளவிடற்கரிய காட்சியி னுலவுகா யகனே,
வாரணப்புவியி னிவறெடும் பிறந்தவளங்கொளுந் திறத்தினர்காப்பத்,
தாரணத்திருவர் குடகுண திசையார் தகையொடு மிவ்விடத் தெவரும்
பூரணத்தாக்கம் பெறவருள்கென்னப் புனிதநன் னபியிரந் தனரோ. ()

வரிசையிற்சிறந்த நாயகர்பொருட்டால் வல்லவன் கருணையே புரி
ய, வரிசிகிக்கனலி யெழுபடுதிசையின் வளைந்தணி காப்பையுங் கடந்
து, பிரிசமுற்றுள்ளந் தேற்றமும்பிறங்கப் பெருமையி னிருவருங் கா
யப், பிரிவழியூடே சிறையறைபிறங்கிப் பேதக மின்றிவின் றனரால். ()

கண்களேமுதல வினவுறப்பொன்றுங் களங்கிலா தழகொழு கிட
லும், வண்களேசிறந்தவ் விருவரு நிற்ப மகித்துடன் பிறந்தவ னவணி
ற், றிண்களே யுளத்தின் மற்றவர்கண்டு திகைத்தரும் புதுமையென்
றுணர்ந்து, மண்களேபுரப்போ யோனையுங் காக்கு மாதவ ரிஃதெனப்
புகழ்ந்தார். (௧௫)

இவ்விடத்தெழுந்த காரணமனைத்து மியல்பொடு மறிந்தனன் கசு
டத், தெவ்வமுள்ளுறைந்து வயனும் றாதன் சேவகர் சிலர்விழித் தவ
ணை, யவ்விடம்பெயர்த்தின் கடைகிரோன் றனுப்ப வயிலணி வலத்தினர்
சிறைவி, டொவ்வறப்புகுந்து புதியவர்தம்மை யுரனிடங் கொண்டுவந்
தனரோ. (௧௬)

முன்னணித்துற்ற விருவரைநோக்கி முற்றியவிறற்படு நீவிர், வன்
னவக்கரும்பொற் கால்காத் தளைகள் வளைபல நொறுங்கிடச் செய்துங்,
துன்னியகாப்பி னிடைவெளிப் படுத்தித்தொலைவிலாத் திசைபல தொ
லைத்துப், புன்னவி சிறையிற் கொணர்ந்தவர் யாவ ரொன்றனன் பொங்
கழற் கண்ணன். (௧௭)

அருமையிற்படைத்த நல்லுணவளிக்கு மாண்டகை யொருவ
னெம் மரசன், பெருமையிற்சிறந்த நபியிபு றுகிம் பிரியமுற் றிரந்திடு
மியல்பாற், கருமையிற்றளைகள் பொடிபடச் செய்து காரணத் தொடு
மெம ரெம்பிக், குரிமையி னிவணிற் கூட்டின னென்று ரொருவழி யி
ருவரு மன்றே. (௧௮)

இவருரை மொழிகேட் டரசனியுள்ளத் தெழுந்தட ராய்தலே
கொள்ளப், பலமுறு நுமுறா தப்பொழு தவனைப் பற்றிய பெயர்களி
னொருவன், கவருறுஞ் சூழ்ச்சக் கருத்துடையாசர் கான்மூனே யறிந்த
மந்திரத்தின், செவிதருமவிந்தை யீதெனவுரைத்தான் சிந்தையிற்
சிந்தனை யொழியான். (௧௯)

தந்திரத்துரைத்த மொழியினை யுணர்ந்து தலைவனுந் தன்குழு வி
னரின், மந்திரம்பயின்ற விந்தையர்தம்மை மருங்கினி லழைக்கவென்
றறைந்தா, னிந்தவல்வினையிற் றிறத்தினர்பால்போந் தெழிமணி யயிலி
னர் விளிப்ப, வந்தனருவந்து பொற்கழ லிறைஞ்சி மலர்க்கரங் கூப்பி
நின் றனரே. (௨0)

எதிரினினிற்கும் விந்தையர்நோக்கி யிதயநீ ருணர்தர வின்றே,
வதிதருஞ்சிறையின் மாட்டியபோதும் வன்மனத் திறத்திபு ருகீம், பதி
வுறுந்தனது சூனிய வலத்தாற் படுகதி ரெழுதிசை யிருந்த, முதிர்வலி
யிருவர் காப்பினைவிலக்கி முன்னரிற் கொண்டக வழைத்தான். (௨௧)

திறத்துடைநமது காவலிற்கிடந்த செம்மலின் புதல்வரிம் மூவர்,
பிறத்தகுமனுச னொருவ னுண்டின்னம் பெயனறக் கொடுஞ்சிறை யெ
மனின், மறத்தொடுமென்ற னுணையிருப்ப வைத்தன னவனைநுந்
தொழிலாற், புறத்திபுருகிஞ் செய்தவைபோன்று மறைத்திரோன் றிசை
த்தனன் புல்லன். (௨௨)

கடக்கரியனைய மாற்றல ருடனான் கழிஇயவா யயில்வலத் துடை
ய, தடப்புயவரசே செய்வினையுடையார் சாற்றுமிக் காரியம் புரியார்,
கடக்கருங்காப்பி னிருப்பவ ரவரார் கைப்படு மெண்வினை யுடையா, ரி
டத்தினினுளதே விவைபலமுடிப்பா ரென்றனன் மந்திரத் தவரே. (௨௩)

மன்னியபுன்மை மலிநுமுறாது மருங்கினர் விளித்துநஞ் சிறையி
ற், றுன்னியகாப்பி னுறுமிபுருகிந் தோன்றலைக் கொணர்கவென் றுரை
ப்ப, வன்னவரோடி விரைவொடு மழைப்ப வண்டகை யினிதொடுமே
முந்துப், பன்னருஞ்சிறப்பிற் களங்கினமறுத்துப் பயின்மணி விளக்கெ
ன வந்தார். (௨௪)

வேறு.

வன்பனன் னபிமதி வதன நோக்கிநீர், முன்பனை தொக்குறு மூவர்
சோதர, னின்புறு மெமனெனு மிட்த்தி னுனையு, மன்புறும் படியில
னழைத்தி யென்றனன். (௨௫)

நயனுறுநாயகர் நனிதினங்கனம், பயனுறுங் காவலன் பாலினுங் கையேந், தியலொடு மினிதொடு மிரந்த காலையி, லயலறி யாதிறை யழிவித் தானரோ. (உசு)

வஞ்சக னேக்கினின் வலிய காவலி, னஞ்செனுங் கொடுமையி னெமனி னுளிரந், தஞ்சின னவனிடந் தொட்ட பூமிசை, மஞ்சினி னடக்கினு னென வழங்கினர். (உஎ)

நன்றுநன் றுவந்தநின் னுயன் பாலினிற், பொன்றின வன்னவன் பொதிந்த தாயினு, மின்றிவண் டரும்படி யிரந்து கேட்டியென், றொன்றிய கபடனி யுளத்த னேதினன். (உஅ)

மாட்டிய கொடியவன் மவுலக் காரணம், பூட்டியநாயகர் புகழ்ந்து கண்புட, னாட்டிற வல்லவ னிடத்தி னங்ஙனங், கேட்டனர் கெஞ்சின ரிரந்து நின்றனர் (உகூ)

இரந்திடுந் தன்மையா லெமனி னவ்விடம், புரந்தருங் கபுரினைப் பூமித் தாழ்வினே, நிரைந்தவர் காண்குறு தெடுத்து நேரலன், றிருந்திய வில்லின்முன் செறித்த தாமரோ. (௩0)

முன்னுறு மூவரின் முகத்தை நோக்கியே, மன்னவன் மாளிகை முன்றின் மாண்டிடு, மன்னவன் கபுறவ னக னிலத்தினின், மன்னின வெனகபி வழங்கி னரரோ. (௩க)

அன்னவ ரப்பொழு தரச னேக்கியே, பின்னவ ரிசைத்திடு மிவையு முண்மையே, லன்னவன் வெளியுற வரியவல்லவன், றன்னிட மிரந்திடுந் தகமை பூண்கவே. (௩உ)

வெள்ளிடை வருவனேல் விழியி னேக்கியல், வொள்ளிய குறிப்பினை புவந்து தன்னெடும், விள்ளரும் வாசகம் விளக்க வேண்டுமென், றள்ளிலே வேலினு ரறைந்திட் டாரரோ. (௩௩)

உரைத்திடும்வாசக முணர்ந்துநன்னபி, கரைத்திடுநீரினிற் கழீஇ, யுறுப்பெலாந், தரத்தொடுமீரறக் காத்துத் தக்கவன், புறத்தினி லிறைஞ்சினர் பூரணத்தினே. (௩ச)

பின்னர்தந் திருக்கரம் பெரிதி னேந்தியே, துன்னிய வுயிர்நிலை சூத்தி ரத்தினே, மன்னிய வல்லவ மாண்ட வன்றனை, யின்னிலந் தருகவென் றிரந்து நின்றனர். (௩ரு)

நலம்புரி மாதவர் நனி துவாவினுல், கலம்புரி வனிதையர் கருவி னுவினே, புலம்பியு முனக்குறும் பொலியப்பூமக, னிலம்பிளிந் திடவயி னெரிந்த போலவே. (௩சு)

வெடித்திடும் நிலத்திடை யெரியும் வெவ்வழ, லடுத்திருந் தவர் பல ரழல வோருரு, வெடுத்தன விழியொளி யெறிய வன்னவன், று டித்துயர் வெளிப்புறந் தோன்றி னனரோ. (௩௭)

உயர்சிரத் தூச்சியி னெழுருந் தீயுட, லியல்பத வுறுப்பெலாம் படர்ந்து துன்னவே, வயவனு மற்றுளர் கண்டு மாமன, மயர்வுற நடு ங்கின ரஞ்சி னாரரோ. (௩௮)

சூழ்தரு மன்னவன் சுற்று நோக்கியே, தாழ்தரும் வன்சிலைத் தாழ்ந் திறைஞ்சியே, வாழ்தரும் பெயர்க்கிளை வழங்குங் கூலியென் றாழ்தர வெழுந்தவ னுணரக் கூறினன். (௩௯)

வேறு.

இன்னகாரண மியாரு நோக்கிநு, ரன்னகாலையி னரசன் பொன் னிதி, துன்னுசாலையிற் றோற்றுங் கத்தனு, ரின்னபோர்பகு ருமெழு ந்தனர். (௪0)

தன்னின்மெய் யினிற் றரித்த வாடைகள், மன்னன்முன் னரே வாங்கி வீசியே, யென்னி னுண்டகை யிறைவ னன்னபி, யென்னவுள் ளமுற் றிதயம் பூண்டனன். (௪௧)

நீங்கினுட்படுஞ் செய்கை யுள்ளநீ, ராங்குநீங்கியே யண்ண லன் னபி, யோங்குமேனெறிக் குள்ள முற்றெனின், பாங்கின்வம்மெனப் ப ரிவிற் கூறினன். (௪௨)

இன்னவாசக மிசைத்த போதினின், மன்னனுள்ளமு மன்னு செந்தழற், றன்னுகண்களா லேக்கித் துன்புறு, தன்னவீரனோ ட றைகு வானரோ. (௪௩)

என்னிடத்துறு மினிய நன்னிதிப், பொன்னிடத்தினைப் புந்தி போதவே, யுன்னையின்னவற் குரிய சூனியந், துன்னியின்னலே தோ ற்றி வித்ததே. (௪௪)

ஆளடாவுன தாவி நைந்திடக், சோளடாவரக் கொண்டு நின்றை யென், வாளடாவுள வல்லுடர்ப்படு, நாளடாவென நஞ்சனேதியே. ()

சுற்றுநின்றிடுஞ் சுத்த வீரியர், முற்றும்வெந்தழன் மூன்ன நோக் கியே, குற்றமின்னவன் கொண்ட வீறுடும், பற்றுமின்னெனக் கோ ளன் பன்னினன். (௪௯)

மன்னவன்சொல்லினன் மாதி ரப்புயத், தொன்னலார்தொடர்ந் தொக்கல சூழ்தர, நன்னயப்பகு ருமென் றேகிய, சொன்ன மாதவன் றனியெழுப்பினன். (௪௭)

வாரியோதையும் வாரி யுண்டெழு, மாரியோதையு மயங்க. மாதி
ல், மேருமாடவே விண்ட வோசையி, னியாருமாடியே யகல நின்
றனர் (௪௮)

பின்னர்மன்னவிக் குரிய பேறுளார், அன்னமன்னவ னங்கம் வேக
வே, யென்னகேடெனக் கெய்திற் றுள்ளகத், துன்னிநோக்கெனு மற்று
மோதுவாம். (௪௯)

பாரிடத்தினி லெவரும் பார்த்திடாச், சீரிடத்துள செற்று நின்ற
வன், சாரிடத்துயிர் சாரந்து நின்றிடுங், காரணத்தினைக் கண்டி லாய்
கொலோ. (௫0)

இன்னகாரணத் தீடு றூண்டுகொல், வன்னமன்னவ வென வழங்
க்கலு, மன்னகாலையி னவகசூழ்தருந், தன்னமைச்சர்பாற் சார்பி னோ
க்கினன். (௫௧)

மற்குறித்திடு மின்ன மாறுடைச், சொற் குறித்தவன் றஞ்ச தற்
குள, பற்குறித்திடு மென்னப் பார்த்திபன், றற்குறிப்பினிற் முன்வி னா
வினன். (௫௨)

கண்டபேர்களுங் காட்டு நெஞ்சொலே, கொண்டுநின்றிடுங் கொடி
ய வேதனை, மீண்டுசெய்திடல் வேண்டு மென்னவே, யண்டர் கோன்
முன்னே ரமைச்ச னோதினன். (௫௩)

எவருநோவினைக் கிணங்கி டார்தர, லுவரிசூழ்புவிக் குரவர் நீத
மே, யவருளாமென வறையக்கேட்டபின், கவருலாமனக் கயவனோர்ந்
தனன். (௫௪)

வெய்யவீரியர் வீறி னோக்கியே, யையர்மன்னவிக் காயி னோயையு
ஞ், செப்புபொற்கரு கூலச சீரனுங், கையிற்பற்றுதி ரெனக் கவன்ற
னன். (௫௫)

இடிபிடித்தெனு வுரறி யாவரும், படிதலத்திசை பதறி யாடவே,
கடிதுசென்றவர் கவசம் பூண்டுகைப், பிடிபிடித்தனர் பெருமை யோர்
களே. (௫௬)

வேறு.

நன்னபியின்னுணா கொண்டவர்தங்களை நஞ்சகநெஞ் சுடைய, ம
ன்னவன்முன்னரின் வன்பெடுபொன்பிறழ் மண்டழண்மண் டலமேற்,
பின்னுற வொன்னலர் தள்ளினை கள்ளினர் பிற்கரமற்பதமே, மன்னுறவி
ன்னலின் மூப்பிரியொப்புற மாறிபிழைக் கினரே. (௫௭)

வண்ணமுகத்தின் விரிச்சிகனிற்கதிர் வன்னியினிற் பொலிய, தி
ண்ணமிருக்தவம் மன்னவன்றண்ட மதிற்செலும்வன் மையினான், செ
ன்னமுளத்தக ருங்கலெடுத்தழி வின்னிசைகல் லுரமேன், மண்ணி
லழுந்த விருத்தினர்சற்று மனத்தி னிரக்கமிலார். (௫௮)

மண்டலமுங்கதி ரும்பிறமும்முக மும்மலர்தண் கொளவே, திண்
டருவன்கல தன்கனமின்றிய செங்கரமுங் கழலுங், கொண்டிடு துன்பம
தின்றிமனந்தனி லுங்குணமன் னுறவே, யண்டர்களஞ்சவு மன்பொடு
கன்னிலை யண்டினர் நின்றனரோ. (௫௯)

நிலத்தினிருத்தி வளர்த்தியுரத்தி னிலைத்தருவட்டதனாற், றலத்தி
லுறுப்பி லசைத்தலகத்தி லகைத்தறமக் கிலதாய், நலத்ததெனத்த னுள
த்தின்மிகுத்த நடுக்கமுமுற்றிடவே, கலத்தின்மருத்தி னலைக்குடைறித்
த கருக்கரினொத் தனனே. (௬௰)

மயங்கியமன்னவ னன்னவனின்சொல் வழங்கியமா றுடையீர்,
சயங்கிடுவன்கல ருங்கனமின்றி யுளங்களிகொண்டிடலே, வியங்கொள
கன்கருள் கின்றவனென்னுரை விண்டுமுனின்றநிலை, சயங்கொளுமெ
ன்றனன் பின்னமிவுந்திய சாமியரோ துவரால். (௬௧)

வென்றியின்வல்லவன் றன்சினமுங்கிய மேலிலவீண னெடாஅ,
நன்றுநிலந்தனில் வந்துவிழுந்திடு நானுனதாருரமேல், வன்றிறவன்க
லுறும்படிசெய்குது மாநிறைபாரமதே, யின்றிலதென்றிவ னின்புறி
லுண்மைய தென்றனர்பொன் றலைவர். (௬௨)

ஓதலுமாதுனை யேதுறுதீதென வுள்ளமதுள்ளழலாய்க், காதுறு
வாதினன் கோதொடுவேதியின் கையினர்தம்முடனே, யீதுறுவேதனை
யார்தமையூதிய வெவ்வரியெவ்வமதாற், சாதகைமீதறி போதுறவாதொ
டூழில் சார்குதிகொன் றனனே. (௬௩)

அப்போதத்திர கைத்திறர்சுற்றினு மங்கியினிந்தனமே, யொப்புற
மிக்கி னடுக்கியதற்கிடை யுண்மையர்தங்களகம், வெப்புறவிட்டு நிறைத்
தனர்மெய்த்தசை வெந்துகரிந்தவனே, செப்புறுசிற்றுக வொத்தும
ருத்தொடு சென்றதுநின் றதுமே. (௬௪)

வெஞ்சினவங்கி யெரிந்ததலந்தனில் வென்றியினின்றவனால், மஞ்
சினமொன்று நிறங்கொள்பளிங்கியின் வந்துககன்குலவி, அஞ்சொல்வி
ளம்பி புலம்பியழுங்க ளரும்புனல்சிந் திடலும், பஞ்சுபறந்தவ ரங்க
நிறைந்தவர் பண்பினெழுந் தனரே. (௬௫)

கொண்டல்படர்ந்து பொழிந்தசலங்கொடு நண்டொள்பிண்டமதாய், விண்டநலங்கொள்க பீபுமுகம்மதின் வெண்புகழின் குணமாய், மண்டியவங்க நிறைந்துயிர்துன்றினர் வன்றிறலின்பெரியோ, ரண்டர் கள்முன்னர் புரந்தருள்செய்தவ னென்றுபுகழ்ந் தனரே, (௬௬)

எங்களொடன்கொடு பன்னருகாரண மிவ்வுலகந்தெரிய, விங்ஙனியற்றிய வல்லவன்வெஞ்சின மென்னுநெடுங்கடலெ, னங்கமுழிந்துழல் கின்றவைபாதக அஞ்சுகியஞ்சுகியென், றங்குறுமன்னவ னிங்ஙையறைந்தவர் மாநவருற் றவரே. (௬எ)

நவந்தருகின்ற பெருந்தகைகண்டவர் நன்கினுளங்கொளவீ, தவஞ்செயலன்றென வும்புகிதென்று மலர்ந்துமகிழ்ந்தவர்க, ளுவந்திடநண்பறிவஞ்சகனெண்சுடு வஞ்சியினும்பகையோ, ரவிந்திலரென்கொலிதென்றகமெண்ணி யலைந்தவன்குன் றினனால். (௬அ)

அயர்ந்துமயங்கிய மன்னவனன்னவ ரங்கபியுந்தொடர்பிற், பயந்திடுமென்றரு வன்சிறையின்குழி பம்பிடல்வம்புசெயின், வயந்தருமைந்தர்க ளென்றுரைவிண்டிட வன்றிறலின் படையார், கயந்தகன்றினனங்கள்வளைந்து கடிந்துபடர்ந் தனரே. (௬௯)

நச்சினுயிர்ப்புயர் பற்களுரத்திடு நக்கெழில்சுட்டியின, வச்சிரகட்செவி மற்றுடல்பட்டிடில் வற்புறுமக்கியென, விச்சையினிற்பொறிகொட்டுகொடுக்கின் விரிச்சிகமொய்த்தளவில், குச்சிதவிச்சிறை யிற்புகவைத்தனர் கொற்றவர் மற்றவரே. (எ0)

செஞ்சுடிகைத்திற நஞ்சறையுற்றவை திண்சிறையிற்பயிலு, மஞ்சுடரொத்தவர் கண்டுநடுக்கி னகன்றுற்மிக்குடனே, கஞ்சமலர்ப்பத தஞ்சமெனச்சரண் கங்கொளு மிச்சையினே, வஞ்சமெடுத்தெறி நன்றிறை செய்த்தகை வண்டவழ் நற்றவமே. (எக)

இன்னபெருஞ்சிறை தன்னிடைநன்கி னிருந்தனர்துன்பறவே, பன்னரும்வல்லவ னண்பினிறங்கிய பண்டமுதுண்டிடுமே, துன்னினருண்டு மகிழ்ந்தனிநந்நபி துங்கமுறுஞ் சதுபான், மன்னுதினம்பெற வன்னவுகன்றவை வண்பினியம் புதுமே. (எ௨)

இறந்தவரொழுந்துயர்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம், கஎ - இ - திருவிருத்தம் க௪அ.

சிறைமீட்டுப்படலம்.

வானுடுறைவோர் நிதம்பரவும் வரிசைநயினார் கொடுஞ்சிறையிற், றேனூறமுத முண்டுவந்து செவ்விமருளூமதொளிர்வதனற், கானார்புயத்து மறக்கயவன் கருத்துட்டிகைப்ப வன்னையினாற், றீரேருடனே வெளி மீண்ட செயற்கைவிளக்க வுரைக்குதுமே. (க)

கொடியவரவக் குழுவுலவுங் குற்றமுயர்த்த சிறைசாலைக், குடியி னிருப்ப வெங்கோமான் குணமும்வடிவு மலர்மொழியு, நெடிதுநினை ந்துகாட்சியினே நெஞ்சம்விழைவி னின்றளித்தத், தொடியினியாழின் முன்காத்துத் தாயார்துயர முற்றினரோ. (உ)

தேடும்பொருளிற் சிறந்தவெல்லாந் திறத்தினிலைத்த வுலகமெ னல், பீடும்பெருமை யுறுந்தனையர் பெற்றியுளர்பால் ளாமன்றே, ஈடு முடைய வன்னையிடங் காதலுரைக்கு மியல்பிதனால்,வாடுமுள்ளம் வே ட்கையினுன் மாதாவெழுந்தார் மதிப்புடனே. (௩)

கனிபினியன்ற திருமகன்மேற் கருத்திற்சிறந்த வன்னையவர், துனியினகங்கா ரத்திறலிற் றேற்றுநுமுறா தெழின்மாட்டம், வனை யின்முன்றி லுறும்வீர ராசர்மனைவி யாதலினு, னினைவில்விலக்கா நிலை கொண்டார் நிவராசனத்தின் முன்னுனார். (௪)

வன்மையிலைவேன் மறவர்பலர் மதியின்மிக்கா ரணிநிற்பத், தன் மையுளத்தில் வேறுமொரு தலைவனேதென் றுணர்ந்துயிர்க்கும், பன் மையுயிர்ப்பி னிழையணியார் பாங்கிற்கவரிபிருமகிபிற், புன்மையுடை யோன் கதிர்மகுடம் பொலியத்தவிசிற் கண்டனரோ. (௫)

இலங்குந்தானை யினையொதுக்கி யிதையநடுக்குற் றணிமயிலெ, ாலங்கொண்டிறைஞ்சிக் கையொன்று நனிவாய்புதைத்து மற்றொரு கை, விலங்காதிணைத்து மணிவிளக்கின் விரிந்தசுடர்போற் கலனெறி ய, வலங்கொணயினார் திருவனையார் மன்னனேக்கி யியம்புவரால். ()

மறத்தலுடையா ருள்ளகத்தை வாங்கிவணக்கு மதியூக, மறத்த லுடையா ருள்ளகத்தை வாங்கிவணக்கு மதிசிலையீர், திறத்தலுடையீர் மன்னவர்கள் சிறத்தலுடையீ ரடியவள்யான், புறத்திலுரைப்பான் புகு தனனும் புந்திக்கியைய வேண்டுவதே. (௭)

ஒலிக்குந்திரைசூ ழுலகதனி லுள்ளாரெவர்க்கும் பேர்விளக்கங், லிக்கும்புதல்வ ராதலினாற் காதலுளத்தே மலிந்ததனாற், பலிக்குந்தவ

த்தின் பேறதன்ற் பயந்தவரிய வென்மகன்பால், வலிக்கும்வாஞ்சை
யளவிலவாய் வளரும்பெருக்கா யுளத்தூடே. (அ)

மதியொன்றறியாச் சிறுவயதான் மகிமைபிளவையென் றுணரா
தாற், பகிமினீதக் தெரிகிலதாற் பயிலுந்தனது சொற்கொண்டே, இநி
யினிருந்தா ளதவினாற் சிறியாளிடத்தி னற்கருணை, நிதியினருள மகன்
பிழைக ளிரோபொறுத்த வீர்மையதே. (கூ)

தொண்டுவேண்டி நின்றவடன் றேன்றல்வேண்டன் முறையன்
றே, தொண்டல்வேண்டும் பயிரதுபோல் கோடியாள்வேண்டும் பயன
ருள்க, மீண்டுவேண்டுஞ் சிறைவிடுத்து மீட்டவேண்டு மெனமயினார்,
பண்டுவேண்டுந் தவததோடும் பயந்துவேண்டு மனையுரைத்தாள். (க0)

இனிதிற்றூழ்ந்து பெண்மையின ரிசைக்குமொழியு முட்படுத்தித்,
தனதுகொடிய தெறுக்காலுந் தாவுக்கடுகெட் டெற்பாந்த, வினமுமத
னி னிருந்தவர்க ளிறப்பேதிறத்த லெனத்துணிந்து, மனதுகுளிரப்
பொன்னலங்கல் வரைத்தோட் டிறந்தா னறைகுவனால். (கக)

உரையினியையா திருந்தவர்க ளுட்னேயிபுறு கீந்தமையும், வரை
வுகட்த்திக் கொணர்திரொன வயவருடனே பணித்திடலும், விரைவினி
வர்போந் தருஞ்சிறையின் விளங்குமவரை யழகொழுகுந், தரையினுடி
வுந் தண்மதியுந் தவழ்ந்ததெனவே கொடுவந்தார். (கஉ)

காலைமலர்போற் றிருமுகமுங் கருணைவழியுஞ் செழும்விழியும்,
வேலைமணிபோ லொளிருடலும் வீறுபடர்ந்த நெடுங்காமு, மாலைமது
ரச சாரொழுகு மணிகொள்வாயுந் தெளிவுடனே, சாலையிலர்போற்
றீனேருந் தவத்தார்தமையுங் கண்டனனால். (கங)

துயரமனுகா வெழிநோக்கித் தோற்றமுளத்திற் றியக்கமுற்று'
வியனினிஃது புதுன்மையென வேங்கையிடத்த வுழையெனவே, கயவ
னடுங்கித் திருகமுன் கடியசிறையி னுமர்க்குணவும், பயனுமளித்து
நாடோறும் பண்புற்றடைவா ரெவரொன்றான். (கச)

நிந்தையகத்திற் பிறந்துவஞ்ச நிரையினிணங்குங் கொடியையட்ர்,
எந்தைமுதலோர் பல்லோர்க்கு மியல்பினியற்கை செயற்கையுறத், தங்
துபடைத்துப் பரந்தருளுந் தகையினெனது பெருநாய, னிந்தவரிசை
பெறநாளு மினியவமுதந் தந்தனனே. (கரு)

திருந்துங்கருத்தா லறிவாலுந் தேடற்கரியோ னவரவர்க, ளாருந்
துங்கருத்தா முதற்பலவா யாளுங்கருத்த னின்கொடிய, வெரிந்தகரு

த்த ரெரித்திட வெண் ணீறினியைந்த வுடற்காவி, சொரிந்தசருத்தா நற்கருத்தத் தூயோன்றெழுதார் கதிபுடையார். (கசு)

புவனமுடையோன் கோலணியன் போற்றலணிய னவமணியன், பவனமுடையோ னழலறல னனிதிற்படைப்போ னினிதளிப்போன், கவனமிலவ னின்பதுன்பக் களிப்புநயப்பு மில்லவனு, மவனேயிறைஞ் சார் கொடுநரகத் தரியையிறைஞ்சி மாழ்பவரோ. (கஎ)

சிறத்தலுடைய வல்லவன்பாற் சிறியதொண்ட னியானெனவே, மறத்தலின்றி யுணாவிளங்கும் வாய்மையுணாத்தி யினையபெருந், திறத்த புதுமை நீகண்டுந் திருந்தாதுள்ள மெவனெனினி, னிறத்தகெடுதி வந்தடுத்த தெனவேயயு மவற்குரைத்தார். (கஅ)

வே று.

திருமபி மதுரவாய்மை செப்பலும் வேம்பிற்கொண்டு, பெருநெருப் பழன்றதென்னப் பேதகத் துள்ளம் வெம்பி,யிருவிழி பரக்கிற்சேப்ப வெழுந்தநெட் டுயிர்ப்பி னேடுங், கருமனத் துடையகஞ்சன் கருத்திடை யாய்த லுற்றான். (ககூ)

பிணித்திடுந் தொடர்புங்காவல் பெற்றிடுஞ் சிறையுஞ் செவ்வுண், டணத்தலு மினையவெல்லாந் தனக்கொரு பொருட்டிலாதாற், கணத்திடுங்கொடுமைவேறுங் கணித்தலே கணித்தலென்ன, நிணத்தடக் கதிர்வெள்வேலா னினைத்தொரு பாவம்பூண்டான், (உ0)

வெவ்வழ லுகுத்தசெங்க ணகாயுத வேங்கைவீரஞ், செவ்வுறு கரட்டும்பஞ் சிறுவிழி நெடுங்கை வெற்பு, மெவ்வமுற் றேக்குநீண்ட வயினெரி ஞமலியாவு, மொவ்வுறு நயபான்மன்னன் வேதனையுறுற்ற விட்டான். (உக)

பட்டர்தரும் பூதமைந்தும் பயிற்சியோ ரொழுங்கொண்டு, தொடர்தருந் தோற்றமெல்லா மொன்றெனத் தொகுத்தவள்ளற், கிடையினில் விகாரமின்றி யிருந்ததால் வீரமொய்த்தக், கடையிலங் கொருவனை க் கருத்தொடு மொரீஇய வன்றே. (உஉ)

கொடியவல் விலங்குஞ்செம்பொற் குச்சிர்மலர்ப் பதத்தைநோக்கி, யடிமையி னிறைஞ்சாதிறப வாண்டகை மேன்மைகண்டு, படியிடந் திங்குநப்பண் படிறேடு மாழ்ந்தபாவிக், கடியின னுசர்தோற்றங் கண்ணுற்று மொழித லானான். (உங)

இயல்பினெம் மமைச்சர்க்கேற்ற விறையென வின்றியாலே, வுய றும் வீரமேன்மை வாழ்தருஞ் செல்வத்தன்மை, நயனுற வச்சத்

தோடு நயப்பொடு மெடுத்துக் காட்டிப், பயனுற நஞ்சொற் கேட்டான் பயிற்றுக நின்சேய்க்கன்றே. (௨௪)

நீருவக் களித்தமைந்த னிலைதருங் காரம்வீரம், பேருவந் திருத்தலெல்லாம் பிறங்கிய விளக்கிற் செய்யா, நீருவந் தனனச்செய்கை நீடியனைகமை யென்ன, யாருவந் திடுங்கொல்யானே யறிந்தன னின்றுமன்னே. (௨௫)

ஆகலி னவனுமென்பான் மலரடி விளக்குமிக்கோர், காதலி னிணங்கியாம்சொல் கருத்தொடுங் கொள்வனன்னச், சூழினி தியன்றவஞ்சச் சூனிய மியாங்கொண் டேமால், போதுமே போதாதன்றே புவனத்தி னுழியாற்கே. (௨௬)

மற்றுமாண் டகையின்வீர மாண்பினிற் றிறத்தி னுள்ளப், பற்றுமாண் டருளின்மிக்கோன் பரவைமா நிலத்தார்போற்றுங், கொற்றமே பெற்றவின்ன குமரனன் கொடையி னும்பால், வெற்றியி னளித்தே னென்றுன் வீட்டினை யழித்தவஞ்சன். (௨௭)

வண்மையிற் றவத்தின்மேன்மை வரிசையி னெனது மாட்சிற், றிண்மையிற் றகையிற்கொண்ட செய்கையின் பெருமைபூண்பா, னண்மையின் மிக்கசெம்பொ னருநிதி கைக்கொண் டன்பி, னுண்மையி னவையின்வேண்டு மொருவனில் வலத்தான்மன்னே. (௨௮)

தேருலாஞ் சேனைநம்மாற் சிறப்பினிவ் விறலின்மிக்கார், சீருலாந் தகையினுற்றுற் றிருந்தல ரெவருங்கொண்ட, பேருலா முரணுந்தேய்த்துப் பிரியத்தி னெனையே வாழ்த்த, நேருலா நமரிற்சேர்க்கு நெறியுலா மகிமை கொள்வாம். (௨௯)

தீவினை கடக்கும்வங்கஞ் செறிபிணி நீக்கும்பண்டம், யாவரும் வழிபினெய்து மியலகங் காரமென்ன, மேவிடின் மன்னர்யாரு மருங்கினில் வேண்டிநிற்பக், காவலென் றலகங்கொள்ளுங் கனதியே யளிப்பன்மன்னே. (௩௰)

பொன்னொடு மணியேமற்றப் பொருவிலா வுடைமை யெல்லாந், தன்னொடுந் தகுதிகொண்டு தானென விருந்தாலன்ன, மன்னொடும் வேண்டுமேன்மை வருவதற் கையமின்று, லென்னொடு நிகரிலாதிவ் வேழுல குஞற்றுமன்னே. (௩௧)

காரினுங் கரியகூந்தற் கனியினுங் கனிந்த செவ்வாய்ப், பாரினுங் கிடையா தின்பம் பயிற்றும் போகபூமி, நாரியர் திலகமென்ற னய

த்திறன் வந்தநங்கை, சீரியல் வதுவைவேட்டான் செய்துமன் னவருக்
கன்றே. (கஉ)

சூழ்தரு மதியின்மிக்கார் துணைதரு மமச்சர்க்கெல்லா, மாழ்தருங்
கருத்தின்வல்ல வாண்டகை யாக்குமின்ன, கேழ்தருந் திறத்தான் றன
ணைக் கிருபையிற் கோடியென்னத், தாழ்தரு மரசன்சொற்றான் றதப
ணி யாசர்செய்தான். (கங)

மன்னவ னுரையின்மேன்மை மனமகிழ்ந் தரியவின்பந், தன்னிலை
வுடையவெங்கோன் றம்மையே கூட்டிவண்ணை, பின்னயிற் றந்தைசெ
ல்ல வின்னிசை மறுசமுண்ட, நன்னயத் துடையார்போத நபியவர்
போயி னாரால். (கச)

உடன்படுந் தந்தையோடு ருவப்பொடும் போதுங்காலை, யிடம்ப
டு மவ்வூர்நாப்ப ணியல்வளங் கொண்டவேந்தர், தடம்பெறு மணி
கபிபுருகமமதி னகத்துட் டங்கு, நெடுந்தகை யணிந்தபாத நிலைகொ
ண்டு புகல்வ ரன்றே. (கரு)

பெரும்பதி யிடத்தினுற்றுப் பீடணி வீடில்லாது, கரும்பதி புகு
தாயின்ற கதியறு கணக்காஅள் வல்லோ, னரும்பொருட் கவிமாச்சொ
ல்லி யதன்பய னுணர்ந்து நெஞ்சந், திருந்துமின் புன்மைநீத்துத் தேடு
மின்மேன்மையாவும். (கசு)

நல்வழி யொழுகிறொன்னி னன்னபிமார்கள் மாற்றார், புல்வழி கொ
ண்டார்போலும் பொருவழி நமர்கட்கெய்திப், பல்வழி கொள்வீதொன்
னப்பயனுணர்ந் துள்ளமஞ்சி, யில்வழி கொண்டேனென்றார் நெறிவழி
கொண்ட கோமான். (கஎ)

வன்றிறற் கயவனூரார் வன்மைநன் னபியைநோக்கி, நூன்றவ
மென்னவஞ்ச மொழியொடும் வந்தார்போலு, மின்றிவ ணிருமெய்ப்பி
யெடுத்துரை விளக்காநின்றீர், துன்றுமிம் மரபினியாங்க டொடர்கிலே
ந் தொடர்கிலேமே. (கஅ)

குழுவினர் வஞ்சமென்னக் குறித்திடா வின்றுரைக்கன். வழுவு
றுந் தந்தையென்போன் வண்ணிலா முகத்தின் வள்ளன், முழுமணி
யனையவென்றன் மொய்தவப் பலனேயீன்ற, செழுமணி மகவேயெம
சிந்தனை செய்யலானே. (கக)

தடங்கட் லுடுத்தவையந் தனக்கொரு பொறியிற் றேற்றி, யிடங்
கொளு மரசன்கோபத் தெரியழ லதனைத்] தீர்த்து, விடங்கொள வருந்

தஞ்செய்வ னென்னமி தயருமசச, மடுங்கருத் தின்றுசொல்லே போலு மவ் வியல்புநன்றே. (௪0)

நின்னையின் றெடுத்தவாயு மியானுநி நியற்றுங்குற்றந், தன்னையே பொறுத்தியென்னத் தருவன வுரைத்துக் கெஞ்சி, மன்னையே வேண்டி யிட்ட வருத்தமே கண்ட தின்றே, வென்னையிவ் விறைதங்கோட லியல்பன்று பயந்த மைந்த. (௪க)

மன்னவன் கழிமைநீக்கு வருமென வழங்கக்கேட்டு, கன்னாழி தந்தைநோக்கி நஞ்சினு மிருண்ட நெஞ்சா, னன்னவ னென்றுமுன்று மாண்டிடுந் தகையன் வல்லோ, வின்னனங் காவாநின்று னியாண்டினு மேலு மன்றே. (௪உ)

தாயுவந் தினிதிற்போந்த தம்மகந் தந்தையோடுஞ், சேயுவந் தினி திற்புக்கித் திருமனத் துன்மைவள்ளல், கூயுவந் தேவருமார்க்கங் கொள்விப்பான் றெழிலினோடு, மாயுவந் திருந்தார் கேளார்க் கடைந்தவா றிப்பாற் கேண்மின். (௪ங)

சிறைமீட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். கஅ - இ - திருவிருத்தம் க0ங௬.

பகைவாக்கிலம் பாட்டுபடலம்.

தம்மகத் திலங்கிய தவத்திறையகர், செம்மகத் திணங்கினர் சீர்மைகொள்ளவும், வெம்மகத் துடையவர் வெறிநிற் சிக்கியே, பம்மகத் தவரிலம் பாடு கூறுவாம். (க)

காரணத் தகையினற் களிக்குந் தன்மையாற், பூரணப் புகழினற் புகலு நேர்மையா, லாரணப் பொருளினு லவனையெண்ணுற, வூரணித் தவர்நபி யுஞற்றி னின்றனர். (உ)

வீரத்தாற் கொடுமையால் விறலின் வீக்கத்தாற், கோரத்தாற் றண்டத்தாற் கூறுபாட்டினு, லாரத்தி னபியுரை யாகம்பூண்டிடா, தூரத்தா ரன்னவ னெருவிப் பானரோ (ங)

நல்வழி யாரையு நபியழைத்தலும், பல்வழி பகையவன் பண்பிற் சேர்க்கலுஞ், சொல்வழி யடங்கிலாற் றுதித்திந்நோர்க்கடுங், கொல்வழி விடுகெனக் கூற்றி னின்றனர். (௪)

மேனெறி யொழுகிடார் மேன்மை யெய்துறத், தீநெறி யருள்செ
ன நாளுந் தீநெறிக், தூநெறி வள்ளலார் துதித்த வன்மையாற்,
கோனெறி கொற்றவ னடாத்தன் மேயினான். (ரு)

தகையறு சார்கவு தாரிய்யாவும், மிசையறு பவர்செயும் விகற்பத்
தண்டமே, தொகையறு நாயக னெறிவி தோற்றிடா, வகையறு பஞ்
சமே வழங்கி னைரோ. (சு)

நிலத்தெழுங் கூழின நீர்மை குன்றவே, குலத்தெழுந் தகைபல
வேறு கொள்ளவே, நலத்தெழு பொருளது நவைக ணின்னவே, சலத்
தெழுந்துயினிழ றருத லின்றியால். (எ)

பாதகக் கொடியவன் பயிற்றும் புன்னெறிக், காதகக் கொடியதிச்
சனங்கள் யாவையுந், தீதகத் தாக்கிப்பின் செழித்திய வான்புயன், மீத
கத் தெரித்ததே வேறு முண்டரோ. (அ)

மறவரின் கொடுமையா லுறுதி மாறலாற், றெறுகொலை களவினும்
பிணக்கிற் காமத்தா, லுறுதியின் றியுங்குடி கள்ளி னூக்கத்தால், வெவ்வி
துவந் தும்புயல் விலக்கிற் றுமரோ. (கூ)

காயழன் மன்னவன் கருத்தை நோக்கியோ, சேயிழை மாதர்கள்
செய்கை நோக்கியோ, தாயவர்க் கவர்புரி தோற்ற நோக்கியோ, மீயுயிர்
குயின்குழாம் விலகி நின்றதோ. (க0)

படர்நிலக் கூழெலாங் கரிந்து பாவியர், தொடர்நிலை யலைவுறத்
துயர மேல்வரத், தடநிலைப் பெயர்தரத் தன்மை குன்றவே, யடர்நிலை
மாறல்வா னுக்கிற் றன்றரோ. (கக)

சகத்துயர் மேன்மையுந் தக்கம் வீரமு, மகத்துய ராண்மையு மட
ருஞ் சோரமுஞ், சகத்துயர் செல்வமுந் துய்த்துக் காயிர்மே, லகத்து
யர் புலியென நடந்த பஞ்சமே. (கஉ)

பிறர்பொரு ளவாத்தினைப் பிரிவு மின்னிட, மறனுயர் கொலைத்
தொளி வஞ்ச மைம்பொரு, ளறவிலே யழித்திடு மாக்க ளூற்றுவ, னெறு
மையின் வெள்ளமே விரைந் தடர்ந்ததே. (கங)

உழவர்க டொழிலற வுயருஞ் செல்வத்தார், கிழவர்க டொழிலறக்
கிருமை யுற்றவர், விழவுறுந் தொழிலற வேதவேறுதா, யழைகுவர்
தெரிடல வகன் றகன்றரோ. (கச)

கைவரு கேமமுங் கருத்தில் புன்மையுந், தெய்வமும் பூசையுஞ்
செய்யு மந்திரம், பொய்வரு செபமல பொசித்தல் வுரினர், நொய்வ
ரும் பஞ்சமா தாயி நின்றதே. (கரு)

எடுத்தவர் தம்பொரு ளேத்தம் பார்வையுங், கெடுத்திழி தொழி லொடுங் கேட்டிடா தடர், தொடுத்திடும் வீரருந் துன்ன வஞ்சகம், படு த்திடும் வெறும்பதி பதிவு கொண்டனன். (கசு)

மாலுறுஞ் செல்வத்தார் மழுகு தோழினு, நூலுறுங் கணிதத்தார் கொதும லாளர்பால், வேலுறுங் கரத்தினர் விதவை பாங்கினிற், சோலு ற மருளுற விரப்புங் கொள்வரால். (கஎ)

உண்பன தின்பன வொன்று மின்றினற், புண்படு மூடவினர் பொ சிப்புக் கேக்குழும், நண்படு நட்பென வடருந் தீமையின், கணபடும் பாதகன் கையி னுடரோ. (கஅ)

நிலத்தினிற் பாசிலை நிறுவு மாமரக், குலத்தினிற் சாய்பவர் குறி ஞ்சி புக்குவார், சலத்தினிற் மிறத்தினர் தனைப்பின் மாதராற், செலத் தகா வெஞ்சுரஞ் சிதைய நிற்பரால். (ககூ)

அருமையி னின்றிடு மணிகொண் மக்களும், பெருமையுங் குலை தரப் பிறரிற் றூங்குமா, வுரிமையும் பகையவர் கொள்ளவோடினர், சருமையும் வெறுமையின் கடுமை நீர்மையே. (உ0)

பான்முலை கண்டிலார் பாலர் காண்டலுந், தான்மனங் கலங்குறத் தாய ரேங்குமே, மான்மறி விலங்கின மறித்தும் புல்லொடுங், கான்ம ரச் சருகெலாம் பசியிற் சாய்ப்பரால். (உக)

புறநகர் நோக்கினர் சிலர்கள்பொற்பற, மறநிலை நோக்கினர் சிலர் கள் மாண்டன, ரறநிலை நோக்கினர் சிலர்க ளாக்குறூற், றிறைநபி யுவந் தன ரினிதி னுமரோ. (உஉ)

நிலத்தினிற் பசுமையே நிலவி லாததால், சலத்துடை யவர்படுந் தயக்க மாளடர், குலத்திடைப் பழிகொலோ கொடிய வஞ்சகன், மல த்திடை மாழ்தரு மனத்தி னேகொலோ. (உந)

நகரது கரிசத்தி னலிவு கொள்ளவே, வகைவகைத் தானிய ம லைக ளாமெனா, வகநிலை யறையிட மனந்தஞ் சேர்த்தனன், பகையென முளைத்திடும் பாவ மன்னவன். (உச)

குவிதர நிறைதரு மரியிற் கோளகன். சவிதருங் கழறெழுந் த கையி லார்க்கெலா, மவிதர வளித்தலே யன்றி மேன்மையி, னவிதரு மவர்க்கவை நல்கி லானரோ. (உரு)

உள்ளகக் குழைவுற வுடல மாடுறத், தள்ளக மாகவந் தன்னினின் றவ, ரெள்ளரும்பசியினு லேங்கி யேங்கிடம், வள்ளலின் முறைமுறை வழங்கி னாரரோ. (உசு)

தாவருந் தருதியின் வழியிற் சார்ந்தவ, ராவியி னுடலென வரிதிற் சூழ்தர, காவலர் புகழ்தரு நபியு மந்நகர், ப்ாவரண் புறத்திடைப் பரிவிற் போயினர். (௨௭)

வெண்ணில வழிதரும் பணிலமேமணித், தண்ணில வொடுங்கிரை தாவு மெக்கரின், விண்ணில வமுதமே விளங்கிற் றென்னவோர் மண்ணில வுங்குவை வள்ள ளேக்கினர். (௨௮)

குவிதரும் புளினமே யருகிற் கொற்றமேய், நபியிறை யவன்றனை நனி திறைஞ்சியீ: தவியென வாக்கிகின் னருளி னிகெனச், சுவைமொழி யொடுந்துதித் திரந்திட் டாரரோ. (௨௯)

உட்பொரு ளுணர்த்திடு முடைய நாயக, னட்பொடு நபிநுவா நனிதிற் செய்ததாற, கட்புல னடங்கிடாக் காரணத்திடர், மட்பொரு ளுண்டியின் வருத்திட் டானரோ. (௩0)

நன்னெறி யொழுகிய நரர்க ளியாவருந், தந்நெறி நபியவர் தகையை மேன்மையாற், றுன்னெறி பசியது தோற்றுந் தோறுமம், முன்னெறித் திடரிட மொய்த் திருப்பரால். (௩௧)

அவரவர் கருத்திடத் தாக்கங் கொண்டிடச், சுவையுறு முண்டிகடொக்க வன்பொடு, நவையற வுண்குவர் நனிதின் மேன்மையிற், றிவமிளி ருடலொடுந் திரிவர் சிரியோர். (௩௨)

நல்வழி மாறினோர் நஞ்ச வஞ்சகன், செல்வழி யிணங்கியே செய்ய பொற்சுழற், புல்வழி வணங்கிமுன் பொலியு முண்டியிற், சில்வழி யேற்றவர் திரிகு வாரரோ. (௩௩)

மேதகை யாளர்கள் மேட்டி னுண்டியே, சாதகங் கொண்டனர்; சமய பேதத்தார், தீதகவிடத்துண் வாங்கித்தீதின, ராதகங் குறைதர வழிந்த விரமே. (௩௪)

குடியினர்க் களித்திடக் குறைந்த தானியங், கொடியவள் சேர்ந்ததா குலத்தி னோர்க்கன்றி, யிடமினி தில்லையா லேக்க முற்றுள; முடைதரக் கவலையி னுயிர்த்திட் டானரோ. (௩௫)

உண்டியுங் குறைந்ததா லூரி னுற்றிடு, மீண்டுளர் நபியிட மேவித் தாம்படும், பண்டியா லருங்கவி மாவும் பற்றியே, தொண்டினிற பலருறத் துளங்கு மன்னனே. (௩௬)

மார்க்கமுங் கொண்டுளொ மகிழ்வுங் கொண்டிட, லாக்கமுங் கொண்டுண வரிதிற் கொண்டனர், பார்க்குநங் குடியிட ரென்னும் பன்மொழி, கேட்குமச் செவிபடக் கெழுமு மன்னனே. (௩௭)

உன்பொருளுடைய னிலனுறு வார்க்கெலாம், இன்பொருணி
சப்பெனக் கூழிற் செய்தியால், மன்பொருள்ளின்றிக்கை யரிகொள்
வாரெனப், புன்புகும் வேலெனப் புழுங்கு மன்னனே. (௩௮)

புத்திய ரறிவினர் பொருவு மாக்கத்தார், சித்தையின் மகிழ்வினர்
சேர்ந்த பேரென, வத்தியுங் காலையு மாலையு முன்மரு, ளுந்தின வெ
ளவுடற் சாம்பு மன்னனே. (௩௯)

சுருங்கிய கூழிறைத் தொடர்ந்த பஞ்சத்தான், மருங்கினர் தளைத்த
லான் மதியி லாததாற, கருங்கரி யுண்டிடுங் கனி விளத்தினை, யிருந்த
னன் மன்னவ னீணையி னீடிலா. (௪௰)

வேறு.

மருவாத வழிகேடன் மனமீது கவலை, யுருவாக வினைமிகி னுறு
காலை யொருநா, ளருளோடு நபிநாத ரரியோனமு றுதவும், வருமு
ளரின் மனைமேடு மகிழ்வோடு மடைந்தார். (௪௧)

அணிதோளி னுறுசோலி யதன்மீதி னிறைய, மணியேயு மனை
லேபெய் துவமேய மகிழ்வின், கணியாத புகழோடு கருதாவ லரச,
ரணிபேட மருகாக நபியேகு மளவே. (௪௨)

வலத்தோர்க ளணித்தோடு மறத்தேய நயவன், நலத்தேரும் வர
த்தோர்க டவத்தோரை யருகி, லலத்தோடு விளித்தேயி னயச்சோலி
யதனுள், பலத்தாய பொருட்டோது பணித்தோது மெனவே. (௪௩)

குறிக்காது நிலைத்தோன்மெய் குணத்தாதி மகிழ்வின், மறிக்காது
நலத்தோடு மதித்தோது மெமரும், வெறுக்காது பசிக்காக வியப்போடு
முணவே, யிருக்காது கொடுத்தாளு நிகழ்த்தாத வுணவே. (௪௪)

ஈதென்று நபிசொல்ல விருசிக்கை யனையன், ஆதங்க னெகிழ்
கென்ற வளவன்பின் விடவே, கோதொன்று கரமுங்க விரல்கொண்டு
பிடியின், மீதள்ளி யதுகண்டு வெருவுண்ட பொழுதே. (௪௫)

இலவின்கண் மலரென்ன வெழில்செய்ய மணலாய், நலவங்கை
யுறமுன்ன நபிதங்கள் கரமே, வலமுங்க விரிதள்ளி வலியின்மு ன
னையன், குலமஞ்ச வணியின்ப முறக்கொண்டு மளித்தார். (௪௬)

நீதஞ்செய் நபிசெங்கை நிறைகின்ற வஃதே, வாதஞ்செய் மணி
யென்ன வளமண்டு மதாக், கோதும்பு கனியன்பின் குணமல்க நய
வன், சேதஞ்செய் விழிகொண்டு தெரிகின்ற பொழுதே. (௪௭)

வரமுற்ற நபிகத்தர் மனமெய்க்க ளிவர்க்கு, தரமுற்ற மதிமிக்க
தகைபெற்ற வெவர்க்கு, மூரமுற்ற வொருசுத்த னுதவித்த வுணவென்,
றறிதும் பிடுமெழுத்தை யவைமெய்ப்ப வுணர்ந்தான். (௪௮)

பொறிகொண்ட நெறிகண்டு புனைவஞ்ச மனத்தா, னறிகின்ற நபி
மூன்பி னடர்கின்ற வெமரை, யெறிகொண்டு மூளமுன்றன் விரிவஞ்
சனையினே, சிறைகொண்டு நிலைநின்று திரிகொள்ள முடித்தாய். (௪௯)

எடுத்தென்றன் வசத்தன்ப ரின்த்தேன்சொ லதனை, விடுத்துன்
றன் புறத்தண்மிம் விதத்தொன்றும் புனைராத், தடுத்திங்கன் மறத்தங்
கந் தடத்துந்து மூராறைற், படித்தும்புன் செயற்கொண்டு புலத்தெங்
கும் திரிவார். (௫௰)

ஆளுந்து நின்சேனை யவரோடு மென்றன், கோளுந்து நகர்நிந்தி
நீகொண்ட நிலையின், மீளுந்தின் சிலைவீர விறல்வேந்த னென்சொற்
கேளும்பின் னிலையாகில் வருகேண்மை யுணர்பின். (௫௧)

வலிவீர னுணாசெய்ய வண்மைக்கு மேக, நலிமேவு நலிவின்றி
நவமேவு கையார், சலியாது தகையோடு மென்னோடு முறுவார், மலி
வோடு நகரீது மதியோடு மகலேம். (௫௨)

உலகாளை யெனும்வாரி யொருவங்க மகனே, லலகாய வுயிர்யாவு
மரிதாளு மென்ற, னலனேய மூதாதை னிநீயு மரபிற், குலனுரு மூ
றையானென் குடிகொண்ட நகரம். (௫௩)

மனவஞ்ச மதுகொண்டும் வலிகொண்டு மூன்ற, னினம்வந்த மூ
துவன்பி னிடுதந்தை கவரத், தனதென்று மவன்சென்னி தனைகொண்
டுபின்ன, னெனதென்று நினைவுண்டு மிவ்வின்றை யெனவும். (௫௪)

மதமீறு மொழியாவு மனமீதி னிலையாக், கதமீறும் வழிநீங்கி
மிகுகா ரணமுமாய், அதிநேய வருளாகி யவனென்று முறுதி, விதிபூ
ண்டி யிப்போதில் விறல்பூண்டை வயவ. (௫௫)

மெய்ப்பாதை புக்காது வீறுற்று நிற்கிற், பொய்ப்பாதை நிற்பார்க
ளுன்சேனை யொலிவுக், கைப்பாக நின்னோடு காணாது மாழ, விப்போது
வல்லோ னிடத்தே யிரக்கும். (௫௬)

இவ்வாய்மை யென்கோ னெடுத்தோத வஞ்சந், துவ்வாளன்
வெங்கோப முஞ்சோக முற்றே, யொவ்வாது புன்செய்தி யோடுங் கடு
ப்பின், வெவ்வாறு கொண்டான் மறத்தால் விதத்தால். (௫௭)

சொன்மைக்கு மஞ்சிற் றுளங்கேறி னோனன், வன்மைக்கு மண்
டத்து வன்சோதி யென்னப், புன்மைக்கு மஞ்சத்துப் புன்றீமை
யின்றி, நன்மைக்கு நெஞ்சுற்று நின்றார் நடந்தார். (௫௮)

புவியாவு நசையாக வருகின்ற புனித, நபியார்த முளமீது நயமே விளக்கிப், பவமோடு முறுவேந்தி னதுபன்னு மனுவா, சவிபோக வினை விடு தனின்மே யிருந்தார். (௫௧)

பசைவாக்கிலம்பாட்டுபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௧௧ - இ - திருவிருத்தம் ௩௦அள

காமாத்தாக்கியபடலம்.

வெய்யவெங்கதிர் வேலுடை வீரர்கள் சூழச், செய்யபொன்மணித் தவிசிடந் திருந்தல ளிருப்பப் பொய்யினின்றவந் நகரினர் பசிபொறி யதனு, லுய்யவேறின்றி யுடைந்தன ருடலொடு முளமே. (௧)

கண்மருண்டனர் நெஞ்சக மருண்டனர் கருத்து, வெண்மருண்டனர் தங்கிலே மருண்டன ரிரிந்துப், புண்மருண்டவர் போன்றவ ரிரைப் பொடும் புன்மை, யுண்மருண்டமன் னவனிடத் துற்றவர் தொழுதார்.

நமக்குமாறுளை நபியென வந்தவர் நவின்ற, சுமக்குமென்சொலி னின்றவர் சுகமது படரத், தமக்குநண்பொடு மூண்டியே தனைப்பிலா துவகை, சமைக்குமாக்கமே கொண்டுறக் கண்டன மியாமே. (௩)

வருந்துமாக்கையின் வறுமையங் கடலிடை மாழா, திருந்தியா தொன்றுங் கேட்கிலே மிருவிழி கொண்டும், பொருந்திலேமிஃ தெமர் செயும் பொருபலன் கொல்லோ, விரிந்தவெங்கதிர் வேல்வலத் தரசு நும் விறலே. (௪)

நாளுநண்பொடு நறுமண வினிதொடு மூண்பா, ளுருந்தன்மை யின் மிக்கொடு மளித்திரே லன்பின், கோளுந்தங்கிடா துங்கழ றுழு குவங் குறியின், மீளுந்தா வருந் தகுதியிற் பிசகின்றி மேமே. (௫)

அன்றிநல்லுணை வருகுமே லாண்மையிற் றிறந்த, வென்றிமன் னபி யுரையினை வியப்பொடும் பெற்று, நின்றுமேன்மையி னடைகுவ மென்றனர் கிளையார், துன்றுமன்னவன் கேட்டன னயர்ந்தனன் றுளங்கி. (௬)

வெஞ்சமுற்றனை னுராதினன் வெள்ளெயிற் றதரம், பஞ்சினற்றனை முகஞ்சிவேர்த் துடலமும் பதற, நஞ்சமுற்பொறி யுகவிழி நனுகினர் விழித்து, நஞ்சொலாசனைக் கொணர்கென நவின்றனுப் பினனே. (௭)

வேகமன்னவன் றூதுவர் விரைந்தனர் விழைவின், யூகமன்னவற் குரைத்தனர் நடுக்கொடு முடனே, யேகியன்னவன் றிருக்கழ லினிதொடு மிறைஞ்சிப், பாகமன்பொடுங் கரமிணைத் திருந்தனன் பரிவின். (௮)

நின்னவத்துறை மகனிபு ருகிமென் னிலையின், மன்னலத்தினர் கருத்தது கலங்குற மலைவு, மின்னலுங்கொடுத் திருந்தன னிடர்பல வி ளைத்துப், பன்னலத்தின ரியாரையும் படுத்தினன் றன்சொல். (௯)

என்னிலத்தினி லியாவர்க்கு மிறையென விருந்த, நின்னலத்தினை நின்றெழில் வியப்பினை நின்றன், மென்னலத்தினை நோக்கியேபொறு த்தனன் வேறுந், தன்னலத்தினை வாங்கித லரிதன்றென் றனக்கே. (௧௦)

போதமேமுதற் றுணைபல பொருந்திய மன்னர், நீதமேயென முறைநெறி நோக்கினே னெஞ்சிற், காதமேகொடு சோறலே வலித ன்று கருத்தி, னீதுநன்குணர் கென்றன னிருமனக் கயவன், (௧௧)

மணிகொள்பொற்புய மன்னவன் செழுங்கழல் வணங்கி, யணி கொளாண்டகை வல்லவ வரியவென் மகவைப், பணிகொண்டேன்பணி கொண்டிலன் பண்புளங் குறியாத், தனல்கொண்டேன் வெறுத் தகன் றது தகையவென் மனமே, (௧௨)

என்சொற்கேட்டில னென்பயன் றருகுவ னிவனல், வன்சொற் கேட்டனன் வடிவது வளர்ந்தது மன்னே, நின்சொற்காக்குக நிலத்தி லனுகினின் னரசிற், புன்சொற்காண்கிலா தியாதெனும் பொருந்துறச் செய்மின். (௧௩)

எமக்கு நற்பயன் கொடுத்தவ னன்றிய னகரார், தமக்கு மப்படி யியற்றுவன் றகையில னதனு, னுமக்குளங்கொள வன்றேனுவன் றிடுந் தண்டஞ், சனமக்கவென்றனன் வினையிலாத் தபதிய னன்றே. (௧௪)

கேட்டமன்னவன் வயிரமே கிளர்தர மனத்துட், பூட்டிநின்றனன் சிலபகல் கழிந்தன புதிய, காட்டினன்னக ருளர்க்கெலாம் பெரியநா ளடுத்து, வேட்டமுற்றிட வந்தது மகிழ்ந்தனர் விரைந்தார். (௧௫)

இயல்பிறுண்டினிற் கொருவிசை யெதிர்த்திடி லெவரும், பயிலு மேன்மையி னகர்ப்புறம் பரிவொடும் போந்து, முயலிலாப்பல பொழு தற்று முறைமுறை தெய்வத், தயல்குலாவிநன் றிறைஞ்சுத லாக்கமே கொண்டார். (௧௬)

அன்னமேன்மையி னப்பொழு தக்நக ருறைவோர், பொன்னமா மணி பணியொளி புரடரப் புனைந்திச், சொன்னகற்றுகில் பற்பல வுடுத் தெழி லிலங்கு, மின்னலுஞ்சிய லூர்தியி னெழுந்தனர் வியந்தே. (௧௭)

பொழியுந்தாரையின் மதமலை நெருக்கொடும் பொருவுங், கழிவிலாத்திறக் கவனவெம் பரிவளி கடுப்ப, வெழில்குலாமணி யிரதமு மிருஞ்சினத் துமவர், குழுவுஞ்சூழ்தர வெழுந்தனன் கொடிய மன்னவனே. (கஅ)

செய்கைநோக்கிய வமைச்சர்க டேர்ச்சியிற் றுணைவர், பொய்கைநோக்கிய தன்பதி பொருந்தள பதிய, மெய்கணோக்கிய வணியொடு மினையொடு மெழுந்தார், கைகணோக்கிய கொடியொடுங் கவிகையுந் துன்ன. (க௯)

சீதவெண்புனல் மஞ்சன மாடியத் தெளிவிற், கோதறுந்துயிற் புனைந்துபோம் பணிபல கோடிக், காதும்வேல்விழி யஞ்சன மெழுதிவன் கலவை, போதவாடையி னுரியர் பொலிந்தன ரன்றே. (உ௦)

கலம்புனைந்தெழி றுளங்கிய கதிர்மணி வயிரத், துலம்பொருந்திறற் புயத்துடை யொளிரயில் வலத்துப், பலம்பெறுந்திருக் குமரர்கள் பல்லவர் சிவிகைக், குலம்பிறங்கின மதியென வெழுந்தனர் குழுமி. ()

தளர்ந்திருந்திடு நடையிலா விருத்தர்க டவிர, வளர்ந்தநல்லெழிற் குழவியே மலர்க்கரத் தணைத்தா, ரிளங்குமித்திடும் பல்லவ ரொழுதும்பின்னுசர், வளங்குறத்தரு மகனையும் வினவினர் வழியால். (உஉ)

மனந்திருந்தமே யுளவென்னில் வருகுவ னஃதி, னினந்திருந்தில வாகையி னலிவிருந் தவருத், தனந்தனிக்கிருந் தனனிவ னவனொடுந் தகையிற், சனந்தளத்தொடுஞ் செல்கநீ யென்றனர் தவத்தார். (உ௩)

செறீஇயமாமணி யாரங்க டிரட்புயம் புரளக், குறீஇயபேரொடு மாசறுங் கூடின னதிருந், தறீஇயதன்னமு முழவுமே திசைதிசை தழைப்ப,வழீஇயமன்னெடும் பெரும்படை வலத்தொடும்பெயர்ந்தார்.

வேன்மருண்டனர் வெங்கணை மருண்டனர் வில்லின், கான்மருண்டனர் கான்மருள் வாம்பரி கதத்தார், பான்மருண்டவத் தேமொழிப் பாவையர் சிறந்த, மான்மருண்டகண் புருவமு மஞ்சின்ற மறத்தால்.

இருபுறத்திலுங் கற்றைக ளிடையொளிர் மதியின், றிருமுகத்துவெண் சாமரை நாரியர் செழுங்கைக், கருமுகைத்தரு மம்புயங் கடுப்பவக் கயவன், பொருமுகத்தொடு மதத்தொடும் போந்தன னன்றே. ()

மன்னரோரணி மந்திர ரோரணி மறத்திற், றுன்னரோரணி சேவகரோரணி துதிகரு, மன்னரோரணி குமரர்களோரணி மடவார் பின்னரோரணி திசைதிசை பிறங்கிட வன்றே. (உ௭)

செய்யதாமரை செங்கழு நீரொடும் பசை, மெருபமுற்பழங் க
ரூமிகொடும் பனைபொடு முவன்ற, மையறெங்கின நீரணி வானுறக வி
ளைய, வையலாம்பொழிற் றண்டலைத் தலைவர்போ னின்றார். (௨௮)

கலைவை துன்னிய மாப்பணி கதிர்முத்த வொளிவா, முலைவுபோழ்
கொடி யவர்விழி மலர்கர வாத்தி, னிலைமுமன்னவர் செம்முக விழிநிலை
கொளவுந்த, கலைவல்லார மலர்தரப் பகைப்பார்கள் டணையார். (௨௯)

சுருங்கணவேலொடுங் கணைபொடுங் கருகுருடித் ததுவு, மருங்
குறற்கொடி யானைவ கவிகைவண் டலைகள், பொருங்கை யானை
மென் னடைபரி புனைத்திடுங் தாளை, பொருங்குபேரணி மன்னவ ரொ
த்தனர் படவார். (௩0)

மன்னமேமுக லனைவரு மாநகர் விடுத்தப், பொன்னெதின்மதி
லப்புறம் பூம்பொழிற் புகுந்து, நன்னரம்படு மாந்திகட் புடைபவா
புடைய, வின்னனித்தன மென்றலை னிருந்தன ரன்றே. (௩௧)

வேறு.

வாரத்திலிற் றகையபிக்கோர் மனைநிலை விடத்தி னூற்ற, திரத்து
டை முகம்மதம்பொற செறுமணி முகத்த வள்ளற், றரத்துட னெமுச்
சுநெருசிற் றருகொடுங் குதிரர்போற்று, மரத்தவ னபன மொய்த்த
மாளிகை யிடத்திற் புக்கார். (௩௨)

பன்மணி யிலங்கவன்னைப் பட்டிலை மிளிர வாசச், சின்மலர் க
டைபம்வீசத் திபடும் விரியல் செய்ய, பொன்மணிச் சிகைகள் முனை
புதியபோ சனம்பா றேனெய், வன்மனக் கனிகள்யாவும் வைதசவ னி
ருப்பக் கண்டார். (௩௩)

கொடியவ ரிருக்கிலாரோ குமிர்துமை மிறைத்தி லாரோ, மடிதர
விணங்கிலாரோ வாய்மையா தென்கொ லுணர, நெடிதுற நோக்காநெ
ஞ்சினை நோர்த்திடுங் கெமிதி யென்னோ, விடுத்திவிட் டேகாதென்னோ வெ
னநபி வுரைத்துஞ் செய்தார். (௩௪)

தன்னழி வில்லரென்னத் தம்முனர் விஸ்லா வண்ண, மின்னனி
சிலைகளிற்ப வேமுறன்றுங் கருத்தட் கொள்ளா, தென்னிலறாத் திறங்
கள்காண்டு மெனநபி மருங்கு நோக்க, வன்னவர் லயத்திற்பண்டத்
துறையிரோர் மமூதைக கொண்டார். (௩௫)

காலொன்றுங் கையுமொன்றுங் கண்ணொன்றுங் காதுமொன்று,
மேலொன்ற மாறின்மாற்றி வேற்றுற வாங்சப் பூன்றன், பாலொன்றும்
படியிறுக்கிப் பழிதலே யுடைகள் செய்து, மாலொன்றுஞ் சிலைகள்
மற்ற வடிவத்திற் றிளந்தா ரன்றே. (௩௬)

சிற்றுரு விளக்கமெல்லாஞ் சிதைத்தவன் றொடையல் பூண்ட, மற்றொரு பெரியபாவை மணிப்பபத் திடத்தி னூடா, தற்றுற மழுவுஞ் சாத்தி யணியினைக் காப்பென்மி, கிற்றைத் திரங்கண்மி விலைகளிர்த் திறைவர் மீண்டார். (கஎ)

வெண்மதி னகிருர்மேலும் விறன்மனை யடைந்தார் பின்னர், வன் றிற லுடையதிபோர் வளப்பொழி லுகர்ந்து செல்வி, நன்றிய பெரு ன ளைந்துச் சுடர்றொடி மன்னமேற்றேன், சென்றணி நகர்க்கியாருந் திரு மனை யிடம்புக் காரே. (கஅ)

சத்தியுங் கருக்குங்கொண்டு தாழ்தரும் பகைவர்தம்பிற், சித்த முற் றரியகோயிற் சிலர்வந்து புகுந்தா ரங்கன், வைத்திடு முனைவுந்தெ ய்வ வடிவிழு கோல மிடாவும், பத்திய வெகுளியோடுங் கண்டவர் முகி ழ்த்தார் பார்வை. (க௯)

காரதிரிடிவிழுந்தென்னக் கட்டிட மாழ்ந்தா ரென்னச், சிரநி ரகத் திளைஞ்சித் திகைப்பொடும் வெகுளி யூற்றுப், பேரணி யிலங்குந்தெய் வம் பிரிதர வின்னலிந்தை, யாரவள் வளிதங்கொண்டா ரெவரென வவரே யோர்ந்தார். (௨0)

வான்படர் பனிமிற்றிங்கள் வழிபடு மிருளி னென்னத், தான்படுந் தசைசரி ஞருந் தருக்கொடு புறங் கணிக்குந், கோன்படுங் கோட்டிக் கெல்லாம் வயிரமே கொண்டவீர, மான்படு மிபுருஷமே மனத்துணி வென்ன வாய்ந்தார், (௨க)

கலங்கிய வுள்ளத்தூடுங் காரணத் துணிவு கொண்டு, துலங்கிய முத்திரைச் சிரண்டதோட் டிறந்த மன்னர், வலங்கொளு மவையின் வஞ்ச வயவன்முன் னிவர்கள் நந்தந். குலங்கொளுந் தெய்வமின் னேன் கொடுமையே செய்தா னென்றார். (௨௨)

அருகினின் மன்னன்சூழ்ந்தோ ராக்கமுந் றெவருங் காண்ப, வரு நமர் கொடியதண்ட வாதமே பேசக்கொள்ள, வெருவுற வுளமுமீதே விறலினை மதிப்பாருகப், பெருமிபு ருகிந் தன்னைப் பிடித்திவன் கொ ணார்மி னென்றார். (௨௩)

செக்கதி ரிலேவேலேந்தஞ் சீற்றத்தா ருருமிற் பொங்கி, வெங் கனை விசையிற்போந்து விறனமி யென்னுந் தாய, திக்கனைத்தொடர்ந்து ஞாயத் தொருசிமி னாசன் ஞாங்கர், பங்கய முகத்தார்முன்னர் பலி வெஃகும் விதித்தாரன்றே. (௨௪)

எழிறரு மெமாகடேவ ரிருந்தவா லயத்திற் புக்கி, யழகுறுஞ் சிறி
யபாணை யனைத்தையுஞ் சிதைத்து வன்பின், மழுவுறு தருவத்தோனி
ன் வைத்தல்கின் றிறகுகொலென்ன, வழுவுறச் சூழ்ந்தவீர மன்னவர்
வினவி னூரால். (௪௫)

பெருமையென் றவர்கதானும் பிறிதின்றென் றன்னலாறு, மிரு
மையெனியம்பலாறு மிதன்றொழில் முயற்சியாறுங், கருமையி னி
ன்னிலைதைக் கருத்தொடும் அஆ ஆயவ, ரருமையிற் செய்மனவல்லா
ரிமின்க ளுணர்வி னன்றே. (௪௬)

வலந்தரு பன்மைகொண்ட வான்முறை யதனுற்றற்குக், குலத்
துடை நீவிர்செய்யும் பரிசது குறையென் றென்னில், தலத்தினி
லெவருங்காணத் தருணமோர்ந்தின் னமிர்தை, சலத்தொடு முதியபாணை
மாழவினுற் றகையவன்றே. (௪௭)

அன்றியச் சிலைகளின்வி ரன்புற வியம்புமாறு, னின்றவிக் கொடிய
கோல நகையது நிலைக்கச்செய்த, வன்றிற னியாவனென்ன வழியொ
டும் வினவிக் கேண்மி. னென்றெதிர் நீடாயினார்நம் மிருதயத் திருந்த
கோமான். (௪௮)

நயந்தொடும் பயத்திறேடி நபியவர் கடாவிற்கங்ஙன், வயத்துடை
யவர்கள் வேறு மறுமொழி வினவற் கேலாக், காயத்தொடுங் களிறுங்
கொப்பங் கலங்குற விழுந்ததென்ன, மயத்தொடுந் தத்தமுள்ளே மா
ழ்கியே யாய்தல்கொண்டார். (௪௯)

விளக்கிய கனத்திற்றுமே விரிவுல கெவருங்கேட்டு, ஊளக்குறு
மகிதங்கொண்டோர் நீவிர்க ளன்றியாமோ,களக்குற நின்றேமென்னத்
தத்தமே கலங்காநிற்பத், துளக்குவார்க் கிடையிற்சென்னி கோட்டுவா
ர்சோர்ந்த சொல்லார். (௫௦)

முன்வருங் கணக்கார்பின்று முரசொறுடிபி யாங்களுளோம், பொ
ன்வரும் பணிகள்பூட்டிப் பூவொடும் வணக்குந் தெய்வந்,தன்வருமொ
ழியு மின்றுதானுமே யுரைக்காதென்ன, வின்வரு மூளத்திற்கொண்ட
வியல்பினீ யிசைத்ததன்றே. (௫௧)

உட்புலனிலுவகர்ந்தவன்னை றூறைத்தனை யன்றி வேறுந்,கட்புல னன்
றென் றந்நேர் கருத்தொடுங் கழறவன்ன,வெட்டபடு மின்பதுன்ப மகன்
றிறஞ் செய்யாதென்னிற், பட்பட நீவிர்தாழும் பாவினை யென்கலொ
ன்றுர். (௫௨)

நாயகர் வினவுமென்சொ னையுறுங் கடாவின் றுறு, மேயவித்த
கையினுண்மை வேறொ வுணர்த்தலா றுங், கேவலச் சிலைக வென்ன வெ
கிழ்ச்சியே திறத்தலா றுங், காயழ லுளத்தார்வஞ்சங் கருத்திடை நிறை
ந்த வன்றே. (ருங)

திரண்டவர் பணிந்துமன்னன் விருமுக நோக்கியின்ன, முரண்ட
ர மொழியுமாற்ற மூற்றலா லிவன்செய் கோலம், விரண்டரு மெவர்
க்குக்கேட்ட செவியுமே வேகுமந்தோ, விரண்டரு வதனுறும் மெரியி
டம் படுத்தல் வேண்டும். (ருச)

கண்களுந் தியக்கேட்குஞ் காதுருந் துணையுந்திய, மண்களுந்திய
நெஞ்ச மதியதுந் தியவுள்ளத், தெண்களுந் தெய்வந்திய வல்வினை செ
ய்தோன் கைவாய், வளைகளுந் தியந்தனுரு மானமே மலியுமன்னே. ()

புடைபிறுன் கைசத்தென்னும் பொருப்பினி னிணத்தவன்மை,
மிடையனுர்க் கதிபரின்ன வாசக மூணர்த்த மன்னன், தடைபடு மூள
த்தினிதே கருத்தென மகிழ்ந்து வேகத், தடையல ரெரிக்குஞ்சல்லி யத
னையே கொணர்மி னென்றன். (ருசு)

நன்னிலை புணராப்பாவி நண்ணிய சிந்தையுற்றப், புன்னிலை யெ
ன்னமாசிற் பொதிகருந் தாதிகைக்குஞ், சொன்னிலை காமரத்திற் கொ
ழுந்தழ லிளைத்துமுன்னர், சொன்னிலை யென்னவைத்தா ரவருளஞ்
சுடுதற்கன்றே. (ருஎ)

கொழுந்துவிட் டெரியுஞ் சல்லிக் குழியிடை மன்னன் சொற்
போ, லெழுந்தகை யெந்தைகோமான் கால்கர மிணைந்துக்கட்டி, யி
ழிந்தகை வினையாரேந்தி யடர்தர வெறிந்தாரென்னி, லழுந்திய துன்பம்
பற்றி யாவரோ யவலங் கொள்ளார். (ருஅ)

காண்டகாப் பொருளின் வல்லோன் காரணந் தகனுற்செந்தீத்,
தீண்டிடாத் தழலாத்தன்னைத் திகழ்தர நயினுர்க்கின்னல், பூண்டிடா தி
ருப்பக்கண்டு புதுமையிற் புதுமை யென்ன, மாண்டிடுஞ் சிந்தைகொண்
டார் மயக்கமே கொண்டாரன்றே. (ருகு)

அழற்குழி விடுத்துநீக்கி யடர்தருங் கொடிய மன்னன், கழற்குழி
யினையவெய்ய விருஞ்சிறை சாலைதன்னின், மழக்களி றனையான்கொண்
டு வைக்கவென் றுரைப்பவிரர், பழக்குமவ் வாறுசெய்தார் பார்த்திபர்
காப்பி னுமரர். (கா0)

காமாத்நாகநியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம். உ0 - இ - விருத்தம் - க0கசள

சுபாலயமெறிந்தபடலம்.

பொன்னமாமுடி மன்னவன் பொறியழல் விழாவின், மின்னைநன் மணி யாசனத் திருந்துமெவ் வயினு, மன்னரின்றிடும் வீரியர்மந்திரர் வலத்திற், றன்னெதிர்நின்றவர் நோக்கியே யினையன சொல்வான். (௧)

திறத்தினின்னவ ரைழவிடுஞ் சுல்லியுந் தீயா, மறத்தினின்றவ ரொக்கமு மூக்கமு மதமும், புறத்தினேகமற் றொருபெருஞ் சூழ்ச்சியே பொருந்தக், குறித்துக் கூறுபி னிவெள னினையினன் கொடியோன். (௨)

உரைத்தமன்னனை யியாவரு மெழுந்தொளிர் கழலிற், சிரத்தினுற் றொழு திருகரங் குவித்துமுன் னிருந்த, தாத்தின்வஞ்சனைச் சூனியத் தியன்முறை தகையோன், கரைத் திரங்குவான் சூழ்ச்சியி னெனக்கழு றுவரால். (௩)

வல்லுரத்தினர் நிலமகழ் பவர்மலிந் தாழ்ந்த, செல்லுரத்திடுந் தாவருங் குழியொன்று திருத்தி, மல்லுரத்தகனை மதிற்புற நான்கினு மியற்றிச், சொல்லுரத்தினுஞ் சுடுந்தழ லிறைத்திடல் வேண்டும். (௪)

பாங்கசெங்கழற் குழியிடைப் பரிவுடற் றளரப், புரிந்தருப்புரிக் கயிற்றினி லிறுக்கிவன் புடைப, வெரிந்திடும்படி யெறிந்திடி லெடுத்த மந் திரமுந், தெரிந்தசூனியந் தேய்தர வவனுந்தேய்ந் திடுவன். (௫)

என்றுகூறலு மன்னவ னெழின்முடி துளக்கி, நன்றுநன்றென வுரைத்தன னவ்வொடும் பணித்தான், சென்றுவன்றிறக் கொட்டினால் வெட்டிமண் செறித்தே, துன்றிநின்றகழ் வார்பெருங் குழிதுலக் கினரே. (௬)

அகலத் தாழ்வினி னீளத்தி னிருதலை யடுத்துப், புகலும் வன்றொனி செவிகொளாப் போக்குள வருகிற், சிகரமால்வரை யெனத்திசை நான்கினு மாண, நிகரிலாதெடுத் துயர்த்தினர் நேரல ரன்றே. (௭)

சலங்கொ ளங்கநா டவர்நாயகர் தாமும், விலங்கினக்களு மிந்தனக் குவைகொண்டுமேவா, னலக்குறும்பொன்முடி மன்னவன் பணித் தனன்றொடர்பிற், குலங்களியாவுமே யிவ்வினைகூடின குழுமி. (௮)

வல்லநாயகன் மகத்துவ மதித்திடு மவரும், புல்லும்வேசரி யன்றிமற் றெழுந்தவை பொருந்தா, தல்லிலோடு மோருநிலை யாயினு மவன்சொற், சொல்லுமாந்தரு மீதுமே புவப்பொடுஞ் செய்த. (௯)

வேசரிக்குல மடங்கலு மகிழ்ந்தியன் மிகையக், காசுறும்பல தீவினை யுயறாக் காதேனுய், மூசுகின்றதின் விறகிடு நேர்ச்சைசமூ தவ்வை, யேசுகொண்டதே தொழில்கொளு மினையவன் மனமே. (௧௦)

வஞ்சமுற்றவர் பற்பல வங்கிடர் பருகத், தெஞ்சிநின்றவ சிறுவயிர் முதன்மனத் தெரியாற், புஞ்சமுற்றவே யிந்தன முறைமுறை பொலியே, வஞ்சலற்றிட னாடொறுங் குழியது விறைத்தார். (கக)

வழியுவந்ததால் வஞ்சக ருவந்ததால் வசனத், திழிவுவந்ததா னேர்சசை யுவந்ததா லேந்தல் மொழியுவந்ததா னரகமுவந்ததான் முயற்சிப், பழியுவந்ததாற் பலவிற லுவந்தனர் பகையர். (கஉ)

வன்மிறத்தினிற் கயவர்கள் மரபினி னமிழ்ந்தோர், துன்றிநின்றதற் கருணையே யொறுக்கிடப் புயரந்த, சென்றுநிற்பவெற்றி னமது விதிவ தற்பரசு, வன்றுசெந்தழற் குவிவிற சுதனிடந் தெறித்தார். (கங)

திங்கியற்றிய வஞ்சகர் செவிகுல மதனி, லோங்கிநாடொறு முழுபவம் படர்வதுபோன்று, மாங்குகட்டையின் குவையிட மடங்கலுங் கனலி, யூங்கியார்ப்பினிற் கிளைத்தது திசைதிசை யொளிர. (கச)

கருத்திலார்மனச் செழுமையு முகமது களிப்பும், பொருத்துமாட்சியின் விழுமமும் பொருளது மலிப்பும், வருத்துந்திங்கென வன்னியே வருவிற கிர, மருத்திலேயெடுத் தகட்டிட மாட்டிய தன்றே. (கரு)

எழுந்தநாயகர் வண்மையி னிரப்பினு மிறையோ, னழுந்தவிட்டவெங் கரிசத்தி னடையலர் வயிற்றிற், கெழுந்திடும்பசி யென்னவேகிளருடல் வாடக், கொழுந்துவிட்டது செந்தழல் விறகிடுங் குவையின்.

பரந்தவெந்தழ லடையலர் குலங்கெடப் படையா, னிரந்தரன்னின் தண்டத்தி னெடுங்கொடுங் கும்பி, யிரைந்தமிழ்த்துமிவ் வாறெனவிடுந்தொனி யெழுப்பி, விரைந்தலர்ந்துயர் படர்ந்தது வெள்ளிடமன்றே. (கஎ)

மனக்கணஞ்சுடை மாற்றலர் மதியொடு மனைவி, னினைக்கவன்பற விடுமழ லெரிந்தது போலக், கனக்குறும்பெருக் கட்டிய கட்டைகள் கதித்துத், தனக்குறுந்திசை விளக்குறத் தழல்விளங்கியதே. (கஅ)

எழுந்தசெந்தழற் பொறியினங் ககனிட மெல்லாங், கொழுந்துவசவுத லொளிதருங் கதிரவர் கோடி, யிழிந்தசாயிர்க ளொழுங்குவனி மிறங்கினமேவா, தழிந்துபோங்குறி காட்டவந் தடைந்தன சிவணும். (ககூ)

விசைகொண்டம்பரத் தெழுந்துயர் பறந்திடுமெனப்பு, மசைகொண்டப்புறந் தெரிந்திடி னதனுடல் வெந்து, மிசைகொள்சாம்பரி னிமெழுங் காந்தியின் மிக்க, வசைகொண்டார்மன மென்னெனுந் தழலது வனைந்தா. (உ0)

நீரிடத்தடைக் துள்ளதத் தெடுத்துமர் கேசோ, பேரிடத்திலிற் பொறியது முருமமே பெற்ற, தோரிடத்திலு மொய்விலா தினமுள வச்சமு, காரிடத்தினி லக்கனற் கொழுந்தெழுங் கதத்தால். (உக

மருங்கிளைத்தனி மதிவிருணடுவிட மலர்ந்து, வருங்கனற்கொழுந் துடன்கலந்தடலமும் வடிவு, மெரிந்தசோதிலி விபாவர்க்கு மினைய க வெதுப்பம், புரிந்துநின்றன குகபவனெனும்பெயர் பொலிந்தான். ()

வானநன்கட னெனும்பெயர் வண்ணமும் வடிவும், தானகன்றனி யுடலமும் வெளிர்த்தனன் நலத்தி, லானமுற்றிடக் கரிந்தனன் வலப்புற மொதுங்கித், திகைவகளுமே யிசையினர் திருகுலன் விறுவே. (உ௩)

வெய்யசெந்தழற் குணைத்திறற் றினகரன் மேம்போ, தையமுற் றிர வலர்தரு முகிலின மழலான், மெய்யிடத்தினிற் றயக்குற வானிடம் வெந்து, துய்யவன்பொறி பொரிந்ததோ யாதென்கொ றேற்றம். ()

மாநிலத்தெரி செந்தழ லிடைவருந் தூமம், வானகத்திட நோக்குவ நடுவழி கங்கை, தானகத்திடற் குரிஞுவ போன்றதாற் றயங்கிப், போனதின்னமு மென்கொலோ தெரிந்தில பூவில். (உ௫)

அலர்ந்ததீப்பொறி யழற்றலா னருஞ்சிறைப் பறவைக், குலங்களப்புறந் திசைதிசை குலவிய வொலியே, சலங்கொள்வஞ்சக னெடுந்தனம் யாவுமே தரியா, தலங்கிடெக்கிற மிஃதென வறைந்திடன் மாறும்.

வானமுந் தரை தொடவரு மேரென வளர்ந்த, தினனுள்ளகத்தொல்குவா ரெனப்பல ரொதுங்குங், கானல்கொண்டசெந் தழலொரு மூன்றுநாள் கழிய, வானவெவ்வழற் றிரள்விழி யணிகலா தருமே. (உ௭)

வேறு.

செந்தழ லாயபின்னர் செருகிய வஞ்சநெஞ்சார், கொந்தலர் மணிப்பொற் றேரின் கொற்றவர் தம்மையேத்தி, யுந்திய மதிவின்ஞாங்க ருள்ளுறத் தள்ளுபியாமென், றந்தமிழுரைப்பப்பின்ன ரவர்களே யாதனுற்றார். (உ௮)

செயற்கையே வலியமற்றுஞ் செவ்வழல் வலியதன்னி, னியற்கையே வலியதாங்கொ ளியலுடன் மெலியவாலே, நயக்கவிவ் வினையிற் செய்த னமக்கரி தென்னவேங்கித், தியக்கமுற் றிருக்குமாலைத் தித்தொழி லாளனுற்றான். (உ௯)

பையிடந் தரித்தவேதம் படர்கரம் பெருக்குதேய்ந்த, மெய்யிடந் தரித்தபோர்வை மீறிய தாடியோடு, மையிடங் கண்டத்தோடுங் கனைப்பொடு மார்ப்பிதேடுக், கையிடங் கோலினோடுங் கண்டன ரவனையன்றே. (௩0)

கூடினீர் குழியிற்சேர்த்திக் கூட்டினீ ரின்னவிங்கை, நாடினீர் தயங்கா கிவ்வீர் கண்ணிய வாய்தலோடும், வாடினீ ரென்கொலென்ன வஞ்சகன் வினவச் சிந்தை, கோடுறார் மன்னன்மற்றோ கிளையன கூறலுற்றார். (௩௧)

செய்திடுங் கோட்டிக் கேற்றத் திறமிலீ தென்னத்தேறிக், கைதிறந் செலுத்தா நின்றேங் காவலிற் படுத்தா கின்றே, மெய்தியங் காதுமிழ்ப்பக் குழியிட மேவியன்றோன், பெய்திரங் காணேமென்னப் பேதுறக் கொண்டேமென்றார். (௩௨)

எரிசினக் கொடியோன்பின்ன ரெதிர்க்கிடா தப்பானின்று, விரியழற் குழியிறைப்பண் வீழ்த்திடற் குரிய சூழ்ச்சித், தெரிதராப் பொறியோன் றாக்கிச் சிரிடஞ் சேய்த்தார்க்கிந்து, பரிவுட னிதனுற்றட்டு மெனவுரை பணித்தா னன்றே. (௩௩)

பாதக னிபுலிசென்னும் பாவியே செய்தசூழ்ச்சிக், காதகங் கொண்டோர்பக்கங் களிப்புற நிறுவிப் பின்னர், வேதகங் கொண்டோரீரென் விளக்கிய வாண்டின் செவ்விப், போதகங் கொண்டகோமானுறுஞ்சிறை சாலைபுக்கார். (௩௪)

தகைதருங் கையிரண்டுந் தண்டருங் காலிரண்டும், மகைதருந் தளைகள் பூட்டி யாக்கையிற் போர்வைநீத்து, நகைதரு மமணராக நானில நடுங்க வார்த்துப், பகைதரு வார்கள்கொண்டு வந்தனர் பண்புளாரை.

வென்றிபி னவிறைர்தம்மை வெந்தழல் மாட்டிறைட்டுந், துன்றிய பொறியினிட்ட கட்கமேற் றலங்குஞ் சோதி, பொன்றென விருத்தல் செய்தா ருலகுறு முயிர்களெல்லா, மன்றுதங் கிளைவுமாறி யலறிவீழ்ந் தேங்கிற்றம்ம. (௩௬)

வானுறு மமரர்மிக்கோர் மாதவர் மனுடர் வல்லோர், கானுறும் விலங்குபுட்கள் சயத்துயி லூர்ந்தசெந்து, தானுறு தாபரங்க ளாக்கையே தளாமர்ரி, சோனியின் மூழ்க்கமென்னச் சோர்தர வழுதவன்றே. ()

மன்னிய வுயிர்கட்கெல்லா மனத்துய ரகற்றிமேன்மை, நன்னிலை கொள்வாறுக நாயக னுவந்துதா, மின்னிலத் துதித்தவள்ளற் கிதென்னென் றயர்ந்தியாவுந், தன்னிலை கொண்டவல்லே லிடைத்திளிற் சாற்றுமன்றோ. (௩௮)

கருத்துறும் பிரிவினின்ற கணித்திடா கிளைவிற் கேறும், பொருத்துதற் கரியவல்லோய் நின்னருள் பொங்கிந்ததுதா, வருத்தமுற் றழுங்க

வெந்தி மாழ்குறக் கருண மாய, திருத்தமிக் கோட்டிகீயே தெரிந்தி
ருக் கின்றதென்கா. (ஙகூ)

தின்னுரை யெமர்கட்கன்றி னிசழ்த்திலை யாகிலன்ன, பொன்
னெழி னமியையெவந்திப் புறத்தினிற் படுத்திடாது, கன்னிலை மீட்டுமி
யாமென் றுயிர்பல கவிற்றவானங், கன்னிலை புவிமற் றெல்லாங் களைக்
கோலி யெழுப்பு மன்றே. (சய)

படர்ந்தபல் லுயிர்களோக்கிப் பாரிட நுமர்கள்பாலி; னடர்ந்தவக்
கோட்டிகீக்கற் கரியதோ ருதவிவேண்டும், நடம்பெறக் கருதியோடுஞ்
செய்கவென் றன்பாலாகி, னிடம்பெற வியற்றுவென்ன விறையவ னரு
ளிச் செய்தான். (சக)

மலையெனப் புகுந்துய்ய மணிவிரை திரையின்வாரி, நிலைபெற
வதிகாரத்தி னின்றிடுந் தேவர்பின்னர், கலையென வளருஞ்செவ்வி கதிர்
முக வள்ளன்முன்னர், மலைவற வடுத்துப்போற்றி மகிழ்வொடுங் கூற
லுற்றார். (சஉ)

செறிதரும் கொடியசெந்தீத் திரளினை மன்னன்வீரம், பரிதர
வயிப்பல்யானை பண்பொடு நுங்களுள்ள, நெறிதரப் பணித்திரென்னி
னெனவவா நிகழ்த்தலோடு, மறிதர நின்பாலுட்டம் வேண்டினே
னல்லவினென்றார். (சங)

திசைதருங் கிரிகளெல்லாந் திரித்துமன் றெகலிற்பம்மும், விசை
தரு மாருதந்தின் வேகணி யமரர்பின்னர், கசைதரு மெந்தங்கோமா
னனிமுகத் தெதிர்ந்துபோற்றி, யசைதருங் கண்ணீரோடு மருமையிற்
கூற லுற்றார். (சச)

கார்ப்படுஞ் சிந்தைவஞ்சங் கணித்திடாக் கயவர் செய்த, தீப்ப
டுந் திரளகன்மண்டு செனக்கக னிடத்தினெங்கு, மார்பினும் பறக்கச்
செய்து மடிகடம் பணியுண் டாமால், பூப்படும் புகழீரென்னப் புந்தி
யின் வினவினாரால். (சரு)

நின்னிட முதவிவேண்டி நின்றவ னல்லேனென்ன, வல்லவ
ரொருவ வெங்கோ னுண்டகை யிடத்திற் றுன்பப், புன்னிலை யொன்
றுர் வேந்தன் பொன்றவே யுவகைவென்றி, நன்னிலை யுவந்துகேட்டு
நாட்டமே கொள்ளா நின்றார். (சசா)

பற்பல வுயிர்களெல்லாம் பாதலித் தினிதிற் சேட்ப, நற்பல னுக
ர்ந்தவுள்ள னுங்கள்பா லுட்ட மில்லென், றற்புட னிறைவோன்பக்க

லாக்கமே சொண்டுசிற்பப், பொற்புட னமரர்சூழ்ந்து போதியினைப் பற் றினின்றார். (௪௭)

வன்மனக் கயவர்கொண்ட மாற்றருஞ் சூத்திரத்திற், கொன்மரப் பொறிமூற் றட்டக் குறிஇயவா னவர்க டம்மாற், புன்மர மெறாது க ண்டு புக்கிடற் றமர்ந்து நஞ்சந், தின்மன மயங்காநின்றார் தீத்தொழி லாள னானான். (௪௮)

நெறியது பிசகிடாது நிலைகொள வுவக்துகின்றீர், பொறியது சூத் திரங்கள் பொற்புட னொழுப்ப வேண்டி, ஜதாதுகி னீத்துச்செய்ய வொண்டொடிப் பருவமாதர், செறிமயிர் பூப்பவிங்ஙன் பதின்மர்சென் றுலவ வேண்டும். (௪௯)

குலைதலை புடனுஞ்செவ்விக் குணத்தொடு மாடைநீத்த, மூலைமலை யுடனுஞ்சூழ்ந்து மொய்த்திடி லெடுத்த விந்தை, நிலையலை யாதென் றோத நேரலர் மன்னனோர்ந்து, கலையுலை யாளன்சொற்போற் காரிகை சேக ரித்தான். (௫0)

காரெனப் படர்ந்தகூந்தற் கனமலை யென்னச்சொற்க, நேரெனும் பூர்ந்தமாசி ரேகையு நிவர்ந்தவாடைப், பாரெனக் கொடியவுள்ளப் பா வையர் பதின்மர் சூழ்ந்தார், சீரொழி லமரர்நோக்காச் செறிபொறி விடு த்துப் போந்தார். (௫௧)

மன்னிய வெறியசிந்தை மாற்றல ரார்ப்பினோடும், பின்னரச் சூத் திரத்திற் பெருமரந் திண்டுங்காலை, நன்னபி புயித்துகாய கனிநிலா ம தியமென்ன, வன்னியி னுக்தாமுன்னர் வந்தனர் சிபுரியீலே. (௫௨)

வண்மையங் கரத்தின்கோவே மனத்திடை பற்றுநாட்ட, மென் மையினைவாசினென்ன வினிதொடும் வினவுங்காலை, யுண்மையி னி றைபாலன்றி யொருவர்பா லுதவிவேறு, மண்மைய னல்லேனென்று ர வநுமுள் ளுவக்தாரன்றே. (௫௩)

வானக மிரங்கவான மன்னுயி ரிரங்கநீர்சூழ், மாசகமிரங்கமேவு மற்றுயி ரிரங்கவெங்கு, மானபே ரொலியினோடு மாண்டகை தழலி னுப்பண், மேனனி தெய்துங்காலை வல்லபன் விளம்ப லுற்றான். (௫௪)

என்னவக் துலவுந்தூத ரினித்துடன் வரிசையோடு, மின்னகத் தெ ய்தாநின்றார் சேர்க்கரு முடலெத்தேய்ந்த, நன்னயத் தொழிலிற்றன்ன கனிகொடுத் தேந்தியென்ன, வன்னியுள் ளுவப்பாக்கெட்டு மகத்துவம் படைத்தனன்றே. (௫௫)

நிலவணி மதிவிலாது நவமணி மருங்சம்பக்கத், தெடுமணி முடிமி ன்வாறே னெண்ணிலர் மொய்ப்பவண்ணக், கொடிமணி முகத்தின்மற் றோர் வலப்புறந் தோற்றவள்ளல், விடுமணி கதிர்ப்புகது விளங்குறப் பிடத்தமன்றோ. (௫௬)

தண்ணமே கொண்டவன்னித் தடாகமே கொள்ளவானோ, பண்ணமே கொள்ளைகாப்பண பாவலர் புகழுந்சீர்த்தி, வண்ணமே யணிகபீபு முகம்மதின் கருத்தின்வள்ள, லெண்ணமேகொள்ளா தெங்கு மெழில் கொள விருந்தா ரன்றே. (௫௭)

நாயக னுணையிருனு நன்னபி மேய்வானுங், தாயதோர் மகிமையா னுங் தோற்றிய மகிழ்ச்சியானுங், காயமற் குணமேநீங்கிக் களித்துடற் செழித்ததென்று, னேயமே கொண்டபோர்க டகுதியார் நிகழ்த்த வல்லார். (௫௮)

வேறு.

இந்தனங் கனன்றதி, நந்தனந் தகந்தமே, சிந்தநந் திடாவினை, சந்தனந் தருக்கனே. (௫௯)

நிரையெறிந்த வாவிகள், சுரையெறிந்த மாமணி, நிரையெறிந்த சோதியின், விரையெறிந்த நீலமே. (௬௦)

தண்பலா வரம்பையுந், தண்பலாவு மாழையுந், சண்பகஞ்சந் தானமுங், கண்பகஞ் செறிந்தவே. (௬௧)

அகரலர்ந்த மந்தர, மகிழலர்ந்த வேங்கையு, நிகரிலாது வாடையே, தகரவாருந் தென்றலே. (௬௨)

தேனுகுத்தவாழையிற், றீனுகுத்த வண்கனி, கோனகத்து னார்பெற, மானமோத் இலங்குமே. (௬௩)

முல்லையுமத சன்புற, மல்லிகையின் றண்மலர், நல்லுணர்வின வீவெறுச், செல்லுமறா வாடையே. (௬௪)

வேறு.

செறிந்தவாவிகள், மறிந்த கெண்டைமொய்த்த, தெறிந்த தாமரைக், கறிந்த தேன்கனே. (௬௫)

வளங்கொ ளுயக, நீளங்கொள் பூம்பதம், விளங்கு மேம்புகழ், துளங்கும் வண்டினம். (௬௬)

வேறு.

காரணங் தரு, மோணிந்தவர், பூரணப்புகழ், மேரணித் தருவே.

தெங்கினந்தரு, பைங்குரும்பைக, ளங்கைமுன்கொளு, மிங்கி னென் றலேமே. (௬௮)

வண்டினத்தொனி, வண்டினத்தொலி, மூண்டகத்தொடு, மூண்டகத்தொடுமே. (௬௯)

கோவையங்கனி, கோவையங்கனி, பாவையங்கொடி, வாய்வயங்கிடுமே. (௭௦)

பூவலர்ந்திடு, காவகத்தனில், தேவர்சூழ்தரக், கோவிருந் தனரே.

சுபாலயமெறிந்தபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். உக - இ - திருவிருத்தம் - கஉ௭

நமுறாதுபோர்புரிப்படலம்.

வரிசைபெறு மாதவத்தின் வள்ளலணி யினிதுடன்பூ வனத்திருப்பான், பிரிசமுட விருப்பமனக் கசடுகிறை குபிரினத்தார்பெரிதுபூப்ப,வரிசையொடு முடஇயிரு மாண்டரவே பகையணங்க தொழியவெந்தீ, விரைசினதென் றறங்கயவன் கருத்தாய்ந்து மறுகினத்தின் வியந்தானன்றே. (௧)

தாளவெழின் மலர்மாட மேனிலைபி னெரியெரி தவழாநின்ற, திரளகழி நோக்கவணி தண்டட்த்தின் மலரன்னஞ் செறிந்துபாடத், தெரிவருடைபங் தளிரடவி நறுங்கனிக ளருகுப்பவளி திருத்துமோதை, மருவலைக்குங் கொடியையென மஸ்குவன மலியமண மதிப்பக் கண்டான்.

தண்டலைபி னிடையழகி னவமணிக ளொளிவினைத்துங் தழங்கவொன்றுயக், கொண்டணியிற் சட்டமதிற் செய்ய துகிற் கானிறுவிக் குபேரனென்ன, வண்டருபன் றூவிழைத்து மாசகத்தின் கதிர்த்துகிலின் வண்ணப்பாயல், எண்டிசையும் விளக்கியவின் மணியருக்க னொனகபியு மிருப்பவன்றே. (௩)

அறகொழுகு மதிவதன மொழிமிளிர்ப்ப வண்ணமல ரணிகொளாக்கை, யெழிலுடையோ ரொருவர்வலப் புறமிருப்ப விடையிடையின் னணிகன்மொய்ப்பத், தழனியெழு மியமொலிப்ப மணிவாயிற் றகபிகுஞ் சோராதார்ப்ப, வழனிறைந்த மனக்கயவன் பேதகங்கொண்டயர்ந்துமிகப் புதுமையுற்றான். (௪)

கண்டவளங் கவலையொடுஞ் சுபாலயத்தின் கருத்தாதமைக் கடிதிற்கூவிக, குண்டழந்த பெருநெருப்பி னிளிர்முளம் படித்தும்விறற் கொடியவன்னைத், திண்டிறனீ மெருவன்கொலோ பலர்கொல்லோ வா

ய்ந்தெமக்குத் தெரித்திடென்றான், புண்டரிக நறும்பாகு வெறும்பாவி குறும்போடு பொசித்தகோளன். (ரு)

செங்கமலக் கரங்குவித்து நிலந்தாழ்ந்து வலத்துடைய செம்மல் தேன்மொ, பொங்கழலி னங்கெழுந்த புதியவழி மமதையுறும் புதி யோன்றன்னை, யங்கெறிந்த தன்றியிற வொர்களுமியாங் கண்டனமல் லேமென்றோத, விங்குலிக விழியார்மு ளங்கமல மாலகொண்ட விறை வன் சொல்வான். (சு)

செழுந்தழலி னடுவிருக்கு மன்னவன்றன் பின்னணியாய்ச் செறி ந்தமாக்க, ளழுந்துமகத் தொடுசபத்தி னெருங்கியதென் சொல்லனவே யனைவரும்போய், எழுந்தமணி மண்டபத்தி னிடையுற்று மதியாதவ் விடத்திலமேய, கொழுந்துலவுங் காரணங்கள் டதிசயித்து மனங்கல ங்கிக் குனியாநின்றார். (எ)

பொற்றடத்து மணிமஞ்சம் பொலிந்தவனை வலத்தினனைப் புடை யிருவைச், சற்றிருந்த மதிலருகிற் பொறியறத்திற் சென்றிருகண் டோ ற்றநோக்கிக், குற்றமறக் குயிற்றிவனி லடைதிரென மன்னவன்சொற் கொண்டுபோனார், முற்றலத்தி னினிதினின்று தெரிந்தனர்வன் னிலை தவறு முறையேபோல. (அ)

தாங்கொளிந்த வியப்பதனை மன்னவன்பா லவருவந்து சாற்றக்கே ட்டுப், போர்த்தவணி லலங்காரம் பலகொண்ட வினத்தோரைப் புறத்தி னெய்தச், சார்ந்தழைத்திங் கடைதிரெனப் பணித்திடலு மன்னவன் பொற் றாளில்வீழ்ந்துப், பூந்தரத்துக் கரங்குவித்து மதியறியாக் கயவ ர்பல புகல்வாரன்றே. (கூ)

மனவலியின் திறத்தாலு மதிவலியின் மறத்தாலு மன்னுஞ்செங் தி, யினவலியி னுவவையே யெவர்தடுப்பா ரதற்கருகி லியாருமெய்தாச், சினவழிய வக்குழியின் றாங்கர்சென்று மேயவர்கள் செவியிற்கேட் டக், கொாவலியி னெவ்வாறு விளிக்குதம்பியா மென்றுரைத்தார் சுத த்திறரே. (க0)

அரியினத்தா லட்டகிரி லவனடையா திங் கனித்தி றாப்பி ஞெடே, யெரியிடத்தி னிருந்தானை விளிமினென மன்னவன்சொல் லினிதிற்கொண்டு, வரியிடத்த வனிமாலுக் தண்டாம விபுறுகி மதிவி ன்மிக்கோய்ப், புரியிடம்விட் டிவண்மீண்டி யெனவழைத்தார் வஞ்சின த்தார் போங்கியன்றே. (கக)

அறிவிலங்க வளையிலங்க மதியிலங்கத் துகிலிலங்க வலக்கரமும்,
வெறியிலங்க மலரிலங்கப் புயமிலங்கக் கொடையிலங்க விளங்குங்கை
யுங், குறியிலங்க விழியிலங்க மதியிலங்க முகமிலங்கக் கொற்றவள்ளல்
பொறியிலங்கிப் பொழிலிலங்குந் தலம்விடுத்து வெளிப்புறத்திற் புறப்
பட்டாரே. (கஉ)

வான்றுலங்கு மதிமுயலிற் றேய்க்குமுயர் சிகரவரை வண்ணப்
பொற்றேட் டான்றுலங்க வருகபிளை யழற்றூங்க மிசையுடையார்
தருக்கிற்கொண்டு, மான்றுலங்கும் விழிமயிலார் மனத்துரைக்க மெழுப்
பாத மதிக்கும்பண்ணைத், தேன்றுளங்குஞ் செவியிடத்திற் றயங்குமு
னன் றவிசின்முன்னர் சேர்த்துநின்றார். (கங)

திருநயன முகமதியின் செம்மலைபி தனைநோக்கித் திறத்தின்வித்
தைப், பொருமயக்க நீயற்று மந்திரத்தின் கைமையது புவியின்யார்க்
கு, மருளறுத்துப்புதுமையுள பலவிதத்தும் வன்மையுள வசங்கொண்
டாக்குந், தெருளுடைத்துத் திகைப்புடைத்தென் றனுதினமுந்
குதியன்றேன் செப்பினரால். (கச)

மதிமயக்க மருண்மையன்று மந்திரங்க ளென்றுநின்றன் மனத்திற்
றெருக்கப், பொதிமயக்க நீபுகன்றை யொருபோது மழியாது புதியநாய
ன், கதமிகைக்குந் திக்குழிகள் வன்மாக்கக் கருணையெனுங் கலன்கள்பூ
ட்டி, விதவிதத்தின் சிறப்பாடை புனைந்தளிக்கு மகிமையது வியப்புத்
தானே. (கரு)

வரிசைபெறு நன்னயிவ் வாறுரைப்ப மன்னவனு மறுத்துரச்
செந்தி, விரைசெய்குழி யதனிடையி னிலவதியு மதிவதன திவருமெய்
பி, னாசியலி னொருவனின்றன் வலத்துடையன் யாவன்பின ரணியாய்
மேவத், திரைசெய்கட லனையவர்க ளியாவரெனக் குறைக்கவெனச் செ
ப்பினரால். (கசு)

கிளைகிளைமிற பின்னணிக ளுயரமர ரழகொழுகு மியதிகொண்ட
வளையனைய புயத்துவலப் பாங்கிருந்தா ரவரிலுளார் வரிசையோடு ம
ரியவன்றன் பணியதனை னவனுவந்த தோழனெனுங் கவிலென் றென்
னைத், தெரிதாகன் குவந்துகொள்வா னடைந்தனனென் றணிநயின்றார்
செப்பினரால். (கஎ)

வேறு

சொன்னிலை புணர்வொடுஞ் சோர்ந்த நெஞ்சகம், பன்னிலை சிந்
தனை படர்ந்த பேதகந், துன்னிலை கொண்டாஅத் தூய்க்குந் தேனை
யிற், புன்னிலை கொண்டவன் புந்தியற்றனன். (கஅ)

நீங்குற மிடியொலி தியங்கரா அவென, வேங்கினன் கலக்கமே யெடுத்த மன்னவ, னுக்கல ரமரவொன் றறைத லாலிறை, யூறுகுணவெ ணவுளத் துணர்வு கொண்டனன். (௧௯)

கொண்டவ னன்னவிறோக்கிக் கொற்றமு, மிண்டினைக் கனித்திடு மிகைபி ரையகன், மிண்டிறற் றந்தியுந் திரைத்துச் சேனையோ, டண்டவன் றன்னையு மழித்து மியாமென்றான். (௨0)

வன்றிற லையகன் வதைந்து வாய்மையை, நின்றிறம்பின்னரி னினை க்கு மென்னனே, பொன்புகழ் மணிமுடி பூமன் வினவவை, நின்றவர் த மமனை நிகரி னெய்தினார். (௨௧)

வானவர் வாழ்த்தொடு மனுடர் வாழ்த்தொடுங், கானவை வாழ்த் தொடுங் கடிகொ டம்மனை; மானணி கபிபுறங் கம்ம நின்மகிழ, தேனரு வாழ்த்தொடுசெம்ம லெய்தினார். (௨௨)

வஞ்சகன் மந்திரர் வழங்கும் நூலிற், புஞ்சகங் கொண்டொரு புதிய நான்கக்கப், பஞ்சர மமைத்திரு புறத்திற் பார்வையிற், கஞ்சிய வாயிலு மணியிற் செய்தனன். (௨௩)

விண்ணக நோக்குமேல் வாயல் வன்றிற, மண்ணக நோக்குங்கீழ் வாயலின்றலை, நண்ணுமாற் கொடிபிற்காலக ளட்டிய, திண்ணுறுந் தாங்கத்தூண் செறியத் தாக்கினான். (௨௪)

மேற்றலை யூன்றுணி விளங்குங் கிழ்த்தலை, காற்றலை யிடத்தினின் மூன்று காளினை, யேற்றலை யின்றிய சதுக்க நான்கினை, யாற்றலை யனை யொடுஞ் சேர்த்துக் கட்டினன். (௨௫)

வாயிடந் திண்டிடா காலற வன்றூரங், நீயிடங் கொண்டிடுங் குடிஞை தேட்டமுற், றுயிட மிருப்பவங் குடம்பை புன்றுற, மேயி டம் வியன்மணி விருப்பின் மேயினான். (௨௬)

வில்லொடுங் கணையொடும் வேலுந் தண்டமும், மல்லொடும் பல் படை கொண்டு மாமறிச், சொல்லொடு மமைசசெலுந் தன்னயிற் சேர்த்தனன், செல்லொடு மிடியெனச் சினக்கும் வன்மையான். (௨௭)

உட்புகுந் திருவரு முவப்பி னீரிடப், பெட்பொடும் வாயில்கள் பெட்பிற் சாத்தலும், மட்பகும் பசியினிற் றாங்குமஞ்சிறைப், புட்படு தொனியினற் பொருக்கென் றார்த்தவே. (௨௮)

மருவிழி திறத்தலுந் தரங்க மாடிட, குருதியந் தசைதனை நோக்கிக் கூர்ந்திய, விருசிறை கோட்டலு மிசையின் வாருசையா, லொரு நிலை நான்குமேபறந் துயர்ந்தவே. (௨௯)

கான்றுறுந் தசையிற் றின்று பாறுமே, யென்றுறு சிறகொடுங் குடம்பையேகுதல், வான்றவழ் மணிவரை வான்பறந்திடல், போன்றது கட்புலன் போதும் பாதையே (௩௰)

அகல்விசும் பெழுதலு மகத்தி னெக்கரும், நிகழுறு மன்னவ னிருந்த மந்திரன், முகமது நோக்கிச்சிறு முடுங் தாள்விடுந், தகிலங்கண் ணுறுகியென் றறைந்திட் டானரோ. (௩௧)

பணிதரு முரையொடும் பற்றுஞ் சிந்தையன், பணிதருங் கவினை நீக்கிப்பார்த்தலு, மணிதரு கடல்புடை யகிலமியாவுமோர், கனிதருங் குழுச்சியிற் றோற்றக் கண்டனன். (௩௨)

மண்டல மியாவுமோர் பொழிலின் மானமாய், மண்டலத் துளவென மருங்கி னுற்றவன், விண்டனன் விளங்குமேல் வாயனீக்கியே விண்டல நோக்கென வேந்தன் கூறினான். (௩௩)

மேற்றிசை வாரியை விலங்க நீக்கியே, தோற்றுறு மளவுவான் றுலங்க நோக்கிவெவ், வேற்றட மன்னவமேய மானமே, யாற்றலி னுளவென வமைச்சன் கூறுவான் (௩௪)

நிலத்திடை தோற்றிய வரையி னேருற, வலத்துடை மாகமே வடிவங் கோடலாம், பெலத்துடை காமினம் பெரிய மாகிலந், தலத்தினே மேயனந் தருக்கி னென்றனன். (௩௫)

மாகில மறைத்தில மாக மானமுந், தானது குறைத்தில வாகலாற் றட, மேனிலைக் கீழ்நிலைக் கதவஞ் சேர்த்துகென், றூனமன் னறைதலு மமைச்சன் பூட்டினான். (௩௬)

திங்களஞ் சடவுளைச் சினத்துப் பந்துறப், பங்கெழுந் தனனெனப் பரவிப்பஞ்சரங், கங்கெழும் விசையினற் காயமற்றநா, ளங்கெழுந் துயர்ந்தராங் கழியமன்னனே. (௩௭)

தென்னல்சொல் முறைமையி னோருங்கார்ப்பினைச், சன்னலி னேக்கெனத் தலைவன் கூறலு, மின்னலா ருயர்வழி மிழ்த்தபோதினி, லுன்னலர் வானக மொருங்கு கண்டனன். (௩௮)

விரிதலுங் குறைதலு மின்றி விண்ணெனத், திரிகிய நீழ்த்தலைத் திறந்தகாலையிற், கருதிய மன்னவன் கருத்துப் போற்றனை, பெரும்புகை பிறங்குற வமைச்சன் கண்டனன். (௩௯)

இருதலை நோக்கிய வியல்பு மன்னவன், தெரிதர வுரைத்துப்பின் றிறந்த வாயல்கள், மறுதலி னடைத்தனன் மந்திரத்தினோன், வெறுதலிற் சமுகினம் வினையு மேலுமே. (௪௰)

காரணைப் பெருப்புகழ் கருத்தனுடைய, பேரணி வியல்பளவாகிப் பெற்றறு,மோணி வலியிழந் திறகுசோர்ந்திடல், சேரணி மூன்றுநாட் டிலைத்த பாறமோ. (௪௧)

சோடியின் கழூசது குறைய வாக்கரும், பாடியல் சிறகறப் பாரின் வீழ்தலிந், சாடுமுன் னமரரி லொருவர் சார்ந்தெடரஞக், கேடுனக் கெ வினைக ளிளர்த்து வாரமோ. (௪௨)

சித்திரஞ் சுத்திரந் திருத்திப் பஞ்சரம், பத்திரம் பலபடைப் பத ளத் தோடுநீ, யெத்தலத் தேகுக வியைந்து நின்றனை, மித்திர வென வவர் வினவி னாரோ. (௪௩)

ஏகிய திசையினி லெதிர்ந்துதோற்றிடா, மாகவெள்ளிடையினின் வந்துசாவுத, லோகையி நியாவர்நீ ருணர்த்தி யென்றனன், சேகறு கருவொடுஞ் செனித்த நியமோ. (௪௪)

காலது நிலையிலாக் ககனத்துழுந்ததோர், பாலது புவிமுதற் படைப்பி யானவையு, மேலது கொள்ளவே விருப்பி னுக்கிய, வாலது சேதன வரிசை யானவே. (௪௫)

அன்னவ னன்னடி யழகு பூத்தமெய், துன்னிய சுயத்திபு ருகிலட் டொடு, மின்னரு ளாண்டவ னினிது வந்தவான், தன்னவர் தமிழுள னென்னச் சாற்றினர். (௪௬)

இன்னுமு தகையின னெருப்பின் மாய்ந்திடா, தன்னவ னுண்ட கை யவனை வன்றிறத், தென்னரும் படையினு னிரியல் செய்வதற், கி ன்னன மடைந்துமென் றிறைவன் கூறினன். (௪௭)

கூறிய கயவன்முற் குணங்கள் மாறிய, வேறுறும் படிநுளாய் வி ரிந்தமுற்கை, ளிறுங்கன் னிதற்கிடை நீட்சி யென்வள, வாறுள வறியுங் கொ லெனவி னவினர். (௪௮)

வல்லவன் கருணையார் வதனநோக்கியின், வெல்லிவி றுளவென வெற்குக்காட்சியிற், சொல்லிய நின்றரு முயர்ந்த வாயினைச, சொலவி னென் கயவன்முன் சொல்கின் றாரோ. (௪௯)

நீரிலே புலகிற்கு நிவரும் வானிற்குந், தூரம தணைந்திடற் றொ லையைந் தாறியான், பாரிய வழியுள வதனிற் செல்குவா, னியாருள வி துள னெவனு மின்றரோ. (௫௰)

தொலையுறு மியாண்டினிற் றொடர்ந்த சேட்கிடை, மிகையுறுங் காரண மேவும் பற்றினா, வகையுள வவையினன் வன்னமென் றுணர், தகையின னவனன்றி யாவர் சாற்றுவார். (௫௧)

இம்மொழி வான்வ ரிசைப்பக் கேட்டிளம், பொம்மென வைம்பொறி யொடுக்கிப் போதமற், றம்மதி வாயவி ழைந்து மாநிலங், கம்முற வீழ்ந்தனன் கழிந் தமைச்சனே. (ருஉ)

நிதியுடன் செல்வமு நிலைத்த மாடமும், பதியுமே யிறந்தவன் பகைமை கொண்டதோர், மதியுடன் மந்திரி வலமிழந்ததன், றிதியிழந் திடற்கொரு சிந்தை தேறினன். (ருங)

தனித்தவ னையமுள் வயிரத் தாக்கினற், கனத்திடி யெனமிகக் கனன்று வன்மையின், மனத்தொடுஞ் சிலையினை மலர்க்கை யேந்தினான், றெனித்திட காலொலி நூணக்கி னனரோ. (ருச)

என்னுரைக் கிணங்கிலா னெரியில் வெந்திலா, னன்னவன் றலைவனே யடர்ந்து நின்னையா, வின்னலங் கோறுவேன் விரைந்து வெங்கணை, யுன்னதத் தெய்தன னுலவுங் கோளகன். (ருரு)

அரியவ னருளினை யமரர் மாற்றருஞ், சொரிதிரை யிடத்தினிற் றுவைத்து வெங்கணைக், கரிதரு மூளத்தினன் காணமேவிய, புரிதருங் கூட்டின்மேற் பொருந்த வீழ்த்துவார். (ருசு)

வருகணை யனைத்தையு நோக்கி வன்மனம், பெருமையின் மகிழ்தரும் பெயர்ந்த தோர்வளி, யமையனுங் கொண்டவக் குரம்பை யங்கனந், திரிதரத் திரித்தது சினத்தின் வீசிற்றே. (ருஎ)

எண்டிசைக் கிரியகத் துளங்க வெங்கனு, மண்டிய தருவின மலிற் போதரத், திண்டரு நிலமது குலுங்கத் தியவன், கொண்டதாங் குளைகடல் குட்டம் வீழ்ந்ததே. (ருஅ)

வேகவெவ் வளியுளமிகைய வென்டிசைச், சாகரந் தகைகொளத் தமக்கு நாயகன், பாகவிக் கொடியவன் பதனைத் தாக்கினீள், சேகறுங் கவையிடற் சேர்த்தி சென்றனன். (ருகூ)

வல்லவ னுரைப்படி வாரிவாயுவு, மெல்லவப் பஞ்சர மீதிற் றூழ்ந்திட, தல்லலி னருங்களை யதனிற் சேர்த்தன, புல்லிய துன்பத்தின் பான்மை போன்றனன். (சுO)

காண்டிடா வெளியிடைக் கண்டதண்டத்தின், மாண்டிடா வகையிறன் மயிரு மாக்கையும், பாண்டிலாக் தாக்குறுங் குன்றிப் பல்பிணி, மீண்டவன் போன்றது விடுத்து மீண்டனன். (சுக)

குடம்பைவிட் டெழுந்தவன் கோணமொங்கறு, முடம்பொடுந் தயரொடு முற்றியாலர்க்கு, மிடம்படா தேகிமுன் னிமைத்த வங்கணத், தடம்பெருந் தவிசினிற் சார்ந்திட் டானரோ. (சுஉ)

மேனுறும் கிளையொடும் வேறுவண்ணமும், பானுறுநனையொடும் பயமி லாமலர், சானுறு மூகத்தொடுந் தளர்ந்து நின்றதால், வேறுறு மிறையென்று ளெவரும் வேண்டிலார். (௬௩)

சொல்லிய திறத்தினுற் சுபத்தின் மூகத்தாற், பல்லிய லமிக்கையாற் படையின் மாட்சியா, லல்லியன் மேனியா னரச னென்றுணர்ந், தெல்லையி லவரெல்லா மிறைஞ்சிச் சூழ்ந்தனர். (௬௪)

குடிகளுங் குழீஇயின கூழுந் தன்படை, யடிகளொன் றிறைஞ்சின வமைச்சர் பண்பினர், முடிகளின் வணங்கினர் முதிர்ந்த நீமைய, நெடுமதி னகரிடை நிவந்து மேயினன். (௬௫)

நமுறாது போர்புரிப்படல முற்றிற்று

ஆ. படலம் - ௨௨ - இ - திருவிருத்தம் - ௧௨௮௨.

நமுறாதழிவுண்டபடலம்

செயத்தகா மேன்மைவேண்டிச் சேனைடைந் துள்ளநொந்து, பயத்தொடுங் கயத்திற் சிக்கிப் பாடுபட் டெழுந்துமன்ன, னயத்திடையுற் றகீரி னமுங்கினன் மணிப்பீடத்தின், வயக்களி றண்டவெள்ளிற் கனியென மாள்கிருந்தான். (௧)

பாடுபட் டெழுந்துமன்னன் பன்மணிப் பீடத்துற்று, மோடுபட் டிருக்குந்தன்மை முற்றவேயுணர்ந்து வள்ள, லீடுபட் டவனைக்காண்பாக் கெனவுவந் தெழுந்து சூழ்ந்த, நீடுபட் டிருந்தசங்க நிரைபடப் புக்கினுரால். (௨)

தேர்ச்சியிற் றுனைவர்மற்றுஞ் சேனையர் கந்தர்மன்னர், சார்ச்சியி லுப்பன் வெவ்வேற் றலைவனு மூளத்தின்மிக்கால், கோர்ச்சியின் முகத்துக்கஞ்ச கிளையிடை நிலவுகான்று, சேர்ச்சியின் வந்ததிங்க ளெனநபி திகழ்ந்து சொல்வார். (௩)

மறத்துறை நின்றுய்காநு மாதவ முயல்வானுகை, வறத்துறை விலக்குமென்ற றண்டகை தகைபவல்ல, திறத்துறை நின்றன்சிந்தை தேற்றுவா னெவ்வாறுசப், புறத்திறன் கண்டாயென்னப் பொறித்திட வினவினுரால். (௪)

செற்செவி புணர்ந்துபுந்தி தெளிவிலன் பகிபாடின்று, தற்செறி மனத்திற்கொண்ட வயிரத்தா லறையுகின்றான், றற்செறி யிறைவ ரவித் தாவியென் சரமேயுண்ட, திற்செறிக் துற்றேன்பின்னா சரதமீ தென்று சொற்றான் (ரு)

செறிதரு மவயவங்கள் செயற்கையு மியற்கை தானுங், குறித ர வுணர்ந்துகோடல் தன்குணந் தெரிதல்கொண்ட, வறிவுமே யின்பா லின்று வாண்டகை யவனைக் கொன்றே, னெயிதா வென்னுமின்சொ ளிலையன்று புதுமையாமே. (சா)

எனக்குறுந் தகுதிதந்த வியல்புறும் வல்லநாயன், றனக்குறும் வ ண்மையெம்மோர் சாற்றுதற் கரியகாண்டும், மினக்குறுஞ் சேனையோடு நெடுங்களத் தமரின்வெம்போர், முனைத்திறம் புரியினென்றார் மூவுல குயர்த்துங் கோமான். (எ)

நின்றனை நாயன்றன்பா னெருங்கியே யாருமொப்ப, வென்றி யே கொண்டயானென் வீரமேகாண வேண்டிற், றுன்றுகின்சேனையோ டும் வருகெனத் துணைக்கின் செப்ப, வன்றிற லரசன்சொற்றான் வள் ளலு மகிழ்ந்து போந்தார். (அ)

வெஞ்சின மதத்தமன்னன் வீரருக் கறிக்கைசெய்வான், குஞ்சரத் தெடுத்தபேரிக் குணில்கொளப் பணித்தலோடும் வஞ்சகத் தெழு ந்தசிந்தை வள்ளுவர் தெருக்கடோறு, மஞ்சிடித் தார்த்ததென்ன மலி தர முழக்கினரால். (கூ)

ஒலிதரு முரசங்கேட்டு விரிய ருளத்துவைத்த, மலிதருங் கொடு மையோடு மணிப்புயம் பூரிப்போடு, கலிதரும் படைகளோடு நஞ்சு மூல் சீற்றத்தோடுங், கலிதருங் கடலின் வந்தார் காரிகை யவருமன்றே,

கருத்துறும் பூகமைந்தர் கணிதவர் தேர்ச்சி வல்லோர், பொருத் துறு கட்டார் பற்றார் போற்றுறும் பதிகள்சூழ, வருத்தமே கொள்வா ர்க்கிதே வழியென காகத்தேகற், குருதகொடுங் துருகினென்ன வுவக் திறை யெழுந்தா ரன்றே. (கக)

பேரியுந் தவிலுஞ் சின்னம் பிலியு முழவுந் தண்ணம், வாரியின் முழக்கமென்றே வாய்விடு மொருவன் றன்னை, நேரொடும் பணிதிரெ ன்றே கிலிகொளி ராகினின்னே, வாருமென் றார்ப்பித்தாய்மா வளைமுக நோக்கவன்றே. (கஉ)

வெம்பரி யனந்தக்காரின் வெற்பின மனந்தம்வன்னப், பைம்பொ ற்றே ரனந்தமூத்தின் பாண்டிலக ளனந்தந் தன்னம், பம்பிய குடை

யனந்தம் படர்கொடி யனந்தஞ் சாப, மம்பினை மனந்தந்நிற்ற மனந்த
மே கொண்டா ரன்றே. (கங)

மனத்திடை யன்றுமுன்னோர் வான்றிசை பறக்கும் பாய்மா, வினை
த்தென வளவிலாத மன்னர்க ளிளைப்பருந் திண்ணை, வனத்தடக் களிறு
ஞ்சேனை மதிநிரை முழக்கமச்ச,மனைத்தையுங் கொண்டவெள்ள மணி
நகர் படர்ந்ததன்றே. (கச)

வானக மறைத்தநீண்ட வன்கொடி குடை மறைத்த, மாவைர்
பாதநுண்டு இருட்ர மறைப்பக் கைகவி, ஞானரு குந்தங்கோணங் கட்க
மோ டம்பு பாலங்,தாங்கு சதிர்கடோற்றத் தளத்தணி சென்றதன்றே ()

பந்தமே யிட்டவாயும் பாவமே யிட்டநெஞ்சங், தந்தமே யிட்ட
வொட்டந் தழலேதே யிட்டகண்கள், கந்தமே யிட்டமற்றோள் கறுவதே
யிட்டதுண்ட, மிந்தமேற் குழிப்பல்லாது வேறிலாக் கயவரன்றே. ()

கண்ணெனுங் கணைகொண்டாரும் கடுவெனு மயில்கொண்டாரும்
பண்ணெனுங் குழல்கொண்டாரும பருந்தன மலைகொண் டாரும்
வண்ணருந் தானைகொண்ட வளர்மதி குடையிற் றண்டத், தென்ன
றும் பெண்மான்கூட்ட மெழுந்தது பெருமா னொடே. (கஎ)

நன்னெறி வழியினின்று நாவலங் கொண்டுயிக்கிற்,றங்கெழி தகை
மைபூண்ட தவத்தெழு பதின்மரோடு, புன்னெறி நீத்தெழுந்து பொ
ழிகதி யொன்னும் வள்ளன், முன்னெறி கொண்டுபேரி முழக்கொடும்
போந்தாரன்றே. (கஅ)

சருவத்தக் குடையுங்கையிற் சபமணி வேலுமெய்யிற், பொருமன்
தக் கவசத்தோடும் புதுமத யானைமுன்னோர், வருமொழிக் கவிமாமாவும்
வானவர் கொடி மாராயந், தருமிந்த வென்றிவல்லோன் றனையயனி
கொண்டா ரன்றே. (க௯)

விலைதருங் கொடியும்வெற்றி முரசமும் நிவாவள்ளல், கலைதரு
மயிலின்மிகக னத்தொடுங் கவலையுற்றார், மலைதர வுள்ளமஞ்ச வானி
டி முன்விற்றென்ன, வலைதரு மரண்புறத்தே யடைந்தணி யணியி
னின்றார். (உ0)

ஆடவர் மடவா ரென்ன வளவெனுங் கணிதமில்லார், நீடரு நகரின்
வாயவிர்மடை திறந்தாலென்னப், பாடுறுஞ் சபதத்தோடும் பாவரன்
புறத்தினெய்திக், கோடுறுங் குமிர்மன்னன் கொலையின்மேற் கருதி
நின்றான். (உக)

பாதகன் கணத்திறேனும் பக்கமே கொண்டுநிற்ப, நீதமன் னெறி
யோர்நோக்கி னிவர்களு மின்னலோயிந், சீதமைப் புயலின்மானுர் செறி
தரப் பொரத்தாவென், றேதலி னிவருநிற்ப வொருகுயின் றேற்று
மன்றே. (௨௨)

உள்ளகத் துறைந்துற்றோற்று தொருபொரு ளாயவல்லோன்
றெள்ளகத் தேவல்கொண்ட தேவருங் கரியவண்ணனுங், கொள்ளகத் தெ
ழுந்திமேகங் குழுவினைப் பணித்தார் பின்னர், கள்ளகத் தவளையெல்
லாங் காலினுஞ் சூழ்ந்ததன்றே. (௨௩)

மின்னெனும் கண்கதேநோக்கி விரிந்தவா யிடியே கூவித், தன்னர
செனனீர்சூழ் தானியே வலங்குமாறு, மொன்னல ரிவரென்றுய்ந்து
வலியுறு மசகமுற்றப், பன்னுனிப் படைக்குழாங்கள் விடுத்தனன் பட
ர்ந்தவானன். (௨௪)

எண்டிசை படர்க்தமேகத் திடைவரு மசகக்கூட்ட, மண்டிய கய
வாக்கை யடங்கலு மிறைத்துகூரின், மிண்டியற் றந்தங்கொண்டு வே
ணவை செய்த்தோருண்ணத், திண்டிற லாண்மைவீரருஞ் சென்றழிந்
தேங்கி னரால். (௨௫)

காரினம் பொழியுந்துள்ளல் கள்ளமே யுடையார் கைக்கொண்,
டோரிட மன்றியெங்கு மூரப்பொங்கக் கடிப்பிற் றட்டும், பேரிடத் தோ
மொண்டா ரெண்ணிலர் பிரிந்துமற்றோர், சேரிட நடுக்கினோடுந் தெரிந்
துழன் றலைவாரன்றே. (௨௬)

இயலணி யிகமாயில்சொல் லியைப்பந்துல் காதிறென்போர், வ
யமுறக் துணைசபிபு முசம்மதின்கிருபை கொண்டோர், பயனுற வெ
றுமைநீக்கும் பான்மையொத் தெழிலிபெய்த, மயனுறுங் கொதுகிற
காற்று மருவல ரிரித்தா ரன்றே. (௨௭)

செந்தழ லபிபார்க்கென்றூர் தீவினை யாளரஞ்சி, மைந்தழிந் தவ
ருமற்று மனைவிட மறநுகாள, முந்தினர் சிலர்வெந்தியே புவப்பொடுங்
கேண்டிக்கேண்டித், தந்தமர்க் கெல்லாங் காண்பான் றவக்கமுற் றொளி
த்தாரன்றே. (௨௮)

உள்ளறை புகுந்துஞ் செந்தீப் பொலிவுற வொருங்குபெய்துந்,
தன்றுரும் புகையிற்றந்த மறைதலே தாக்குவேந்தன், கொள்ளுமே
னகாயுதத்தின் கூரொடு மசகக் கூட்ட, மள்ளிய வுயிர்கள்வாய்கை யலை
க்குலே கொள்வ ரொன்றுர். (௨௯)

வெம்படை யெறிந்துசென்னி விளங்குபொன் முடியுந்தாழ்த்துச் செம்படை விடுத்துக்காலை நிடுக்கொடு நடுக்கல்கொண்டு, கும்பிய திறமாற்றிக் கைமயிற் குனிந்து பின்னே,ரம்பயன் மசகந்தாக்கி னாசு னு மோடினுனல். (ரு0)

வானுறு மமரர்வாழத்த மருங்குறுந் தவத்தோர் வாழ்த்தக், கானு றும் விலங்கும்புள்ளுங் கனிதயி லுயிர்கள் வாழ்த்த, மானமுந் திறமு மாண்மை மைந்துடன் வாகைபூண்டு, தினெனு முழக்கத்தோடுந் திரு நபி யகத்திற் புக்கார். (ருக)

பயத்தொடும் வெருண்டபஞ்ச பாதகன் மனையுட் புக்கி, வயத் தொடுந் தாள்களிட்டுக் காப்பொடு மருங்கிருடை, பயற்றிரை விழ்த்தி மஞ்சத் தலைமிசை மாறாந் தூற்ற,வியன்முகட் டிருாண்டுேநுக்கிக் கிட ந்துளம் வினவா யின்றுன். (ருஉ)

பற்பல காப்பிருேடும் பருவா லுள்ளத்திருேடு, மெற்பற வுருக்குந் துக்கத் தெறும்பலி தாக்கிருேடு, மூற்பபி நினைவுமாறி மொய்த்திடுந் சில்லாறுய்தல், தற்படு வினைவின்மன்னன் மிசைகுறி காட்டிற்றன்றே.

அருபமுஞ் சுருபமென்று மளக்கரு மொருவ னுட்டும், பருவமே யன்றிவேறும் பாவினை புண்டோவாலே, திருவுளைப் படியே துள்ளித் திளைபல சேத்துக்காலன், மருவுடன் செய்யகொன்றுன் மசகொன்று புகுந்ததன்றே. (ருச)

பொறித்திடுங் கரியபுள்ளி புனைமணி முத்துந்துப்பு, மிறுத்தெ ன நன்றுள்வன்ப விளையரு விறைவா யென்னத், திறத்தொளி யுல ங்குமன்னன் செறிதருந் தாடிமொய்ப்ப,மறத்தொடுங் கையிரண்டு மல ருறப் புடைத்தா னன்றே (ருரு)

பறிதரு மனத்திற்றட்டிம் பரங்கொடும் பறந்து மீண்டு, நெறிதரா வஞ்சமுள்ளி நிகழ்த்திய வாயெனநோக்கு, கதிதர வதர மொய்ப்பக் கயவனு மசகங் கண்டு, மறுதாம் புடைத்தான் கையின் மல்கிடா திளை ந்த தன்றே. (ருசா)

செந்திறக் குருதிசார்தரு செறியெயிற் றிடயிருேகை, மன்னிறக் கரியவேக மலையின மணிகண் மாய்க்கு, மின்னிறத் தகைய வீர நிலைமி னைக் காண்டி லென்னே, மென்னிறக் கொருகு மன்னன் றுண்டத்தன் மேயிற் றன்றே. (ருஎ)

பற்பல நினைதக்கேற்கும் பயிற்சியிற் கருத்துக் கொள்வான், விம் பனத் துறைக்குழுவோ மெள்ளனை புண்படாது, வற்பற வரிக்குநில்லா

தானந்தம் பாடுமன்னன், றப்பமும் பாடுஞ்சொல்லித் தாக்குமம் மசக மன்றே. (௩அ)

ஊர்தரச் சென்னியுள்ள மூளமரக் கொடுங்கோற்பற்றம், பேர்தர வாயும்பன்மைப் பெலனற வீக்கவீரஞ், சூர்தரக் கருத்துவகண்ணுந் துடிதரச் சோம்பல் மாய்தற், சேர்தர மயக்கங்கொண்டான் றீவினைமயக்கங் கொண்டோன். (௩௯)

கைப்பொருள் கிட்டிடாது கருப்பொருள் கிட்டிடாது. மெய்ப்பொருள் கிட்டிடாதுவேறுனல் கிட்டிடாது, கைப்பொருள் கொண்டு தாவா கபியவர் மகிமையுன்றுப், பொய்ப்பொரு ளாவனுற்பான் போதொன்று மிறங்கா தெய்த்தான். (௪௰)

ஊனொடு முறக்கமில்லா னுறுந்தம ரமைச்சர் மன்னர், மானொடு மிருந்தோர்நோக்கி யரிப்பது சிரத்தா லென்றுற், கோனொடுந் தாங்குந்தன்மை குன்றின கோதற்றீப்பான், பூனொடுங் கருதிருங்கள் கரங்கொடு புடையி னென்றான். (௪க)

மன்னிய குபிரர்க்கெல்லா மன்னவ னென்னுந் தீயன், பொன்னணி சிரத்திற்கையாற் புடைத்திட வொருங்கு சூழ்ந்தோர், துன்னிட வுண்டியென்னைச் சுட்டவி னுணர்ந்ததுள்ளன், முன்னிவெனன் மடங்கிற் சுற்று மூரனொடு மரித்ததன்றே. (௪உ)

அதிசரித் திட்டபின்ன ரரியதன் வேலங்கொண்டும், பதிசிரத் திட்டபோதும் பரபரப் படங்கிலாதான், மதியற விருப்புத்தண்ட மருந்தினர் புடைப்பதாலே, சதிசொடும் பாவிமண்டைத் தாக்கினர் பிளந்ததன்றே. (௪௩)

வஞ்சகஞ் சிதையமன்னும் வன்மமுஞ்சிதையத் தீமைப்; புஞ்சகஞ் சிதைய வீரப் பொருவலஞ் சிதைய வாம்பொய். நெஞ்சகஞ் சிதைய மண்டை நெரிபொடிஞ் சிதையக்காயிர், தஞ்சமுஞ் சிதையவெந்தன் றளத்தொடுஞ் சிதைந்தா னன்றே. (௪௪)

மாறிய கருத்தன்கொண்ட மண்டையி னிருந்தவன்மை, மீறிய கொதருக்கு பார்ப்பின் மிகைபொடும் வெளியி னுற்று, காறிலா நிறைவன்றூதர் கணித்திடார்க் கின்னதன்ப, மூறிய வினையிற்சேர்ப்பா னெனவுரை விளக்கிற்றன்றே. (௪௫)

மேவிய வுயிர்க்குமெட்டா மேலவன் றருகியாவர், பாவியன் றுணாக்கவல்லா ரெனப்பரி வுடனே போற்றி, காவிய னிளிதுமேன்மை

யிசையொடு நவிற்றித் துள்ளி, யாவலிற் பறந்துபோந்த வருஞ்சிறை மசக மன்றே. (சஅ)

மேனமி வாய்மைநீத்த விதத்தினுற் றேற்றந்துள்ள, போனவிக் கொடுமையானு மவரவ ரிறுமாப்பானுந், தானவன் றனக்குமாற்குந் தன்மையானவ்வூர் தன்னோ, யினமூற்றலையச்செய்தாளிறையவனேடுமன்றே.

போர்மையின் வல்லநாய னெறிவராக் கயவனேடும், பாருமே யலைந்த வாற்றூற் பாவிய ருள்ளமஞ்சி, யாருமங் கிருக்தற்கேலா திழிவொடும்பற்பற்றேய, மூரும்வெம் பிணியினேடுமுழலொடு மிருந்தாரன்றே.

வாடினர் சிலர்புன்னேயால் வருக்கினர் சிலர்பன் னுட்டி, லோடினர் சிலர்செந்தியி னுற்றனர் சிலர்பின் வண்மைத், தேடினர் சிலர்வந் தன்பிற் றிருநபி பாதக்தன்னிற், கூடினர் சிறப்பினீமான் கொண்டனர் சிலர்க ளம்மா. (சகூ)

வரிசைநன் னபியின் முன்னேன் வன்றிற லாருளென்னு, மரசரின் மைந்தராமிக்க வறிவுளம் பூண்டசிந்தை, விரைசெறி புயத்துனூத்தென் றணிவிளே பெயரின்வள்ள, லுரிசையி னீமான்கொண்டு மேனிலே யுவப்பி னின்றூர். (ரு0)

வலத்துடை யாசறென்று மந்திரன் றுணேவன் வண்மைத், தலத்துடை யாருன்றந்த தவத்துறை சாருமென்னும், நலத்துடை யாது மேன்மை நவத்துறை நபிபாற் புக்கிக், குலத்துடை நெறியினீமான் கொண்டனர் சிறப்பி னன்றே. (ருக)

நமூறா தழிவுண்டபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம் .உங - இ - திருவிருத்தம் - கஙஙங.

கடிமணப்படலம்.

மாதவ ருயன்றுநின்று வண்மையந் தகுதிபூண்ட, சீதவெண் மதியமென்னத் திருப்புக ழிபுறுநித்தம், பூதலக்கணியின்வாய்ந்த புதுமணை முடித்தவண்ணை, மீதென விசைக்கலுற்று மியல்பினு மிசையி னன்றே.

புன்மனக் கயவன் சேர்ந்தோர் பொன்றிய பின்னரவ்வூர், தன்மனக் கியன்ற மேன்மைத் தலைமையி னயினுருற்றூர், நன்மனங் கொண்டு

பல்லோர் ஒழுகிய நயத்தின் மிக்கத்,தென்மனங் கொண்டு நின்றார் திரு
மயில் சாரு வன்றே. (உ)

அறிவணி வித்தின்பூசப் பணர்மதி யதனினெங்குஞ், செறியிலை
பயனென்றேநுந் தேனெடு நெறியின்வாடை, நறியமே லருவின்பூவி
னவநிதத் துதித்த வண்ணங், குறிபடா தொளிருஞ் செம்பொற் கொம்
பெண விளங்கும் பூவை. (௩)

விரிதரு மறிவின்மிக்க விளக்கொளி யனையவள்ளல், புரிதரு மார்க்
கச் செந்தேன் பொலிதரப் பருகியுள்ளங், தெரிதர வாக்கங்கொண்டு
சீருருப் பெற்றபூமா, விரிதராக் கருத்தின்வல்லோ னியைதருங் குண
பா டுற்றார். (௪)

திரைசெறி யரவநீர்சூழ் திண்புவி யிடத்திற்பூத, விரைசெறி யாக்
கையெல்லாம் வேண்டுவ வின்பமன்றே, கரைசெறி யாதவாசைக் கட
ற்கடப் பாருமின்றே, லரசிளங் கன்னியுள்ளத் தருமினை வெழுந்த
வன்றே, (௫)

பேரருள் சுரந்தகண்ணும் பிரிவிலா வறிவின் செவ்வாய், சீரழ
கொழுகுந்திங்க டிருமுக வடிவுஞ்செவ்வி, மேரள வியந்தபொற்றோள்
விளங்குசெங் கரங்கள் கொண்ட, தோருரு வள்ளல்போது மொண்
டொடி யகத்தினுற்ற. (௬)

பல்வகை யறிவுகால்விட் டெழுந்துபண் புலவுஞ் சிந்தை, நல்வ
கை மிகைப்பச்செவ்வி நறியதின் களிற்றின்வள்ளன், மல்வகையழகின்
கோடு வளர்ந்துதாக் குற்றவாற்றே; லொல்வகை காண்கிலாது கருத்தி
டத் துணர்ந்தாள் பூமான். (௭)

உள்ளிடை யெழுந்தகோல முணர்வொடு நில்லாதெங்கும், வெள்
ளிடை யுருவங்காட்டும் வேட்கையிற் சோகமுற்றுத், தன்னிடை யரிதா
கியாதுந் தனக்கென வேண்டிலாது, புள்ளிடை தருவிலாது மயங்க
ல்போன் மயங்கும்பூவை. (௮)

பான்மது விருப்பிலாது பன்மொழி செவியிடாது, மேனகை ய
ணிந்திடாது வேறொன்று முளத்திடாது, மான்விழி புறங்காணாது மதி
யொரு வழிபடாது, கான்மலர் குழலிடாது கருதலே யிடைவிடாதே.

விரைமலர் மறந்துகண்கள் விளங்குமை மறந்துபூண்க ளிரையணி
மறந்துகிள்ளை நிகழ்த்துரை மறந்துபந்து, மரைமலர் மறந்துதொட்
டின் மலரணை மறந்துகொண்ட, வரையறை நினைந்துநீண்ட வுயிர்ப்
பொடு மயர்ந்தார் பூமான். (௰)

நீரின்றி நின்றதன்றே னிறைமலர் வதனம் பைம்பூண், சீரின்றி
நின்றதன்மை செருங்குழ லலரிலாது, வாரின்றி நின்றகோல மனமின்றி
நின்றவண்ணங், காரின்றி நின்றமின்னைக் கண்டனர் பாங்கிமாரே. (கக)

கன்னமலர் வேண்டியேபொற் றொடைபிற வேண்டியேநற், புனை
யிழை வேண்டியேயெப் புகழினை வேண்டியேயெம், மனமினை வேண்டி
யின்ன வாட்டமுற் றயர்ந்தாய் வண்ணக், தனதெழிற் சிறந்தாய் மின்
னே சாற்றுக வென்னக் கேட்டார். (கஉ)

நிலத்திடை நின்றவாழ்க்கை நிலைபெற மற்றுஞ்சொர்க்கத், தலத்
திடை புவந்தவாழ்க்கை தன்னையே யளிக்குமெய்மை, வலத்துடை
நயினார்செவ்வி மதுரமே வேண்டியுள்ள, நலத்தொடு நின்றதென்றார்
நவமணி முறுவற் பூவை. (கங)

சொற்றரு மமிவென்றுன்னித் தோற்றிடா துரைப்பக் கேட்டுப்
பொற்றகை மடவாராய்ந்து புகழ்நபி யிடத்திற் றூதொன், றுற்றுற
விடுப்பவந்து தூய்மல ரொளிருந் தண்டா, ஷெற்றுறை யென்னப்போற்
றி நவம்பெற மொழிய லுற்றாள். (கச)

நானயங் கொண்டகோவே நுச்சைக்குத் துணையிறைய, மேனயங்
கொண்ட வாருன் வேண்டிய தவத்தின்வந்த, மானயங் கொண்டகன்னி
மனதிடை நுங்கள் வண்சொற், றேனயங் கொண்டுசேர்மைச் சிறப்பு
நாங் கொண்டா ரன்றே. (கரு)

கருத்திடை யெழுந்தநாட்டங் கவலையிற் செல்கிலாது, பொருந்த
நல் லறிவுகாட்டும் புகழ்நெறி கொண்டபூவை, யருத்தம்வே றின்றி நும்
மா லகங்கொடு நின்றாரென்னத், திருந்துமிவ் வசனங்கேட்டுத் திருநபி
யாய்ந்த லுற்றார். (கசு)

உள்ளநோக் குற்றகாலை யொப்பிலான் றப்பிலாத, வெள்ளநோக்
குற்றவன்பால் விடுத்தலு மளவிலாது, நன்னநோக் குற்றனந்த கனித
ருஞ் சிபுரியீலும், வள்ளனேக் குற்றார்கொண்ட சோபன வரிசை
யோடே. (கஎ)

புகழ்புக முடக்கிலாத புதியவன் சலாமுங்கூறி, மகிழ்மகிழ் பெறு
சவுள்ள மலிதரு மின்பமல்க, வகழக முளவிசீர்கு முப்புவி யறமுந்
சொர்க்க, நிகழ்பிக முறமுங்கொள்க சோபன நீவிர்க் கென்றே. (கஅ)

துன்னிய சினைப்பூஞ்சோலைத் துலிகரு வொழுகுன் கூந்தன், மி
ன்னியன் மருங்குற்செவ்வி மேனகை சாருவென்றுங், கன்னிமை புவ

ப்பினின்பக் கடிதொடை புனைந்துகோடி, யென்னவே வல்லோன்சொ
ற்ற சோபன மிஃதுமன்னே. (க௯)

வேதநீர் கொண்டமெய்மை விளக்கநீர் கொண்டவாற்றாற், போத
நீர் கொண்டவன்பிற் புத்தியே யியற்கையேமெய், நீதமே கொண்டார
ன்ன நேரிழை புரைமறுது, சாதமே கொள்கவென்றுஞ் சாற்றிவிண் ண
மரர் போந்தார். (உ0)

மன்னருஞ் சொற்கேட்டின்பம் படர்ந்துள மல்கவெங்கோன், மு
ன்னருந் தாதுநோக்கி முறைமையின் வரிசையோடுங், கன்னியை மண
மேசெய்துங் கடிமணப் பந்தரிட்டு, நன்னிலை யியற்றுகென்ன நாளிலை
குறித்தா ரன்றே. (உக)

வெடிதரும் பஞ்சவாச மடைபிலே வெண்பூரத்தி னுடன்மருங் கவ
ர்களிந்து மணநிறை புவட்டுந் தன்றற், கடிதருங் கலவைச் சேறுங் கனி
கொளப் பூசித்தண்பூந், தொடையொடும் விடுப்பத்தூதுந் தொடையொ
டும் போந்ததன்றே. (உஉ)

தூதியர் கையற்கோதித் துணர்பல களித்துமிக்க, வேதியர்க் கறி
க்கையாக்கி விருப்பொடு முற்றார்பின்னர், சோதியிற் சிறந்தபந்தர் துல
க்குற மணிகடம்மாற், றுதியன் மலர்களாலுந் தடங்கொள வனைந்தா
ரன்றே. (உங)

சிறப்பணி யாடைகொய்து செம்மணி மாலைதூக்கி,நிறப்பணி பல
வுஞ்செய்து நீள்கமு கலரும்பாளை, புறப்பணி குடக்கண்முன்றி லொளி
ரலங் கரித்தபீடம், பிறப்பணி யென்னவன்னே பிறங்கிட வியற்றி
னரால். (உச)

அவ்வலங் காரமிற்ப வாண்டகை யிபுறுகிமுஞ்,செவ்வலங் காரத்தி
னோர் திருமுக நோக்கிநீவிர், தெவ்வலங் கார மாய்ப்பான் சிறப்புமத்
திருவுலாவிற், கொவ்வலங் காரம்வீதி யுஞற்றுக வென்னச் சொற்றார்.

வேறு.

கடிமாலைகள் மிகவாடையின் கனிதேமியம் முரச, மடிமாலையின்
பகையானவர் மனமாழ்குற வணியின், வெடிமாலது தவழ்மாளிகை நி
ரைவீதியி னுலவி, மிடிமாலென வதிராவடி மிடுவாரவை வினையார். ()

கயிபாருரை வழியேவிய நார்காளணி நெறியே, குவியாயருள்
பெறுவீர்கதி குடியாம்வினை பெறுவீர், புவிபாயிகை பெறுவீரியல் பு
னைவீரயல் மினைவீர், தவியாதெழில் கொளுவீரிசை தறுகாதுள மகி
ழ்வீர். (உஎ)

நமர்நாயக நபியார்மயி னனிநாயகி சாரு, வுமர்மாமனை மகிழ்வாய் மண முறுநாளை யுலாவிற், கெமராலுரை யரிதாமணி யிணைமாளிகை வீதி, நுமரோடெழில் புரிவீரென நொடியோட்டி யிடுவார். (௨௮)

கடலோதையி னுடலோட்க மிகவேங்கனி யாலே, படலேபெறு கெ ழியோங்கள மணிமாளிகை யுகின்மீப், படலேயமில் புகைபோகழி பனி மாமலா மணியே.மடலேவிதரு வெழிலாரெழில் வனை வாரணி புனையார்.

தொடர்மாலை வடர்மாலை தொகுத்தெடுக் கினெறியு, மடல்வார்ம லர் புறமேதரு மடவார்மணி மாடஞ், சுடர்வார்மணி தெளிநீருடு ம திலோமதி சுடரோ, படர்வார்துகிர் கொடியோவெழில் பணியேபணி குவால். (௩௦)

சந்தும்பரி மளமுங்கொடு தவழ்கந்துறு பொடியுங், கொந்தங் கொள வறைபெங்கநு மெழுகுங்குளிர் வாச, முந்துங்குழ விடுதண் புகை யுயர்துண்டகி லோடு, முந்தும்புயன் மணமுங்குற முறலுங்கக னெல்லாம். (௩௧)

நிரையாய்பல வகையாமலர் நெடுவானன வுறவே, வரையாமென வெழில்காவண மணிவாயலி னெதிரே,பரிதோரண மிசைகேதன மணி யாய்நடு வாரும், பெரிதானடைக டினைகோலமு மருகேபெற விடுவார். ()

காகங்கரு காகங்கடி காரந்தமு மாவும், பூகங்கள சோகஞ்செறி பூவின்குலை வாழைப், பாகங்கதிர் தூணின்புற மாகும்படி சோலை, மே கங்கக ணுமென்றுயர் மேவுந்தெரு வன்றே. (௩௩)

பொற்பாலிகை யிற்பூவொடு பொற்பார்நிறை குடமுங், கற்பாவை வெயிற்சோதி கடுப்பாகில வெனவே,நூம்பாய தவி ப்பாலிகை மெய்ப் போதொடு பனிநீர், தறபாளித வச்சேறு தெளிப்பாதல னெவனும். ()

நிலைநாட்டுவர் விளைபூட்டுவர் நிரைமேற்ட்டணி நிரைவார், கலைசூ ட்டுவர் தொடைநாற்றுவர் கடிபூட்டுவ ரணிகள், பலவாக்குவர் கனிவி ட்டெதிர் பதிவாக்குயர் பந்தர், நலவாக்குறு மகிழ்ந்திடு நவமிக்கொளு முகிலோர். (௩௫)

புனைவார்மல ரினமேயிரு புனல்வாவிகள் கமழக், குடைவார் பணி யணிவார்புகை குழன்மீமனை மிசைவார், படைவாள்விழி யெழிலா டமை வளைவார்பல கோலத், துடையாரன நடையார்குயி லனையார் கடி வினையார். (௩௬)

இசைபாடுவர் நடமாடுவ ரெழிலாகைகள் வருவார், நசைபாடு வர் விளையாடுவர் நவமாமயி லனையார், பசையாடவர் பொடிவாடை

கன்பனிநீரொடு மெறிவார், விசையாடிய கொடியோடிய வெளிமானி கையதரோ. (கஎ)

அறிவிற்றெளி தவமிக்கவ ரகமெய்ப்புற நிகியஞ், செறிவுற்றிடு பொருள்பற்பல கொடைசெய்புற வருள்வார், நறிவிற்றிசை மணமோ யத்தலர் கனகயற்புத வடிசில், சுறிவித்தைதயி னமுதத்துளை யொடுகட் டளை யிடுவார். (கஅ)

பாலுங்கனி பாகுங்குள ரும்பண்புறு தகையே, சாலும்பிரி வார்கன்கொடு தஞ்சிந்தையி னுறவாய்க்,கோலும்பல கோலங்கொடு தண்பந்தரி னுலவார், நாலுங்கர நாகம்பிடி கண்பொன்றிய வெனவே. (கக)

மணிபந்தரின் மணமுந்தொடை மலர்சிந்தியமணமுந், திணிமைந்தர்கள் புயமுங்கிய கலவஞ்செறி மணமு, மணிசுந்தர வதர்சிந்திய மணமும்பல வலருங், கணியின்றிய தெருவெங்கணு மெழில்கண் கொளவன்றே. (உ0)

வேறு.

பேரிய தெருவணி பிறழ நல்லொளி, சீரியமணியினுற் சிறந்த சித்திர, கேரிய வியற்றிய பின்னர் நீதியி, னுரிய நபியக மன்புகூர்ந்தனர்.()

வரிசையின் மாதவர் வாழ்த்திச் சோபனத், தரசியனபியினை யலரியேய்ந்தபோற், குருசிடத் திருத்தித்தன் குபோனிற்புனற், சிரகடன் மஞ்சனஞ் சிறப்பி னூட்டினர். (உஉ)

மின்னெனப் புரள்வடி மேனி மேம்புனற், பொன்னெனத் துகிலிற் புலர்த்திச் செஞ்சுடர், தன்னென மலர்ப்பதத் தவத்தி னாக்கனா, வன்னநற் கனசமே வணிந்திட் டாரரோ. (உங)

அணிதருஞ் செழுங்கதி ரமுத மள்ளியே, கணிதருக் தெளிவினூற் பாவின் கண்கவர், திணிதரு மெழிலொடுஞ் சிறந்த சென்னியின், மணிதருஞ் சருவந்த மவுலி சூட்டினர். (உச)

மலர்தரு மண்ணுத்தொடு மதியின் சோதியுங், குலவிய பேரொளில் கொண்டு மாற்றலர், புலர்தர வுள்ளமுங் கண்ணும் போர்த்தலி, யலர்தருங் கவசமெய் யணிந்திட் டாரரோ. (உரு)

ஒன்னல ருனுகாந் தொளிருஞ் சூன்முகின், மின்னலர் குறவுடைவாளும் விண்மணி, யின்னல ருகாபந் தனமு மேற்றலர், வன்னலர் கச்சையு மருங்கு வீக்கினர். (உசு)

வெண்கிரி யிடையெழில் விரிந்த தாரகை, விண்கண முலவிய வென்ன வேந்தர்கோன், றிண்கிரி புயத்திடை சிறந்த வாரமுங், கண்கவ ரழகொடுங் களிப்பிற் சூட்டினர். (௪௭)

சேகறு மாதவ னென்னுஞ் செம்மணிப், பாகமதணிபெறப் பதும மாமணி, மாகதிர் மிளிர்தரும் வாகுவங்கண, மோகையுந் தோளிடை யொளிரக் கட்டினார். (௪௮)

பொழிகதிர் வச்சிரப் பொருப்பு மீதினில், விழிதரு மருவியி னெழில்கொள் மற்புயம், வழிகதிர் மணியின மன்னுலாசமு, மெழிறர வியல்பொடுந் தாங்கி னாரரோ. (௪௯)

நறுமணக் கலவையு நனிதிற் பூசியே, செறிமணத் தலர்த்தொடை புனைந்து சீரியோ, ரறிமனை வாழ்த்தொடு மரும்பொ னுடைகள், பெறுமணக் கொடையினாற் பேணி னாரரோ. (௫0)

சித்திரத் தணியினுஞ் செறிந்து கிண்கிணி, சத்தமிட் டடிமயி னடனத் தாவிய, வுத்தம மாமிசை யுவந்தசோபனக், கத்தரும் வாழ்த்தொடுங் களிப் பினேறினர். (௫௧)

நெடுங்கடைக் கண்ணியர் குரவைநீள்குழல், விடுங்களியிசையொடு மிசைய வுள்ளமே, யடுங்கதி மாவினி லணியிற் றேரட்டினை, கொடுங் கதிர் வேலினர் குழீஇயி னாரரோ. (௫௨)

பேரியுங் காளமும் பிலி தண்ணுமை, தூரிய மிடக்கையுங் கடலுந் தோன்றின, சீரியர் பலருமுஞ் சிறந்த மும்மத, மாரியி னருவியம் மல்லயுந் தோன்றின. (௫௩)

சொரிகதிர்ப் பந்தற பொழுதுந் தோன்றின, விரிகதிர் வெண்ணி றமகியுந் தோன்றின, புரிகுலுங் கொடிகபேய் புயலுந் தோன்றின, சரி யொளி தாளத்தா ரகையுந் தோன்றின. (௫௪)

வரிசையர் வாழ்த்தொடு மிசையின் மாண்பொடும், விரசிடுஞ் சாமரை வெண்பொற் றாசொடும், பாசுநீர் நிகிர்வீற் பல்லார்சூழ்தரு, மாசறுங் குரகத மவ னடாத்தினர். (௫௫)

குங்கும மேனியர் குலவுமார்த்தார், தங்கநற் கடகத்தார் தவழ் வெள் ளாடையார், பொங்கழ லயிலினர் புந்தி மைந்துளார், சிங்கித வூர் திக வினை நடாத்தினர். (௫௬)

கவிகையர் கதலியர் கவரி யாளர்வெண், சிவிகையர் பற்பல விருதின் சீரியோ, ரவிரிழை யிலங்குற வண்ணனன்மகி, சவிதருங் கணமெனச் சார்பிற் போதவே. (௫௭)

இசையெலாஞ் செறியத்தி விசைகொளி லுட்பனோர், நசையெலாத்
தருந்துவா நவநிதத்தொடும், பசையுளா ரார்ப்பொடும் புதிய பன்னவி
முன், மிசைதருந் தெருவுலா மிசையிற் போதவே. (௫௮)

போதி வளத்தெழும் பொற்பிகாண்டகாச், சோதி வாண்டகைச் சிற
ப்புக் காணவே, சேரணி மாளிகை வீதி நீடிசை, காரணி குழலினார்
கணங்கள் மேயவே. (௫௯)

வேதிகை யிடத்திலும் வீதி நூர்கரும், போதிகைத் தூணிலும்
புறத்துச் சாளரத், தாதகை யிடத்திலு மமுத வெண்மடை, மேதகை
துகிற்கொடி விளங்க லாயினார். (௬0)

வேறு.

கருக்கொருங் கொழுந்துலாய் கருங்கொடித் தனுவிற் பூட்டி, முரு
க்கிய நயனவம்பே மொய்த்தன திசைக ளெங்கும், அருக்கனிற் பொலி
யுமவன்ன லணிபுடை யாங்கர் கண்க, ளுருக்கொருங் கணைகளோடி
யறுத்தறுத் தொறுக்கு மன்றே. (௬௧)

பணியணி யாடிநோக்கிப் பார்த்திப ருருவ நோக்கி, மணியணி ய
ணியாஅரின்று சித்திரவடிவ மொத்தும், கணியணி விழியில்வைத்துக்
காண்டலே பாராட்டிற்று, மணியணித் தகைந்தாரென்று மரிவையர் தி
கையா நின்றார். (௬௨)

தூசணி யுடலும்வல்லின் சொற்கத்தி னடியிற்றந்தம், பாசணி
யாதுமுற்றும் படர்க்கிலா நகையிற்சற்றே, கூசணி விழியினின்ன கோல
மே விருப்பு நெஞ்சு, மாசையங் கொழுந்திற்பேதைச் செவிலிய ரமர்த்
தாயினார். (௬௩)

செவ்வரி படர்ந்தகண்ணுஞ் சித்திரவுடையும் பைம்பூ, மவ்வலங்
குழலுமெய்யின் வாடையும் விளத்தின்கொங்கை, நவ்விய வியப்பும்
போக காட்டிய கருத்து மென்போ, லவ்விளங் குருகிலேகொ லென்ப
ரப் பெதும்பை மாரே. (௬௪)

தானெனு மதர்த்தகண்ணு முள்ளமுந் தடங்கொள் கொங்கைத்,
தேனெனு மொழியிற் றுங்கா விகாரத்தின் றிரிவுங் கையிற், கோலொழு
முடன்மாற்றும் பைங்கிளிக் குணமுங் கொண்டு, வானெனுங் குழல்சா
ய்த் தெங்கு மங்கையர் பல்லர் மொய்த்தார். (௬௫)

பார்த்திபர் நோக்கிநோக்காப் படியினை நோக்கிநூங்கர், கூர்த்துட
ன் சினத்துநாணிக் குளிர்நகை சற்றுங்காட்டி, வேர்த்ததென் றுடமேற

கொண்ட விரகத்தின் பரிசஞ்சாற்றி,வார்த்தபொன் னிழையார் நோக்கு
மடந்தையர் சிலர்க ளம்மா. (௬௬)

கரணத்தி னுறுப்பினின்ற கருத்தொடுந் தெரிந்தவித்தை, தருண
த்தி னபிநயத்தின் சாடையுங் குழவி கொண்டார், ஈருணத்த மொழியி
னோசை யாக்கமு முயிர்ப்பு மாறு,மருணத்தின் விசாரம் பூண்டார் மரு
விழி யன்னை மாரே. (௬௭)

தெரிதரக் கலவியின்பஞ் சீர்தரப் பயிற்று நிற்கு, முரிதருஞ் சங்
கைகீதிற் கனைவொடு முனைருங் காட்சிப், புரிதரும் பல்லாலென்னும்
பொலிதர வாய்தல் சொன்றுந், சொரிமதக் குடத்தின் கொங்கைத்
தொய்யலின் றெரிவை மாரே. (௬௮)

தாங்கரு மக்கட்பேற்றுத் தன்மைபு முணர்ந்து முன்னர், போங்
தலை நீளப்பு மாற்றும் பொருந்திய சக்கசார, மாய்ந்துளக் கிரிவும்
வாழ்ந்தருஞ் சிருள்மொழி யனைத்துங் கேட்டு, ளேந்துகன் மகிழ்ச்சி
பற்றும் பேரிளம் பெண்க ளன்றே. (௬௯)

சிற்ப்பணி கணங்களைப்பண் செல்கின்ற வள்ளல்செவ்வி, நிறப்
பணி கோலங்கண்டு நிவர்மனக் களிப்பிற் போற்றி, புறப்பணி சாரு
வென்று மொண்டொடி தமையும் வாழ்த்தி, மறப்பணி யாதுநின்றார்
வளர்பெரு மிதத்தி னோரே. (௭௦)

வெண்டினைத் துகிர்க்கொம்பென்ன விளங்குமா ளிகையின்மாறார்
கண்டடங் காதமோசக் கருத்தொடு மறிக்கும் வாட்கண், வண்டினந்
தொடர்ந்தசெந்தா மரைமுக வள்ளல் சுற்றுந், தெண்டிரைக் கணங்க
ளாடுந் தெருவணி யுலவு மன்றே. (௭௧)

வரிசையே மிசைப்பமன்னு மாதவ மிசைப்ப யார்க்கு, முரிசை
யே மிசைப்பவென்றி யுலவுசீர் மிசைப்ப வெக்கு, முரசிய மிசைப்ப
வானோர் அமுதனை மிசைப்பச் செவ்வி, யரசரு மழகுபூத்த வணிதரும்
பந்தர் வந்தார். (௭௨)

பொற்கதி ரெறிக்கு மின்னார் பொங்கிய குரவையோடு, நற்கதிர்த்
தீபத்தோடு நனிதரும் வாழ்த்தி னோடும், விற்கதி ரயினிரூம் விளங்
குமா லத்திவாங்கச், சொற்கதி யமுதவள்ளற் றாரகத மிறங்கி னரால்.

வெடிதரும் பனிநீர்தன்னுல் விரிமலர்க் கழல்கழீஇவெண், கடிமல
ர்த்துகிலின்செவ்வி யான்மலரதனிற் சிந்தும், பொடிமலர்ப் பாயன்மீதிற்

புகழ்பெற நடத்தி வன்னைங், குடிதரும் பீடமீக்கண் குரிசிலேயிருப்பச் செய்தார். (எச)

வேறு.

பூணலர்ந்தொரு சோதிமென்கொடிகள் போர்த்துசீர், வேண லர்ந்தொழுகு சீதவொண்புனலின் மேதகை, நாணலர்ந்தமயி லாளை மஞ்சன கலம்புரிந், தியாணர்சிந்துமுட வீரமூர்த்தியை வியைந்தனர். ()

சோதிவெய்யவ னெனுஞ்சிறந்தவுட லாயவெண், கோதறுஞ்சசி வழிந்தமென்கதிர் ருலாவுதா, சாதணிந்துநறு கார்கிறங்குளி ரகிற்பு கை, மீதலர்ந்தவெடி போதிபிற்சிகழி வேய்ந்தனர். (எசு)

காறுதேக்தொடை மிலைந்துவெண்கதிர் நறும்பிறை, நாறுபன் மணி யலர்ந்தவன்பொழுதும் வந்தபோ, லாறுகட்டியரு கேதிருக்கி யொளி ரம்பொனின், மீறுமின்கரு முகிற்பிறந்தன விளங்கவே. (எஎ)

வாளெழுந்துமிளிர் கிழ்விளைந்தபிறை வாயெலாங், நாகலக்கிவர் கணந்தொள்வண்மணி துலங்கவே, மேனலந்தகைய பட்டமுங்கதிர் செய் மென்சுடர், மாறுமங்கிலத வானுதற்குவமை வாய்ப்பதோ. ()

வேலும்வெங்கணைபு மாலும்வென்றவிழி மீதிமே, கோலுமஞ்ச னம் வனைந்துபைம்புருவ கோடியிற், காலுமஞ்சுடர் விரிந்தசெஞ்சுடி கை கண்பதித், தேனுமின்குழைகள் வண்குழைக்கழ கியற்றினர். ()

பொங்குமங்கையர்க ளங்குலின்குரலை புஞ்சமே, லங்கெழுந்தெ ள வலர்ந்தபொன்றொடை யதன்றொடர், திங்கள்வெண்டள முஞ்சி லந்தமணி செஞ்சர, மிங்கிதம்பெற வணிந்திலங்கும்வரை யின்களம்.

நேர்திரண்டவெழில் வேயினுஞ்செழிய நீர்மையின், சீர்திரண்ட வணி தோளணிந்தடல் செஞ்சுட, ரோர்திரண்டசரி யின்குலம்பதியி யாழென, வார்திரண்டமுன கன்னைககுகள மணிந்தனர். (அக)

சோதறும்பசிய தாதலர்ந்தமலர் சோமழப், போதெனுங்கரம் வி ரற்கிடந்தகைய பொற்புறு, மோதிரங்களு மிகுந்தவாழ்க்கொடி முத ணையா, ளாதலின்துநெரி வாங்கினைசிவை மாதரோ. (அஉ)

செய்யபொற்கதிர் விரித்தபாடக சிறப்பினே, டையகிண்கிணி சதங்கைநூபுர மணிந்தரு, கொய்யசெம்பவள மென்கொடிக்கறிய நு ண்விரற், கையமின்மிளிரொளிர் வெண்மையம்பணி யணிந்தனர். (அங)

மிக்கலர்ந்தமனை முந்திமிர்ந்துநறு மென்மலர், தொக்கவண்டொ டை மிலைந்துநன்மணிக டென்றிய, தக்கமேகலை திருத்தினையம்பொனெழி முன்னிய, நக்குநன்கதி ரீருக்கிஞரமைய ஞாணினே. (அச)

பொற்கொடிக்கழகு செய்துநன்னதி பொலன்றொடை, வற்கநற் கோடையளித்துவெண்டுகில் வளந்தர, வற்குடித்தலை சுழற்றிவாங்கி யபி னலாத்தியு, மக்கணத்தினி லெடுத்துளக்களி யடைந்தனர். (அரு)

வெண்ணிறக்கவரி யிருமருங்கிட விரிந்தபூக், தண்ணிறத்தொடையல் கலவைகோடிகமுந் தாங்கினர், வண்ணிறத்துணரி னணி மலர்க்கிடை மருங்குளார், பண்ணிறக்குரவை யொடுநடத்தினர்கள் பாவையே. (அசு)

வேறு.

பல்லியங் கறங்கவூதும் பண்ணது மிழற்ற யாருஞ், சொல்லிய மிசைப்பப்பூத்த துணர்மல ரென்னும் பூவை, நல்லிய லலங்காரத்தி னவமணி பீடத் தென்கோன், செல்லியன் மின்னினெருப்பச் சீர்பெற விருப்பச் செய்தார். (அஎ)

செறிதரு மறிவின்மிக்கோர் சீர்மையிற் களித்துமுன்ன, ரறிதரு நபிதஞ்சொற்போ லருமண முறைமை நாட்டிக், குறிதரா விறைவற் போற்றிக் கொண்டலின் றொடையல் சூட்டி, நெறிதருங் குரவையோடும் வாழ்த்தலும் நிலையா நின்றார். (அஅ)

வாழ்தருங் கதிர்வெண்டிங்கள் வகைதருங் கணங்கள் போன்றுஞ், சூழ்தரு முயிர்கள்போற்றுந் துகியொடும் வாழ்க நாளுங், கேழ்தரு நபிதம் மங்கைக் கிடைப்பமா தரின்கை சேர்த்து, மீழியின் முதியோர் வாழ்த்தி வீறுற வளித்தா ரன்றே. (அகு)

வானவர் வாழ்த்தவல்லோர் மானவர் வாழ்த்த மானுர், நீனவர் வாழ்த்தவென்றி செயமுரா சொலிப்பவள்ளல், மானவ மணிகபீபு முரம்மதின் மனத்தின் செவ்வி, யானகன் மணமேபூத்த வறைமயி லோடும் புக்கார். (கூ0)

தேனேடுஞ் சுவையுமின்னுந் திருவொளி மணியு மென்ன, வானொடும் புவியும்போற்றும் வள்ளலு மகிழ்வு பூப்ப, மாநெறி கலையுமாவுமறிகுறி யகிர்த லில்லாத், தாகறை மலர்வண்சுடர்த்தறு றேைகையோ டோகை பூண்டார். (கூக)

கடிமணப்படல முற்றிற்று.

ஆ. படலம் - உச - இ - திருவிருத்தம் - கஉஉச.

நகர் நீங்கு படலம்.

மனநிலை மருளுநின்று வஞ்சக மியற்றுந் தீமை, யனநிலை யிடத்திற ருண்ணாத் தனியொடு மிருந்த கோமான், கனநிலை கொண்டுபுலலோர்-கணநகர் நீத்து மேன்மை, யினநிலை சாமின்றன்பா லெழுந்தவா றெடுத்துச் சொல்வாம். (௧)

மாறுபட் டிருக்கோர் நீங்கின் மலைவுபட் டழிந்து பல்லார், வேறுபட் டலையாநின்ற வெறும்பதி கவுதா ரிய்யா, கூறுபட் டொழியவென்றி நெறிகொண்ட வேந்தன் கோமான், றேறுபட் டிருந்தமேலோர் இரளொடு மெழுந்தா ரன்றே. (௨)

மேற்றகை வளர்த்துபூத்த மென்கொடி தேவியோடு, மாற்றலி னறிவின்மிக்க வருமையி னூத்து முண்மைப், போற்றிய நீதினல்லோர் புகழ்தருங் குழுவுந் தூய்ய, கோற்றகை நபியும்வல்லோ னருளொடுங் குழீஇயி னரால். (௩)

குலைதரு நகருஞ்சூழ்ந்த குடியெனும் பாலைநீந்தி, யலைதருந் தடமுந்துன்னு மடவியும் பொழிலும் வான்று, மலைதரு மிடறுமற்றும் வளம்பல கடந்துபின்னர், நிலைதரு நிருமென்னுநெடும்பதி புக்கினரால். ()

செழுமல ரிடத்தநன்றேன் செறிதரு மாரியினன்பால், குழுமலி யவர்கள் போற்றக் கொற்றமே பயிற்றியுற்று, விழுமிய பொருளின்மெய்ம்மை விளங்கிய வறிவு மியார்க்கு, மொழுகுற விளக்கிச் சின்னாளுற் றன ரிறசூ லன்றே. (௫)

நீங்குறும் புன்மைநீத்துத் தீநெறி யுலகினுள்ளார், பாங்குறுந் தகைய வன்பிற் பணிவிடை புரியாநிற்ப, ஆங்குறு மெந்தங்கோமா னவரிட மிறையோன் சொல்லால், ஞாங்கரி னெறிமேயோ டேற்றூர் நகைத்தா ர்க்கதிப ரன்றே. (௬)

அரிதுணர் வரிசைவல்லோ ரனவிடத் தரியோன் செவ்வி, பெரிதுணர் சலாமுங்கூறிப் பெட்புறு முவகை யேயுடுங், தெரிதரு மூக்கெ ன்றேதுந் திருநபி யிறசூல்தம்மைக், கரிதின நகரிற் செய்தக் கழிநினிற் பணிக்க வென்றான். (௭)

வல்லவை யுவணைவாய்மை யாளவர் வழங்கிப் போதச், செல்லுறழ் கொடைக்கை வள்ளல் செப்பருங் களிப்பிறேடு, நல்லுணர் வென்

னும்வஞ்சம் கனிந்திறைப் புன்மைவாரிச், செல்லுகற் றிறத்தலுத்தின் றிருமுக நோக்கிச் சொல்வார். (அ)

செவ்விய நெறியிற் றன்னுஞ் சீரிய கருத்தினேடு, மவ்விய மசற் றமேன்மை யணிநிலை யுடையராகி, வெவ்விய றனிறு மொன்றி னிய ல்பொறி யடக்கும்வல்ல, அவ்விய னெயிலின்பட்ட மருளின னும்பால வல்லேன். (௯)

பிற்புற நயந்துவஞ்ச பேதகத் திபுலிசென்னுந், தற்புறன் வழி பாடுற்ற தொகுமன வறிவிலார் மொய்த்,சம்பறுங் கொடியசத்தா மைங் நக ரதனிற் செல்லுந், சொற்பெற மிறகுலென்னுந் தாமெனுந் த கையு மீந்தான். (௰)

நீங்கிய கருத்தின் வலலோ னீர்கொண்ட நிலைமைநோக்கி, யோ ங்கிய புகழ்ச்சியோடு முனுற்றியதகையிற் பண்பா, லாங்கடைந் தைந் துபேரு ரதனிடை யுறுவார்க் கெல்லாந், தீங்கினை நீத்தற்காய திருமொ ழிவிளக்கா நிற்பீர். (கக)

உள்ளகத் துணர்வினுறு முணர்வெழுங் காலினுனும், தெள்ளகத் தகுதியானுந் தேடரும் பெரியோன்றன்னை, யெள்ளகங் கொண்டுநாரு மிறைஞ்சுவான் றகுதியோடே, கள்ளகங் கொண்டார்தம்மைக் கதி பெற விளியின் மன்னே. (கஉ)

உவந்திடங் கிடந்தார்வண்ணத் தொளிரிடங் கொள்வார்வஞ்சப் பவந்தருங் கொடியார்வன்னித் திருகையிற் படுத்தித்தேவர், நிவந்த கைத் தண்டத்தாக்கி னெரிதருங் கும்பிமாழ்வா,ரவந்தனி லுழலற்பி ரொன் றுண்டகை தண்டஞ் சொன்பின். (கங)

தேக்கிய செல்வந் தன்னுற் றிறத்தினின் மிகையி னின்ற, வூக்கவ னமுறாதோடு முடன்றவர் தமக்கு மன்றுந், தீக்கடு வினையுநோயுஞ் செனித்திடுந் துன்பந்துன்னிப், போக்கிய வேதுந்தோற்றப் புகன்ற வர்க் குணர்த்திர் மன்னே. (கச)

இனையன பலவுங்கூறி யின்புட னுவந்து போற்றி, கனைதரு [illegible] டையின்பொற்றேறு னையனுமப் புல்லிமோந்து, புனைதரு மகி [illegible] போதா விடுத்து வள்ளல், வினைதரு மற்றோர் வாழ்த்த வ [illegible] னிருந்தா ரன்றே. (கரு)

அங்ஙக நிடத்திற்றெருக்க வறிஞரிற் சிலர் கடம்மை, நன்னெறி நெறி வழாது நனிபெற நடாத்துசென்னத், தாழ்னிட மிருத்திப்பின்னர் அ

லைதருந் தேவியோடுந், தங்ஙனங் கொண்டு போந்தார் புண்ணியந் த
ழைப்ப மாதே. (௧௬)

வண்ணவாய்ச் சிறகர்புள்ளி வண்டினம் விளரியோடும், பெண்ண
வாய்ச சிறந்தபசலைசப்பிதிர்சுசுத்துத்தத் தோடுங்,கண்ணவாய்ச் செழித்
த மஞ்ஞை களித்திருந் தாடமெய்மை, யண்ணலுந் துணையுங்காரு ம
லர்ந்தமின னைத்துப் போந்தார். (௧௭)

தேனனி வனசப்போதிற் செறியரும் பொலன்செய் யன்ன, மா
னனி யிசையின்றேற்ற மானவர்க் கன்னயந்துங்க,பெய்தனி செய்யபாதந்
தொகுநடை யிவைக்ஸ் டுற்றந், தீதனி நீங்கியார்கருஞ் செம்மையாற
செழித்தே மென்னும். (௧௮)

பண்ணலங் கனிந்ததீஞ்சொற் பாவையர்க் கமுதமன்னார், கண்
ணலங் கண்டுகூவுங் கருங்குயில் வாயெழாவா, மூண்ணலப் பழனமெ
ல்லா மொருங்கினிற் கிளக்குமேன்மை, யண்ணலு முடனிரண்டி னு
ருபி ரொன்றிற் சென்றார். (௧௯)

பழனமும் பழனஞ்சூழ்ந்த படுபொழில்பொழிலினுப்பண், விரை
திரை திரையினுப்பண் வியன்குடி குடியின்விர, ரழனில நிலத்தினூன்
ரு டரும்புகை புகையின்மேகஞ், செழிவரை வரைவுநீந்தி யொன்றினி
லொன்றிச் சென்றார். (௨௰)

வான்றவழ் நாகஞ்சுற்றும் வளைமதி லுடுத்துவிங்குங், கான்றவழ்
வசந்தநாடுங் கடிபொழில் பழனவாவித், தேன்றவழ் சலசவன்னச் சில
ம்பொடு சிலம்பும் பாண்செய்,மான்றவழ்விழியார்பூத்து மகிழ்தரு நகர
ங்கண்டார். (௨௧)

நெறியது வரிசைவள்ள ளிறங்கொரு மும்பல்போன்று, நறியது
சிறந்தமேன்மை நாயகி பிடியினைத்துக், குறியதன் பான்மையின்றித்
தொழிலினுற் கொற்றமாக்க, ளறிவது கொண்டுபுக்கா ரங்கர் மி
கறு மன்றே. (௨௨)

நல்வழி புணராத்தீயோர் நனிபுக ழின்றிவன்மைப், புல்வழி யவ்
வூர்போற்றும் புரவலன் சாத்தா னென்போன், வில்வழி மணிபீடத்தின்
மேவிய காலைஞாங்கர், செல்வழி கொண்டாரின்ன சீரியோர் தம்மைக்
கண்டான். (௨௩)

கண்டனன் வலத்திற்செவ்வேற் கரத்தினர் விளித்துவண்ணத்,
தண்டரு மலரிற்பூத்தத் தடக்கொடி படர்ந்தசெவ்வி, யெண்டரு வனை

யாரிங்ஙனியல்பொடுங் கொணர்மி னென்று, னண்டரும்வள்ளறம்மை யவனிடங் கொடுபோய் விட்டார். (உ௫)

கற்றையஞ் சதிரினொடுங் தன்னிலாக் கான்றதிங்க, ளுற்றனை வல்லியின்னு முயர்நபி முன்னர்நிற்பப், பொற்றவி சிருந்தவன் புந்தியற் றரிதினோக்கி, மற்றிலக் கணங்கள்பேறு மன்னவன் கவிர்ந்தெட்டான்.

வடிவினிற் சிறந்துமென்மை வண்ணத்திற் சிறந்துநின்றீர், குடியினிற் சிறந்தியாண்டு குறித்திடு நாமமியாது, கடிதரு நிவிரியாவர் கவித்தெவன் போதலுற்றீ, ரடைவுடன் விளக்கிரென்று ளண்டகை விளக்கலுற்றார். (உ௬)

ஆரணப் பொருளுங் காணு தரியவ னுவந்ததோழன், வாரணப், புவியிற்போற்றுமகுநபி யிவுருமோங், காரணத் துடனேவந்த புன்வகார கவுதாரிய்யா,போணித் தரசனொடும் பேரிகல்செய்கோ னியானே. (உ௭)

என்னொடு மெதிர்த்துமென்ற னிறைவொடு மெதிர்ந்து மாறுய்த் தன்னொடுஞ் சேர்ந்துமாண்டா னென்பதுந் தனையிற் சாற்ற, மன்னவ னுணர்ந்துசிந்தை மயக்கத்தி னபியைநோக்கிப், பொன்னணியரவனென்றூன் புல்லியே விகாரத்தானே. (உ௮)

தேன்னி தொடைமூதானை தோன்றல்சி றந்தன்பெற்ற, மானனி யாதலானு மார்க்கத்தி லெவர்களேனு, மூனுமுடன்பிறப்பென் றுயர் முன்ற யானும்வள்ளல், பாலன்ங் கண்ணியென்றன் பயன்சகோதரி யென் றூரால். (உ௯)

முன்னர்கண் டுள்ளத்துற்ற மோகத்தா லிவையவாய்மைப், பின்னர்கண் டாக்கைவேறு போதகம் பெறுவானுகத், தன்னிலே திரிந்துதுன்னு மின்னலிற் றளர்ந்துவிம்மி, மன்னிலே மறுத்தபாவி மானனுர் மையல் கொண்டான். (௩0)

வான்கதி ரமுதமன்னி வழியிலா மூகத்தினன்னை, தேன்கனி மதுரத்தின்சொற் சேயிழை வதுவை செய்தென், கோனலகு செழிப்பமாறுக் குழுநிதி செழிப்பமன்பின், மாகலத் தருளுகென்றூன் மனமது மருள்கொண் டானே. (௩௧)

கொடுங்கோலே புரிந்துதங்கைக் குலக்கொடி யவருமென்ன, நெடுங்கொடி படர்ந்தவென்றி நிருமலர் மறைத்துக் கூற, வடுங்கருத் துடையசெவ்வே லரசனுமின்ன வாய்மைக், கடுங்கருத் தறையக்கேட்டுக் காரணத் துரைப்ப ரன்றே. (௩௨)

கண்கவ ரழகுபூத்துக் கான்றபொற் பணிகள்செய்ய, தண்கதி ரென்னுமுத்தக் குவிகை யுடையரேனுந், திண்கதிர்த் தலருந்தண்டார்த் திறற்புய வலியரேனு, மண்களி மன்னரேனு மணமனை மிசையா ரன்றே

எத்திறத் துடையாரேனு மிசைமனை நுடையாரல்லா, ரித்திற மிவர்பாற் கொண்ட வியல்பது மேன்மையென்னி, லத்திற நீரோகேன்மி னென்றருகவிஞர் செப்ப, வைத்திறக் கதிர்வேன்மன்னன் வழீஇயதோர் வார்த்தை சொல்வான். (௧௪)

என்னிடத் தினிநின்கேட்கு மிசைமனைத் தருள்கிலாதே, னின்னிடத் திருக்குமா னோர்செட வவஞா யத்தின், முன்னிட வடர்த்து கோடி யியாமென மன்னன் சொற்றான், பின்னொரு மொழியிடாது பெயர்ந்தன ரிருவ ரும்மே. (௧௫)

தவிசிடம் விடுத்துச்செல்வி சமையமண் டபத்திற்புக்கி, யவிர்மணி பணிகள்பூண்டு பீரியவாக்கத் தோடும், புவிமகி ழிழிவின்சிந்தைப் புல்லவன் காட்சியெங்கும், புவியுருத் தோற்றத்தெய்த்துப் பாவினை யொழிந்தா ளன்றே. (௧௬)

தன்னகத் திருந்தவீரர் தாதியர் விடுத்தபீவிர், மின்னிடத் திருந்த பொன்மான் விரைவொடு பரந்துமின்க, வென்னது காகமொய்த்து மின்னமின் வினையார்போந்து, சென்னல லியற்றுங்கோமான் றேவியை வளைந்தா ளன்றே. (௧௭)

வஞ்சகம் பிறந்தநெஞ்சார் வன்மையர் கண்ணிதன்னிற், பஞ்சகந் சிறந்தபாதப் பாவையோ டிமத்தைக் கொண்டு, நெஞ்சகம் பிறந்தசிந்தை நிலைதரும பாதகத்தின், பஞ்சகம் பிறந்தமன்னன் பயிருணம் விடுத்தா ரன்றே. (௧௮)

இலங்கிழை பிரித்தகாலே யேந்திரியவ் விணையிதென்னக், கலங்கின ரயர்ந்தா ராக்கை காற்றினி லாடியொத்து, மலங்கினர் திறங்கண்மாயி மறுகினர் திரண்டபூதம், விலங்கின கீருளையேந்தி வேண்டினர் நயிரா ரன்றே. (௧௯)

இரந்திறை பரியோன்பாலி லெடுத்தெடுத் தியம்பலோடும், வாரங் கைகொ ளரசன்சிந்தை மண்டப மருங்கிலினைமுர், கரந்தருங் கொடியோ ராக்கைக் கலக்கத்தி னடுக்கவள்ளற, றாந்தரும் தகைகேடன்னத் தாக்கொடு மூழங்கி னாரால். (௨0)

கலித்தெழு மோதையோங்கும் கடலொரு குண்டமேக, லொலித்தலி லொலித்துக் காட்டுங் காரண ருழைராப்பரவிப, பலித்ததிங்

விதியின் றன்மைப் பற்றலா னாழைவன்னித், தலத்தினி னேக்கலென் னத் தலைவனு மாது நோக்கான். (௬௧)

எம்பெரு மான்கண்போன்ற வெழின்மணிப் பாவைதம்மை, யம் பிரு சிந்தையுன்னு முன்னரி னுக்கங்கொண்ட, வம்பிருங் கரங்கள்கும் பிக் கழுத்திடை மாறிமாட்டிக், தும்பினிற் பிணிக்கப்பட்டான் சூழ்விதி பிணிக்க மன்னன். (௬௨)

கந்தா மெடுத்துவீசுங் கரமது மல்கமல்குங், கந்தரங் கந்தரத்திற் கவிழ்த்தலாற் கவலைபம்பிச், சுந்தரங் குன்றிவிரச சுகங்களுங் குன்றி னைந்து, மந்தரங் தாக்குற்றென்ன மாழ்கினன் பாவியன்றே. (௬௩)

வாடின விருகண்டெண்ணீர் வடிதரத் ததும்பா நின்றான், கோ டிய புருவவில்லுங் கூர்விழி யம்புங்கொண்டு, சாடிய தையலார்கள் பி றர்மனை சாக்குற் றார்கள், பாடிவை யென்னக்காட்டும் பாவினை கொ ண்டா னன்றே. (௬௪)

பூங்கொடி யுலந்தமேன்மைப் புகழ்கபி யவர்தம் பாலிற், றீங்கினை முயன்றேனென்னச் செய்வினை துயரத் தோடு, மீங்கென தின்னனிக் கு மிறைமென விரக்காலன்றி, நீங்கிடா தென்னமன்ன னெஞ்சினி லு றுதி பூண்டான். (௬௫)

இருகரங் கழுத்திற்பூண வெழுமுடல் வாட்வுள்ள, மொருங்கினை வேனுங்கீண்டா தழறரப் பதைப்பவாவி, மருவுகெட் டுயிர்ப்புப் பூப்ப மய்ங்கியான் படுமித்துன்பங், தெரிதால் கொண்டோமின்றீ சேனத்திரு மயிலைக் கேட்டான். (௬௬)

அறநிலை வழிஇயினறு மடல்பொருள் சிந்தித்தானு, மறநிலை நின் றதானும் வஞ்சக முயன்றதானும், புறநிலை யவாவினறுவும் பொய்யுரை யியம்பினறனும், பிறன்மனை விழைவாற்கென்றும் பிழைபொருன் வல் லோன் கொன்னே. (௬௭)

புன்மையே பயின்றபேர்கள் புனிதமே கருத்துட்கொண்டு, நன் மையே நயப்பவாக நாயகன் றூதாகித், தன்மையே கொண்டுநின்ற த கைகபி மார்கடேவிப், பன்மையே கொண்டோர்க்கெல்லாம் பண்புறும் அனையா ரன்றே. (௬௮)

அரியவ னுரியபாங்க ரறிவள ரிபுரு கித்தம், பெருமனை யுவந்த செல்விப் பெண்ணலங் கனியை வன்பின், பொருமனங் கொண்டுவவ்

வும் புன்மைசோய் பட்டர்ந்தவாற்று,னெரிதருந் துயரெவ்வாறு நீங்குதல் பெறுவாய் கொன்னே. (சகூ)

நறவலர் சொருகுகூந்த னாரியர் திலகமன்று, மறமொழி யுரைப் பக்கேட்டு மன்னவ னஞ்சியஞ்சி, மறநிலை கொண்டுவள்ளன் மனநிலை கொள்ளாப் பாவ, முறநிலை கொண்டுகுற்ற மொருங்குறு வினையே செய்தேன். (ருo)

நிலைகெடுங் காமப்பாண்மை சேர்தருந் தொழிலை யின்னே, குலைதரா வொருவி நின்றேன் மேலுமிக் கொள்கை கொள்ளேன், கலைதரு மறைதம் மெய்மைக் காவல னிடத்தி னன்பாம், சிலைதரு நுதலீர் கேண்மோ சிறப்பொடு மிரப்ப வின்றே. (ருக)

என்செய லதனுலெய்து மிப்பெருந் துயரநீவிர், மன்செய விரப் பாரென்னில் மகிப்பொடுங் கொண்ட வல்லோன், றன்செயற் றகுதி தன்றற் றண்ணெனுடுந் தீர்ப்பனென்னைப், புன்செய லானன்சொற்றுன் பூங்கொடி யுணர்ந்து மீண்டார். (ருஉ)

மலர்ந்தமென் கொடியின்பாவை மாண்புறு மாவியென்ன, வலர்ந் திட வுள்ளமெய்மை யாண்டகை யிடத்திலெய்தி, புலர்ந்தவ னடுங்கிக் கெஞ்சி யுறுதியி னறைந்தவெல்லாம், புலர்ந்திடா துரைத்தார் யார்க் கும் புகழது விலைப்ப மாதே. (ருங)

அகழ்ந்தவன் றன்னைப்போற்று மரும்புவி தன்னின்மிக்க, விகழ் ந்தவன் றன்னைப்பேணு மெழிலுறுங் கருத்தின்வள்ள, னிகழ்ந்தவை யனைத்துங் கேட்டு கொடியவன் புறத்தி னன்பிற், புகழ்ந்திரு கரங்களே ந்திப் புந்தியோ டிரங்கா ரன்றே. (ருச)

பொறிவழி யெவையுந் தோற்றுப் பொருளவா யுலகமெல்லா, நெறிவழி கொண்ட மேலோ னோர்பெற மிடத்தி னுண்மை, யறிவழி யொகியே கொண்டு ஜீபுரியி லடைந்து மேன்மை, குறிவழி நபியை நோக்கி சலாஞ்சொலிக் கூறுகின்றார். (ருரு)

கொடியவன் றகையசெம்பொற் குவைநிதி யரசின்மாட்சி, யடல் பெறுஞ் செல்வமெல்லா மன்புட னுங்கையாக்கி, மிடியொடு மவனைநீ த்தே வினைப்பிணி தீர்ப்பனல்லாம், றொடர்பவ நீங்கா னென்றுன் றூய னென் றறைந்து போந்தார். (ருசா)

அரும்பொரு ளிடத்தா னெய்து மாக்கமே நபிநூர்போந்து, பெ ரும்பொருண் மன்னன்பாலிற் புகன்றனர் பிரியத்தோடு, மிரும்பொரு

வாயமற்றி யினிதொடு மளித்துவெட்டிக், கரும்பொரு ளழிந்துபா வக் காமமே யொழிந்தா ரன்றே. (௫௭)

கங்குலிற் குழலுந்தூய கதிர்ப்பிறை நுதலுந் தண்ணத், திங்களின் முகமுங்கொண்ட செழுங்கொடி காஜறதத்து, நங்கையுந் தாயார்பாலி ருட்டிய தீமைத்தண்டஞ், செங்கழல் வீழ்ந்துபோற்றிச் சிறப்பொடு மளித்தா ரன்றே. (௫௮)

பயிறரும் படைக்கைவீரர் பதாதியுங் குடியுங்கூழு, முயறரு மமைச்சர் மற்றோர் மொய்க்கிளைக் குவைநா டெல்லா, மியறர நபிதம்பா லினளித்தவ ணிரிந்து வேற்றா, ரயறரப் புகுந்தான் றுன்ப மனைத்து மே யகன்றதன்றே. (௫௯)

சுற்றிய குழுவினோடுந் துணையொடுந் தகுதியோடும், வெற்றியும் வீறுங்கொண்டு விறைகுடி யொருங்குவப்ப,நற்றவ நெறிநடாத்தி நன் படை மல்கவள்ளல், கற்றுணர் மார்க்கக்காட்டுங் கதிபெற விருந் தா ரன்றே. (௬0)

புகழ்தரும் வருதைமன்னன் பொருவிலா இசுமா யீல்மெய், மகி ழ்தரு மணிகபிபு முகம்மதி னகத்திறைப்ப, நெகிழ்தர வலர்ந்தபேட கிலேகொண்டுமெய்மை வள்ள, லிகழ்தரா யிசுறென்றோது மிரும்பதி பல்கா லுற்றார். (௬௧)

நகர்நீங்கு படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ௫ - இ - திருவிருத்தம் - ௧௪௬௫.

இசுமாயீல்நபியவதாரப்படலம்.

கவரிக ரூலவுந் திருநபி யசிறு, ரவிசொலி வறுலி னிதொடும் வ ரவே, புவியிடை யிசுமா யீல்நபி புகழ், வவதரித் துதிக்கு மணியிப லறைவாம். (௧)

திசைதிசை குலவுஞ் செயநபி யுரீாபி, னசையது மிகைபி வல நெடு மிசுபி, னிசைதர வரி னியல்பொடு முறைப், பசைதரும் வழி யே பயிற்றின ரன்றே. (௨)

அரசிய வொளியி னகற்றுற தலைவின், முரசிய வொருவர் முறை யொடு மிருக்கு, மிரசக மணியி விருதிமி மிவைக, ருசிசைன் வழி யுங் குலங்கொள வெழுந்தா. (௩)

காவல னுதவுங் காஜுகத் தென்னும், பூவையு முடைய புகழணி சாருந், தேவியு கபியுக் திருப்பதி விடுத்து, நாவலர் துதிக்குஞ் சாமி யென் னினரே. (௪)

மலரால ரணையுண் மருவிய வன்ன, மலராறை தாவுங் கடைசியக் கலர்கள், பலரணி புழவர் பனிமுக நோக்கா, தலவிய வயலி னுயர்நக ரன்றே. (௫)

அறிவினி னிதியி னுண்மையி னினிகோன், விறலினின் முதியோர் விளங்கிய நகரி, லொழிவினி னயினார் நிலைபெறு தகையின், குறிவினி னழகிற் குரிசி லுற்றார். (௬)

உள்ளுணர் வுணரு முத்தம நிலையிற், றெள்ளுணர் வுடனே செழுந்தவ முயல்வார், கள்ளுணர் வுடையோர் கனியுண வுணவே, நல்லுணர் வுடனே நாயக ரிருந்தார். (௭)

பல்லுயி ரினமும் பண்புள முறவே, சொல்லுயர் வழியுந் துதிதர வுலக, நல்லுணர் வரிய நபியுறு காலம், வெல்லுணர் ஜிபுரீல் விரைவி னடைந்தார். (௮)

ஆதியி னருளா லடைந்தவர் வரிசை, வேதியர்நோக்கி விறைவு றுமக்கோர், போதக மென்னும் பெட்டுறும் பூவை, யோதிய சாரு வுயர்புறத் தாலே. (௯)

நன்னய வரிசை நட்டுறு பொறையிற், றுன்னியதகைய துதிநிலை தோன்ற, வின்னன மருள்வா னியையினை வுற்றே, னென்ன விசைத் தா ரெம்பிறை யென்றார். (௧௰)

உவகை பெருக்கி னின்புட னேதித், தவநிலை வானோர் தம்மிடம் புகா, ரவனியி லங்கு மஞ்சுட னென்னுங், திவதொளி யிக்கோர் சிந் தை மகிழ்ந்தார். (௧௧)

மாவருநன்கின் மகவரு மாயி, னவமின் வல்லோ னன்பொடு குதுபான், றேவரு மெய்ப்பச் செய்குது மென்னப், பாவணி வேந்தர் பரவின ரன்றே. (௧௨)

தன்னக மெண்ணித் தாவரும் வள்ளன், முன்னவ ரன்பின் மொழியுணர் மேன்மை, நன்னய மென்சொன் னுரியர்திருமா, னென்னவர் புரப்பா னின்பி னறைந்தார். (௧௩)

மங்கல னன்கோன் வாய்மை பறிந்தே, சங்கை வணங்க டொர்ந்து விலக்கற், றிங்களி லாது தெருண்ட முதிர்ப்பாற், றங்குண முன்னிச் சாற்றுவ ரன்றே. (௧௪)

காலமுதிர்ந்த கன்னிய பூப்புஞ், சாலவொழிந்து தளர்ந்தவ ளா லென், பாலினி லம்பும் பாலகர் தோற்றுஞ், சீலம தென்சொல் கண்டி லன் றெரிவே. (கரு)

பல்லுயி ரெல்லாம் பண்பி னமைத்துப், புல்லிய வன்பிற் புரந்தரு ள் வல்லோன், சொல்லிய சொல்லுஞ் சோர்வு படாவா, லொல்லையில் காட்சிக் குற்றனை யென்னே. (கசு)

உற்றுண ராது நிறைந்த வுயர்ந்தோன், சொற்றிடு வாய்மை சுகம் பெற வென்றால், பெற்றிடு வீர் பெருஞ்சுக மென்னு, நற்றுறை பொ ருளை நவிற்றுது மியானே. (கஎ)

மன்னிய மூப்பு மகறுண வாலே, முன்னரி னன்றேன் முற்றவளி க்கு, மின்னிழை யஞ்சொன் மென்கொடி செவ்வாய்க், கன்னிமை நு ம்பாற் கைப்பொரு ளாக்கும். (கஅ)

நன்றரு மென்சொ லன்னையிடத்தின், மான்றர நிவிர் மாண்புளங் கொண்டாற், றேன்றருசெவ்வாய்ச் செம்மக வல்லோன், றுன்றர வன் புந் தாவிட லாமே. (ககூ)

அன்பி னருங்கோ னம்பொழின் மேனிப், பொன்பிறழ் தோன்றற் பூவைதந் தானே, லென்பெரு நன்மை யெய்ந்து சிறந்த, மின்பிறழ் கண்ணின் மேமணி யன்றே. (உ0)

என்ன நலங்கொ லின்சொ லியம்பி, நன்னபுறாங்கு நாயகனுக் குந், தன்னவ ளென்னத் தையலைப் பார்த்தான், வன்னனி சாறு மா மயி லன்றே. (உக)

வேறு.

மூன்றந்த மயிலைசாறு மொழிபல நவிற்றுப் போற்றி, நன்றந்த நபியா ன ல்க நாயக னுவந்தமார்க்கத், தன்றந்த மாதைவேட்டுப் பொதிநுக ரதிக த்தோடு, மின்றந்தக் கடலிற்பூத்து மேதினி யியைய நின்றார். (உஉ)

நாவருஞ் சுவைபுந்தேனுந் தன்னெடுங் கலந்ததென்னப், பாவரு ம் பொருளுஞ் சொல்லும் பயன்படப் பொதிந்த தென்னக், கோவரு நபியும் பெண்ணுங் குணந்தர வின்பமுண்டு, மாவர விருப்பநாப்பண் மணியொன்று தோற்றிற் றன்றே. (உங)

தேந்தரு மமுதச்சொல்லிற் சேயிழைகாஜறுதந், தாந்தருந் தகை ய தென்னத் தவநபி யொளிவுபூத்துப், பூந்தருமணியினுமெம் புகழொ டுந் திங்கள்முற்ற, வேந்தலிற்பிறந்தா ரென்றுமிசைநிலை பிறப்பவன்றே.

வல்லவன் றிருத்தூதான்கு வண்டலத் திருந்த செவ்விப், புல்லிய நாவிமஞ்ஞைப் புதுவுரு வமைந்தவள்ள, லெல்லவ னென்னுஞ்சோதி யிலைபுதத லலர்ந்துவீச, வொல்லையிலழகினோடுமுதித்தன ரிசுமாயீலே.

காரணவொளிவினோடுங் காட்சியி னழப்பி னோடும், பூரணத் தெளிவினோடும் புகழணி கொண்டவள்ளற், காரண நபியும்போற்றி யாதுலர்க் கன்னமிட்டுப், போரணிக் தரைத்தாரின்ன பிறங்கிய இசுமாயீலே. (உகூ)

வரிசைநன் னபிதம்மாவி வடிவென வுதித்தமெய்ம்மை, யாசினைசாருதாமு மகத்தினிற் களித்துப் போற்றிப், பிரிசத்தின் றூகப்பப் பூத்தப் பெருமணி மலரின்வள்ள, லுரைசெயற் கரிதின்வாழ்வி னியல்பினு ளாற்று ரன்றே. (உஎ)

இசுமாயில்நபி யவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். உஎ-இ-திருவிருத்தம். கஙுகஉ.

இசுகாக்குநபியவதாரப்படலம்.

நற்றுறை யுலகம் விளக்கிய நயினார் நளிபுகழ் படர்தருஞ் சாமிற், சொற்றுறை யொழுக்குங் காலையி லரிய தூபவ னருளினன் மேன்மை, பெற்றுய ரமர ருவகைமா ராயம் பெரிதொடு மருவிய பொருட்டாற், கற்றுறை யிசுகாக் கெனுநபி யுதித்த காரண வகையொடும் விரிப்பாம்.

பண்ணைவா யரவச் செம்மணி கண்டு பயத்தொடு முற்கைவென்றயர்ந்து, கண்ணலாக் குருகு திரிதரும் வாவி நளிபுடை சூழ்தரு நகரார், வண்ணவா யமிழ்த மாந்திரின் றுவப்ப மறைமுறை செலுத்துநந் நெறியா, ருண்ணிலார் புதிய விருந்தின ரில்லா துறுநரிய மாதவ நயினார்.

கன்றினங் காணுச் சுரபியிற் றயங்கிக் கருத்தரும் விருந்தினர்த் தோற்று, தொன்றிய வறிவின் ராவுமுன் றுய்ப்பு மொன்றுந்தா றுமகர்ந்திடற்ப பசியின், முன்றினி விருந்தும் வெளிப்படைத் திரிந்து முயற்சியிற்றேண்டியும் பின்னை, ரின்றுணை சாறு விடத்தகம் புகுந்து மாண்புட னிறைவபி யுணர்ப்பார். (ங.)

வரிசையிற் சிறந்தசைப்புறா மிக்க வனைசையி னுள்ளகங் குளிர வரிசையி னகத்தி னுண்டொழிந்தாய வனைவுக ரேழுமுண் டாயிற், ப

ரிசுடன் சமைக்க வுகந்குறும் விருந்தின் பண்பினர் நம்பிடம்புகுவா
னாசியன் மேன்மை வல்லவ னியற்று மாட்சிமை யாமெனவுரைத்தார்.

சொன்னவ லுணர்ந்து பொன்னலந் திகழுந் தோகையு மூவகை
யிற் குளித்துப், பன்னலச் சுவையிற் றின்னரு மூண்டி பரிவொடுஞ் ச
மைத்தனி னுறார், மன்னவ னுடைய நன்னபி வெளியின் வருவிருந் தி
னிதொடுந் தேண்டி, மன்னிலங்காரு தின்னக மூன்றி லணிபெறும்வே
திகை யுற்றார். (௬)

தானவ னிறக்கு மாநல னளிக்குந் தகைதருந் சுருப்பினை யொதி
த், தேனலன் பிறக்கு மேனலத் தோடுந் திருநபி யிருக்குமப் போதி
ற், காவல் னதிர்த்து வானகம் பறக்குங் கடுங்கனை மனத்தினும் விரை
வின்,மாநனி கனைப்பி னுனவத் துடைய வாலிபர் சடுதியி னடைந்தார்.

மறுவறுந் தெளிவின் குறைவறு மதியின் வதனமுங் கருவரை யி
ரு, நறுமலர் குமுத முறழ்தரும் வாயு நனிதருங் கருணையங் கண்ணு
முறுதலைப் பாகுந் செயிதரும் போர்வை யுடனினிற்சிறந்தெழு மொ
ளிவின், விறல்புரி விடலைக் குறிதரும் பருவர் நால்வரின் விளக்கமுங்
கண்டார். (௭)

வேகவெம் புரவிக் குமரர்க ளேறக்கி விரைவினிற் புகுந்தவை யு
ன்னி, யாகமுங் கருத்துங் கலங்கவுந் திடுக்க மடர்தருந் திருநபி நோக்
கிப், பாகினி லினிய சலாமவர் புகலப் பண்பொடு மறுத்துரை கொடு
த்துச், சேகறு மலர்த்தார் மார்புறத் தழுவிச் சிறப்பொடு மிருத்தின
ரன்றே. (௮)

கனையது காணு வானந்தக் கடலிற் களிப்புடன் குளித்துளங் கு
ளிர்ந்து, வரைவிலா வுவகை யொடுந்திரு மனையுள் வைகிய மனைவிபா
லடுத்துத், தனையினி லுவமை புனைபதற் கரிய தண்ணிலா முகத்
தொடும் பருவத்,துருவினிற் குமரர் புதுவிருந் தாள ருற்றனர் நால்வர்
நம் மகத்தே. (௯)

குணத்தினின் வியப்பு மவயவத் தியல்புங் குலவிய தகுதியு மெ
ன்பால், புணர்த்திய வன்புஞ் சலாத்தினிற் குறிப்பும் பொருவுற நோ
க்கிடி லறிவின், மணத்துள முதியோர் நேர்மையிற் றேற்று மாதவன்
மாண்பிட னிவர்,தனைத்தவி லாது பணிவிடை புரிக வென்றனர் தாபத
நிலையார். (௧0)

நண்பொடு முரைத்த கொழுநனை நோக்கி நன்னிலாக் குழவியி னு
தலா, ரண்படு மலர்க ளும்முனா பு[illegible]தே லருமையிற் பணிவிடை புரி

ந்து, ஏண்படும் பெருமை பெறுகுவல் யானென் றிசைத்தனர் கேட்
டுள மகிழ்ந்து, கண்படுங் காட்சி நயிவிபு ருகிங் கனிவிருந் தளித்திடற்
றெரிந்தார். (கக)

செவ்வழிந் தொழுகு வினைத்தகை திரண்ட நீண்மருப் பாண்கன்
றோன் றறுத்து, வெய்யழற் குழியிற் பற்பல காய மேன்மையி னீவி
யொண் டுண்டம், பெய்ததி ஞெசிநி பெண்டிசை வாடை வெடிதரப் பி
ன்னரி னெடுத்து, நொய்தரு மடைடயோ டணிகலத் திட்டு நாதனைத் த
வர்கள்முன் வைத்தார். (கஉ)

புதியவர்க் கரிதிற் பணிவிடை புரிவான் பூங்கொடி யருமையி னி
ற்ப, மதியினன் னயினு ரவரொடு மிருந்து வண்மையந் திருக்கரங் கொ
ண்டு, துதியொடுங் தின்று நின்றன ரன்னோர் தொட்டிடா திருந்தனர்
கண்டுப், பதியெனுங் கொழுநன் மதிமுக நோக்கிப் பரிவொடுந் தேவி
ய ரிசைப்பார். (கங)

அழகொடு மமைந்த விருந்தின ருருந்தா தருகுற லவர்முக நோக்
கா, தொழுகுட னீவிர் தின்குவ தென்னென் றெண்ணொடி வினவலு ந
யினர், குழகுறுமேனி திருமணங் கமழுங் குரிசிலீ ரொண்மைய னு
ணவே, விழைவுற வேண்டா தெவனினிவேண்டும் வியன்பொரு ளெ
வையெனக் கேட்டார். (கச)

முற்படும் வினையென் றயர்வொடும் வினவ முன்னிலையவர்களொ
ன் றுரையா, வற்பொடு மிருப்ப மனைத்திடத் தடைந்து மருமையி
னுணவுஞ்செய் யாது, சொற்படு விடையுங் கொடுத்தில ரென்கொல்
காரணத் தோற்றமென் றுள்ளம், வற்படப் பயந்து வண்மையின்மேக
மலர்க்கரத் தாண்டகை யறைவார். (கரு)

புன்றொழி லொதுக்கும் வினைத்திறங் கொண்ட புதுமலர் திருவி
ழி யுடையீ, ரின்றிவை யுணவு கொண்டிலீ ரென்னு மிக்குறி முன்னு
ளார்க் தேனு, னன்றியி னுவந்த சேவினை யீன்ற நறுவிய சுரபியிற் பிரிய
வன்றொழில் புரியே னென்றுளமிரங்க வழுத்தினர்முகமனருணர்ந்தார்.

பாங்கினிற் சிறந்த கால்வரி னொருவர் பண்புறுங் தகுதியி னெக்
கி, யோங்கிய புரவு வண்மையங் கரத்தா லுவனுறு மூன்றனைச் சுட்டி
யூங்குயர் புகழின் வல்லவ னருளா லுயர்நபி களிப்புற முன்போ, வீங்
கெழு கென்று ருளமது சிவ னெவகிற் புகவெழுங் கதுவே. (கஎ)

பொன்னெனத் திகழுங் கோட்டு னிணையும் பொலிவிரு பெறும்
பரு மேனி, மின்னெனப் பிறழுந் திரண்டெழுங் காலும் வெங்கரிக்

காமென வயங்க, மென்னியிற் புடைப்பும் வாலதி னடிப்பு மீறிய வலி யெரு தெழுந்து, தன்னலத் தொனியிற் கபிலைபா லடைந்து தாவிய தி யலொடுமை குதித்தே. (க௯)

மேன்மொழி யுடைய மாவலின்மொர்ந்து விகற்பமி லாதனி நாவாற், பான்முலை கொடுத்துக் குளிர்தர நீவும் பண்புறுங் கபிலையுங் கன்றுந், தேன்மொழி நபியார் கண்டுளம் பயத்தற் செனித்திட வவர்முககோ க்கி, வான்மனர் திடுக்க நீவிரி ஞற்றே னென்றன ரருமையி னன்றே. ()

குறிபடுங் கருதி நபியெனு மரசே குணந்தரும் பயப்பட லுளத்தி னெறிபட நமக்கோர் பெருநலை னலர்ந்த நிலைகருஞ் சிறுவனே தோ ற்ற, வறிபடு மூவகை நன்கொண்மா ராய மழுகொடு முளைத்திடத் தெவ னிற், செறிபட யாங்க ளடைந்தனே மென்றார் செழுமணத் திவழ்தரு முருவார். (உ௦)

அணிதரும் பருவம் பன்னிருபதிற்றி னுண்டதை யானுட னளர்ந் து, பணிதரும் விருத்த ஞரியபின்னர் பரிவுறு மகனின மியல்பிற், க னிதரும் படிக்கெக் காரணங்கொண்டு களிப்பகல் லுவகைமா ராயந் தினிதர வுனைப்பா லடைந்தனே மென்றார் செழுமதி யாளர்களனைவோர்.

வரிவரு மலிகள் முரவினை மற்றேன் மாதவ நாம்மிட மியாங்க, ளருமையி லுவகை புண்மையி னியல்பா லதிகவில் வாய்மையி னடை ந்தேம், பெருமையி னிறைவன் பற்றுதல் பற்றுப் பெயரினர் தம்மிரு மத்த, விரிதருங் கருணை தாங்கினீ ரென்றா வெவ்றியினின்றவரன்றே.

உள்ளுணர் வுணராக் காரணப் பொருளா முயர்புகழ் வல்லவ னரீ உ, தெள்ளுணர் கருணை தருமத்தைப் பற்றுர் தெரிவரு மார்க்கங் ளெறியி, னள்ளுணர் வின்பித் தம்முடல்வருந்து நரகிடை சேர்த்திடம் குரிய, கள்ளுணர் வுடையா ரென்றினி அனைத்தார் கடிவிருந் தோம்பிடு மத்தர். (உ௨)

நடந்தவிச் செய்கை யனைத்தையு முணர்ந்து பாங்குறு நாகியர் ந கபிப், படர்ந்தவைம் பொறியுங் குறைதரு மொன்பான் பகீகியாண டதிகமுந் தியதா,லிடந்தா யாதுங் குறிப்பிலா வந்தி யானுமென் கருத் தரும் விருத்தர், தடந்தா விப்பாற் பெறுவதென் னனுஞ்சொற் றகையு றும் புதுமைய தென்றார். (உ௩)

அளவறும் புகழின் மேன்மையி னின்ற வாகிலின் காரமைக் கருத் தை, புளமதுதெரியா தவனியல்கண்டு புதுமையியல் றனைாகலே வற்கக்

களவதன் சீர்மை யரியதற் கருணை கதிபெறுந் தகுதியின் செல்வம், வள
கலநீவிர் பெறுகவென் றுவந்து வாழ்த்தினார் நால்வரு மன்றே. (௨௫)

முன்னுறு மவர்க ளின்னல னுடையார் முயறல மீஃதென வுண
ரா, இன்னுள மகிழ்வு மிடையிடை யைய மெழுச்சியாற் றற்குணத் தி
யல்பா, னன்னெறி முனுமை வளர்தருங் கரியால் வாயகிவந்தியென் பது
வே, பின்னரு மொழியா தடிக்கடி யரிதாற் பேசுதல்கொண்டொழின்றார்.

கருநிறக் காளை யெழுப்பிய விடலைக் காரிகை யணிமுக நோக்கிப்,
பருவரு மின்றி மடியென் றுரைத்த நம்முறை வல்லவன் றனக்குக்
கருமைய தன்று பெறுபல வருள்தற் காரணத் தெழிதலர் புகழும்,
பெருமைய மறிவி னுண்மையு முடையோ னவனெனப் பெலனுற
வறைந்தார். (௨௭)

அவரவ ரிருக்கு முருவத்தின் வியப்பு மருமையி னுளவருந் தாது
கவமது குறிப்புஞ் சாற்றிய வியல்பு நடக்கையு முற்றறி துணர்ந்து, தவ
நிலை வாழ்வா வானவரென்னத் தகையுளத் தமிவிறு னுணர்ந்து, புவி
யிடை யிவணி லடைக்கி நாட்டப் புந்தியென் காவெனக் கேட்டார். ()

குலத்தறி வுணரா வல்லவன் கடல்சூழ் குவ்விடத் தடர்தரும்
பாவ, மலத்துடை கொடியோர் னாத்துறன் னயிலின் வழிவரார்களிலைக்
கழிந்த, தலத்தினிற் புகுவான் மற்றுயர் வரிசைதருமிசு காக்குமெய்ந்
நபியார், நலத்துமா ராய நம்மிட முரைப்பா னவத்தொடும் விடுத்
தன னன்றே. (௨௯)

இன்னநும் மகன்பா னன்னெறி யஃங்க பிசையொடுந் தோற்று
வரென்று, மன்னமெய் யுவகைக் கடைந்தன மியாமென் றனிதருந்தன்
னுரு வெடுத்தார், பன்னுமத் திறலோர்கண் டெழி னபியார் பயனுறுஞ்
சிபுரீயி லென்ன, முன்னறி வறிந்து மற்றவ ரறியா திருப்பவு முறுரை
விரிப்பார். (௩௦)

இவனுறுந் தகையார் மகிமையின் மீக்கா யீலேவர் திறத்திசு முபி,
லவனுறு மன்றோ ரணிதரு தாயி லணித்துறுஞ் சிபுரியில் யானே, தவ
நிலை புரியு மாண்டகை யென்னச் சாற்றினர் பின்னர்தாங் கொண்ட, நவ
நிலை புரிவான் சுரகதக் காளி னவையறப் போக்தன ரன்றே. (௩௧)

நாயகன் பணித்த முறைப்படி வானோர் காட்டிய தியற்றினர் மெய்
மை, நேயகன் குளாவின் னுத்துயர் நபியார் மேவலர் கழிந்தவவ்
விரவிற், றாயமெய்ப் பொருளி லணிதிக ழென்கோன் சுகத்தொடு மன

ங்களிப் பேறத், தாயகந் தரித்தார் வயாநமதாந் தருமிசு காக்கெனு
நபியே. (ரு

உடலணி தளர்ந்த வந்தியென் றுரைத்த வொண்டொடிக் கருங
றுணர்ந்து, மிடலொடு மிறைஞைப் பற்பல்கால் புகழ்ந்து மீறிய களி
யொடு மிருப்ப, வடலணி மணியுஞ் சோரியுந் தசையு மவயவம் வாயு
மாக்கத், திடனுட னுருவம் பெற்றுயர்கிங்க டெரிதர மூற்றியவன்றே.

பற்பல குறியிற் காரணந் தோற்றப் பயன்றருங் கருப்பமூ முதி
ந்து, சொற்பசுந் துணருந் தேமொழி சாருந் தாயக நாயகி யரிய, ந
புக ழுலவு மியாவரும் வாழ்த்து நவமணி யெனுமதிக் குழவிப், பொ
புட னுரித்தார் வானவ ரிறங்கிப் பணிவிடை புரிதர வன்றே. (ரு

அழகொடுஞ் சிறந்த விருக்கையுந் திருக்கை யணிவிர னீட்டிநவ
னிலம்பார்த், தெழிலொடுஞ் சென்னி சுருதினிற் றுழந்து வல்லவ னெ
ருவனென் றுணராக், குழுவொடும் வானத் துயர்த்தியுங் காட்டிக் கு
மறைத் தியலொடு மொளிவின், செழுமுக மிலங்கப் புவியிடத் துதி,
தார் இறத்திசு காக்கெனு நபியே. (ரு

வருடமும் பிறக்கு மாதமாத்தெய்தி வழங்குமா மெண்ணமா
றுப், புருடநா யகரும் படைபுண்டவெள்ளிப் புகழுமவ் வாரத்தி
தித்த, மருடரா மதலைக் கணிபெற இசுகாக் கெனவள நாமமு மளி,
துத், தெருட்டரு மனையார் மகிழ்ந்துளம் பூப்பச் செம்மனு மிறைவனை
துதிப்பார். (ரு

பன்னிலத் துறையு முயிரினம் புகழும் பான்மையின் விளங்கி
விளக்க, வின்னிலை யெவரு முணர்வதற் கரிய நீதியின் வல்லவா யென
யென், மன்னிலை தளருங் காலையி லெனக்கு மாண்புறு மியல்சு மாயி
பின்னிலை யிசுகாக் கெனவிரு மணிக ளருளிய பெட்டையார்வகுப்பார்

நாடிய நாட்டம் பெறுவதற் குரிய நாயகர் வேறொரு பொருளைத்
தேடிய பேர்கள் வழியிலார் பயன்க டெரிகிலா ரெனமிகப் புகழ்ந்து, வ
டிய வெண்மை யாதுலர் சிலர்க்கு வரிசையி னல்லுண வளித்துப், ப
டியி னயினோர் களிப்பொடு முற்றூர் பண்பொடு மகவளர்ந் தனவே. (

இசுகாக்கு நபியவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆக படலம் - உஎ - இ - திருவிருத்தம் - கருஙo.

பின்குடியைநன்குடியாக்கியபடலம்.

ஆரிய நாயக னருளிய வுரைப்படி யணிசெய், பெரிய மேம்புகழ் நபியவர் பின்வருந் தேவி, யுரிய மைந்தனை யுவந்துயர் வனத்தினில் விட்டுப், பிரியுந் தன்மையைப் பெருந்தவ மேன்மையுந் தெரிப்பாம். ()

வெண்ணருங்கதி ரணி வளை விளைவினை யோடுந், தண்ணறும்படி சலசத்தா ளார்தரு மோசை, யுண்ணயத்தொழி மலர்துயி லகத்துட னெழுந்த, விண்ணளவும்புகழ் சாமிடை வேந்தெனும் நபியே. (௨)

தெருளுங்கல்விய ராக்கத்தார் விளங்கிய செல்வ, மருளுங்கானொடு மயிலுறுங் காத்தின ரணிசூழ்ந், திருளறும்படி நல்வர மூணர்ந்திட வியற்றும், பொருளதாகவே புகழெனப் புநலவர்கள் வளர்ந்தார். (௩)

கண்ணின்மீதினுங் கருத்தினுங் களிப்புற விளங்குந், தண்ணின் மாமணி தயங்கிய தவத்திசு மாயில், விண்ணின்மாமணி மறநபி மேலவ னருளாற், பெண்ணின்மாமணி வளர்த்திடும் பெருமிதத் தூர்ந்தார் (௪)

தெளியுஞ்சிந்தையி னறிவொடுஞ் சிறப்பொடும் பலன்கொள், களியுந்தேங்கொடு முங்கொடுங் கல்வியின் மக்க, ளொளியினுலவு மணியுடனாண்டியர் மேழிவ், வளியினுங்கணை யினிற்பெறுதின் மனமுறை முயன்றார்.

இலக்கணத்தொடுங் குறியொன்று மிருவரு நாட்டி, வலப்பதத்தொடும் பிற்பத மிருபத வணக்கு, நிலத்தமண்டல விகற்பமு மின்றா சான்முன்னும், பெலத்தகான்மடக் கியபினை யெயர்தரா தாற்றார். (௬)

கைவிளைத்திய கொடுத்தனு கருக்குதலோடு, மெய்யிலுறுவொளி வளைத்தரு காண்டொளி விளக்கி, வெய்யவெங்கணை யெய்தலுங் குறிப் பினை பினைத்த, வையர்பெரொளி நபியிசு மாயிலாண் டொழிலே. (௭)

இருவர்செய்தொழி லேக்கிய நபியுளுறீம், பொருவராமனக் களிப்பொடும் புகழ்ந்தனி மகனை, யிருகையாலெடுத் துயர்முக முத்தமிட்டெழிலொ, ளிதினன்மடி மற்றொன்றை யருகிருத் தினரே. (௮)

தேக்குநல்லறி வென்றியிற் றிருமணி யழகே, பூக்குநாயகர் மடியுறப் புகழ்கிசு மாக்கே, பாக்கணித்தவர் தன்மையைப் பயனுறக் கண்டார், வாக்குஞ்செல்வமு மல்கிய மடமயில் சாறு. (௯)

கண்டபோதினிற் கருத்திடை கொதிதரக் கனலிற், கொண்டசெ
ஞ்சினந் திருமுக மிருவிழி சிவப்ப, மண்டுமாதரின் விசற்பமு மனத்தி
டை படரத், தொண்டைவாயிதழ் துடித்திட விடுத்திவை சொல்வார் (

கோனளித்திடுங் கொடுமையாற் றொழும்பெறுங் கோதை, தான
ளித்திடு மைந்தனின் றனையடி மீதி, னியானளித்திடு மருமனி யருகினி
லிருப்ப, மானளித்திடு விழிகொள வருபவ னெவனே. (கக

நன்றுநன்றென நகையொடு நகையொடுங் கடுத்து, நின்றவர்த்தவத்
தொழும்பியி னிவருட லதனிற், றன்றுசோணிதந் தணிபடத் துணி
க்குது மேலோன், வென்றியானையி னென்றருத் தனர்விழை மயிலே.

இயற்கையாலுமற் றினிதுரை யாலுமெய் வுறப்பின், செயற்கை
யாலுமற் றவர்நடை யாலுமிற் றேவிக், கயற்குநோக்குறுந் தண்டனை
யானையேமுடிப்பான், முயற்கள்கண்டிலா திகைத்தனர் முன்வருமயிலே.

கருத்தனைவையால் வாய்மையுங் கலைவதாற் கணித்துப், பொருத்து
தற்கொரு சூழ்ச்சியே புந்தியிற் படுத்தி, யிரத்தமூற்றுற விருசெவி யரி
த்திடு கென்ன, வரத்திறையவர் தேவியர்க் குரைத்தனர் வழியே. (கச)

குயிலுமியாழுமே கோடின் கோடிலா தின்சொல், மயிலின்வண்
செவி யழகுற வரிந்துளைத் திட்டார், செயலின்மேன்மையிற் றிருமலர்
பூங்கொடி சாரு, வியலதேசமார் மார்க்கத்தி னியல்விளங் கியதே. (கரு)

மனத்துறும்பெருங் களிப்பொடு மனைவியிருப்பச், சினத்தவேல்
வல நாயகர் சிறப்புறு மைந்தர், தினத்திறைஞ்சின ரிருவரு மிகவொ
டுஞ்சிறி, வனத்தரக்குவின் பறவென மற்பொருதினரே. (கசு)

வென்றிமைந்தர்க ளிகலினை நோக்கிமென் கொடியிற், றுன்றுசெ
ய்யபொற் றாமரை மலர்ந்தன சிவணு, நின்றவாண்முக மிருவிழி கோப
மே சேர, வன்றுநன்னபி முன்னரி னறைகுவர் சாரு. (கஎ)

ஆரணப்பொருள் வல்லவ னருளியநபியாய்க், காரணத்துறை யெ
ன்னுயிர் நாயகக்கலந்த, சீரணித்துறு மொருதலத்திருகருச் செனித்துப்,
பூரணத்தினி னெருக்கென நெருக்குதல் புலனே. (கஅ)

மனமும்வாய்மையு மொன்றில மனையிரேறு ருவி, னினமுமின்ப
மு மொன்றில விருவரு மியாங்க, டினமுமைந்தரு மொன்றில வாதலிற்
சிந்தை, நினைவினுங்களுக் காந்தல நீக்குமென் றனரே. (ககூ)

சொற்றவிவ்வுரை கேட்டலுந் தூயவன் மேன்மை, பெற்றநன்ன
பி நாயகி புனைபெய ராதா, னற்றகும்பொருட் காரணமீதெனா நாடி
மற்றுரைத்திடா திருந்தனர் வருமுறை தெரிப்பாம். (உ0)

ஃ வ ரு.

அழியாநிலை யரியோனிய வருளாம்பரி கொண்டு, மொழியாவள மிருசோலையின் முதிர்சிரிய பொன்னூர், வழியாவெழி லனியா வொடு மறிநாயகர் தம்பால், விழியாருனை மெரிலவன் வினைவெய தினரன்றே. (உக)

உடலோடுள மகிழ்மேவுற வுடையோனரு ளியதென், றடன்மே விய விசைமாருத மதுவோமன மதுவோ, கடன்மேலுயர் ககன்மேல் விழி கதுவாமுனஞ் செலநுஞ், சடிலந்தனைச் சமுகங்கொடு தகைநன் குரை செய்வார். (உ௨)

மதிதன்னிய கவியேகவ மகவும்பெறு மனையும், புதிதன்னிய சுவனந்திரி புகழ்துன்னிய புரவி, யிதுதன்னிட மிசைகொண்டெழி லிசைசொன்னவை சோரா, ததுதன்னிட வெழுமென்றன ரவருந் தொடர் தரவே. (உங)

பலகண்டிய வடையுண்டியும் பருகுந்தகைதெண்ணீர், கலசம்பதி கொண்டன்பொடு கதிமாமிசை முன்னா, சலசம்பெறு மணிமைந்தரு, மணிதையலும் பிறகே, நலசந்தரு நடுவுற்றனர் நடுவுற்றிடு நெறியார்.

மூன்கொண்டவ ருணாமின்படி முதிரும்பரின் வழியே, பின்கொண்டவர் தன்கொண்டிடு பேறெங்கனுங் குலவ, வன்கொண்டிடு கதியையந்தைய மதிவெம்பரி கொண்டே, நன்கொன்றிய நகர்நின்றிவி தெழுந் தாரசுவி யன்றே. (உ௫)

போரிலின் வளர்சாமெனும் பெருமாநகர் விடுப்ப, நீராநிலை வயலெங்கனு மிரைதாமரை யன்னஞ், சீராநிலை பெறுவோர்தவ மதுசெய்திட நிலையோன், றாராநிலை கொண்டாரிவ ரெனவோதி புலக்கும். (உ௬)

தேனென்றுரை கனிவண்டது திருநாயகர் நம்போல், கானந்தனி லுறுதுண்டினி கனிநேயமுற் றெவரு, மானந்தம துடனுண்டிட வனி மாநிலை செய்வான்.ருனுந்தகை மனைபோடக லநுதாவுமென் றிசைக்கும்

கமிநாயகர் நவநாளொளி நமிகுர்தமை மீன்ற, தவநாயகர் ரமுதுந் திரு விழிதந்திடு மிகைய, மவமானது செலவந்தன வெனவம்பொழி லதனுள், செவியின்புற வெழிலிஞ்சுக மொடுசெக்குயில் பாடும். ()

வெண்போதினை மென்முமனை யின்போதலர் பாதந், கண்போதரவொடுதென்றலுமுயர்கப்புறு மடவி, நண்போடுள மழைமாரியி னனி

சிந்திட கபிநூ, ரெண்போதமு முன்போதக மெழில்லெல்லோரும் போந்தார். (௨௯)

மணிசிந்திய பணிலந்திரி வனமும்பல வினைவன், டணிசிந்திய துகள்சுண்ணக வனமும்பயி லானின், கணிசிந்திய பகமென்றனமு வனமுங்கன லதனூற, பணிசிந்தியமணியுஞ்சுடு வனமும்பல சென்றார்.

வல்லோனுயர் கருதண்ணளி வழியேவரு சுவனத், தில்லோரிட முழுவெம்பரி யிலையாதலி னெடியிற், செல்லோரிட மிலையப்புற மொருசெம்மண லிடர்தன், கல்லோரம துறும்வேலையி னமரோரறி விப்பார். (௩௧)

அன்புற்றிது பெருமைக்குய ரமுகுற்றிடு மக்கே, முன்புற்றிடு வர முற்றிய முதிர்நற்புக மூகம், தின்புற்றும தணிபுத்திர னணிபெற்றவ ரிவரை, வன்பற்றிட விடுவித்தல மெனமற்றவரை சொற்றார். (௩௨)

இயல்வஞ்சக ரவராலவ னிகையெம்மிறை நாத, செயல்கொண்டுமு னெழுபல்லுயி ரிதையும்படி வந்த, வயல்மண்டிய திரைவாரிதி னதனூலமு கழியா, துயர்விடுமீ தணிவானிட முயலும்படி செய்தான்.

அடியிட்டுறு மணன்மேலிடன வர்செப்பினர் பின்னர், படியெட்டிய புகழ்நாயகர் பரிவுற்றிடு மகவுந், தொடியிட்டுறு மனையுந்தவ மது தொட்டுற வவணிற், கடிவிட்டவ ரிடியொத்திடு கயமொத்திடு மவரே.

கண்ணிற்கொரு மணியாகிய கருதாமணி யுடனே, பெண்ணிற் கொரு மணியேயிவ ளனிதேயபரி தோடு, மண்ணிற்கொரு மணியாம்படி மனதுற்றுறு மென்ன, வுண்ணிற்குண வுறுசீர்கவ முதவித்தனர் கபியே. (௩௫)

உடையோனரு ளிஃதாகிய வுயர்காரிய மன்றி, யிடையேமகிழ் பெறநின்றெடு மிவண்மேவுற லென்னே, யெங்காரணங் கோடேவினை ளிலனுதவி னியானே, கெடுமேனகர் புகுமென்றனர் செயிருற்றுறை யுடனே. (௩௬)

உயிரன்னதோர் கலிதன்னெடு முடலன்னதோர் மானின், பயிரன்னவர் கபிமேலொரு பதியன்பில வெளியாய், வெயிலன்ன விளங்குந்திடர் வெளியிற்றரு விஸ்லா, தயலீந்திடர் வளமேயிடீ தரிதேயுறன் மன்னே. (௩௭)

வீரம்பயில் விறல்மிக்குறு மயில்வேலடராளின், சூரம்பரி லவாயினு மிவனூற்றிட நணிமோ, வீரம்பரி னபியேயணி யென்றேநிது துணையிங், காரென்றனர் பிரிவின்றழ லெரிகின்றவுளத்தே. (௩௮)

கண்ணின்றிய பொருளும்பொறி கலவாதுறு முயிர்க. ணுண்ணின்
றுண வருளுந்தகை யுரைசெய்திட லாமே, யெண்ணின்றுய ரிறையோ
ன்பல வின்பம்புரி தனையின், றண்ணின்றருள் வாவென்றனர் தவநின்
றருள் வாரே. (௩௯)

இன்சொற்பல விசையும்படி யெழில்வன்றிறல் கயமுங், தன்சொற்
கொடு பிடியும்மொரு தலமேவிட மதமா, மன்சொற்கொடு பிரிகின்றெ
ன மனகன்கொடி கயியார், வன்சொற்கொடு திரும்பாதுறு வழிகொண்
டன ரன்றே. (௪0)

உடலோரிட முயிரோரிட முளமோரிட மென்ன, வடிவாலுயிர்
மனையாளொடு மகனார்வெளி யுறவே, நடவாமன மிடையாடிய வன்பா
னழி யங்கோர், கடவாயத னிய்பரவனைக் கடையுற்றன ரன்றே. (௪௧)

விசைகொண்டெழு பரிகொண்டவர் வெரிகின்புற நோக்கித், தி
சைகொண்ட வலத்தோடிட மதுசெவ்விழி யிட்டார், நசைகொண்டிட
நரரொன்றின நடமாடிவ காளுர், பசைகொண்டிறை தன்பால்பல பல
வேண்டிவ ரன்றே. (௪௨)

அணியேபல தவமேயென வரிதாகிய விறையே, மணியேமணி
யொளிவேயென மவுலாகிலே வல்லோய், பணிவேகொடு வருமென்
குடி பரிவாகநின் னபயந், துணியேகொடு வெளிநின்றனர் துயரின்றி
யவறிவே. (௪௩)

மேகந்தரு புனலென்படர் விழையும்பயி ரன்றிப், பாகந்தரு குளி
ர்தன்னெடு பரிவுந்தரு வொன்று, மாகந்தர விலமேடிவ னிடையென்
குடி யபயஞ், சோகந்தவி ரும்பேரொளி துயரின்றிய வறிவே. (௪௪)

இயன்மன்னிய மருளுமுறெனு மெழில்பள்ளியி னேரோ, வியன்மன்
னிய திருவாயொளி மிகவீசிய நின்றன், செயன்மன்னிய கம்பாவணி
திகழ்நன்குடி வைத்தேன், சுபமன்னவ அபயம்பல துயரின்றிய
வறிவே. (௪௫)

பொறிகாவல புலன்காவல புகழ்காவல பிசகா, நெறிகாவல செய
ல்காவல நினைகாவல வைத்தக், குறிகாவல மனைகாவலக் குடிகாவல
வென்ற, னறிகாவல அபயம்பல துயரின்றிய வறிவே. (௪௬)

எனவல்லவ னிடமின்பொடு மபயந்தொலி யெழிலின், மனகன்
கொடு கபிசென்றனர் மனைசாமெனு நகரங், கனகஞ்சொரி பலசெல்வ
மு மிருகண்மணி மகவு, மனையும்பெறு முறையன்பொடு முறைசெய்
குவ னன்றே. (௪௭)

வேறு.

வஞ்சியென்று நின்றசைந்த வண்மருங்கு லன்னையும், விஞ்சசெஞ்சொன் மைந்தனும் விரிந்தமண்ட லத்தினே, தஞ்சமென்று கொண்டுவந்த வண்டிதந்த முண்டுநீர், மிஞ்சிருந்த நங்குடித்தி ராவின்மேவி னாரோ. (௪௮)

எண்டலங்க ளெங்குமன்ன வின்னிலா விளங்கல்போன், மண்டலங்கள் வண்கதிர்க் குலஞ்சிறப்ப மைந்தனுங், கொண்டலன் கருங்குழன் முகங்குளிர்ந் தலர்ந்துற, விண்டலம் பரந்துதித்த னன்செறிந்த வெய்யவன். (௪௯)

வானெழுந்த வாதவன் வழங்குசெங் கதிர்க்கர, மூனெழுந்த வாளியென்ன வொக்கவெங்கும் வீசவ, தேனெழுந்த வாகைமன்னர் தேவியார் பிரிந்ததி, தானெழுந்த தன்மையோடு தன்றிறஞ் செலுத்தலே

தண்கடற்ற லத்தெழுந்த தாவருங் கொடுந்தழற், புண்கணற்ற தென்னவெய்ய பொங்குசெங் கதிர்க்கரன், மண்கணைத் தலர்ந்துகொண்ட வண்புலிங்க மூங்கலாற், கண்கலந்த தென்னவெங்கு மின்கலந்த மேகமே

ஆதவன் பரந்தகாந்தி யங்கணெங்கு மண்டலான். மாதுமைந்தனுஞ்செறிந்த தோர்மரத் திடத்தினே, மீதிருந்த வண்டுகிற் படங்கியத்தி மேனிழற், சீதமல்க நன்கிருந்து கன்னவீர் தெரிந்தனர். (௫௨)

கூசுகொண்ட நீரழிந்த கூறுகண்டு நிற்பவுந், தேசுகொண்ட கண்மணிக்கும் நன்றிசெய்ப மன்னமென், வாசமென்ன நுண்பதத்து மாதினுக்கு மட்டிடா, தாசுகொண்டு தாகமென்னு மாக்கழூக்க மானதே.

மேனிவாட வீரமாட மீறுகின்ற தாகமே, கானலோடு வாயுணீர் கலந்துபஞ்சி னுடவே, தேனிருய வள்ளலந்த சின்னிழற் றுலங்கிட, மானனார் விரைந்தெழுந்து வண்புனற்க டேடினார். (௫௪)

பஞ்சினுண்மை பாதவண்மை பங்கயத்தை வன்பரன், மஞ்சினிட்ட தென்னவைத்து மண்டுகூ டழற்றவே, நெஞ்சுலர்ந்து கண்டுளிக்குநீருலர்ந்து தன்கலே, எஞ்சிநின்ற மானின்வல்லி யெங்குமங்கு நேடுமே.

வென்றிமன்னு முள்ளமங்கம் வெம்பிவெம்பி வெய்யழற், றுன்றிமன்னு மிடமென்னச் சோம்பிச்சோம்பிச் செங்கணீர், நின்றுமன்னு மேன்மைகண் ணிழற்குள்மன்ன வெந்துயர், கன்றுமென்ன வெந்துயிர்த்த காலுயிர்த்துச் சாம்புமே. (௫௬)

வேகமுற்ற செந்தழல் விளைந்தெழுந்த வுள்ளமே, தாகமுற்ற மேவியோடு தாவருங் குணத்தினர், சோகமுற்ற தெம்மனோர் தொகுத்தியம்ப லாகுமே, ஆகுவா யெழுந்தொனித் தலம்பலோ வுரைப்பதே. ( )

கூடமன்ற பாததூளி தாமமென்ன வோடியே, மாடிருந்த தேஸபா மகித்தவெற்றி னேருமம், வீடிருந்த மறுவாலென்னு மிம்மலைக்கு நேரவே, நீடிரோடு மீளுமோடும் நின்றுமின் றாற்றுமே. (௫௮)

சொன்னவிம் மலைக்கிடைக்கு ளோடியீருந் தோறுமே, மின்னலர்த்த மேனிவஞ்சி மேவுகின்ற வின்னலான், மன்னுயிர்க்கு மன்னவர் மதித்தயாங்கள் வேட்டலா, னின்னிலத் திறந்திடாது காத்தளிப்பை நாதனே. (௫௯)

ஒருமலைக்கு ளோடுமற்று மீளுமுள்ளம் வெம்மையான், மருமலைக்கு ளோடுகின்று பின்னுமாழ்கி நாதனே, பெருமலைக்கு னின்றதற்கு முண்பிரித்த வல்லவா, வருமலைப்பி லாதுகாத்தி யாங்கள்மாய்ந்திடாதரோ. (௬0)

என்றுநின் றிரந்திரந் திறந்திடாது காத்தியென், றன்றுகுன்றி ரண்டினுக் கடுக்கிடைக்கு ளோடவே, வென்றிகொண்ட வல்லவன் சிறந்தமெய்ம்மை வாய்மையே, அன்றுமும்பர் தம்பதிக் குரைத்தபோது தோன்றினர். (௬௧)

உள்ளமும் படர்ந்தெழுந்த வோகையோடு மேகமாய், வெள்ளமுங் கொணர்ந்ததென்ன மீறுவான வர்க்கிறை, யள்ளரும்பு சற்குணங்கமாதயக்கு நங்கையே, பிள்ளையேங்கிறைந்தசோப னம்பெறுவென்றெய்தினர்.

ஆயதுன்ப மெய்திடாதருங்குணம்பொருத்ததான், மேயமெய்ம்மையேத்தமும் விளங்குசோப னத்துடன், செயுநீயு மெய்தினிர் செழித்துவக்கு நன்மைமா, ராயவாளரென்னமுன்னர் நண்பின்வாழ்த்தினாரோ.

உவகைபொங்கு மொழியினோடு முறுதிகொண்ட நாயகி, தவமும் வண்மை தங்குமைந்தன் மேவிடத்துச்சங்கமார், நவமதோடும் விளைவினெய்த நம்பிபொன்னகை விரற்களோடு, புவிமனைக்கு இளக்குநின்ற போது கண்டு நின்றனர். (௬௪)

வேறு.

எம்மிறை யலர்ந்தசெங்கை யெழில்விரற் கிளைக்கபோதி, ஸம்மதி ஸம்சமென்னு மக்குழி யிடத்தி னின்று, செம்மனக் களிப்பகன்றிற செல்பவ ரறிவிற் றுன்று, மம்மனக் கண்ணினாற்றோன் ஐதினிமை யெழுந்த தன்மை. (௬௫)

பன்னரு மயிலிற் றன்னும் பண்புறுங் கொண்டையின் மிக்க, நன்னி
றப் புனலுமூழி நனிகொளப் பொங்கிற் றின்றான், மன்னணி மணிக
ளீபு முகம்மதின் மனையிற்செல்வ, மன்னதே சரப்பனாரு னமத்தா
னருள்வன் வல்லோன். (௬௬)

கைவிரற் றெட்டபாரிற் கண்ணுறுநர் தகுதிநோக்கி, மெய்வழி யு
வகையோடு மரிதென வியந்துரண்பிற், றய்வரு மிறைவன்பாலில் சுரு
துடன்செய்துபோற்றி, மைவருங்கூந்தற்பூவைமகிழ்ந்தனராவின்றம்ம.

செறிதருந் தறுகண்மற்றும் பருக்கையுஞ் சிலையுங்கொண்டு, குறி
தருஞ் சலத்தினூற்றற் கொண்டவன் பிரிவிடாது, மறிதரவடிக்கிக்கட்டி
மலிந்தவத் தெண்ணீரள்ளி, நறிதரு மகவுந்தாமும் நலம்பெறப் பருகி
னரால். (௬௮)

வல்லவ னளித்தமேன்மை மதாரூற் றிருந்ததெண்ணீர், சொல்ல
வன் புகழினோடுந் தோற்றமே கொண்டுண் டாக்கை, யெல்லிலவி லின்ப
மெய்தி யெழிலொடும் பூப்பவைகும், வல்லிதன் வதனநோக்கிச் சிபுரி
யீல் வழங்கு வாரால். (௬௯)

எவருமே யெய்திடாதித் தலமென விதய மஞ்சல், கவலைபல் லாற்
றிறனுங் கருதற்க மதிக்கக் கூடா, உவகையே யனந்தங்கொள்க வுற
றியி னிவணிற் றக்க, வவர்களா னகரமாக்கு மாண்டகை யென்று
சொற்றார். (௭௦)

பெருங்குடி மல்குமென்னப் பின்குடி குடிமுன் னுக, வருங்குடி
யென்றுசிந்தை மகிழ்வொடு மூலகெலாந் தென், னொருங்கொடி யாது
கல்லா னுறவினை யடைந்தயாதுங், தருங்குடி மகவுமேவுந் தகுதியார்
வருக்கம் பாலார். (௭௧)

இயலொடு மிவர்கண்மேவு மெல்லையிற் லொமனென்றோது, மூரர்
நகர்ச் செட்டாசாமூக் குலப்போடும் போதுங்காலே, நவமுறவின்னமே
ன்மை நனிதலத் தருகிற் புக்க, வவணுயர் பறவைசாயு மாக்கத்தின்
றன்மை கண்டார். (௭௨)

வெக்குழற் காலமேலோடும் வெளியிடை மாக்கள் கூடிச், சந்தத
முறுதகானத் சலக்குழி யில்லாக் கான, யித்தவில் விடத்திற்பக்கி யிரு
ந்திடா திருக்கும் வண்ணா, மெந்தவா றென்னவெவ்வளி யிவர்களோ யிக
லா யின்றார். (௭௩)

இகலியோர் திரண்டுவந்தங் கடுத்தலுமெழிலின் முத்து, நகை
கதிர் சங்குமென்ன நம்பியுந் தாயுநோக்கர், மிகைகட லுறவிதானு மேவி
டக்கண்டபோர்க, ளகதினைபுகாலைமெய்தி யரிவையாலையக்கொண் டார்

வானுலாங் கதிரின்செய்ய மாளிகை நவன மின்னே, மீனுலாக் கட் விறைப்பண் மேவுஜின் குலத்தின் மானே, தேனுலா வமுதத் தீஞ்சொற் சேயிழை மனுவேயென்ன, வானவர் வினவமுன்ன ரவனையங் கடியும் பொன்னே. (எரு)

கனித்திடாவல்லோன்மெய்மை கவிலெனும் பாங்கராகித், தனித் தடப் பொற்றேருள்வன்னைச் செம்மலா மிபுறு சிந்தம், பிணித்திடுந் தேவியாவென் பெருமையின் றேன்றன்மேன்மை, யணித்துறு பிறி ன்றும மனியிசு மாயி னென்றூர். (எசு)

பெருந்தொழி லாளர்நோக்கிப் பிறந்திடாக் கருணையென்ன, வரு ந்தலை கொண்டுள்ளுறும் வண்புன மனக்குறும்மோ, டருந்திபுற் குரி யபங்கி ளுளர்மற் றுண்டுகொல்லோ, தெரிந்தரு ளுதிசென் றூர்பின் சேயிழை புகலு மன்றே. (எஎ)

இருந்தவ ளியானுமென்ற னெழின்மனி மகவுமல்லாற், பொருந் துறும் பகுதியாளர் வேறின்று புதியோனன்பாற், றருந்தவப் பயனுவி யாருந் தடையறக் கோட்லாமென், றருந்தவத் தூருவின்மேய கற்பணி யறைந்தா ரன்றே. (எஅ)

விளக்கிய மொழியினியாரு மேன்மையி னிறங்கி யந்நீ, ரளிக்கர கத்திலுண்டு மாடியும் விலங்கிற் கூட்டிக், களித்தடற் பிவிர்த்துனாதன் கனிமது ரத்திற்போற்றி, வளத்தொடுந் தந்நாட்டின் வழிகொண்டு போந்தா ரன்றே. (எகூ)

தந்நாட் டேகிவாழுந் தங்குடி யவனோடுந், சொந்தமேம்பொ ருளினோடுந் தொகுபல கருவியோடு, மந்தமே யிபுறுசிந்த மணிதவப் பலனுன்மக்கம், வந்தவ ரில்லங்கூட்டி வளங்குடி யேறினரால். (அ0)

பற்பல விலங்கினோடும் பன்மணித் தொகையி னோடு, மிற்பலவிய த்தியங்க ளியல்பொடு மிருந்தார் வள்ளல், சொற்பயிற் றேவியார்க்குந் தோட்டினையுரியராகி, நற்பலன்கொண்டுமக்க ளகிரனவியப்பினன்றே.

ஒதொரு வன்மையுற்ற விடுக்கணை விடுக்கென்றுது, நீதினை யொ ருவிநின்றூர்சேர்ந்தவ ரோடுமேன்மை, மாநுறைசேர்வனொன்று மகிமை யாற் றேவிதம்பாற், சோதியி னழகின்மக்காச் சுவனமே யிவர்கள் பெற்றூர். (அஉ)

பின்குடியை நன்குடியாக்கிய படலம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ படலம் - உ௮ - இ - திருவிருத்தம் - ககஉஉ.

இசுமாயீல்நபியைக்குறுபான்செய்தபடலம்.

எழிறரும் பேரொளி விலங்கு மேன்மையி, னழகுயர் நபியிசு மாயி லன்புறப், பொழிதிகழ் மக்கத்திற் போற்றும் வல்லவன், வழிகுறு பானியல் வரிசை யோதுவாம். (க)

தேவியு மெழினவஞ் செழித்த மைந்தனு, மாவியு முடலென வரிய கானகத், தேவினை யியல்பினி னியற்றி நன்னபித், தாவருஞ் சாமெனும் பதியைச் சார்ந்தனர். (உ)

மேவிய வழிமுறை வியப்பி னியாவரும், பாவிய நகைமொழிப் பகிற்றி கொள்ளவே. பூவியல் பெரும்புகழ் புனைந்த முன்வருந், தேவியும் வள்ளலுஞ் சிறப்பி னின்றனர். (ங)

பொன்னலைத் திகழ்பதி புரவி வானவர், கன்னபி வேண்டிட வல்லுவார்தினம், பின்னரும் பின்வரும் பெட்பின் பாரியா, ரன்னவ ருறுபந்ல மதனை நாடினார். (ச)

முன்வருந் தேவியார் மொழியுஞ் சொற்படிப், பின்வருந் தேவியார் பெரிய கன்குடி, மின்னரும் பசற்றுவி லெழுந்தேற் பாட்டினிற், றன்வருஞ் சாபிரை தவத்தி னுதரே. (ரு)

காரணப் புரவியிற் காலை மக்கத்தில், வாரணைப் புவிபுகழ் மாலி சாயினிற், சிரணிந் திரவிவன் சிறந்த மேன்மையிற், போரணித் துறுமிரு பெற்றி வள்ளலே. (சு)

இருபதி யொருபதி யென்னுந் தன்மையின், வருபதி நபியவர் வரிசை யிகுறு, மொருபதி புவந்திடு முவமை யொன்றிலா, திருபதி யினையின் நுல் லுறச்சி யெய்தினர். (எ)

இம்மதி யதனிடைத் தெய்தி யெட்டெனிற், செம்மையிற் பராயமுற் சிறந்தமையனுக், கம்மனைக் காரிய மறிதிற் செய்கவென், றைம்மனைக் கனவினு ளதிரு மோதினர். (அ)

கனவது கண்டபின் களித் திருந்தனர், தினகரன் றோன்றலுஞ் செம்ம னன்னய, கனிசெர் மக்கமே கண்ணி நன்பொருள், தனியுமே மகிழ்ச்சியிற் றவத்தின் முன்னினார். (கூ)

வாழிய கோச்சைபால் வசியிற் பின்மயிர், மேழகத் தகரொரு நூறு விருெடுத், துழ்தர வறுத்தனர் தோற்றி டாத்தழற், பாழியி னருந்தினை பான்மை நோக்கினார். (க0)

கான்டகாச் செந்தழற் களிப்பித் தின்றது, மாண்டகை யெவரினுக்க முற்றிய, தின்பெடன வுளத்திடை யெண்ணாங் கொண்டனர், வேண்டுரு முயற்சியின் வேந்த ராமரோ. (கக)

மேற்றகை யியற்றினர் பின்னர் மெய்ம்மையிற், றேற்றுள வள்ளலு ஞ் சிறந்த சாயிடை, யாற்றலின் மாலையி னடைந்தி ராவினிற், பேற்றி யிற் கண்படை பெற்ற காலையே. (௧௨)

சென்னலவந் துளைத்தவர் சேர்ந்து காபக, முன்னரிற் பராயது மூற்ற வெற்பிலி, னின்னனை முடித்திரொன் றிசைத்து மீண்டனர், துன் னிய கனவதி விதத்தின் றேற்றத்தால். (௧௩)

வைகறை வள்ளலு மகிழ்ந்து மேனக, செய்திலவன் னெடுங்கழுத் தினம் பான்றமை, மெய்தவத் தியல்பினுற் றெரிந்து பிக்கொடிஞு, செ ய்தன ரணிகுறு பானற சீர்மையால். (௧௪)

இயலினி லறத்தலு மெரியொன் றெய்தியே, செயலினி லினைத் தையுந் தின்றபோதலு, நயனுறப் பணித்தலி னடக்கை யென்னவுள் ளயர்விலா தெண்ணின ரண்ண லன்றரோ. (௧௫)

உன்னிய மகிழ்வொடு முற்றுநண்பகற், பின்னியலிரவிலும் போது பேரணி, மன்னிய சாயிடை வந்து மாதவர், துன்னியநாயகர் சுகத்தின் மேயினார். (௧௬)

களிப்புறு நன்னெயி யன்றுங் கண்படைக், குளிப்புறுங் காலையி னென்னல் கொண்டவர், வெளிப்படக் கனவினில் விளங்கி நேர்ச்சை யே, தெளிப்பட வியற்றுக வென்னச் செப்பினார். (௧௭)

முன்னிலை யன்னவர் முகத்தை நோக்கியே, மன்னிலை பராயது வரிசை மேவுற, வென்னிலை முற்றுவ தியாதின்பாலென, நன்னிலை ய ண்ணலு நவிலி னவினார். (௧௮)

அருந்தவ நாயக வகமுங் கண்களும், பெருந்தகை யெத்தகை பே றுகொள்ளவே, மருந்தகை வல்லவன் மகிழ்ந்த மாமகன், பொருந்திசு மாயில்பாற் புகலக் கேட்டனர். (௧௯)

கருதிய திங்கள்துல் ஹச்சுமேன்மையின், வருபதின் றெய்தியில் வரிசை காண்டலுந், திருநபி திடுக்கொடு மெழுந்தி ராஅத்துக்கண் மருவொடு மிருந்தனர் வழிபி னேர்மையால். (௨௦)

திருமகன் கழுத்தினிற் கருவி தியெழப், பொருமனத் திருந்தனர் புனித ரொன்னிலே, வருமஃ தென்கொலென் றயர்ந்து மாழ்கியே, வரு ணமுற் றெழுந்தன ரருண னன்றரோ. (௨௧)

விடிந்தபின் வானகர் வேகவெம்பரி, பிடந்தனி றொடியினி லேகி மெய்ம்மையிற், படர்ந்தெழும் பெரும்புகழ் பதியினம்பினைத், தடந்தகை காரணந் தழைக்கச் செய்வரால். (௨௨)

சாலையி லலர்தருங் கமல மென்னவே, சீலமே லெழின் முகத் தேவி நோக்கினின், பாலக னணியுடற் பரிவின் முற்சிர, மாலுற மஞ்ச ன மகிழ்வி னுட்டுமின். (உ௩)

அணிதரு மித்துகி லீந்துப் போர்த, கணிதரு மாடைகள் புனைபி னோ்புடன், கணிதரு மோஸாயி னென்னக் காவலற், பணிதரு நாயகர் பகர்ந்திட் டாரரோ. (உ௪)

விரிகதிர் விண்மணி விளங்க வெண்கதிர், புரிகதிர் புனைவிடைப் புனித மாக்கல்போற், சொரிகதிர் மஞ்சன மாட்டித் தோன்றலுக், குரிகதிர் கல்லுடை யுடுத்தி னாரரோ. (உ௫)

அணித்துற மடவியி னிய விந்தனம், பிணித்திலன் சேர்குவம் பெலனிற் றும்பொடுக், துணித்திடுங் கருவியுந் தொக்கி யம்மெனப், பணித்தனர் மகனிடம் பரிவின் வள்ளலே. (உ௬)

சொற்பிடுஞ் சொற்படி தோன்றற் றும்பொடுங், கொற்றருங் கருவியுங் கொண்டு தோன்றலு, நற்றவ நாயகர் நயந்து போந்தனர், வெற் றியும் வீடுமே வேண்டுஞ் சிந்தையால். (உ௭)

வெங்கய மருப்புகும் வீரவெவ்வரி, தங்குழைப் பதமொடுந் த கைய தன்னுழை, பங்கிருந் தெழுந்தென வண்ண றோன்றலும், புங்க மே விட்டிலம் புறப்பட் டாரரோ. (உ௮)

வேறு.

ஒன்றினுள்ளத்தி னிருவர்மும் மலமொரீஇ காண்கிற், றுன்றுமெ ய்ப்பொரு ளோர்ந்தெ ழுணர்துதி யுலகேழ், சென்றகீர்த்தியெண் டிசை யெழி லைமனம்பத்தி, னின்றற்பன்னொன்றிற் பன்னிரண்டொருநிவர் பருவம். (உ௯)

மகவுந் தந்தையும் போதலும் வன்மனத் திபுலீ, சகமும்வாய்மை யு மொத்தவர்போலணி முகமு, நகைசெய் மேனியு மிளிர்பல வுடை யொடு நரர்போன், மிகையி னுகுலத் தாஜரு வியன்மனை யடைந்தான்.

எக்கமுற்றுமுட் டுபெரொடு மெண்ணமுங் கவலை, யாக்கமுற்றுகல் லுபகாரித் தவனென வயரு, நோக்க முற்றுமென் னறுமலர்க் கருங்குழ லாலிற், றேக்கமுற்றிடை பன்னீர் கேண்மெனச் செப்பும். (௩க)

முறுக்கு முப்பிரி வன்கயிற் றெருடுமுனை வசியி, னறுக்குஞ் சத் திர மருமகன் கைக்கொடு தொடா, வுறுக்குஞ்சிந்தையி லும்முனைர் கா ந்தனு முடன்று, பொறுக்குங்காரண மென்னைகொ லுணர்ந்தனை புகலாய்

* டொண்றவர் பருவம்.

வினவிக் கேட்டனு மணிமணி விழைதரு மன்னோ, நினைகொள்ளு ன்மரவடவிபி ஞறுவிற கெடுப்பா, ஊினைவி னன்பொடும் போந்தனர் கிலையது பிசகா, தெனைவணக்கிய நாயக ரென்றன ரியல்பின். (௧௫)

மதிக்குஞ் சிந்தையுந் தெரிவொடுந் தெளிவுமன் னியனூல், சதிக்குஞ் சிந்தையுங் காரணங் கருத்தள தேனும், பதிக்குஞ் சிந்தனைக் கிழப்படுந் தன்மையாற் பாரில், விதிக்குஞ் சிந்தனை மடவிய ரெனவினங் கிழைக்கே. (௧௪)

மோட்டகத்தொடு மணங்கொண்டு ருகமனாய் வாழ்ந்தும்,வீட்டகத்தொடு மனைவெனவிஷாமக வின்றுஞ்,சாட்டகத்தொடு றம்றளைத்தயங்குறத் தனிபிக், காட்டகத்திடை விடுத்தது றுணர்ந்திலீர் கருத்தில்.

குடியிலாத்தலம் பெருங்குடி குழுவலாற் குணத்தின், மடியிலாதுமின் வழக்கொடுமருவுமென் றுணர்ந்து காடியிலாதுவந் துவப்பொடுதங்கரு மணியை, முடியிலாதருங் கொலைசெய்வான் முயற்சியிற் போசுத்தார். (௧௬)

எமக்குவேண்டியு மன்றுமின் னியறருஞ் சாருக், தமக்குவேண்டியு மன்றுமெய் யுற்வுறுந் தனைய, ன்மைக்கவேண்டியு மரியவனுனையா னறைக்தே, னுமக்குவேண்டியே நுண்டகை கிலைதர வேண்டி. ()

காடிழந்தனை நன்மனை யிழந்தனை நாடும், பீடிழந்தனை பொணி யிழந்தனை பெற்றக், காடிழந்தனை கண்மணி யிழந்தனை களிக்குந், தேடிழந்தனை யிழந்தனை யின்னுயர் செல்வம். (௧௮)

ஆதலாற்றொடர்க் தருமணி யங்கரம் பற்றிப், போதலாலன்றி வேறின்று நினைக்குது புகழென், ஜேகலாலவன் படுமுக நோக்கியிவ் வுலகங், காதலாற்சொரு மொருமொழி காரிகை கவிற்றும். (௧௯)

கணிக்குஞ் சிந்தையிற் களிப்பினிற் போற்றலின் வயிற்றுள், பிணிக்கும் வெம்மைய தகற்றுதல் பிரிவுற வேறிற், குணிக்கு மன்னையென் றுறமகற் கென்கொலக் குறிப்புத், திணிக்குமெவ்வுயிர்த் துணைவர் போ லிச்செகத் தின்றே. (௨0)

வல்லநாயகன் கருணையான் வரிசையி னின்ன, நல்லநன்னனிலம் வியப்புற நவத்தொடு மிவணிற், சொல்லருங்குணத் தெங்களை விடுத்தனர் தூய்மைப், பல்லருங்குணம் பெறுவதற் கென்றனர் பாவை. (௨௧)

மலையிடத்தினி லருமணிமகன்றனைவருந்தி, யுலைவிடத்துறப்பாதைத்துள முயிருடல் விடுப்பக், கொலையிடத்திட லுளத்தன னிறையெனக் குறித்தும், வலையிடத்தொடுமனைக்குவரென் றுமேல் வருத்தான்.

குணக்கிடத்தெழுஞ் செழுங்கதிர் குடக்கெழுந் திடினுங், கணக்
கிடத்துறு மெழுத்துமக் கருத்திலாதேனும், பணக்கிடத்துறும் புவிகக
னுயினும் பண் வாய், மணக்கிடத்தசொற் படிறன்று நன்னபி மார்தம்.

இன்னகாரண மிறையவ னருளிய வியல்பேல், என்னகாரண மா
ண்டகை யரிதுட னியற்றுஞ், சொன்னகாரணந் தோழரே தொடர்ந்தி
டினும்போ, யென்னகாரணந் தடுத்திடன் முறையிஃ தன்று. (சச)

நாடுபொன்றினு நன்னகர் பொன்றினு நங்கைப், பாடுபொன்றினுஞ்
சுற்றங்கள் பொன்றினும் பயிலுங், கூடுபொன்றினு முள்ளுயிர் பொ
ன்றினுங் கொற்ற, மோடுபொன்றிலா திறைவழிப் படுதலே முறைமை.

தேட்டத்தான்மிக வறிவத னுன்மிகச் சிறந்த, நாட்டத்தான்மிக
நங்குலத் தான்மிக நன்மை, யாட்டத்தான்மிகத் தகுநிய தான்மிக வரிய,
சேட்டத்தான்மிக மேன்மைவல் லவன்வழிச் சேறல். (சரு)

வல்லநாயக னெவ்வழி விதித்ததவ் வழியே, செல்லநாடின மியா
ங்களென் றரிவையர் திலக, மொல்லைநாயக னிடத்தினி லிரந்தன ருலை
க்குந், தொல்லைவஞ்சக னீங்குதற் றருந்துதி யோடே. (சஎ)

கலைப்பதற்கிட மில்லெனப் புலைமனங் கலங்கி, யுலைப்படும்படு பா
விபின் னுயர்நபி யுடனே, தலைப்படுங்குணத் தேகுமெந் நபியொளி த
யங்குங், குலைப்பருங்கருக் தாண்டகை முன்குறு கினனே. (ச அ)

சந்திரற்கொரு முயலுண்டு முயலின்று தயங்குஞ், சுந்தரத்திரு வ
தனநற் கருணையந் தோன்றுஅல், வெந்தருங்கரு விகைக்கொண்டு வேந்
தருந் தகைவிண், மந்தரத்தெவன் காரணஞ் செல்கிற்றி மவுல்வாய். (சகூ)

என்றுபுன்மொழி யுளத்தினன் வினவலு மொழிவிக், குன்றுவன்
றரு வடிவிற் சுமைவிற கெடுப்பா, னின்றுநன்றியிற் செல்கிற்றே மி
யாமென விசைத்தார், வென்றியென்றுமிப் பாருல கிருத்திய விறலோர்

செய்யமேனியின் முன்னுடை கழித்ததுஞ் செழுநீர், மெய்யதே
புனி தங்கொள வித்ததும் விரியுங், கையிற்கூரிய கருவியும் பாசமுங்
கொண்டோ, வையகானக மேகுத லறிந்துளந் தெளியாய். (ருக)

காயன்சொற்றதென் றுறுகள வரவது நயந்து, சேயன்றூற்று
டை தேவியின் வழக்கது சேரா, தாயசூழ்ச்சியா னின்றனே யடவியி
னறத்து, மாயவித்தையீ தென்றனன் மாயவித் தையனே. (ருஉ)

செல்வமேன்மையு மழகுறும் பருவத்தின் சிறப்புங், கல்விமேன்
மையும் பற்பல முயற்சியுங் கருத்தும், வெல்லைவமேன்மையுந் தகுதியும்
வினிலெவியப், புல்லைமேன்மையீ தென்னெனப் புகன்றனன் பொருமி,

நிரைகொள்வாருதி பணிபுவி யிடைவருஞ் செயற்கை, கரைகொ ளாதய வின்பமே கருத்துடன் கலத்தல், புரைகொளும்படி யுயிர்செ லப் பொறையுடல் சிறந்த, நிரைகொழுங்கதிர் வசியினிற கொடுத்த லெச் செயலே. (௫௪)

இனையதன்மையின ருமையி னிரக்கமுங் கொண்டு, வினையன்கூறலு மெம்பிறை யவன்முகம் வெதும்ப, நினைவினையொடு நியதியும்போக்கு மும் நிறைய, வளையவாய்மைநல் லன்பொடு மெடுத்தெடுத் துரைவார். ()

வானவில்லெனை மின்னென வருமினை யென்னர், கானவில்லெனக் குமிழெனக் கலந்தவைம் பொறிக, ளானவில்லென வலமைதில் விரை வமைற் றவைகள், கூனவில்லென வளைத்திடுங் காமமையென்பவையே.

தேனுகர்ந்தவை நீரது நுகர்ந்தவை செனித்துப், பானுகர்ந்தவை மண்ணைய நுகர்ந்தவை பலகா, லூனுகர்ந்தவை மற்றவை நுகர்ந்திலா வுயிர்கள், சாநுகர்ந்தவை யன்றுகொ லெத்தலந் தனினும். (௫௭)

விரிந்தபாரினிற் பிறந்தவ ரிறத்தலே மெய்ம்மை, புரிந்தவல்லறங் கொள்ளலும் புகழது கொள்ளல், வரந்தருந்தகை செயற்கையி னிற்றல் வாழ் வனைத்திற், கரந்தபோர்களோ மண்ணினும் விண்ணினுந் தொடர் ந்தால. (௫௮)

வேழமொத்தவர் வெம்புலி யொத்தவர் வீரத், தாழமுற்றவ ரவ ருமதன்பய னில்லார், சூழமொய்த்திடும் வல்லவன் வழிதொடர்ந் தவர்கள், வாழவுற்றவ ரனைத்தையு முடையவர் மதித்தால். (௫௯)

தொகுத்த பல்லுயிர் வழியொடுந் தொழுமலை நீர்போற், பகுத்தி டாதவன் றன்னிட மொழுகலின் பான்மை, வகுத்திடாநல நெறிவருங் குரவர்கள் மலர்த்தா, ளகத்திருத்துத லன்றிமற் றுண்டுவே றரிதே. ()

வன்மைநீங்குமெய் யுறுபிணி நீங்கும்வஞ் சகத்தின், புன்மைநீங் குங் காக்கமு நீங்குமப் புறத்துத், தன்மைநீங்குமுட் டிடுக்கமு நீங்கு மே குறித்து, நன்மைநீங்கிலா திருவார்சொன் னடைநடந் தவர்க்கே. ()

வேதமாறுகல் வினைபல மாறுமெய் யுளத்தின், போதமாறுமவ் வி ன்பமு மாறும்புன் னியத்தின், பாதமாறும்வல் லவனருண் மாறும் பண் புடைய, நீதமாறிலா திருவார்சொன் னிலைமறுத் தவர்க்கே. (௬௨)

ஆக்கநீங்கினு மகவின்ப நீங்கினு மாக்கை, யூக்கநீங்கினு முறுமுறை நீங்கினு முயிரின், வீக்கநீங்கினு நீங்குமநன் புடன்வியந் தளித்தக், தேக்கநீங்கிலா தெந்தைசொற் போற்றுதல் சிறப்பே. (௬௩)

அளிக்குவல்லவன் றனக்கவர் வழிகொண்ட வியல்பாற், களிக்கு
மேன்மையி னியாதொரு கிரியவன் கருத்திற், றெளிக்கு மன்பினற் பெ
ருபல னலனைச் சேர்ப்பான், விளிக்கு மெய்ம்மையங் கருணைக்கும் வேறு
மா முண்டோ. (சுச)

எந்தைதாபர்வழி யென்வழி யென்றனர் வரிசை, யுந்துநாயகர்க் க
ஞ்சியேயோடினன் கொடியோ, னந்தமேயவக் கோலத்தி னணியொ
ரூச் குடனே, முந்திசென்னபி யவரிட முதிதின னன்றே. (சுரு)

திருந்துநேர்மையி னுண்டைகளி யிச்செயல் லென்னைப், பொருந்
துறுங்கனை விடத்தரு மகனுயிர் போன்ற, வருந்துங் காரியத் தாக்கென
வழங்கிய நுவலர்வி, ஈருந்து முன்னத்தின் வியந்தர மடர்தர லென்றான்.

புரியுமிச்செயல் பொய்ச்செயல் புகழ்தருங் கனவி, லுரியதல்லது
னர் வல்லுனர் வென்றனு முடையோ, ரரியமேலின்ப வாழ்வினை யழு
குறு கடையார், தெரியும்வஞ்சக னிவனென வளர்ந்தது சீற்றம். (சுஎ)

மன்னிநின்றழு தாதையை மனாதிலே பிசகப், பன்னிநின்றதா லப்
பதி யிழந்தனே பவோ, முன்னினின்றிவ னைத்தொழில் முயற்சியே
கொண்டா, யென்னிசினிலிடா தேகென வுறுக்கின ரிறசுல். (சுஅ)

வரிசை நாயகன் பணிவிடை கொண்டவன் வழியே, புரிசைசாடிய
பேர்களி விடத்தனைச் சென்னே, பெரிசினத்திறுப் பாறுற மிதயத்
தாயேயென், றசாக்கிரத் துறக்கின ரஞ்சியோ டினனே. (சுகூ)

கருத்தினுள்ளகம் பொருத்திய பாங்கினர் களித்துத், திருத்துநல்
லரி வுறக்கிய திருமகன் றொடரப், பொருத்த மேம்புகழ் பின்னிய ஜம்
றத்து லகபாக், குருத்த மெய்த்தலம் புகுந்தனர் கொவ்வடமீ னபியே.

அத்தலைத்தினிற் றேற்றலு மாண்டகை முன்னர், பொய்த்தலத்து
றும் வஞ்சகன் புறப்படக் கண்டார், கைத்தலத்தொரு கல்லெடுத் தெறி
ந்தனர் கனன்று, சித்தமுற்றவன் வற்பொடுஞ் சென்றிடா நின்றான். (எக)

மறுத்துமற்றொரு கல்லெடுத் தெறிந்தனர் வஞ்சன், பொறுத்து
முற்படப் பிரிகிலான் போகிலான் பேரவான், கறுத்திருத்திமவ் வாறே
ழு கல்லெறி காண, வொறுத்தசன்றனன் பாதக மகன்றிடா வுள்ளான்.

கவலைநீங்கிய சான்றுளைத் தொடர்தருங் கருணை, யிவருமாயகர்
போம்பொழு தாயர்புகழ் நிறைந்த, நவநிதத்தரு மானந்த ஜமறத்து வ
ல்நாய், பவமறுந்தலத் தன்னமைன் கண்ணெறிரப் பட்டான். (எஉ)

கண்டபோதினிற் சினத்தொடுங் கல்லின முன்போல், மீண்டுநா யகர் விழுேடு மெளிதலு மறைந்து, கொண்டகத்திடை கடுப்பொடுஞ் ஜம்றத்துல் குபுரு, மண்டுநற்றலத் தருகினில் வஞ்சகன் முளைத்தான்.

தோற்றும்பாதகன் மனமது நுணுக்குற முன்போ,லாற்றவன்கலே லெடுத்தழன் றெறிந்தன ரப்பாற், றேற்றனம்முறைக் கிடபின்றெவ் வுள்ளகந் திடுக்குற், றேற்றவஞ்சமோ டோடினன் புரையிபு லீசே. (எரு)

பின்னர்வானவர் பெரும்புகழ் பேணவும் பிரியா, நன்னயந்தரு மகவொடு நாயகர் நவங்க, டுன்னுகின்றமி னுவெனு மிடத்தருந் துதிசே, ரின்னலிங்குத பிறெனு மிழும்பரு குற்றூர். (எசு)

வேறு.

உரவிலக்கெனும் பூதங்கள்வேதனை யொன்றுபட்டிடன் மீதிற், சரவிலங்கெனத் தீவினைப்பாவினைத் தான்செல வூன்செல்லா, வரவிலக்கி னின் மாதவமேதவ வழிகொளுமெழி லோர்கள், பரவிலங்கலின் மேன்மையின்பான்மையைப் பகருவதரி தம்மா. (எஎ)

வடிவமேபல கொண்டவர்கண்டல மதிக்கரும்வித் தாய, நெடிய வானவ ரணியணிநிரைநிரை நிகழ்தவமது காண்பா, ணடியிடாதுமின் றெழில்புக முனிதரு மருங்தோளியா ருத,குடிலமேதொடு சிகரிபி னக மது கொள்கையென்னென் றறைகுரும். (எஅ)

செறிந்தபண்மரப் பஞ்சரப்புஞ்சம துறைமலிசிறை புட்க, ளறிந் திடாதினை யருமயிரிருளரி னழகுகண் டுளத்தூடு, நிறைத்தவானந்த வுவகையினுடனு நிரைதரமிசை பாடிப், பறந்துபாருளர்க் கினிதொடு சோபனம் பகர்வதுகோ டுலவும். (எகூ)

வன்மமிஞ்சிய புலியினமானின மனத்தொடுமினை மொத்துக், தன் மையாயின பல்வழிமருவினர் தருமறைகுரு வாலே, பன்மையாயனை பொருமையிற் புகுந்தெனப் பலனரு ளைவகீத, நன்மையாகிய காயநரவ னிட நண்ணியபொருட் டன்றே. (அ0)

குளிருலாம்புய லடர்தருங்கோட்டிலிற் கொத்துழுமலர் மீதி, னளியுலாவிசை முழக்குவனாதியி னருளணிச்சமுக கத்திற், றெளிவுலாவு கடிபுருகம்மதின் றிருமணிநலத் தாலே, களியுலாவின றென்றலைபோன் றன கதிமயிசு மாமில். (அக)

அளவிடாநெடுந் நகையகமிறெனு மணிவளையருகாய, விளவலா கிய திருமயினிதெழி லிசைமதிமுக நோக்கிக, களவிலாதெவர் புவி

விற்களிப்பொடு மதித்திடக்கதி பேற்றி, னுளவதாகிய வொருமொழி
முதியவ னினையனவுரை செய்வார். (௮௨)

செய்பாரொடூ மருந்தவத்தென்பலன் சிறப்பொடும்பெறு பே
றே, யுய்புநேர்மையி னுள்மணிக்கழுத்தினை யறுத்திடத்திடத் தோடு,
மெய்பதாங்கன லதுவளர்ந்தாயிகக் கண்டனன்வினக் கோடு, மைபகார
ணக் கருத்தறவென்னென வன்பொடுமூன்ற மென்றூர். (௮௩)

கருணையாலருந் தவத்தொடுமருமையி னளித்திடுங்கதி யெந்தாய்,
வருணமேற்றொன்று மறிவதற்கரியவன் புவியிடைவாழ் வோர்கள், தரு
ணமேயென மகிழ்தரப்பணித்திடுந் தகுதியிற்சறு காது, தெருணையால்
புரிந் திடலதுநல்லுவச் சிறப்பினின்வியப் பாமால். (௮௪)

அரிதினீவிர்செய் முறையினிக்களித்தவ ருயிடினள் வில்லாப், பெ
ரிதுமெய்மையின் வல்லவனன்பொடு பிரியத்திறு டாறு, வுரியமாதவ
ரியாவருமுரைதரப் பொறுமையினுயர் மேன்மைத், தெரியுமன்னவர்
முதன்மையினுணர்குவிர் சிறப்பொடுமெனை மேற்றே. (௮௫)

என்றுமாமறி கருத்தொடுங் கான்முனை யிசைத்தவக் குணமுற்றுக்
கொன்றுசெய்வது காரியந்தனக்குமிக் குளிர்மனங்களி யோடு, நன்று
கூறிட வித்தகை யினிற்பொறை நல்கியபொறை யாதி, வென்றியாள
விடற்குரியரென வள்ளலும்வியந் தாரால். (௮௬)

என்னையின்றரு ளருங்குணவையவிவ் வுரைதன்னிலை யென்ன,
முன்னையாமுறு மகத்தினிலிசைத்திடன் முகமதிகளி நோக்கி, யன்னை
யாரிடஞ் செய்பிழைபொறப்பெறு மன்றியும்பொரு ளிக்கும், பின்னை
நன்றியிற் புறப்படுவியாமக் கினும்பெரிதிக் காமே. (௮௭)

அகத்தினன்புறு மருந்தவமுயற்சியி னணிநிலைவழி யெந்தாய், ஜக
த்தினுங்கடங் திருப்பதம்பிரிதருந் தருணமுற்றிட லாலே, யிருத்தவன்
பொடு நன்குறத்தெரிந்திட வென்னுளமிசை நாட்டக், தொகுத்ததுண்
டுசிற் சிலவுரைத்திடும்வரை சுகவருள்செயல் வேண்டும். (௮௮)

என்னவேண்டினன் குணர்வுளத்திறைநபி யெழின்மகிமுகத் தோ
டு, மன்னும்வேண்டித லருணலவிழிகளு மறையதுங்னி வாயுஞ், சொ
ன்னமேனியின் வடிவமுந்துனைக்கர நீட்சியுந்தொட ருள்ளு, மன்னமே
ன்மையுந் தெரிசனத்தாக்கிப்பி னணிமணியுரை செய்யும். (௮௯)

ஓதன்மிக்கினி லருந்தவமிக்கிடத் துவப்பொடுந்தரு மெந்தாய்,
மாதம்பத்தினுரு மமத்துவக்கொளப்படப்பன் வழங்கிலனல னின்னுங்,

காதல்பற்றுள ரட்சிபிலென்பொருட் டடைந்தனர்களி கூரப், பாதம்ப
ற்றின னென்பணிவிடையின்ச லாம்புகர்ந்திடல் வேண்டும். (கூ0)

மெய்யிருந்தெழுந் சோரியிலுண்டுளி விளைதருந்தரு ணத்திற்,
செய்யிருந்தவெண் கவசத்தினிடையுயிர் திருவனைகண் டாரே, லைய
கோமக வெனத்திரிக்குறுமுள மாதவினென் மேனி, யுய்யவேமுன ம
ரிதொடும்வாங்கிட லுவக்தனன்றரு மெந்தாய். (கூக)

செய்யபூசிறைப் பாதமுங்கரங்களுந் திறக்கயிறது கொண்டு, தொய்
விலாதுகன் கிழுகுறவரிந்திடு முடலதுதாடி யாமன், மெய்யதேபதை நிடி
லதுசெறியன்று மேலவன்பணி பேறு, தய்யவேயின்றி மாறினனுரு
மல் வினையொழித்திடல் வேண்டும். (கூஉ)

நிலத்திடத்தினி லொருபுறஞ்சாய்தர நிவர்முகமது தோற்ற, நல
த்திடத்தொடுங் கிடத்தினுக்கருணைய நயனங்களகா ரறுது, கலத்திடத்
தொடு மானனமாறிடல் வேண்டுமுன்மதி யோடுங், குலத்திடத்துள வ
ன்புறுங்கருவிகைக் கொண்டிடவரி தெந்தாய். (கூங)

கருமைகொண்டெழு மழகியசிறுவர்கள் கண்ணொதிர்கொண் டா
ரே, வருமையால்வளர்த் துவக்திடுமன்னொடு மடர்தருந்தொழி ருனும்,
பெருமையாயுளம் பல்பலநினைவொடும் போருள்சுரந் தோடு, மிருமை
யிரிவை பாரன்மி னொலியகங் கொண்டுமுயியல் பானே. (கூச)

கனியினிவிர்செய் முறைமையுநலனுறு மியான்செயுநயப் பேறு,
மினியிதேனுடிறை பொருந்துதற்கியல்பொடு மெழிலுடலதி ராமற், ப
னியின்மீதிடுங் கதிரெனவர்ப்புறுங் கருவியின்பத நின்றித், தனியிசைத்
கழைத் தொருவிசை யழுந்தலிற் றவிலைபெறல் வேண்டும். (கூரு)

கனத்தினேர்தருந் திருக்கரக் கருவியைக் கனிவுறக்கட ராக, மனத்
தினேரொடுந் தேய்த்தழ கனிதுகில் வசத்தொடுமொரு வாகின், மினத்
தினியாதொன்று முனத்திடைவருமுன மிம்முறைசெய் கென்ன, விளி
த்தமாமொழி யெம்மருங் கனின்மணி யிசைத்ததிவ்வுல கோங்க. (கூகூ)

வண்ணமோங்கிய நாயகர்மனத்திடை யயர்வின்றிவழி யோடுந், தி
ண்ணமோங்கிய பேருலகிரங்கிடத் திருமணிவாய் வின்றும், பண்ணை
மோங்கிய தகுதியுமிறையவன் பணித்திடும்பணி யொண்ட, வண்ண
லோங்குநைக் கருவியின்மனதில கண்டனரமரோர்கள். (கூஎ)

உள்ளரிதினி லன்றொடுமிசேதிய லென்மினவுரை யாட, வெ
ள்ளசின்றிமெய்ப் புதுமையினமாக விருக்கினறபெரு வானை, நள்ளிட

த்திருந் தெழுந்தது கருணையி னொருதொனி கவ னீதந், தெள்ளருஞ்சிந் தையி னண்டகைகேண்மெனவிசைதரத்தெரி கிற்கும். (௯௮)

செய்தவெந்தொழி றுங்கியபுவியினுஞ் செறிதரும்வானுறை யுள்ளார், பொய்தருங்கொடும் பவநினைத்தாருவை மினிதுமின் னின்றோர், மெய்தருந்தனை யிறையவன்வழியினை விளைதரும்பவ னிறைன், றுய்தரும்பொருள் பல்லபற்புகழணிக் துயர்ந்தவரன் றோநீ. (௯௯)

துகையுளார்வர நிலைபலவுடையவர் தற்றுணைமற்றோர்பால், வகையுளார்பிறர் துணிபடல்தனதென மகிதருமள புடைய, தொகையுளாரே னு மிம்மொழிமேன்மையு முயர்தரச்சூடியநீர், நகையுலாஞ்சுடர் கருவிகைச்சூடிய கவமதுநவ மன்னே. (௪௦௦)

116549

அரியமேன்மையி னும்மகவாகிய மழகொழுகெழில் வாயாற், புரியும்வாசகஞ் செவியொடுமுள்ளகம் பொங்கியகளி தாக்க, வுரியநேர்மையுங் கண்டுநம்முளத்திடை யெள்ளளவுவப் போடுந், தெரியவேறய விரக்கமிலாத்திற மென்னெனச்செவி யோர்ந்தார். (௪௦௧)

எழுந்தவிப்பொலி வரையிடத்தெனபி யெழிலொடுமத னேக்கி, யொழிந்திடாப்புக ழாண்டகைமாண்டகை யுடையவனினி தோடுந், தொழுந்தாரகா னெனமகிழ் தனித்திடும் பணியிலீ்தாளெனத்தொட்டுக், கழிந்திடாநிலை கொண்டனன்விண்டொடு கருமுகின்மழை விண்டே. (௪௦௨)

மின்றநீயெனக் குளத்திடைமகளிட னிமைமகிழ்வழி யூறத், தான்றுகாரண மெழச்செய வெழுந்திடற் றுறிதரும்பெரு நாய, னன்றிநேர்நெறி மறுத்தவனந்தனை நவிற்றுதலொழி கென்ன, வென்றியாம்படி யுரைத்தனளருவரை விரைதருபுய வள்ளல். (௪௦௩)

வேறு.

இருபுற மொழியுமோர்ந்து மாதவத் தினங்குமாரர், வருபுறங் கடியாலெய்தும் வன்றிறங் கலையாமுன்ன, மொருபுறத் தேவல்வண்ண முவப்பொடுங் கதியாமெய்த, வெருபுறங் கொள்ளாதெந்தாய் விரைவியா விரைவி னென்றா. (௪௦௪)

செவியுரை யுணர்ந்துமுன்னின் செவ்விய தோன்றன்மெய்யி, லவிரொளி போர்வைநீத்த மழியென வழகுலாவுங், குவிதரா மலரினன்ன கொழுங்கர மிரண்டுங்தூய, சவிதரும் வலத்தாமொள்ளின் றும்பினி னிறுக வீக்கார். (௪௦௫)

கதிர்தரு மிடதுபாகங் கணிதர நிலத்தின்மீதிற், பிதிர்தரச் சாய்த்துத்தள்ளிப் பின்றுடியிடது கையின், முதிர்மதி தமதுசெய்ய முகமதா புறத்துமாறி, யதிர்தரா விறைவனுமத் தருங்கரு தருக்கார் தந்தை. ()

ஆதிபி னுமக்தோடு மன்பின்றித் தந்தையென்போர்,காதலன் மிட
ற்றில்வைத்த கருவிய தழுந்திடாது, நிதிலா தொருவர செங்கைத் திரு
கலும் பின்னர்வண்மைப், போதமே கொண்டவள்ள லின்புறப் புகலு
மைந்தன். (௧௦௭)

கையுறுங் கருவிமென்மை வசியுறக் கல்லிற்றேய்த்துச், செய்புறு
மனத்தினன்பி னனுத்திர ளேனுங்கொள்ளா, தையவல் லூரத்திறேடு
மறுத்திரொன் றுரைப்பக் கேட்டு, மெய்புளம் பூத்துப்பின்னர் விரிவி
னேர்திங்கற் றேர்ந்தார். (௧௦௮)

திருமணிக் கரம்விடாது மடிப்பொடுக் தேய்த்துத் தீட்டி, விரிம
ணிக் கதிரினங்கி மிகுவசி கருவிதன்னை, யொருமணிக் கருங்கல்வைத்து
வலிதின்றி யுழுக்கமுற்றுங், கருமணிப் பாந்தளுண்ட கதிரென வழுந்
திற் றன்றே. (௧௦௯)

இத்திறங் கூர்மைபெற்ற விருங்கரக் கருவிவள்ளல், மெய்த்திறந்
தெரியாதென்றன் மீறுறும் பிணித்ததாம்ப, தெய்த்திடா திறக்கிப்பி
ன்ன ரீர்ந்திடு மகிழ்வி னென்றார், செய்த்திற மறிந்துபொய்மைச் சீய்த்
திறங் கொண்ட மைந்தன். (௧௧௦)

காலணி கரங்களாடும் கசிந்தெழுங் குருதி நுங்கன், மேலணி
யாடை துள்ளி துளித்திடில் வினையேனன்மைப், பாலணி குறையுமென்
றுற் பாரினிற் புகழுங் குன்று, நூலணி யொதுக்கிவற்பா ளெடு
யிணி னீர்கவென்றார். (௧௧௧)

என்னரு மைந்தவல்லோ னிடத்துமின் சிந்தைகொண்டு, நன்னய
வுறுதிபற்று நவிந்தமென்னென் றுய்கே,னென்னவே வியந்துகண்டத்தி
டத்தினிற்கருவிநாட்டப்,பின்னருமழுந்திடாதுபிசகியபுரண்டுசெங்கை.

கருவியே நெகிழவுள்ளங் கலங்குறத் திகைத்தி யாவு, மருவியே
சொற்கையோடு மியற்கையும் வலனுமேற்றுப், பொருவிய திறைவன்
றன்று லன்றென்றும் பொருந்திடாதென், றிருவினை யற்றுநின்ற வேக்
தலோ டுரைக்குந் தோன்றல். (௧௧௩)

களத்திடை கோணமெய்மை யுணர்தரு மெய்தாய்கையின், வளத்
திடை கருவிகூர்மை வாய்ந்திடா தாலென்றாய, விளத்திட வாக்கை
முற்றும் புண்பட வெரியாநின்ற, களத்திடை வசியினிர்ந்தாற் கதிசுகம்
பெறுவே னென்றார். (௧௧௪)

புலிங்கமே தெறிப்பச்செந்தீப் புஞ்சமே யென்னத் தேய்த்து, வல
க்கொளுங் கருவியீண்டு மகன்மணிக் கழுத்தில்வைத்து, நலங்கொளு

மிறைவனுமம் நாட்டியேயறுப்பப் பின்னும், வலங்களுங் குன்றச்செங்
கைப் புரட்ட மடித்த தன்றே. (கக௫)

வண்படு மிடற்றிற்கொள்ளா வடிதருங் கருவிதன்னாற், புண்படாக்
களத்தின் வன்பாற் பொருவலி யனைத்துங்கொண்டு, திண்படக் குத்
தொன்றாலே ஜெயம்படச் செய்மினென்றார், எண்படுஞ் சிந்தைநன்றி
னிடம்படுந் தோன்றலன்றே. (கக௬)

முன்னியன் முறைமூன்றாலே முற்றிய சினத்தினாயன், றன்னியல்
வேண்டுஞ்சிந்தைத் தகையினால் வலிமேற்கொண்டு, பன்னியன் மிடற்
றிற்குத்தப் பயிலொளி கருவியில்லா, வன்னியின் விளக்காலென்ன
மடங்கின தெடுத்தார் நீண்ட. (ககஎ)

ஈர்ந்தமுப் பாலும்பிற்பா லெறும்வலிக் குத்துங்கொள்ளா, தார்ந்
திடுங் கருவிதன்னை யப்புறத் தெறிந்தார் வன்க, லாழ்ந்திடப் புதைந்து
செய்ய வங்கையிற் கடையேநிற்க, வாழ்ந்தொளிர் சிந்தைவள்ளற் புது
மையி னாக்கங் கொண்டார். (ககஅ)

மீதவத் தமரர்வாழ்த்த மேதினி யுயிர்கள் வாழ்த்த, மாதவ மணிக
மீபு முகம்மது மகிழ்ந்து வாழ்த்தச், சீதமெய்க் கருணைவல்லோன் றிற
ந்தருமுண்மைகண்டு, போதமுற் றுவந்தபோதோர் புகழ்நபி யோதை
கேட்டார். (கக௯)

வண்மையுந் தகையுங்கொண்ட வரிசையி னபியேமுன்ன, ரண்
மையிற் கனவிற்கண்ட பராயவவ் வார்த்தைநன்றி, னுண்மையி னியற்றி
னீரிவ் வுயர்தருந் தகரம்மைந்தன், றிண்மையின் கைமாறாகத் திடத்த
றாத் திடுதிரென்றும். (கஉ0)

சேரிடத் தெய்துமன்ன நெய்தரு மொருத்த றன்னைச், சீரொடு
மீ நுமெய்மைத் திறலணி நுமக்கும் நம்பாற், பேரொடுந் தோற்றும்
பின்னர் பெருநபி முகம்மதுக்கு, மேரொடுஞ் சேர்ந்தோர்க் கெல்லா
மிம்முறை பெருநா ளாமே. (கஉக)

மெய்வருந் துன்பநீங்கும் விரிந்தறி வினைக ணீங்கும், பொய்வரு
மார்க்கநீங்கும் புன்றொழிற் பலவுநீங்கு, மூய்வருந் தக்கியிதே யுயர்வழி
பாடுமீதென், றைவருங் காரணத்தி னரும்பொரு ளுணர்ந்தா ரன்றே.()

அக்கண நபிஅல்லாகு அக்குபறென் றுருமூன் றோத, இக்கண
ஞ்சொல்லலாயி லாகஇல் லல்லாகு வல்லாகு, அக்பறென் றன்பிற் றோ

ன்ற லறையவே பின்அல்லாகு, அக்குபர்த் வில்லாகில்கம் தென்றன ரமரர் கோமான். (கஉ௩)

அப்பொழு தரியமூவ ரறைந்திடும் வாய்மைதானே, யெப்பொழு துலவுஞ்சோதி யெழினபி யும்மத்தோர்கட், கிப்பொழு துயர்ந்தநாட்க ளுரைப்பவே யியல்பினின்ற, முப்பொழு தென்பமெய்மை மூதுரை ய றிஞ ரன்றே. (கஉ௪)

வன்றிறல் மருப்பும்பின்னு மயிரொடு கொழுத்திரத்த, மன்றிறத் தகருமச்ச மலேயினின் றிறைவ னுமத், தென்றனே யறுப்பானேத்தத் தியல்பின னென்னப்போற்றி, முன்றனி யிறங்கக்கண்டார் முதிர்புகழ் நயினு ரன்றே. (கஉ௫)

வந்தவத் தகர்கைக்கொண்டு வரிசையி னுதர்மெய்மைச், சிந்தை யின் மகிழ்ந்துமைந்தன் மேற்சென்ற கருவிநீக்கி, யிந்தவா றியற்றுமே ன்மை யிறையவன் கருணைத்தன்மை, யெந்தவா றேத்தலென்ன வின் பொடும் புகழ்ந்தாரன்றே. (கஉ௬)

திருநபி யரியமைந்தன் சிக்குற விறுக்கும்பாச, மொருவிடச் செ ய்வான்ஞாங்க ருவப்பொடு நோக்கமுன்னர், மருவிய பிணிப்புநீங்கி வ டுவின்றி விளங்கக் கண்டு, வருபய னெவரினென்ருர் வண்மையே சிற ந்த கோமான் (கஉ௭)

இவ்விடத் திவணிருக்கத் தித்தகர் கொணர்ந்த மேலோர், செவ்வி டத் தென்மேற்கட்டுங் தாம்பது தெறிக்கச் செய்தார், குவ்விடத் துயர் ந்தசீர்த்திக் கொற்றவன் கருணை யுள்ளீர், மெய்யிடக் கவசநன்கின் விய ப்புற வேண்டு மென்ருர். (கஉ௮)

அகங்களித் தரியவள்ள லணிபிலாக் கவசந்தன்னே, மகன்களித் து வப்பச்சேர்த்தார் மைந்தனு முள்ளம்பூத்துக், ககன்பல வனேத்துங்காக் குங் காவலன்றன்னேயுன்னிச், சுகந்தரமேன்மையோடு சுகுதுசெய் தே த்தி னுரால். (கஉ௯)

பின்னரத்தகர்கைக்கொண்டு பிறங்கற்சார் விடுத்தப்பால், ன்னை தற் கியன்றமேன்மை யிருந்தலங் கொணர்ந்து வல்லோன், றன்னரு ணா மத்தோடுந் தகையொடு மறுத்துநின்ருர், சொன்னலங் கொண்டமெய் மைத் தூய்நபி யிபுருகீமே. (க௩0)

கண்டல நோக்கமெய்தாக் ககனிடத் தொருசெந் தீயே, மண்டல ம் புகையிலாது வந்தனி யொருத்தறன்னேத், திண்டலே யன்றிமுற்றுங்

நின்றபின் னிவர்க ளுள்ளங், கொண்டபே ரின்பத்தோடுங் குளிர்ந்தன ருள்ளமன்றே. (கருக)

கைக்கொண்ட சிரத்தினேடுங் கடிமனை புக்கிநன்கின், மெய்க்கொண்ட மனைவிக்கின்ன விளங்குகா ரணங்களெல்லாஞ், செய்க்கொண்ட வள்ளல்சொற்றார் தோன்றலின் மகிழ்ந்துசீர்த்தி, மெய்க்கின்ற பெருமையீந்த மேலவற் புகழ்ந்தாரன்றே. (கருஉ)

வள்ளலு மகனுந்தாயு மதித்திடா மேன்மையாலே, யுள்ளமு மூடலும்பூப்ப வுற்றுப்பி னவ்வூர்தங்குந், தள்ளையுஞ் சுதனும்விட்டு நண்பகற் சாய்ந்தபின்னர், பள்ளநீர் வளஞ்சூழ்சாமிற் பதியுறு துனினில் வந்தார். (கருரு)

நீதிசேர் நயினார்முன்ன நிலைகொளுந் தேவியின்ப, நாதமே விளங்குமில்ல நயத்தொடு மிவணினெய்தா, தேதமொன் றின்றிவாழ்ந்தா ரிசைவிரிந் தொழுகுஞ் செந்தேன், போதணி மாலைவண்மைப் புரவலன் மகிமை சொல்வாம். (கருச)

இசுமாயீல்நபியைக் குறுபான்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம் - உக - இ - திருவிருத்தம் - களசுஅ.

இசுமாயீல்நபி வதுவைவேட்டுப்படலம்.

சீரணி பெரும்புகழ் சிறந்தநன்னபி, பேரணி வேண்டலின் பெற்றியாலுயர், நேரணி பெருங்குடி நிறைகொண் மக்கநல், லூரணி மைந்தரு மனையு முற்றனர். (க)

மேதகை யறிவொடும் விளக்க நல்லுணர், வாதகை யொழுக்கமுமரிய வல்லவன், மீதகை யெம்மிறை யொளிவு மேலரு, ளுதரும் வாலிப நயங்கொண் டாரரோ. (உ)

காரணக் குரிசிலார் கதித்த வீரியப், பூரணத் தாக்கமே பூண்டு தந்துணை, யாரணித் துறுங்குடி யவர்கண் மொய்ப்பக்கான், சாரணி வேட்டையின் செருக்குத் தாங்கினர். (ரு)

தண்புய லுருமொடு தவழும் பூந்துணர், வண்பொழில் வரைப்புற மருங்கின் வல்விலங், கெண்பட விரிதர வழி யின்பொடு, முன்பொரு ளொடுமகத் தழுவர் வீரியோர். (ச)

வெஞ்சின வெழிறரும் வேற்கைவள்ளலார், மஞ்சுலா வனத்தடா
மாவி னானுகர்ந், தஞ்சொலா ரனையுரை யகத்தின் மாட்சியாற், றஞ்செ
யல் வேட்டினை தகைய னின்றனர். (௫)

பயன்றரும் பார்த்திபர் பன்மை நல்லுற, வயந்தருந் தருக்கொடும்
வருமக் காலையிற், சயந்தரு மரிதூணர் தாயர்க் காக்கிய, நயந்தரு நாள்
வரை நண்ணிற் றுமரோ. (௬)

கன்மலை திரியினுங் கதிர்கண் மாறினு, முண்மனந் திரிதரா வூக்க
நல்லறி, வெண்மதிநாயகி யிசைகொ ளாகிலைப், பொன்மனை புகுந்தனர்
யாரும் பூப்பவே. (௭)

தான்வருந் தகையதோர் தக்கவாயினே, மான்விழி போதவு மனத்
தி னுக்கத்தார், வான்வருங் கதிரரி வன்பற்செங்கணீ,றுனுக ரவுண்ட
தொத்துத் தேம்பினார். (௮)

மெய்முறை நாயகி விரும்பு மைந்தர்தாஞ், செய்முறை யடக்கமு
ஞ் செய்தி யாவர்க்குங், கைமுறை கொடுத்தபின் கண்டதன்மையின்,
மைமுறை நீங்கினார் வரிசை கொள்ளவே. (௯)

பூமல ரணிவனம் புடையின் சாமினின், மாமணி யையரு மக்கா
ன்னகர், காமரி னன்னையு மறையக் காளையர், நாமணி வேலினார் நலிவு
வெய்தினார், (௧௦)

கருங்கலை யொருபுறங் காண்கி லாதுறும், பெரும்பிணை யிறந்திட்
ப் பிரிந்தகன்றென, மருந்தவத் தாகுல வாரி மூழ்கினா, ரருந்தவ மேன
ல மலருஞ் சிந்தையார். (௧௧)

கருத்துறுங் கவலைக ணீப்பமாநிலம், பொருத்துமுற் குடிமையார்
புதிய மென்கொடி, யொருத்திநல் லன்பொடு முணர்ந்து மாமண, மரு
த்தினர் சிறப்பொடு மரசர்க் கங்ஙனே. (௧௨)

செழுமணி மலர்ப்பொழி லனைய சீர்மைய, வெழுசெறி கூந்தலு
மின்சொன் மாமறை, முழுதுணர் வள்ளலு முற்று மன்பொடும், பொ
ழில்புனை மக்கமா புரத்து வாழ்ந்தனர். (௧௩)

தாவிய பெரும்புகழ் தவத்தி னையகர், கோவியன் முறைகொடு
கொற்ற முற்றவே, பாவிய வேட்டையின் பயிற்சி மிக்கினிற், றேவியல்
புயர்தரச் சிறப்பி னின்றனர். (௧௪)

வேறு.

சிறப்பொடும் பன்னாளேகாச் சிரணிவினவி யன்பாய், மறப்பிலா
திருக்குங்கால மானனார்வரிசை தாங்கி, யிறப்பெனு மதூரமாந்தி யிருந்

கதியடைந்தா ரென்ன. நிறப்பெரும் புரிசைசாமி னிருபர்கோ னுணர
ப்பட்டார். (௫)

தன்னுளா மழுதுவாஞ்சைத் தழையொடி மின்பமாறு, தின்னுளை
பிடியினீங்கு மெறழ்கபி களிறுபோன்று, மன்னுளா கொண்டவன்றான்
மனத்துயர்கண்டு தேறி, நன்னிலை மகன்பாற்பற்று நாட்டமுண் மவுனி
போன்றார். (௬)

ஒருபுறத் தெழுந்தகாத லொருபுறத் துயர்ந்தகன்று, விருபுறம் வழி
ந்தமென்ன விருகண்ணீர் மணிகண்மாற்றித், திருபுற மைந்தற்காண்
பான் சிந்தைகொண் டெழிலியொவ்வா, மருபுறக் கூந்தறன்பான் மாத
வ ருணரச் செய்தார். (௧௭)

மனமிகக் கரைந்துவாடி மறுகிநங் கருத்திற் கொண்ட, துனியது
சிதறவேண்டுஞ் சுகத்தொடு மளவிலாத, நனிநகர் போகமீள்க நவம்பெ
று மெனதுபான்மை, யினிதகை யுயிரினன்னீ ரனவெழின் மயிலுஞ்
சொற்றார். (௧௮)

தேவிய ருரையுங்கொண்டு சிந்தனை யோடுமுற்ற, நாவலர் நபிமு
ன்வண்மை நலங்கிளர் சுவனநாட்டுத், தூவியந் தோகையாடற் றெருகுவி
சைப் பரியுமாகத், தேவர்கோன் கடிதினுற்றுத் தேற்றத்தி னளித்தா
ரன்றே. (௧௯)

உன்னுமுன் மனத்தையுன்னு முள்ளியி லேறிவன்னப், பொன்ன
ணி நேர்ச்சியன்னவ் புரம்விடுத் தடர்கா னெல்லாம், பின்னிட மண்ணில்
வண்ணப் புண்ணியம் பிறங்குமூதார், தன்னிடை மைந்தனில்ல மணி
த்தலைக் கடையி னுற்றார். (௨௦)

வேதமு மறிவும்பூத்து விளங்கிய சிந்தைவள்ள, லாதாம் பெருகக
ன்கி னகத்தின்மீ திருந்தமாதின், மீத்தறு வதனநோக்கித் தெரிவைநின்
காந்தனெங்ஙன், போதலுற் றனர்கொலென்ன வினவலும் புகலலுற்றாள்

வல்விலங் குலவாநிற்கும் வனாசெறி யடவி ஞாங்கர், நல்விலங்
கினத்தின்வேட்டு நயந்தனனென்னநாதன், புல்விலங் காறுகின்ற பொரு
பசி தணிப்பாக் கேது, மல்விலங் காதசெவ்வூண் மனையிடத் துளவோ
வென்றார். (௨௨)

நெய்மணங் கொண்டவூணம் நிவரடை கனிகள்வண்டேன், பெய்
மணப் பாகுமற்றும் பேணியவுணக்களேது, மிம்மனை யிலையென்றன்று
ரிசைத்திடப் பின்னர்நீவிர், பம்மிய காலமென்கொல் பசிவன வெனை
வுங் கேட்டார். (௨௩)

வான்சுடுங் கதிரிற்றீய்ந்த வழிபடும் பயிரினங்க, ளூன்சுடும் பசியி ன்வெந்தீ யுயிர்ச்சுடப் படர்ந்ததன்றி, மான்சுடு முள்ளங்கொண்டே மனைச்சுடுங் கல்வியீதோர், தேன்சுடுஞ் சூடுங்காணாச் சிறுமையே பூண் டுநின்றேம். (௨௪)

மனத்திடை யுன்னுமுன்ன மஞ்சுகுநீருமுண்டு, வனத்திடு மிகை யமேவக வறுமையிற் படைத்தமெய்யே, மனைத்தினுங் கீழ்மைப்பான் மை யாதகச் சூட்டுந்துன்ப, வினத்தொடு மிருந்தேமின்ன வேந்தனு மென்று சொன்னாள். (௨௫)

முறைப்படும் வசனங்கொண்ட முன்னவி னுன்னல்கண்டு, நறைப் படும் புயத்துநாதர் நாரியை நோக்கிவன்மை, சிறைப்படுங்காத்தின்றே ன்றற் செழுமனை யடைந்தகாலை, குறைப்படா தென்சலாமுங் கூறுதி மறுத்துஞ் சொல்லாய். (௨௬)

வனைதரு மில்லின்மாட்சி வளந்தரு மணிகடன்னாற், புனைதருமழி வினாட்டும் பொருநிலை யதனைமாற்றி, வினைதரும் படிவேறென்று விள க்கொடு விறுத்தா யென்றே, நனைதருங் குழலின்கோதாய் நவிற்றினே னென்றுங் கேட்டி. (௨௭)

பாடலு மல்லவுஞ்சார்வு பற்றலுங்கபாடங் கொண்ட, தேர்டலும் பொருந்துமாற்றா லுளத்திலியான் பொருந்திலேனென், றீட்டணி விருத் தன்வந்திங் கிசைத்தன னென்கவென்றார், நீடிய புகழின்மேய நிதிபதி யுடைய கோமான். (௨௮)

திசைநிறைந் துலவுங்கீர்த்தித் திருப்பதி விடுத்து வென்றி, யிசை நிறைந் துலவாநின்ற விரும்பதி வள்ளல்போந்தார், நசைநிறைந் துலவு முத்த நலங்கொள வமுதச்சோமன், மிசைகொளும்வதனநாதன் மிகை தரு மகத்தினுற்றார். (௨௯)

அருமையிற் சிறப்பிற்றோன்று மணிநலங் குடிகொள் வல்லோன், பெருமையின் பாங்கர்மெய்யிற் பிலிற்றியவாடை வீசி, யுரிமையினுள் ளத்துற்ற ஆற்றத்தா லெல்லாரேனோக்கிக், கருமையி னிங்ஙனே துங்காரண முறுங்கொ லென்றார். (௩௦)

விண்ணிடத் தேகுங்கொண்மூ விரசின கவினப்பாய்மாப், பண் ணிடத் தொருவராக்கைப் பண்பினிற் றளர்ந்துமேவு, முண்ணிறை வய துபோந்த விருத்தருற் றனனொன்றின்ன, வெண்ணிட மெண்மைதோ ன்ற வாய்மையி னினிதிற் சொற்றாள். (௩௧)

வருநெறி யவர்நின்பாங்கின் வழங்கிய தென்கொலுண்டேற், றரு
நெறி கூந்தனல்லா யென்றலுந் தவத்தின்கோமான், புரிநெறி சலாமு
மற்றும் பொருத்திறப் பொருத்தும் வாய்மைக், குரிநெறி யனைத்துஞ்
சொன்னாள் கோமழ விடலை யோர்ந்தார். (௩உ)

நின்மொழி மறுத்துஞ்சிந்தை நேர்பெறமீட்டிபென்ன, நன்மொழி
நாதன்கேட்ப நகைமுகத்தவனு மன்ன, வன்மொழி விரிவிற்றுவ ளரிக
லனறுப்பானுகச், சொன்மொழிகொண்டாளையன் றெருகுமொழி யுணர்
த்தவன்றே. (௩௩)

உணர்வினு ளுவமங்கண்டு நல்லறிவுடைய சிந்தைப், பணர்வினு
ளோர்ந்துபெண்மைப் பண்ணியமாதை நோக்கி, யிணர்தருங் குறிய
செந்தோட் டிருமல ராம்பல்வண்ணத், துணர்தரு மலரிதன்பாற் றோற்
றமே தோற்றுதன்றே. (௩௪)

மன்கிளை யனையபண்பின் மரங்கிளர்த்தன்னபின்ற, நின்கிளையவர்
கடம்பா னின்குணங்கொண்டு வாழ்க, வென்கிளை யவரிலியானே யின்
கனிகொள்க வென்ன, வன்கிளை மொழியினாளைத் துறந்தனர்வள்ள
லன்றே. (௩௫)

அன்பினிற் சிறந்தவள்ள லரியதன் னுரிமைநீக்கும், வன்பினை யுண
ர்ந்துசெந்தேன் வழிமொழி மடவாளீன்ற, முன்பினர் தமர்கள்வந்து மு
ரண்டகை யிடையினென்னென், றின்பொடு வினவவென்றி விளங்குற
விசைக்க லுற்றார். (௩௬)

பொறிபடு புலனிற்கேனும் பொருவின்றி யுணர்தற்கா, வறிபடு
பொருளிற்கெட்டா தாண்டகையொருவன் சந்த, நெறிபடும் பாங்கராகி
நிறைமுழு திறைஞ்சா நிற்கும், வெறிபடு வொழுகுந்தண்டார் விறற்பு
யத் தெந்தை மன்னே. (௩௭)

மாதவ ரெய்துங்காலை மதிப்புளங் கொள்கிலாது, சிதகல் வசனப்
பண்புஞ் சிறப்பணி சங்கைசெய்யா, தேகிறு மாப்பினின்ற வியல்பினு
ளுவமந் தன்னு, லிதனை யின்றென்றின்னே யிகழ்ந்ததென் னுள்ளமெ
ன்றார். (௩௮)

ஏதொன்று முறையிலாது சென்றனரினையோர்பின்னர், காதொன்
றுங் கதிர்வேற்செங்கை கபிபொளி யிலங்குங் கோமான், மீதொன்று
மாபன்னேரி னக்கினை சுறுகயிய்பூ, ஞதொன்று பெயருண்மேன்மை
யங்கலார் மணங்கொண் டாரால். (௩௯)

முன்குடி நிறைந்தசெல்வ முதிர்குடி யொழுக்கங் கொண்ட, நன்குடி யாரிதீன்ற நன்மணி யமுதென் றோதும், பொன்குடி யாளன்பெற்றப் பூங்கொடி யாயிலாவை, மன்குடிவேண்டி நின்றார்மனைக்குடி வேண்டினரோ. (௪௰)

கொலைபழுத் தொழுகியூனங் குடிநிறை செவ்வேற்றன்னை, நிலைபழுத் தொழுகுமேன்மை யருளினு னிகழச்செய்யு, மலைபழுத் தொழுகுந்தூய வரிவிழி மயிலினன்னார், சிலைபழுத் தொழுகுங்கையார் சீர்மையே படைத்துநின்றார். (௪௧)

வன்மைமி னெழிலிவாச வனப்பொழில் சாமினாட்டி, னுண்மையி னிருக்குமென்கோ னுளத்தினி லரியமைந்த, னன்மையி னடந்தவண்ண மறிகுது மெனும்வெ ணீரா, லெண்மையிற் பன்னாள்சென்ற பின்னரின் னருளிற்புக்கார். (௪௨)

நன்மகன் பாலிற்பற்று நாட்டம துணர்ந்துவெவ்வேற், கைம்மக னயினைநோக்கிக் கதிநகரடைந்து முன்போ, லிம்மனை யடைகவேண்டு மென்றனரலர்ந்த செல்வத், தன்மையின் கனியிற்றேன்றுந் திருமயில் சாருவன்றே. (௪௩)

அவ்வையின் வானேர்சோமா னழகொளிர் ஜிபுரியிலு, மூவ்வளநாட்டுள்ளவைத்த வொண்மணிப் பண்ணைஞ்செய்த, வெவ்விழி கனைப்பாய்மா விரைவினி லளிப்பமீக்கொண், டெவ்வுல குஞற்றுங்கோமா னினிதொடும் போந்தாரன்றே. (௪௪)

செறிதரு மொழுக்கம்பற்றிச் சீர்தரு மறிவுபோர்த்து, நெறிதரு மேன்மைநோக்கி நிலையினை யுள்ளங் கொண்டோர், பறிதரும்புன்மைநீத்துப் பரிவுடனடையு மூதூர், குறிதருந் தோன்றல்முன்றிற் கொற்றவரடைந்தாரன்றே. (௪௫)

வண்ணிலா வொழுகுந்தூய மதிமுக மலர்ந்து மேன்மைக், கண்ணலா ரமுதநோக்கங் களிப்புற நாணமுற்று, முண்ணிலா வொழுக முன்வந் தொள்ளொளி யலர்ந்தபூந்தா, ளண்ணலார்த் தொழுதுநின்றா ரவ்வில்லத் துறைந்த பூமான். (௪௬)

பன்மலர் வாடையோடும் பரிவொடு மலர்ந்த பூங்கொம், பென்னமுனிற்கும்வல்லி யெழின்முக நோக்கியன்பி, னின்முகங் கொண்டகொண்க னெங்ஙன நேர்ந்தாரென்ன, மன்னவி வினவமீண்டு மதிப்பொடும் பணிந்து சொல்வார். (௪௭)

செங்கதிர்க் கரங்கடேற்றுச் செறியடை படர்ந்தகானத், தங்குல
விலங்குளஞ்சி யிரிதர வடர்ந்துவேட்டைப், பொங்கலிற் போந்தவள்ள
லெய்துமிப் போதின்வல்லோன், பங்கினிற் சிறந்தமெய்மை பயக்குந்
தன் னரியா னன்றே. (சஅ)

மதித்திடா வல்லநாயன் வரிசையின் கருணை மேன்மை, விதித்தி
டல் வேண்டுமியாங்கள் வென்றியேபெறுவ தாகத், துதித்திடல் வேண்டு
மியாங்கள் சுகம்பெற வேண்டுமேலும், பதித்திட நுங்கள்பூந்தாள் பயி
நர வேண்டு மென்றாய். (சகூ)

வானுலாங் கதிரின் சோதி வழிந்துலா மேனியோடுங், கானுலாம்
பரியின்மீதே கதியுலாங் கொண்டவாலே, தேனுலா மாக்கையுள்ளஞ்
செழித்துலாந் தன்னம்பூண்பா, ஞானுலாஞ் சலக்கிரிடை நலனுலா
வேண்டுங் கோவே. (ரு0)

பூந்தவி சுலவுஞ்செம்பொற் பொலஞ்சிறை யன்னமென்ன, வேந்
திழை வண்மைதாங்கி யிலங்கியபருதி போன்று, மோங்கிய வடிவநன்
கல் லுவப்பொடுங் கொணர்ந்துவள்ளற், பாங்கினின் வலத்தினிட்டார்
பரியிடத் தொருவ வன்றே. (ருக)

வரிசையி னிலையிறுதர் வலப்பத மதனிற் றூங்கப், பிரிசமுற் றழு
கினிற்பப் பெண்மையங் கனியிற் பூத்தோர், சிரசினி னெய்தொட்டங்
கஞ் செறிவொரு பாகந் தெண்ணீர், விரைசினி னாட்டித்தானே மென்
மையிற் புலர்த்தி னரால். (ருஉ)

அன்பொடு மிடப்பால்மின்ன ரணிபெறச் செறிப்ப வண்ண, முன்
புறு சிலையிற்பாத முறையொடு மூன்றிறிப்பத், துன்பறும் வள்ளல்செ
ன்னித் தொட்டுநெய்சீவிநன்னீ, ரின்புறப்பாகமற்ற தேந்திழை புலர்த்தி
னரால். (ருங)

இருபுறந் திரித்தவண்கல் விட்டிலி லழகுலாவுந், திருபுரக் காக்
கும்வள்ள லழுத்திய சீர்மைதன்றால், மருவள ரணிசபிபு முகம்ம
தின் மனத்திற்கொண்ட, வருமணத் தலர்ந்தபாதச் சுவடுவண் மலர்ந்த
வன்றே. (ருச)

உள்ளமுஞ் செழித்தவள்ள லொண்டொடி நோக்கிநின்றன், றெ
ள்ளளி மனியிலேதுஞ் சிருணை வுண்டுகொல்லென், றெள்ளவி லாது
கேட்கு மின்னுரை யோடும்புக்கி, விள்ளரும் பாகுங்கந்த மிகுதசை த
ன்றேன றேற்றார். (ருரு)

நறுவிய வாடைமேய நல்லரூ தத்தினின்ற, வெறிகமழ் வனிதை
நோக்கி விளங்குமிவ் வூரினுங்கள், பெறுபலன் பொழுதெவ்வாறு புக
ழொடு பேர்தல்கொண்ட, நெறியறத் தில்லின்பெற்றி நிகழ்த்திய நிகழ்த்
து கென்றார். (௫௬)

நெடுங்கட லுடுத்தவன்மை நிலமுழு துவப்பிற் காக்குங், கொடும்
பவ மறுப்பத்தோன்றுங் குளிர்மதி பயந்தவள்ள, விடங்கொள மலர்த்
தவண்டா ரின்பொடு மளித்தநூன்றே, தடங்கொளுநூ துறக்கவாழ்க்கை
மேன்மையிற் றுங்கா நின்றேன். (௫௭)

நெஞ்சமுங் களிப்பக்கொண்ட நிலையது களிப்ப வாய்மைப், புஞ்
சமுங் களிப்பமிக்கோர் போற்றலுங் களிப்பநீர்கொள், மஞ்சமுங் களி
ப்பச்செல்வ மலிகின்ற பயனி னுந்தாட், கஞ்சமுங் களிப்பக்கண்டேன்
காதலன் பொருட்டு மன்னே. (௫௮)

பெருக்கொடும் பொங்காநிற்கும் வாரியும் பெய்புமேன்மை, யுருக்
கொடு குளிராநிற்கு மாரியு மொளிர்ந்து செம்மாந், தருக்கனிற் பொ
லியாநிற்கு மேருவு மரியசெல்வச், செருக்கெனிற் கொண்டதென்னிற்
சீர்மையார் வருக்க வல்லார். (௫௯)

என்றிவை யுரைத்தமாதி னியல்புளங் கூர்ந்துமெய்மை, துன்றிய
கயினூரின்ன சுவைதரும் பாகுஞ்செய்ய, வன்றகை யிரண்டுமியாண்டும்
வளம்பெற வெக்காலத்துங், குன்றிடாப் பொலிக வென்னக் குணத்
தொடி மிரந்தா ரன்றே. (௬0)

நன்மனங் குளிர்ப்பவள்ள ஞரியை நோக்கிவல்லோன், முன்மண
ங் கமழவாய்மை முற்றிய விரதங்கொண்டே, னின்மனங் களித்தலென்
ன வென்மன நிறைந்தபண்பென், றுன்னலீ னுணாத்துப்பின்ன ருவப்
பொடுங் கூறலுற்றார். (௬௧)

அரியநின் னுயிரினைன்ப னகத்திடை யெய்திநின்றன், பரிவுறு
ஞ் சலாமும்பேணிப் பண்புட னில்லின்வண்ணம், புரியுமிந் நிலைகோ
ளுது புகழொடு நின்றதாலே, ..ரி—யிற் பற்றுகென்ன நன்கொடு மு
ணாத்தி யம்மா. (௬௨)

புறத்தொரு நான்குஞ்சாயாப் புகழொடு மோசையின்றி, யறத்
தொடு மும்மைத்தான மாக்கிய காப்புங்கொண்ட, நிறத்துடை நிலையா
லன்பி னிலைபெறப் போற்றுகென்றோர், திறத்துணா வொற்றேனென்க
வென்றுசேட பட்டாரன்றே. (௬௩)

பன்னல நபிமாரெல்லாம் பண்பொடுந் தொடரத்தக்க, முன்னிலை நபியென்றுதி மொழிந்தமே னிலையின்கோமான், றன்னிலை சாமிற்போதத் தவறுகம் மதுதம்முத்த, மன்னிலை கொண்டவள்ளன் மனையிடங் குறுகி னால். (௬௪)

தவத்துறை பயிலாநிற்பத் தருக்கொடு மகிழ்திற்பெற்ற, நவத்துறை பயிலாநிற்கு நாயகர் மெய்யின்வாடை, நிவப்பொடும் பயிலக்கண்டு நெஞ்சகங் குளிர்ந்துவள்ள, லுவப்பொடு முரிமைநோக்கி யுற்றவா றென்னை யென்றார். (௬௫)

பல்லுயி ருளமுந்தோற்றும் பளிங்கியின் மதியம்போன்று, நல்லொளி முகமுந்தண்ண னனிநதி யொழுக்கமென்னச், சொல்லணி யலர்ந்தகண்ணுஞ் சுடர்விரிந் தொழுகு மெய்யும், வெல்லணி புனையின் மிக்கோர் விருப்பொடு மொருவ ருற்றார். (௬௬)

செவ்விய வரம்பையீன்ற செழுங்குருத் தனையகாது, நவ்வியி னயன்மீது செவ்வரி நடவிநிற்பக், குவ்விடங் கொளத்தகாவாங் குரத்தொடு முழையு ரோம, மெய்விள்ள கெழிலின்பண்ணை மிகைதரும் பரியின் மன்னே. (௬௭)

ஆண்டகை தமக்குப்போந்த வருமையி னடியேன்வண்மைப், பூண்டகை சலக்கிரீடைப் புரிந்தன னுலவு மன்னனிற், நீண்டரும் பாதவண்ணச் சுவடினை பதிந்தநின்ன, மாண்டகை பருதிகொண்ட சிலையென வழங்கி னால். (௬௮)

நின்மனை யியதிகண்டு நிகழ்ந்தவை யென்கொலென்ன, மன்மனங் குளிரநோக்கி மானனவிழியின் மின்னார், நன்மனத் திரந்துநின்ற நயப்பொடு மகிழ்திற்சொன்ன, நின்மனை நிலையின்மாற்றம் வள்ளனேர்ந் ததனைச் சொற்றான். (௬௯)

உள்ளுறை புவ்மமோர்ந்து மனத்திடை யுவந்துவாசந், தெள்ளிய நிலையோநின்னைச் சீர்பெறப் பேணவேண்டி, விள்ளிய வாய்மையென்ன விளக்கிநல் லன்புகூர்ந்து, வள்ளலெந் தையசொன்றேற்று மாதவர் வாழ்ந்து நின்றார். (௭0)

இசுமாயீல்நபிவதுவைவேட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩0 - ஆ - திருவிருத்தம் ௧௮௩௯.

கஃபத்துல்லாவியற்றியபடலம்.

அளவறுங் கருணைதன்னு லனைத்துயி ராக்கும்வல்லோன், வளவுறு பரிமான்கொண்டு வரிசையி னிபுரு கீமுங், களவறு முலகராப்பண கதிபதி மக்கமீதி, லுளமகிழ் கஃபத்துல்லா வுஞற்றிய முறைமை சொலுவாம். (க)

செழுமணி வளையினோடுஞ் சிதநீ ரொலிக்குமோசை, விழுமிய வருவிக்குன்ற மயிலின மிகையவண்ணத், தெழில்கெழு சாயில்வாழு மிறையவர் கருத்திற் கொண்டார், வழுவறு மகன்பாலபற்றும் வாஞ்சையின் வியப்பு மாதோ. (உ)

காட்சியின் மனத்தால்வென்றிக் கதிரயில் விழியார் கூறு, மாட்சியின் மிகையும்பற்று மாதவ ரிடத்திற் செம்பொ, னாட்சியி னகரத்தண்ண லருந்திறற் கலீலவாசித், தாட்சியிற் கொணர்ந்தளித்தார் தலைபதி ஜிபுரி யிலே. (ங)

குணமெனக் குணமுங்கொண்டு குணமிகு மழிவின்மேனி, மணமென மணக்கும்வேக வாம்பரி மிசையி லுற்றுப், பணமெனத் திகிரியாக்கிப் பற்பல வளங்கணீந்திக், கணமெனக் கலைமுத்தார்க்குங் கதிபதி வள்ளல் புக்கார். (ச)

தேனினு மதுரமாருச் செழீஇயநீர் சம்சமென்னு, மாநவத்தரவு ஞாங்கர் வளர்ந்ததோர் மரத்தி னீழ, லூனுகர் கணையிற்கோண லொன்றறச் சீவுங்கன்ம, மானநல் விளங்குமார ராண்டகை தம்மைக் கண்டார். (ரு)

படைப்பதற் கரியமெய்மை பயக்குநல் வரத்தின் கோமான், கிடைப்பதற் கரியதீபங் கிளரொளி வதனவள்ள, லிடத்தினி லெய்தும் வெற்றி யிறையெழில் காட்சிதன்னுற், றடத்தவப் பான்மையிக்குத் தம்மகம் பட்ட தொத்தார். (சு)

பொங்கிய வாரியின்பம் பூத்தலர்கடலிற் முழ்ந்து, தங்கிய காட்சியென்னுந் தாவலே மிதந்து நன்னு, விங்கித வாய்மைவள்ள லெழின்மலர்ப் புணைதாள் பற்றி, யங்குமா னந்தக்காலி னுக்கமே யிளவல்கொண்டார். (எ)

பரியைவிட் டிழிந்தநாதன்பண்பணி யுடலினுவிப், பிரியவிட் டனைச்சேர்த்தா லெனப்பெரி தாசையோடுங், கிரியைவிட் டனையமற் றோள் கிளரொளி யிசுமா யீலதம், விரியவிட் டலர்ந்தமார்போ டணைத்தனர் வியந்து மோந்தார். (௮)

தாதையர் மெய்யிற்பூத்துத் தவழ்தரு மொளிவின்வாச, மீதணி வளியேகொண்டு மிசைப்பொடு முள்ளமெல்லாம், போதர நிறைந்துவிம்மிப் புளகமொன் றெழுந்தவாற்று, மேலெதறு முரோமமியாவுஞ் சிலிர்த்தெழப் பொடித்த வன்றே. (௯)

கண்மணி யென்னப்போற்றிக் கருத்திடைப் பணிகள்வேண்டி, மண்மணி யனையமக்கந் தம்மனைவாழு மில்லத், துண்மணி யனையதாக வுலப்பொடுஞ் சேர்த்துவள்ளற், கெண்மணி யிறையுந்தீ[illegible]சொல் லிருவருந் தொண்டி னின்றார். (௧௦)

வாய்மையே விளக்குமிக்க வானவர்க் கரசன்வல்லோன், றாய்மையிற் பணிகொண்டெய்தித் துதிதரு நபியைப்போற்றிக், காய்மையிற் பாவநீக்குங் கஃபத்துல் லாவின்செய்தி, சேயமுற்றுரையாநின்றார் நெஞ்சகங் குளிரவன்றே. (௧௧)

வரிசையின் வளர்ந்தமேன்மை முகம்மதர் மணியினின்று, விளைசிய வானமேவும் விண்ணவர் நாளொன்றிற்குப், பரவுவான் வேண்டிப்போது மெழுபதா யிரவர் பண்பின், வருபவ ரல்லாரூழி காலமோர் வரையு மன்றே. (௧௨)

பேறணி கொள்வார்கொள்ளும் பெருமித மென்றேவின்ன, வீறணி நான்காமும்பர் மேவிய வளைவில்சோதி, யூறணி கொண்டபைத்துல் மஃமூறென் றுரைக்கும் பள்ளி, யாறணி கொண்டிவ்வைய நடுவணி கொண்டதன்றே. (௧௩)

மூத்தொழிற் குரியவல்லோன் மொழிப்படியமரர்கூண்டு, சுத்தநற் றுறக்கநாட்டிற் சொரிகதிர் மணிகடாமே, பத்தியிற் சேர்த்துவிண்ணிற் படர்சுடர்வெட்கநீர்கு, மெத்தலத் தெவணுமேலு மெழில்கொள வமைத்ததன்றே. (௧௪)

கண்டவர் பெறுபேறென்னுங் காரணவீட்டிற் கன்பாய், மண்டிய நிழல்குலாவு மரகத மதனுல்வாயல், மிண்டுறு மேல்பால்கிழ்பால் விளங்கொளி பொழிவதாகப், பண்டமைத் தமரரியாரும் வலஞ்செய்து பரவா நின்றேம். (௧௫)

மீப்படர்ந் தொளிரும்வண்ண மிசைப்படர் மணிகடம்மால், வாப்பணி விளக்கினங்கள் வாயப்பருஞ் சுவர்க்கந் தன்னை,நீப்பரு திலங்கத்தூக்கி நிறுத்துமேலலங்கா ரங்க, வியாப்புற வருக்கற்கேலா வெண்ணரும் புகழ்ச்சி வீடே. (கசு)

நுங்கடம் மரபிற்றோற்ற நூற்கட்டு றவழ்ந்தசெல்வ, மெய்க்கடங் கருத்தாய்நின்ற வெழின்முகம் மதுவைவு பூவி, னிங்கிதத் தகைமைப்பானை விறையவன் கருணையானே, தங்கிய வாதந்தம்மைத் தகைபெற வருத்தானன்றே. (கஎ)

நல்லொளி விளங்குமாத கடியவர் புவியிற் றோன்றிப், பல்லொளி விளங்கவெல்லா மொருதுறைப் பதிந்ததென்ன, மல்லொளி யணிவீடன்றி மறுத்தொன்றுங் கண்டாரல்லார், சொல்லொளி வினைவிப்போற்றித் தோற்றமே புரியா நின்றார். (கஅ)

அணிதரு வானநீர்சூ ழரும்புவி மற்றவெல்லாங், கணிதரப் பொலிந்தமேன்மை கணக்கறு மொளிவுபூத்து, மணிதரு மறுசிற்செய்த வணக்கத்தின் வலஞ்செய் பான்மைத், திணிதரும் பெற்றிவாய்ப்பச் சிறப்பழ கலர்ந்ததன்றே. (ககூ)

என்னணி யறுசைச்சூழ்ந்து நலங்கொள விலங்கா நிற்குந், தன்னணி ஹறமீதன்பாற் றகையொடு வலமுஞ்செய்து,மன்னணி மனத்தினோரும் வணங்குக விவணியென்ன, வன்னதே யணிந்துநின்றா ரம்பொன்னா ரணிந்த கோமான். (உ0)

வணக்கமும் புகழுங்கொண்டு வழியொடு மொழுகும்வள்ள, விணக்குறு மேன்மையோங்க வியல்பொடு மருளிச்செய்தான், மணக்குமிவ்வீட்டின்பேறும் வரிசையும் வழங்குநேர்மை, கணக்குறுந் தாயமாட்சிக் கருத்தனை யொருவர்க கென்றும். (உக)

இதனிடை வழிபாடிங்க னிருந்தகை யறிவுமெல்லா, மதனிடைப் புரத்தலன்றோர் கரத்தலிக் கிடுகுமென்றன், மதநெறி பாங்கர்நின்றன் மரபணி பேரர் நல்லோர், துதியிபு ருகிமென்போ ரென்னவல் லவனுஞ் சொற்றான். (உஉ)

இம்மொழி யார்தங்கேட்டு ளிருதயங் களிப்பப்போற்றிச், செம்மொழி கொண்டுவாழ்ந்தார் சிறப்பொடு மவர்பின் வந்தோர், மம்மிய வணக்கங்கொண்டு பரவினின் றவர்பின் மிக்க, நம்மியல் புடையநாகு நன்னயி யுகித்தார் மன்னே. (உங)

மூற்படு நபிக்குமின்ன மூதுரை யவர்க்குநாப்பண், பிற்பட நடந்தியாண்டோ ராயிரம் பிணங்கிநின்ற, கற்படு நெஞ்சினென்னோர் காரணத் தின்னோர்வாக்கிற்,, சொற்படும் பொருட்டாலோதை வாரியே தோற்றிற் றன்றே, (உச)

மண்ணினுந் துளங்காநிற்கு மலையினைத் திரையிலேந்தி, விண்ணினுந் துளங்கக்காட்டி வெள்ளமே யெழுந்தகாலைப், பண்ணினுந் துளங்குநுந்தம் பயிற்சியே விளங்கவல்லோன், கண்ணினுந் துலங்குமிவ்வி டுயர்த்தினன் காய நான்கே. (உரு)

இத்தகை யியல்புவாய்ந்த விசைதருங் கருபத்துல்லாச், சித்திரத் தமைக்கவென்றித் திருமொழி பிறந்ததன்ன, வுத்தம வினைகொண்டியுர வென் றுவப் பொடு மருளிப் போந்தார், கத்தனற் றூதர்வாழ்னோர் கனி தருஞ் ஜிபுரி யிலே. (உசு)

திருமனங் களித்துவள்ள லன்பொடுஞ் சிறப்புலாவி, மருமணங் குளிக்குந்திண்டோண் மைந்தனை நோக்கிக்கொண்ட, பெருமனங் களிக்கும்வல்லோன் பணிவிடை பிரித்துச் சொற்று,ரருமன வியப்பிற்சேர்க்கும் பயனென வாக்கங்கொண்டார். (உஎ)

தகைகொளு மிபுறுகிமுந் தவத்துறை யிசுமாயீலு, மிகைகொளும் வீறினொடு மேலவன் பணித்தவண்ண, நகைகொள வமைப்பானுகை நவத்துறை ஞாங்கர்போந்து, வகைதரு மிடந்தோற்றுது மனமிக வாய்தல் கொண்டார், (உஅ)

அருவமு மருவங்கொள்ளா வார்ப்பினு மூவந்துகாக்கு, மொருவனே யறிவிலானே யுன்னருள் பணியினின்றோம், பெருவரப் பேறுதுங்கும் பேரணி வீட்டின்மூலங், தெரிவர வருள்வாயென்னத் திருநபி யிரந்து கேட்டார். (உகூ)

வேறு.

வல்லவ னுரைப்படி வளங்கொண் டும்பரிற், பல்லுயிர் மகிழ்வுறப் படர்ந்து தண்ணரு, கல்லென விளநிறங் குலவி யங்ஙனோர், செல்லது தோன்றின சிகரத்தினே. (௩0)

எண்டிசை பெருமணங் கமழ்ந் தியைதர, மண்டிய புயலினோர் சிரமும் வாய்ப்பவே, கொண்டெழி னபியுளங் குளிர்ப்ப நண்பொடு, மண்டிநின் றிருமொழி யன்பி னோதிற்றே. (௩க)

என்னிழ லெவ்வள வினையவ தவ்வள, வன்னிழ லங்கிலங் குறிய தாகவே, நன்னிழ னாயக நயந்து கொள்கவென், றுன்னலின் முன்னொருவளியு முற்றன. (௩௨)

பல்வழி செறிதரு மரங்கள் பற்றறச், சொல்வழி படுத்திய சூறை மீக்கொடு, செல்வழி மணலெலாஞ் சீய்த்து நீக்கவே. நல்வழி வீட்டடி நகைத் திலங்கின. (௩௩)

முதிர்புகழ் வானவர் முயன்று கட்டிய, பிதிரெழி லடிப்பண்ட பிறங்கித் தோற்றவே, யதனிடை நன்னபி யணிகள் வாய்த்திடத், திதிமதி யியற்றுவர் சிறந்த மேன்மையால். (௩௪)

மாட்டுறு மைந்தரு மாண்புபோர்த்திடச், சாட்டுறுங் கிரிகளோ ரைந்திற் றக்கவே, பூட்டுறும் வண்சிலை வாங்கிப் பூபதி, நீட்டிய கைக்கெலா நீட்டி னாரரோ, (௩௫)

மூதுரை மொழியப றுனியாரெலெழிற், றுதையர் வியங்கொளிற் றக்க தாகவே, யாதியி னுதிப்பினு லறபின் பாடையா, ரோதினின் றெழுகுவார் கருத்தி னூக்கத்தால். (௩௬)

கையிடத் துன்னுமுன் கதிர்கள் கான்றதாய், மெய்யிடத் தண்ணலார் விருப்பி னோர்முறை, யொய்யெனக் கொடுப்பர்மே லொளிவு தாங்கிய, செய்யணி திருமலைச் சிலைக ளாமரோ, (௩௭)

பின்னுநன் னபிதிருக கரத்திற் பேரொளி, யின்னவ ரளிப்பர்முன் னிரைந்த வெள்ளத்தி, னுன்னத மரக்கல முற்றுத் தாங்கிய, நன்னலன் குதியர் நரக வண்சிலை. (௩௮)

திருமுக நோக்குமுன் சிறப்பி னீகுவார், மருமுகத் தண்ணலார் வல்லநாயகன், பெருமுகத் தொளிவினாற் பேறுபூத்தலர், தருமலைத் தூறுசீ னாவின் றன்சிலை. (௩௯)

அணியணி யுயர்தர வடுக்கு நேர்தரக், கணியள வுயரிய கருத்த ரீகுவார், மணிமிகு பெருநகர் சாமின் மாடுறுங், திணிகொள்சைத் தானெனுக் திகிரி வண்சிலை. (௪0)

விரைவொடு மியற்றுமவ் வேந்தர் தண்மழைக், கரமது களித்திடக் கொடுப்பர் காவலோ, ரிரவியு மழுங்குநன் னிறத்த வேந்தல்கொள், புரமது புடைனுபான் பொருப்பின் வண்சிலை. (௪௧)

அடிக்கடி யிறைவ னருளி னிவ்வண்ணங், கொடுத்திடுஞ் சிராவணங் குலவுஞ் செங்கதிர். படுத்தன வணிமதிற் பரிவினேற்றின, நடுத்தகை நாடுமு னலங்கொள் கைகளே, (௪௨)

அருளென வீயிவென அறத்தின் பேறெனப், பொருளென மேன்மையி னுயரும் பொன்மதி, லருகினிற் கொணர்ந்தரு மைந்த ரிட்டனர், திருமயி லிட்டமுன் சிறந்த கல்லரோ. (௪௩)

நலனெழில் பிறங்கிய நவங்கொள் வண்ணப்பொற், சிலையிசை நின்றணி சிறந்த மாதவர், பலனுற வியற்றுமம் மதிலிற் பாவுற, வலனுறுஞ் சிராவணம் வழிகொ ளாநின்றார், (௪௪)

தாளணி யிலங்கிய தவத்தின் கன்மிசை, யாளணி யிலங்கிய வண்ணல் வாண்மதி, னீளணி யிலங்கவின் றியற்று நேரமோர், கோளணி யாளிளங் குரிசில் போயினார். (௪௫)

நிலைகொளு நாற்றிசை நிவரு மேன்மையி, னலனெழு மதிலொரு புறத்தி னாட்டிய, திலதவ ரேகியோ ரரிதி னெய்தினார், சிலையது பொருந்துறுஞ் சிறப்பு நோக்கினார். (௪௬)

வெளிப்புடை மறைப்படும் வியப்பு நோக்கியுட், களிப்பொடுங் காதையை விளித்துக் கன்மதில், வளப்பாட்ச் சிலையிவண் வரிசைவேண்டினின், றளித்தவ ரெவரென வன்பிற் கேட்டனர். (௪௭)

இசைதரச் சிறப்பணி யியற்ற வேண்டிமுன், பசைதரும் வினைக்குநின் பரத்தி லென்றனை, விசைதரச் சாட்டிலான் விளக்கத் தான்மணந், திசைவரச் சிலைவரச் சிறந்த தின்றரோ. (௪௮)

வண்ணிலா வொழுகிய மதில்க ணான்குமே, லண்ணலா ரொளிவின மலர்ந்து பூப்பவே, விண்ணிலார் சுடரெல்லாம் வெட்க மேன்மையின், மண்ணிலார் விளக்கென மன்னுஞ் சோதியே. (௪௯)

காண்டகா தெழிலது கனிந்து தாங்கிய, மாண்டருந் தூண்களோர் நான்கு மன்னுறும், பூண்டரும் வெம்பவப் புஞ்சம்பேரக்குநற், றேன்றருந் தெளிவெனச் சிறந்தி லங்குமே. (௫௦)

மேல்வருங் காரணம் விரிவி னாகவிப், பால்வரும் பரிசெனப் பகர்தற் காதியி, னூல்வருங் காரண நுவல வல்லவ, ராலுமுன் மருடரு மனைய மேன்மையே. (௫௧)

தோற்றிடாக் காரணத் தானு மாதவ, ரேற்றிய மேன்மையி னிலங்கி வெந்துய, ராற்றிய தூண்களு மதனிற் றங்கிய, பேற்றினை யாவரோ பிரித்துக் கூறுவார், (௫௨)

தெரிதருந் தூணினிற் றேய மாக்களே, புரிதரும் வெம்பவம் போக்கு முத்திரைக், குரியதோ ரெழிற்சிலை யுதவு சென்னகல், லரசினைக் கேட்டன ரறிவின் வள்ளலே. (௫௩)

வரிசையிற் சிறந்தவர் வழங்கும் வாய்மையிற், பிரிசமுற் றனிவ ளர் பெருமை தாங்கிய, தரைசெறி யபூருவை சென்னுந் தாவரும், வளா யுள மிகமகிழ்ந் துரைக்கு மாண்பினே. (௫௪)

வான்றல நனைதரத் திவலை வாரியின், மான்றல மழுங்கிய கால மாதவத், தான்றலப் பள்ளியே ககனஞ் சார்ந்தன, யான்றல மேன்மை யே தருககின் வேண்டினேன், (௫௫)

கணித்திடற் கரியதோர் காலங் கொண்டுமே, லணித்திடத் திருந் தயா ளுற்றலென்னெனப், பணித்தனன் பணித்தலு மும்பர் பண்பினர், பிணித்துயர் நீக்குவான் பெருமை யேந்தினர். (௫௬)

மேதகு பண்பினை வியப்புக் கொண்டன, வாதகு மொளிவிடத் த மைந்து நின்றன, தாதணி தூறக்கா டகளிற் றங்கின, பாதகந் தொலை தறிடும் பான்மை பூண்டன. (௫௭)

அறிவுயர் கருத்தென வழகு பூத்தன, செறிமதி யொளியெனச் செழுமை சான்றன, வெறிமண மூள்ளக மிசைப்பக் கொண்டன, நற வொடு பலசெறி நுலக்கி நின்றன. (௫௮)

முழுக்கினள் மற்றவள் முத்தமிட்டன, வழுக்கின ரிடையிடை வைத்தனைகளா, லழுக்கின நீக்கின வணி கதுத்தன, வெழில்கசு றகவ தென் றிசையும் வேய்ந்தன. (௫௯)

அப்பெருஞ் சிலையென தகத்தி னன்பொடும், வைப்பெனப் பத னத்தின் வைத்த தாலுடற், றப்புர வுடையவாய் படருந் துன்பிலா, திப்பெரும் பேறுகொண் டிருமை பூண்டனன். (௬0)

நன்னிலைக் குரியவ சயந்து சோடிரென், றன்னதை யொளிப்பபை யாக்கிற் றங்கின. மன்னிய சோதியின் மணியிற் றேறுற்றினப், பொன் னலங் குமரரும் பூரிப் பெய்தினர். (௬௧)

அன்பொடுந் திருக்கரத் தேந்தி யாண்டகை, முன்பினி லளித்தனு முத்த மிட்டெழிற், றன்பிறம் மதிசேடைச் சாத்தி முற்றுற, வின்பால் விட்டினை யியற்றி னரரோ. (௬௨)

முற்படு மொளிவினின் முரண்டசும்பிய, தற்படு புனலிடைத் தைகொள் வெண்ணுரை, யிப்புவி மேலெழு மணியி னாகிய, வப்படி பள்ளியே யழகியற்றினர். (௬௩)

வானக மனைத்தையும் வயினுளாக்கிய, மேனல னொளிவது விளக் கஞ் செயவிடம், கானதோர் மூலபீ டத்தி னியாவர்க்குங், காரினுங் குறிபினைச் சாற்றற் பாலதோ. (௬௪)

இருசுட ரொனும்பெய ரியைந்த வானவர், வருவன போவன வல மு மற்றதும், பெருவழி யாருமேற் பெயர்த்துச் கூறுத, லருமெனு ம ளவுங்காண் பரிய வாமரோ. (௬௫)

திசைபல கொள்கிலா தேக தேசமாய், நசைபயிற் றொருமுகைபி னடுவ ளருகுமே, விசைதரு முரையினி லென்சொல் காண்டலே, மி சைதரு மருமண மீக்கொண் டன்றினல். (௬௬)

படர்தரு மேலிடம் பதிந்து நோக்கினு, மிடர்தரா துயரிய வியல் பு காட்டுமே, லடர்தரும் பன்னினோ வதனி ளுக்கமே, தடனுற வரைவி டத் தக்க வல்லதோ. (௬௭)

வனந்திரி விலங்கும்வாய் மனமு மோர்மையி, னினந்திரி தரவெ திர்ந் தெவையுங் கூறிடா, மனந்திரி வின்றிய வரிசை விட்டினை, யன ந்தரா வாயினு மறைதற் பாலதோ. (௬௮)

வன்மையிற் கொலையுடைப் பழிவல் லாளனும், புன்மையின் வா தியும் புகிலப் பாதக, மின்மையின் விலக்கிய வினிய தாபர், நன்மை யின் விட்டினை நவிற லென்கொலே. (௬௯)

காரண மிகைதருங் கதியையஞ்சொலி, ஞாணைப் பொருளிறை ய ருளு மேன்மையாற், பூரணக் களிப்பொடு மியற்றும் புங்கவர், சீரணி பெருமையார் தெரிய வல்லரோ. (எ0)

கஃபத்துல்லாவியற்றியபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம் ந௧-இ- திருவிருத்தம். உ0,௪௪.

காப்புவிருத்தம் - க, ஆ திருவிருத்தம். உ0,௪௫

திருமணிமாலை புலவரவர்கள்பாடியவரைக்கு
முற்றிற்று.

அல்லாகுத்த ஆலாவினுதவியினாலு மூசம்மதுசல்லல்லாகு அலை கிவசல்லமவர்கள் துவாபறக்கத்தினாலும் கவுதுமுகியித்தீனாண்டவர்க ள் கடாட்சத்தினாலும் வெள்ளிக்கிழமை குத்துபாவின் பின்னரச்சிட்டு விறைவேறின.

சாத்துகவி.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

பூமேவு வானுலக முதலாக யாவையும்
　பொற்பா யமைத்தபெரியோன்
புகழ்நபி முகம்மதின் றீனுக் கடித்தளம்
　போடமுத லூற்றதிறலார்
பொல்லாத நம்றூதை மல்லாடி வென்றிடும்
　புந்தியிபு றாகிம்நபிதம்
பூரண வியற்கையொடு நேரணி செயற்கையும்
　பூண்டிடு சரித்திரத்தை
மாமேவு வசனரூ பகமா யிருக்கிலோ
　மனனம தாமெதென்னவே
வடதமிழ்த் தென்றமி ழிரண்டோடு முத்தமிழும்
　வாசித்த நூலினர்க்கு
வழுத்துதரு ணத்தினுக் குதவியா யுறுமென்ன
　மாலைமாற் றெழுகமுவமை
மன்னுமொரு நூலாக வேசெய்து பெயர்திரு
　மணிமாலை யென்றளித்தார்
தேமேவு சோலைசெறி காகிரியி லென்றுநேர்
　சிதருறு வாழுமகிபர்
ஜெயசபீ புமுகம் மதுலெப்பை நாடொறுஞ்
　செய்தவச் செல்வரான
செய்கப்துல் காதிர்நபி னார்லெப்பை யாலிம்
　தெளிந்தபுல வோரதனையே
செப்பவர்கள் கையினு லெழுதியுள பிரதியிற்
　றிருப்புள்ளி சுழியியற்றிப்
பாமேவு முறையினற் கனவான்கள் சிலர்கள்செய்
　பலத்தவுப காரமதனாற்
பண்பாக வச்சிட்டு வெளிரங்க மாக்கினன்
　பலனுர் முகியித்தீனின்
பாதமெப் போதுமக லாதகஞ் சென்னிமேற்
　பரவியா றுங்கடாட்சன்
பத்திசேர் மருதூமு கம்மதுப் புலவனிப்
　பாரோங்க நேரோங்கவே.

திருமணிமாலை பச்சிடப் பொருளுதவி

செய்தவர்கள்.

காயற்பட்டணம்.

செய் தைநூறு நயினு மரைக்காயரவர்கள் குமாரர்
கி - செய்யிதுமுகம்மது மரைக்காயரவர்கள்
முகியித்தீனப்துல்காதி றவர்கள் குமாரர்
பிரபு - கண்டி - மீயாப்பிள்ளை மரைக்காயரவர்கள்
விளக்கு - முகம்மது முகியித்தீனவர்கள் குமாரர்
முகியித்தீனப்துல்காதிறவர்கள்
மேற்படி, தம்பி சாகிபுத்தம்பி யவர்கள்
விளக்கு - முகம்மதிபுறுகீம் சாகிபவர்கள் குமாரர்
முகம்மது முகியித்தீனவர்கள்
விளக்கு - வாப்பா சாகிபவர்கள் குமாரர்
அகுமது முகியித்தீன் சதக்கத்துல்லா
செ - மகுதூமலி சாகிபவர்கள் குமாரர்
நூறுமுகம்மது

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

மூ - ச - பக்கீர் முகியித்தீன்மரைக்காயரவர்கள்
த - திவானி முகியித்தீன்ராவுத்தரவர்கள்
செய்ப்பு - காசிமுகியித்தீன்ராவுத்தரவர்கள்

தாதன்குளம்

அ - முகியித்தீனப்துல் காதிறவர்கள் குமாரர்
காதிறுமுகியித்தீனவர்கள்
தா - தாவூதுநயினுமரைக்காயரவர்கள்
புதுமனை - த - அபூபக்கர்ப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
மகுதூமீராப்பிள்ளையவர்கள்
தி - ஜி - ஏறுபாடி பேத்தை, முகியித்தீனப்துல் காதிறு குமாரர்
தமீம் நயினுலெப்பையவர்கள்

ஆகிய இந்தக்கனவான்கள் செய்தபொருளுதவியினல். ஷ திருமணிமாலைபாடிய ஆசிரியரவர்கள் கரலிகதப் புத்தகம் விளக்கு வாப்பாசாகிபவர்களிடத்திலிருந்து வாங்கி யதற்கு முறைமைப்படி சுழியில்லாத அச்சரங்களுக்கெல்லாம் பொருள்கோடாது சுழித்து அல்லாகுத்த ஆலாவினுதவியினலு முகம்மதுநபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் துவாமறக்கத்தாலும் குதுபு முகியித்தினுண்டவர்கள் கடாட்சத்தினலும் அச்சிட்டு நிறைவேறப்பட்டன, இங்ஙனம் கண்ணகுட்டு மகுதூம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர் மகுதூமுகம்மதுப் புலவர்.

திருமணிமாலைப்படல அட்டவணை.

பக்கம்.		பாடற்றொகை.
௨	- கடவுள்வாழ்த்து	௩௬
௭	- நாட்டுப்படலம்	௩௪
௧௧	- நகரப்படலம்	௨௪
௧௪	- கன்ஆனாசுலீஷமப்படலம்	௧௧௭
௨௭	- நமூறூதரசுரிமைப்படலம்	௭[illegible]
௩௫	- அரசிருக்கையியற்றியபடலம்	௪[illegible]
௪௰	- மந்திரப்படலம்	௫[illegible]
௪௫	- காட்சிப்படலம்	௩௭
௪௯	- நமூறூதுகனவுகண்டபடலம்	௪௯
௫௪	- நபிஇபுறூகீமவதாரப்படலம்	௬௯
௬௧	- புவனம்விளங்கியபடலம்	௬௭
௬௯	- புறப்பாட்டுப் படலம்	௭௯
௭௯	- நமூறூதைக்கண்ணுற்றபடலம்	௧௧௨
௯௨	- உளந்தேற்றுப்படலம்	௨௨
௯௪	- விறைவாடியபடலம்	௪௩
௧௰௰	- சிறையிடுபடலம்	௫௪
௧௰௬	- இறந்தவரெழுந்துயர்படலம்	௭௨
௧௧௫	- சிறைமீட்டுப்படலம்	௪௩
௧௨௰	- பகைவாக்கிலம் பாட்டுப்படலம்	௫௯
௧௨௬	- காமாத்தாக்கியபடலம்	௬௰
௧௩௩	- சுபாலயமெறிந்தபடலம்	௭௧
௧௪௰	- நமூறூதுபோர்புரிப்படலம்	௬௫
௧௪௭	- நமூறூதழிவுண்டபடலம்	௫௧
௧௫௩	- கடிமணப்படலம்	௯௧
௧௬௪	- நகர்நீங்குபடலம்	௬௧
௧௭௧	- இசுமாயீல்நபியவதாரப்பட்ம்	௨௭
௧௭௪	- இசுகாக்குநபியவதாரப்படலம்	௩௮
௧௮௰	- பின்குடியைநன்குடியாக்கியபடலம்	௮௨
௧௮௯	- இசுமாயீல்நபியைக்குறுபான்செய்தபடலம்	௧௩௪
௨௰௩	- இசுமாயீல்நபி வதுவைவேட்டுப்படலம்	௭௰
௨௧௨	- கஃபத்துல்லாவியற்றியபடலம்.	௭௰

ஆ படலம் - ௩௧ - இ - திருவிருத்தம். ௨௰, ௪௪

திருமணிமாலை புலவரவர்கள் பாடியவரைக்கு

முற்றிற்று.